

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๐
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๑๙ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๐ มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ปรากฏว่าไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นเรื่องรับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๕๔ และ ๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจสอบเสร็จแล้วและทางสภาได้วางรายงานการประชุมนี้ให้ท่านสมาชิกได้มีโอกาสตรวจสอบแล้ว จะมีท่านสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด ผมถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๔ และ ๕๕

ระเบียบวาระต่อไปเป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามแรกเป็นกระทู้ถามด่วน ของ คุณกระจาง ธรรมโชติ ถามกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ยางพารา ขอเชิญคุณกระจางครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ เหตุผลที่กระผมตั้งกระทู้ถามเรื่องยางนี้ก็เพราะเห็นว่าเป็นปัญหากระทบกระเทือนการทำมา

LIRT

หากินของประชาชนและเป็นสินค้าสำคัญที่จะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศอันทำรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เนื่องจากในขณะนี้ยางพาราที่ผลิตได้ในประเทศมีจำนวนมากจนล้นตลาด ต่างประเทศที่เคยรับซื้อต่างก็ปฏิเสธไม่ยอมรับซื้ออีก จะซื้อก็ต่อเมื่อให้ราคาต่ำกว่าเก่า เป็นเหตุให้พ่อค้าไม่สามารถที่จะหาตลาดจำหน่ายผลผลิตยางเหล่านี้ได้ การส่งออกไปจำหน่ายจึงมีปริมาณน้อยลง เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นเช่นนี้ ทำให้ชาวสวนยางผู้ผลิตต้องประสบกับความเดือดร้อนในการครองชีพและครอบครัว และกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างยิ่ง โดยเฉพาะที่จังหวัดภาคใต้ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางเป็นหลัก และในเมื่อตลาดการค้าต่างประเทศมีความต้องการยางพาราน้อยลงทั้งทำให้ราคาต่ำลงไปอีก จึงเป็นเหตุให้พ่อค้าที่รับซื้อยางพาราส่งออกไปจำหน่ายต่างก็คงดรับซื้อ เป็นเหตุให้ชาวสวนยางที่ผลิตยางพาราต้องเดือดร้อน ด้วยเหตุนี้ถ้าหากรัฐบาลไม่รีบจัดการช่วยเหลือโดยเร็ว ชาวสวนยางผู้ผลิตก็ไม่สามารถที่จะต่อสู้กับค่าครองชีพที่สูงอยู่ในขณะนี้ได้ จะทำให้เกิดปัญหาทางคดีอาญาและอาชญากรรมเพิ่มขึ้น กระผมจึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปบ้างแล้วหรือไม่ และได้ดำเนินการไปเพียงใด

๒. รัฐบาลจะรีบดำเนินการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิตเหล่านี้โดยด่วนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

เหตุการณ์ของเราที่ประจำอยู่ที่ต่างประเทศมีหน้าที่ทำอะไร เคยช่วยในกิจการค้าได้บ้างเพียงไร

ในระยะแรกนี้ รัฐบาลจะหาทางดำเนินการรับซื้อยางหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการผลิตของชาวสวนยางไว้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของชาวสวนยางจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายวิจารณ์ นิเวตวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่
เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอตอบกระทู้
ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ตอบคำถามข้อ ๑. เป็นความจริงที่ว่าในระยะ ๓-๔ เดือนที่ผ่านมา ราคายางพารา
มีแนวโน้มต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบกับราคาใน ๖ เดือนแรกของปีนี้ ทั้งนี้เพราะประเทศผู้ซื้อ
ได้ลดการซื้อลงไปบ้าง อันเนื่องมาจากได้ซื้อไปสะสมเป็นจำนวนมากในปี ๒๕๑๖ ซึ่งเป็น
ระยะที่ราคายางเทียมได้เพิ่มสูงขึ้นเกือบเท่าตัว เพราะวิกฤตการณ์น้ำมันปิโตรเลียม ในระยะนั้นผู้ใช้
ยางทั่วโลกต่างก็หวั่นวิตกในเรื่องการขาดแคลนยาง จึงได้มีการแย่งซื้อยางพารากันมากทำ
ให้ราคาสูงขึ้นในปี ๒๕๑๖ เกือบเท่าตัว เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๑๕ ยิ่งกว่านั้นยังมีผลทำ
ให้ราคาใน ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๑๗ น้อยอยู่ในระดับสูงมาก อย่างไรก็ตามถึงแม้ในระยะ ๓-๔ เดือนที่
ผ่านมา ราคายางได้มีแนวโน้มต่ำลงมากก็ตาม แต่ความต้องการใช้ยางของโลกยังมิได้ลดต่ำลงมากนัก จึง
เป็นที่คาดหมายได้ว่าราคายางจะยังอยู่ในระดับพอสมควร วิธีการแก้ไขที่ดีที่สุดนั้น ก็คือการ
ส่งเสริมให้ผู้ผลิตรายด้วยการสนับสนุนทางการเงินให้ปลูกยางพันธุ์ใหม่แทนต้นยางเก่า โดย
ในขณะนี้ผู้ปลูกยางพันธุ์ใหม่แทนนั้นได้รับการส่งเสริมให้เป็นเงินไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท และ
ทางราชการได้มีนโยบายที่จะเร่งรัดการให้ความส่งเสริมให้ทั่วถึงขวางและรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะยิ่งเร่ง
รัดการปลูกยางใหม่มากขึ้นเท่าใด ต้นทุนการผลิตจะยิ่งลดต่ำลง ซึ่งจะทำให้ชาวสวนยางได้
ผลตอบแทนในอัตราสูงขึ้นเป็นผลดีแก่ชาวสวนยางและแก่เศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วน
รวม ในการเร่งรัดปลูกทดแทนนี้ทางราชการมีโครงการที่จะกู้เงินจากต่างประเทศมาดำเนิน
การโดยมีเป้าหมายจะให้ปลูกทดแทนได้ปีละ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ นอกจากนั้นในด้านที่เกี่ยวกับการ
การรักษาเสถียรภาพของราคายางในตลาดโลกมิให้ตกต่ำลงนั้น ประเทศไทยก็ได้ร่วมมือกับ
ประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มอาเซียนและสมาคมผู้ผลิตรายธรรมชาติ
ในการร่วมกันเจรจากับประเทศอุตสาหกรรมผู้ใช้อย่างมิให้มีการส่งเสริมการผลิตยางสังเคราะห์ให้เป็น
ที่กระทบกระเทือนต่อยางธรรมชาติ ตลอดจนขอให้ประเทศอุตสาหกรรมระงับการระบายยาง
ออกจากคลังสะสมในกรณีที่ราคายางในตลาดโลกต่ำลงมากเป็นต้น

LIRT

ตอบคำถามข้อ ๒. เรื่องการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิตในตลาดต่างประเทศ นั้นขอตอบว่ารัฐบาลก็ได้พยายามอยู่แล้วโดยมิได้มีเจตนาใจเลย และในขณะนี้ก็ได้พยายามที่จะหาช่องทางในการที่จะพยายามขยายตลาดของไทยให้กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ อย่างไรก็ตามก็มีข้อที่พึงสังเกตอยู่ข้อหนึ่งคือ ประเทศผู้ใช้อย่างเพื่อผลิตสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น จะใช้ทั้งยางเทียมกับยางธรรมชาติผสมกันเพื่อผลิตสินค้าต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ แต่ยางเทียมนั้นเป็นผลิตผลจากการแปรรูปของปิโตรเลียมเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งก็เป็นที่น่าห่วงกังวลแล้วว่า ในปัจจุบันราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับสูงมาก ยางเทียมจึงยังต้องมีระดับราคาสูงอยู่ ฉะนั้นเมื่อยางเทียมมีราคาสูงอยู่ เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าราคายางธรรมชาติจะยังอยู่ในระดับที่ไม่ต่ำจนเกินไป

ตอบคำถามข้อ ๓. กระทรวงพาณิชย์มีสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศอยู่ในปัจจุบันนี้ ๑๖ แห่ง หน้าที่ของสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศแบ่งออกได้ดังนี้คือ

๑. ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศที่ประจำอยู่ โดยสร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการค้าของประเทศไทยในส่วนรัฐบาลและส่วนเอกชนในประเทศที่ตนประจำอยู่

๒. ติดตามนโยบายและมาตรการการค้าของประเทศที่ประจำอยู่และร่วมเจรจาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลไปในทางกีดกันสินค้าของประเทศไทยและร่วมในการเจรจาแก้ไขปัญหาต่างกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องมาตรการควบคุมการนำเข้าและส่งออกและพิกัดอัตราศุลกากร

๓. ติดตามภาวะการค้าของสินค้าไทยที่สำคัญ ๆ ในประเทศที่ประจำอยู่ ซึ่งรวมทั้งราคาส่วนแบ่งของตลาด ท่าทีของประเทศคู่แข่งและการคาดคะเนความต้องการของสินค้าเหล่านี้

๔. ศึกษาวิจัยตลาดในประเทศที่ประจำอยู่ เพื่อหาช่องทางส่งสินค้าไทยไปจำหน่ายให้มากขึ้น

LIRT

๕. อำนวยความสะดวกโดยการจัดทำนัดหมายตอบคำถามให้ความรู้แก่ผู้ส่งออกที่สนใจจะส่งสินค้าไปยังประเทศที่ประจำอยู่ และผู้นำเข้าที่สนใจจะนำสินค้าเข้าจากประเทศไทย

๖. รายงานความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศที่ประจำอยู่ และประเทศที่อยู่ในเขตดูแล โดยที่ระบบการพาณิชย์ของประเทศไทยเป็นระบบเอกชน รัฐบาลไม่ได้ทำการค้าขายโดยตรง สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศจึงมีหน้าที่ในขอบเขตของการให้ข้อมูลการตลาด ข้อเสนอเกี่ยวกับการพาณิชย์ ทำการวิจัยเบื้องต้นและรายงานความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจและการค้าเพื่อประกอบการส่งเสริมสินค้าออกไปยังต่างประเทศ และเพื่อแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นข้อกีดกันทางการค้า ซึ่งเป็นปัจจัยประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมสินค้าขาออก

ตอบคำถามข้อ ๔. เรื่องที่รัฐบาลจะหาทางรับซื้อเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในระยะสั้นให้กับชาวสวนยางนั้น เห็นว่าจะติดกับปัญหาของการไม่มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณเพียงพอ ทางที่ดีนั้น ชาวสวนยางควรจะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นสหกรณ์ ซึ่งทางราชการก็มีนโยบายที่สนับสนุนอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ชาวสวนยางได้มีอำนาจต่อรองด้านราคาและสามารถจะปรับปรุงคุณภาพของยางให้ได้คุณภาพดีขึ้น กับจะขายได้ราคาสูงขึ้น หรืออาจจะผลิตเป็นรูปของยางแท่ง ซึ่งตลาดมีความต้องการสูงมากในขณะนี้ และรับซื้อในราคาที่ดีด้วย กระผมขอขอบคุณครับ

นายกระจำน ธรรมโชติ : ท่านประธานครับ กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ กระผมมีข้อสงสัยสัก ๒-๓ ข้อ คือกระผมขออนุญาตท่านประธานถามว่า ปัจจุบันนี้ราคายางตลาดโลกได้มีแนวโน้มที่จะขึ้นราคาไปสูงแล้วหรือยัง และประการที่สอง ที่กองทุนสงเคราะห์เคยช่วยมา ๒,๐๐๐ บาทนี้จะเพิ่มขึ้นอีกเท่าไรครับ จะช่วยเพิ่มขึ้นอีกเท่าไร ประการที่สาม ทางรัฐบาลหาตลาดเกี่ยวกับการขายผลผลิตยางนี้ได้แล้วหรือยังครับ

นายวิจารณ์ นิเวตวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพในปัญหาข้อที่หนึ่ง ที่ถามว่าราคายางในตลาดโลกซึ่งมีแนวโน้มต่ำลง ในขณะนี้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นหรือยังนั้น กระผมขอเรียนตอบว่า ในขณะนี้ได้เริ่มจะมีแนวโน้มสูงขึ้นบ้างแล้ว ใน

LIRT

ระยะที่ผ่านมา อย่างที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า มันเนื่องจากว่าในต้นปีมีการซื้อสะสมไปมาก เพราะฉะนั้นจึงได้มีแนวโน้มต่ำลง ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้คล้อยต่ำลง แล้วก็เนื่องจากในเดือนกรกฎาคม สิงหาคม เป็นฤดูร้อน การผลิตอุตสาหกรรมที่ผลิตยางได้ซบเซาลง แต่ในขณะนี้ก็มีแนวโน้มที่จะเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น ในเรื่องข้อ ๒ ที่ถามว่าที่ทางราชการได้ให้เงินสงเคราะห์เพียง ๒,๐๐๐ บาทนั้น จะมีทางที่จะเพิ่มขึ้นไปอีกเท่าไรนั้น ขอเรียนตอบว่า ในเรื่องนี้ได้รับทราบจากทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ได้ตั้งใจที่จะให้สูงขึ้นเป็น ๒,๕๐๐ บาท ในข้อ ๓ ถามว่าในขณะนี้ได้หาตลาดจำหน่ายยางเพิ่มขึ้นได้แล้วหรือยัง ขอเรียนตอบว่า ในขณะนี้ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คือ คุณประสงค์ สุขุม เดินทางไปยังยุโรปตะวันออก เพื่อหาทางที่จะขยายการจำหน่ายให้เพิ่มขึ้น ซึ่งเข้าใจว่าในปลายเดือนนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็จะเดินทางกลับมา ก็คงจะได้ทราบผลในตอนนั้น ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๒ ของคุณใหญ่ ศวิตชาติ ถามกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง โบราณวัตถุ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ตามที่ปรากฏว่าได้มีบุคคลบางกลุ่มค้นพบวัตถุโบราณในบริเวณเกาะคราม มีวัตถุโบราณล้ำค่าหลายอย่าง เช่น ชากเรือ ถ้วยชามสังคโลก กระปุก โถ ประมาณค่ามิได้ ซึ่งได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งมีทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศได้ลักลอบเอาสิ่งของล้ำค่าดังกล่าวไปเป็นสมบัติส่วนตัวและที่นำไปนั้นมีจำนวนมาก สิ่งของต่างๆ เหล่านี้มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และทางวรรณคดี ซึ่งเข้าใจว่าเป็นของคนไทยสมัยพ่อขุนรามคำแหงได้ประดิษฐ์ขึ้นที่เรียกว่าเครื่องสังคโลก และได้ทราบว่าในขณะนี้สิ่งของต่างๆ เหล่านี้ยังคงค้างอยู่ในชากเรือเป็นจำนวนมากอยู่

ได้ทราบมาว่าทางกรมศิลปากรได้ดำเนินการที่จะให้สิ่งของดังกล่าวเหล่านั้นเป็นสมบัติของชาติโดยได้ติดต่อไปยังเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อให้ความร่วมมือรักษาและคุ้มครองสมบัติของชาติที่พบนั้น และขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำคุ้มกันบริเวณดังกล่าว เพื่อป้องกัน

LIRT

มิให้มีการลักลอบขนส่งสิ่งของดังกล่าวไป รวมทั้งได้ติดต่อทางสถานทูตบางแห่งและกองทัพอากาศช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ในการมสังของอันเป็นวัตถุโบราณนั้นขึ้นมา และในขณะที่เดียวกันทางกรมศิลปากรเองก็ได้ประกาศให้ผู้ที่ครอบครองวัตถุดังกล่าว ส่งมอบคืนให้แก่ทางกรมศิลปากร โดยทางกรมศิลปากรจะคิดค่าตอบแทนให้ตามกฎหมาย จึงขอเรียนถามว่า

๑. ได้รับการร่วมมือจากทางกองทัพอากาศ ทหารบก พนักงานปกครองเพียงใด

๒. ผลของการดำเนินงานของทางกรมศิลปากรได้ผลเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการมสังของดังกล่าว และการติดตามเอาคืนจากบุคคลอื่น

๓. งบประมาณในการใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องนี้มีแล้วหรือไม่ เพียงใด และทางกรมศิลปากรประมาณว่าจะใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อการนี้เป็นจำนวนเท่าใด

๔. กรมศิลปากรจะติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเพื่อให้ติดตามเอาวัตถุโบราณดังกล่าวที่มีผู้ครอบครองไว้กลับคืนมา เป็นสมบัติของชาติโดยเร็วที่สุดจะได้หรือไม่

๕. ขอทราบว่ ทางกรมศิลปากรจะมีมาตรการอย่างไร เมื่อปรากฏว่าได้มีการค้นพบวัตถุโบราณแล้ว ทางกรมศิลปากรสามารถเข้าไปคุ้มครองและรักษาไว้เพื่อเป็นสมบัติของชาติอย่างรวดเร็วและโดยพลันก่อนที่จะมีการลักลอบนำเอาสิ่งของดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

๖. ขอทราบว่ ผลจากการที่กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ขอความร่วมมือไปยังส่วนราชการต่างๆ นั้น ได้รับการร่วมมือดีหรือไม่ และในความคำนึงของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องนี้ว่าส่วนราชการต่างๆ ได้เห็นความสำคัญของการรักษาวัตถุโบราณอันเป็นสมบัติของชาตินี้อย่างไรเพียงไรหรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังไม่อยู่ในที่ประชุม ทางฝ่ายรัฐบาลขอเลื่อนการตอบไปก่อนนะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามธรรมดาของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องการลักลอบนำเงินออกนอกประเทศ

LIRT

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอตั้งกระทู้ถาม ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ปรากฏความจริงว่า นักการเมืองระดับบริหารของประเทศไทยที่เป็นทั้งข้าราชการประจำและรัฐมนตรี ได้แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบทั้งทางตรงและทางอ้อม มีหลักฐานปรากฏดังที่รัฐบาลต่อมาต้องใช้อำนาจกฎหมายยึดอายัดทรัพย์สินของนักการเมืองเหล่านั้นมาเป็นของรื้ออย่างน้อย ๒ ครั้งแล้ว ยังมีหลักฐานต่อไปว่าเงินสดที่นักการเมืองนั้นๆ ลักลอบนำส่งออกนอกประเทศไทยด้วยการทุจริตไปฝากธนาคารในต่างประเทศอีกด้วย การกระทำโดยทุจริตของนักการเมืองที่เป็นทั้งข้าราชการประจำและรัฐมนตรีคลังดังกล่าวเป็นมาแล้วในสมัยจอมพล แปลก พิบูลสงคราม พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในสมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพล ประภาส จารุเสถียร ก่อความเสียหายให้แก่ประเทศชาติอย่างยิ่ง หากไม่มีการแก้ไขหรือให้มีการลงโทษนักการเมืองเหล่านั้น จะเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีของนักการเมืองและข้าราชการประจำในประเทศต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ก่อให้เกิดผลเสียหายในทางการเมือง การเศรษฐกิจ การสังคม และความมั่นคงของประเทศ จึงขอเรียนถามว่า

๑. การที่มีผู้ลักลอบนำเงินตราออกจากประเทศไทยไปฝากธนาคารต่างประเทศนั้น กฎหมายเกี่ยวกับการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ ให้สิทธิแก่รัฐบาลไทยที่จะเรียกร้องเอาเงินที่คนไทยนำไปฝากไว้ในธนาคารต่างประเทศนั้นคืนมาเป็นของรัฐหรือไม่ หากมีสิทธิเรียกร้องเอาเงินที่นำไปฝากโดยทุจริตนั้นเข้าเป็นของรัฐ ท่านได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. หากได้เรียกร้องหรือดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องที่ถามในข้อ ๑ แล้ว ได้ดำเนินการสอบสวนเพื่อการเรียกร้องของใครบ้าง ได้ผลอย่างไร

๓. ทราบว่า พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ได้นำเงินไปฝากธนาคารที่สวิสเซอร์แลนด์ถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่มีอำนาจอยู่ ซึ่งมีผู้ร้องเรียนถึงนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการเรียกร้องเงินนี้คืน โดยถือว่าลักลอบนำออกไปโดยทุจริต เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ หรือท่านและคณะรัฐบาลก่อนๆ ยังไม่ได้ดำเนินการสืบสวน สอบสวนแต่อย่างใด หากสอบสวนแล้วได้ผลอย่างไร

LIRT

๔. จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในสมัยที่มีชีวิตอยู่และดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ลักลอบนำเอาเงินออกไปฝากในต่างประเทศบ้างหรือไม่ ได้สืบสวน สอบสวนในเรื่องนี้หรือไม่ หากสืบสวน สอบสวนแล้วได้ผลอย่างไร ได้จัดการอย่างไรเพื่อให้ได้เงินนั้นคืนมาหรือไม่

๕. จอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพล ประภาส จารุเสถียร พันเอก ณรงค์ กิตติขจร และภริยาของคนที่สามนี้ ได้ลักลอบนำเงินตราออกไปนอกประเทศโดยทุจริตบ้างหรือไม่ จำนวนเท่าใด และได้สืบสวน สอบสวนแล้วหรือยัง หากสืบสวน สอบสวนแล้วได้ความมาอย่างไร หากมีการลักลอบนำเงินออกไปฝากต่างประเทศ ได้ฝากไว้ในประเทศใด เป็นเงินเท่าใด จะดำเนินการสอบสวนและเรียกเรื่องเงินนั้นๆ เข้าเป็นของรัฐ ดังที่ในสหรัฐอเมริกาได้เรียกเงินที่พวกคนร้ายนำเงินไปฝากในต่างประเทศโดยทุจริตได้ผลมาแล้ว ท่านจะทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนจะตอบกระทู้แต่ละข้อ ผมใคร่จะขอเรียนชี้แจงวิธิตruckการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้ทราบเป็นเลาๆ เสียก่อน การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศนี้ประกอบด้วย การควบคุมใน ๒ ด้านด้วยกัน ด้านที่ ๑ ก็คือการรวบรวมแหล่งกลางซึ่งเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน คือกำหนดให้ผู้ส่งออกจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศภายในกำหนดเวลา ซึ่งอันนี้จะต้องขายให้แก่บุคคลต่างๆ ที่กำหนด เช่นธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ และบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ค้าเงินตราต่างประเทศ ส่วนผู้ที่ได้เงินตราต่างประเทศมาด้วยประการอื่นนอกจากค่าส่งออก เช่นได้รับเงินค่าบริการต่างๆ ก็ต้องขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มานั้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ค้าเงินตราต่างประเทศเช่นเดียวกัน ส่วนด้านการส่งเงินออกนั้น ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่วิธีส่งโดยตัวเงิน ดราฟท์ ธนบัตรต่างประเทศ ด้วยการนำติดตัวไปยังต่างประเทศหรือโดยวิธีส่งโอนเงินตรา อันนี้ทั้งหมดนี้อาจจะจำแนกได้ว่าเป็นเพื่อชำระค่าสินค้าเข้าและค่าบริการที่ต้องจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศทั้งหมดนี้ก็อยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

LIRT

ตอบกระทู้ข้อที่ ๑ ตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่ใช้บังคับอยู่ขณะนี้ ผู้ส่งเงินจากประเทศไทยไปฝากในธนาคารต่างประเทศ โดยมีได้รับอนุญาตมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งปรับทั้งจำ กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินไม่มีบทบัญญัติให้รับเงินที่ส่งไปฝากในธนาคารต่างประเทศ เท่าที่ทราบว่ามีบางประเทศได้มีกฎหมายให้อำนาจอรัฐบาลที่จะเรียกร้องเอาเงินที่มีบุคคลนำไปฝากในธนาคารต่างประเทศโดยทุจริตกลับมาเป็นของรัฐก็ตาม แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยเฉพาะจากประเทศซึ่งเป็นผู้รับเงินฝากนั้น

ตอบกระทู้ข้อที่ ๒, ๓, ๔ ไม่ปรากฏหลักฐานว่า พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ หรือจอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพล ประภาส จารุเสถียร พันเอก ณรงค์ กิตติขจร และภริยาของท่านเหล่านั้น ได้รับอนุญาตให้ส่งเงินไปฝากต่างประเทศ ส่วนการที่บุคคลดังกล่าวได้ลักลอบส่งไปฝากในต่างประเทศนั้น ยังไม่ปรากฏหลักฐานแต่ประการใด ที่ผมเรียนมานี้ใครจะเรียนยกว่า เป็นการฉ้อโกงส่งเงินไปฝากในธนาคารต่างประเทศ สำหรับทรัพย์สินของจอมพล สฤษดิ์เอง จากหลักฐานปรากฏว่าได้มีการฝากเงินในรูปเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารที่ดำเนินการในประเทศนี้ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๓ ล้าน ๕ แสนบาท ซึ่งเงินจำนวนนี้ก็ได้ออกเป็นของรัฐไปแล้ว สำหรับกรณีจอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพล ประภาส จารุเสถียร พันเอก ณรงค์ กิตติขจร และภริยาของบุคคลทั้ง ๓ นั้น ถ้ามีพยานหลักฐานว่าได้ฝากเงินไว้กับธนาคารในต่างประเทศ เงินของบุคคลเหล่านั้นย่อมตกเป็นของรัฐตามคำสั่งของ ฯพณฯ รัฐมนตรี ซึ่งออกตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ขอเรียนได้ว่า ในบรรดาทรัพย์สินของบุคคลที่กล่าว โดยเฉพาะของพันเอก ณรงค์ ที่ได้รับการอายัดนั้น มีทรัพย์สินอยู่รายการหนึ่ง ซึ่งปรากฏว่าเป็นการฝากเงินไว้กับธนาคารในประเทศนี้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งมีจำนวนเงิน ๖,๐๐๐ ปอนด์หรือประมาณ ๓ แสนบาท ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอชักท่านรัฐมนตรีเป็นครั้งที่หนึ่ง ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงถึงกฎหมายว่าด้วยการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศว่า ทำได้ ๒ ด้าน คือด้านรวบรวมแหล่งกลางและด้านส่งออก

LIRT

ในด้านรวบรวมแหล่งกลางนั้น กระผมมีหลักฐานอยู่อย่างหนึ่ง ซึ่งกระผมคิดว่าเงินจำนวน พันล้านบาทที่ถูกหลักฐานที่กระผมได้นี้ จะเกี่ยวเนื่องกับการฉ้อฉลของนักการเมืองที่กระผม ได้กล่าวแล้วในกระทู้ ซึ่งพ่อค้าเป็นผู้จัดดำเนินการให้ ซึ่งกระผมจะขออนุญาตท่านประธาน อ่านให้ฟังเพียงเล็กน้อยจากเจ้าหน้าที่ท่านหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่ และมีอำนาจที่จะ สั่งการต่อเจ้าหน้าที่กรมประมวลข่าวของสำนักนายกรัฐมนตรีได้ จดหมายฉบับนั้นมีบอกว่า การติดตามพฤติกรรมของนายชวน รัตนรักษ์ และนายจิ๋วแมน แซ่ฮึ้ง จากการตรวจสอบของ ธนาคารชาติ ซึ่งกระผมและเจ้าหน้าที่กรมประมวลได้จากธนาคารทั้ง ๒ แห่ง ปรากฏว่าคน ทั้ง ๒ ได้เอาเงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารนครหลวงไปใช้เป็นการส่วนตัว ๑,๐๐๐ ล้านบาท โดยแฝงเป็นรูปบริษัทต่าง ๆ ต่อไปนั้นก็มีข้อความพาดพิงถึงคนอื่นบ้าง กระผมจะไม่กล่าวถึงเพราะไม่เกี่ยวกับกระทู้นี้ เป็นการกระทำผิดกฎหมายที่ธนาคารชาติ ไม่กล้าที่จะตรวจสอบ เพราะเกรงกลัวอิทธิพลของคนบางคนในธนาคาร ๒ ธนาคารนี้ และ บุคคลทั้ง ๒ เป็นผู้ถือหนังสือเดินทางประเทศไทยบ้าง ถือหนังสือเดินทางของสิงคโปร์บ้าง ออกไปทำการค้าในต่างประเทศ เช่น ฮองกง สิงคโปร์ ไปถึงโปรตุเกส สิ่งที่กระผมนำมากล่าว ต่อท่านประธานนี้ จะเห็นได้ว่าธนาคารชาตินั้นไม่ได้ทำงานไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด กระผมจึงเป็นที่สงสัยว่า ที่ท่านรัฐมนตรีตอบกระผมว่า เงินที่ส่งออกโดยถูกต้องตามกฎหมาย นั้นมันไม่มี กระผมก็เชื่อว่าไม่มีคนในประเทศไทยก็เชื่อว่าไม่มี เพราะนักการเมืองในระยะ นั้นมีอำนาจล้นเหลือ ธนาคารชาติของคนไทยทั้งชาติก็ไม่กล้าจะทำ กระผมขอชักท่านรัฐมนตรี ว่า ท่านจะกวาดล้างธนาคารชาติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ ต้องขออนุญาตก่อน ครับ จะไปชักถามรัฐมนตรีโดยตรงไม่ได้ ตามข้อบังคับ ฯ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : กระผมขออนุญาตท่านประธานไว้แล้วตั้งแต่ตอนแรก ว่า กระผมขอชักเป็นครั้งที่ ๑ กระผมขออนุญาตท่านประธานไว้ก่อนแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้ยังไม่ทราบว่าจะถามเรื่องอะไรครับ ควร จะชี้แจงเล็กน้อย เป็นการขออนุญาต

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : กระผมชี้แจงแล้ว

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะว่าจะไปวิเคราะห์ ขออนุญาตแล้วก็จะอนุญาตทันทีไม่ได้ ต้องมีเหตุผลแถลงให้ทราบด้วย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : กระผมขออนุญาตท่านประธาน ขอซักในเรื่องธนาคารชาติ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงในตอนแรก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเกี่ยวกับประเด็นนะครับ ถ้าเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีตอบไม่ครบหรือยังไม่ชัดเจนตามข้อบังคับ ประธานอนุญาตได้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ครับ กระผมขออนุญาตท่านประธาน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงวิธีการตามกฎหมายซึ่งกระผมถามในข้อ ๑ ครับ เหตุผลคำถามกระผมในข้อนี้ กระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านจะกวาดขันธนาคารชาติในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิธีการแลกเปลี่ยนเงินตามกฎหมายเงินตราต่างประเทศ คือการรวบรวมแหล่งกลางที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวถึง คือผู้ที่ส่งสินค้าออกไปแล้วก็ให้เงินตราได้เข้ามา และก็ส่งเงินออกต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระผมเข้าใจว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ธนาคารชาติ ดังนั้น กระผมขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่า

๑. ธนาคารชาติที่เชื่อว่าทำงานบกพร่องดังที่มีหลักฐาน กระผมได้อ่านให้ท่านประธานฟังเพียงเล็กน้อยแล้วเห็นว่า มีหลักฐานบันทึกของเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งว่า ธนาคารชาติไม่กล้าเข้าไปแตะต้องธนาคาร เพราะเกรงกลัวอิทธิพลนักการเมืองดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้เกี่ยวข้อง ๒ คนนี้ นำเงินของธนาคารออกไปใช้ส่วนตัวถึงพันล้านบาท แสดงว่าธนาคารชาติบกพร่องท่านจะกวาดขันในเรื่องนี้เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศดังที่กระผมซักถามในข้อ ๑. ได้หรือไม่

๒. ท่านจะแก้กฎหมายว่าด้วยการนี้ให้มีบทลงโทษหนักขึ้น คือบทลงโทษที่ท่านตอบเมื่อกี้นั้นมันน้อยเกินไป และให้มีบทลงโทษถึงริบทรัพย์ที่นำออกไปโดยทุจริตนี้ได้หรือไม่ครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนจะตอบข้อซักถามเพิ่มเติมของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ กระผมใคร่จะขอเรียน

LIRT

เพิ่มเติมถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเล็กน้อย คือการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน นี่มันเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะสลับซับซ้อน ไม่เหมือนกับการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสินค้า คือเงินตราต่างประเทศนี้อาจจะมีการลักลอบนำออกหรือนำเข้าให้น้อยกว่าที่เป็นจริงหลายอย่างหลายประการด้วยกัน และความจริงก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่ว่าเป็นหลักสากลทั่ว ๆ ไปว่า การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินนี้ไม่มีประเทศใดที่จะทำได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม อันนี้กระผมเองก็ได้ผ่านงานนี้มาและก็ได้เคยหารือกับผู้ชำนาญขององค์การสถาบันระหว่างประเทศ คือกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งเป็นสถาบันคู่กับธนาคารโลก ได้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการแลกเปลี่ยนเงินนี้ จากผู้ชำนาญที่มาหรือไปพบกันก็เคยได้รับทราบว่าการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินนี้ ถ้าประเทศใดทำได้ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ นี่นับว่ายอดเยี่ยมเต็มทีแล้ว คือสิ่งที่จะให้การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินสัมฤทธิ์ผลนี้ จะต้องมียอดประกอบหลายประการด้วยกัน คือองค์ประกอบที่สำคัญคือว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่ทางการกำหนดขึ้น จะต้องเป็นอัตราที่เหมาะสมตามกำลังตามค่าภายนอกของเงินของประเทศนั้นหรือตามกำลังเศรษฐกิจของประเทศนั้น ถ้าหากว่าฝ่ายกำหนดในอัตราสูงเกินเหตุแล้วก็เหมือนกับน้ำครีบ น้ำระดับมันต่างกันอย่างนี้ เราไปกำหนดไว้สูงอย่างนี้ อยากรู้ ๆ มันก็ไหลมาข้างล่างอยู่ดี รูเล็กรูน้อยเต็มไปหมด อันนี้จะได้ผลก็ต้องเมื่อหมายความว่าประการแรก หลักการต้องถือว่ากำหนดอัตราแลกเปลี่ยนนี้ให้เป็นที่เหมาะสม และก็ประการที่สองจะต้องมีอำนาจเฉียบขาดในการควบคุมการสื่อสารทุกอย่างทุกประการ อันนี้ก็โดยมากเราจะเห็นว่าการควบคุมแลกเปลี่ยนเงินนี้ จะได้ผลเมื่ออยู่ในภาวะสงคราม เมื่อมีการตรวจการสื่อสารอย่างละเอียดเรียบร้อย ที่นั่นเมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมเองก็ต้องยอมรับว่าการหลบหลีก หลีกเลี่ยงการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินนี้ ก็คงจะต้องมีอยู่บ้าง แต่ประเทศไทยนี้บังเอิญเคราะห์ดีที่ว่าสินค้าขาออกเรามี ๕-๖ อย่างเดี๋ยวนี้ ซึ่งราคาสินค้าออกทั้งหมดนี้เป็นรายรับเกินไปกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของเรา ฉะนั้นถ้าหากว่าเราดูแลให้ค่าราคาสินค้าขาออกนี้ได้เข้ามาในประเทศตามที่ควร ตามกฎหมายแล้ว ก็เรียกว่าได้ผลในด้านจัดรวมแหล่งกลางซึ่งเงินตราต่างประเทศนี้ถึง ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ที่นี้รายการอีกอันหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวถึงก็คือเงิน ที่มีการส่งเข้ามาตามปกติ ควรจะส่งเข้ามาในรูปของทางการ อันนี้ก็ค่อนข้างจะเป็นปัญหาในการควบคุมเป็นอย่างมาก เพราะว่าอันนี้อาจจะมีการจ่ายสับเปลี่ยน

LIRT

กันก็ได้ เช่นว่าคนทางโน้นแทนที่จะส่งเงินมากลับหาใครทางนี้คนหนึ่งก็จ่ายเงินบาทให้แทน และไปรับแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์กันที่โน้น ซึ่งอันนี้อย่างที่กระผมเรียนแล้ว ถ้าไม่มีการควบคุมในการสื่อสารกันแล้วละก็ การควบคุมที่จะหวังให้ผลเต็มทีนั้นหวังได้ยากเต็มที และอีกประการหนึ่งนี้กระผมเรียน ก็ขอเวลาท่านประธานอีกนิดหนึ่งครับ คือเป็นในด้านเอามา รวมแหล่งกลาง สิ่งที่เราถึงได้ให้มันได้มาเต็มที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย อีกด้านหนึ่งก็ด้านที่ส่งออกที่ จะเป็นรายจ่าย อันนี้ก็ควรจะต้องให้ว่าให้ส่งออกเท่าที่พึงจะให้อยู่ในกรอบของกฎหมายที่ ให้ส่งออกได้ ถ้าสิ่งใดที่นอกขอบเขตของกฎหมาย เช่นว่ามีนักการเมืองผู้มีอิทธิพลนาเงินที่จะลักลอบส่งออกไป อันนี้ก็อยู่ในข่ายต้องห้ามตามกฎหมาย นี้อย่างที่กระผมเรียนแล้ว ละครับ มันก็มีทางที่จะหลีกเลี่ยงกันได้อยู่ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศไทย กระผมก็เชื่อ ว่าในด้านรายจ่ายนี้ถ้าจะเกี่ยวกับสินค้า ก็บังเอิญว่าเรามีระบบเก็บภาษีขาเข้าตามราคาเสียเป็น ส่วนใหญ่ อันนี้ก็จะเป็นเครื่องกีดขวางอันหนึ่ง ว่าถ้าบังเอิญพ่อค้าคนใดตั้งราคาสินค้าขาเข้าสูง เกินเหตุก็ต้องมารับภาระภาษีมากขึ้น ที่นี้เป็นจุดใหญ่รั้วที่อาจจะเป็ทางรั้วใหญ่ ก็คือ ด้านการส่งออกโดยไม่มีสินค้า อันนี้อย่างที่กระผมเรียนแล้วครับ ก็เป็นเรื่องที่ควบคุม ยากสักหน่อย แต่กระผมขอเรียนยืนยันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ถ้าปรากฏหลักฐานตาม ที่ท่านสมาชิกอ้างแล้ว กระผมก็เชื่อว่าทางธนาคารแห่งประเทศไทยคงจะไม่ละเลย ในการที่ ดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย และหากในเรื่องนี้ยังไม่มีมีการดำเนินการประการใด ทั้ง ๆ ที่มี หลักฐาน กระผมก็จะได้กวัดขันดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อตอบคุณสุนทรอีกข้อ หนึ่งเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายให้มีการลงโทษหนักขึ้นหรือไม่

นายสมหมาย ฐานตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับ ขอประทาน โทษครับ อันนี้ก็ยินดีที่จะรับไปพิจารณาครับ แต่ว่าในประเด็นโทษนะ กระผมว่าอาจจะเพิ่ม โทษขึ้นได้ แต่จะออกกฎหมายที่จะบังคับไปถึงบุคคลภายนอกประเทศว่า อันนั้นต้องให้เขา ส่งมอบให้เป็นของรัฐบาล อันนี้กระผมก็ต้องขอเวลาไปศึกษาดูก่อน และกระผมก็ได้เรียน แล้วว่าเท่าที่ทราบบางประเทศทำแล้ว แต่เมื่อในหลักปฏิบัติทั่วไปไม่เป็นที่รับรอง มันก็ไม่มี ผลอันใด ขอพระคุณครับ

LIART

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธาน ที่ให้โอกาสกระผมซัก และก็ขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาตอบข้อซักถามของกระผมไป ครั้งหนึ่งแล้ว กระผมยังไม่หมดข้อสงสัยในกระทู้ที่ซักถามครับ ท่านประธาน เกี่ยวกับบันทึกที่ กระผมนำมาอ่านเพียงเล็กน้อยเมื่อ ก็ ในบันทึกตอนปลายบอกว่าธนาคารชาติก็กำลังสอบสวน เรื่องนี้อยู่ ปัญหานี้กระผมไม่ตามเดี๋ยวนี้นะขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไป ติดตามดูด้วยว่า สอบสวนไปถึงไหนหรือสอบสวนแล้วไปเจอต่ออันใหญ่เข้าแล้วก็จะหยุดไปเสีย กระผมสงสัยครับ กระผมขอเรียนถามถึงเกี่ยวกับการนำเงินออกที่กระผมถามไว้ทั้ง ๕ ข้อ คือในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ซึ่งจอมพล ถนอมและคณะลี้ภัยการเมืองออกไปนอกประเทศ ชาวหนังสือพิมพ์ลงทุกฉบับว่ามีกระเป๋าดำเดินทางทรัพย์สินต่าง ๆ ใส่กระเป๋ามากกว่า ๕๐ กระเป๋า ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเงินตราต่างประเทศและกฎหมายศุลกากร ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมขอทราบเรียนถามว่า ในการที่อดีตนักการเมือง ๓ คน คือ จอมพล ถนอม จอมพล ประภาส และพันเอก ณรงค์ และภริยา ออกไปนอกประเทศครั้งนั้น เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรก็ดี เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ดี ได้ตรวจสอบว่าบุคคลเหล่านั้นได้นำเงินสด เงินตราต่างประเทศหรือทรัพย์สินที่ ต้องห้ามที่ผิดกฎหมายออกไปได้กระทำหรือไม่ ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในการลักลอบ นำเงินออกไปนี้เมื่อท่านตอบว่าได้ตรวจสอบไม่มีความผิดตามกฎหมายเงินตราต่างประเทศ กระผมทราบว่ามีความผิดตามกฎหมายศุลกากร ถ้าตรวจพบก็มีอำนาจที่จะริบได้ในกรณีผิดกฎหมาย ศุลกากรนี้ ได้ตรวจสอบได้มีการริบกัณฑ์บ้างหรือไม่ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธาน ให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในประเด็นนี้ด้วยครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่ เคารพ คือในประเด็นที่ว่า เมื่อจอมพล ถนอมและคณะได้เดินทางออกไปต่างประเทศนั้นได้ มีการตรวจตราหรือไม่ บังเอิญตอนนั้นกระผมไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ แล้วก็ เป็นรายละเอียดที่จะต้องขอให้ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติที่จะไปสอบสวนข้อเท็จจริงดูอีกทีหนึ่ง สำหรับ ประเด็นที่ว่าถ้าหากว่าตรวจพบนั้นจะมีการริบหรือไม่ อันนี้กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ อาจจะเข้าใจประเด็นที่กระผมชี้แจงคลาดเคลื่อนไปบ้างเล็กน้อย คือที่กระผมเรียนเมื่อ

LIRT

หมายความว่าถ้าเราปรากฏว่าเขาได้ลักลอบนำเงินไปฝากไว้ในต่างประเทศ อันนี้จะไปปรับมาเมื่อทรัพย์สินนั้นอยู่ในครอบครองของธนาคารในต่างประเทศ อันนี้เป็นเรื่องที่เราทำได้ยาก และในการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินนี้เป็นส่วนใหญ่ครับที่เราต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาล โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่จะตรวจเมื่อเข้าเมื่อออก อันนี้ถ้าหากตรวจพบที่มีการนำเงินตราต่างประเทศออกเกินที่กำหนดหรือออกเกินที่มีใบสุทธิคุ้มครองที่ทางการออกให้ ก็เป็นที่แน่นอนว่าต้องมีการปรับที่ตามกฎหมายศุลกากร ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ตามที่คุณใหญ่ ศวิตชาติได้ตั้งกระทู้ถามด่วนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง โบราณวัตถุ ซึ่งในขณะนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้อยู่ในห้องประชุม บัดนี้ท่านได้มาปรากฏตัว ณ ที่ประชุมนี้แล้ว ขอเชิญท่านตอบเสียเลยครับ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต้องขอประทานอภัยที่ผมมาไม่ทัน เข้าใจผิดว่าวันนี้เป็นวันพุธ ผมขอเรียนตอบกระทู้ถามด่วนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

ข้อ ๑. ในการงมหาโบราณวัตถุดังกล่าว กรมศิลปากรได้รับความร่วมมือจาก กองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ และพนักงานปกครองเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกองทัพเรือ นั้น ได้ใช้งบประมาณของกองทัพเรือไปในการนี้มาก

ข้อ ๒. ผลของการดำเนินงานของกรมศิลปากรได้ผลดี รวมทั้งการรณรงค์ส่งเสริม และการติดตามเอาโบราณศิลปวัตถุคืนจากบุคคลอื่น ทั้งนี้ก็เนื่องจากได้รับความร่วมมือดังกล่าวมาแล้วเป็นอย่างดี

ข้อ ๓. งบประมาณในการใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องมโบราณศิลปวัตถุขณะนี้ยังไม่มี แต่ทางกรมศิลปากรได้เจียดจ่ายจากงบประมาณหมวดค่าใช้สอยปกติของกรม เจียดจ่ายจากเงินกองทุนโบราณคดีบ้าง ขณะนี้ยังไม่อาจทราบแน่นอนว่าจะต้องใช้จ่ายเพื่อการนี้เป็นเงินเท่าใด เพราะยังอยู่ในขั้นสำรวจหาข้อมูล เมื่อทราบข้อมูลที่แน่นอนและไม่อาจเจียดจ่ายงบประมาณยอดหนึ่งยอดใดได้ ก็จะได้ขอให้สำนักงบประมาณพิจารณาต่อไป

LIRT

ข้อ ๔. จากการร่วมมือของกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ และกระทรวงศึกษาธิการได้ติดต่อไปยังกระทรวงมหาดไทยขอให้ทางกรมตำรวจติดตามให้ ปัจจุบันกรมศิลปากรได้รับโบราณศิลปวัตถุดังกล่าวเข้ามาเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครแล้ว ๑,๑๔๗ ชิ้น ซึ่งส่วนมากมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์โบราณคดีและศิลป และกองทัพเรือจะส่งมอบให้ต่อไปอีกเป็นครั้งคราว กับได้ขอให้พิจารณาอ่าวสัตหีบที่ว่าการอ่าวบางละมุง ช่วยประกาศให้ผู้ครอบครองโบราณศิลปวัตถุทั้งที่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโบราณสถานโบราณวัตถุและศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ โดยขอให้ส่งมอบให้กรมศิลปากรแล้วมีสิทธิจะได้รับเงินรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น เชื่อว่าด้วยความร่วมมือของกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ และพนักงานปกครองท้องที่ของกระทรวงมหาดไทย กรมศิลปากรจะได้โบราณศิลปวัตถุดังกล่าวเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ข้อ ๕. เมื่อปรากฏว่าได้ค้นพบโบราณศิลปวัตถุ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวยอมปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ โดยอาศัยความร่วมมือและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานฝ่ายปกครองด้วย และเฉพาะกรณีนี้ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้อาศัยอำนาจตามกฎหมายประกาศกำหนดบริเวณท้องทะเลที่พบซากเรือและโบราณวัตถุ เป็นบริเวณห้ามมค้นหาโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุไปแล้ว

ข้อ ๖. ผลจากการที่กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการขอความร่วมมือไปยังส่วนราชการต่าง ๆ นั้นได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีและในความคำนึงของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องนี้ ก็เห็นว่าส่วนราชการต่าง ๆ ได้เห็นความสำคัญของการรักษาโบราณวัตถุอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานครับ ผมนี้หลายปีถึงจะได้ตั้งกระทู้สักที ตั้งแล้วก็ไม่มีใครตอบ ตอบไปแล้วก็ขออนุญาตซักครับ ซักก็มีอยู่ ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ เรื่องงบประมาณ ประเด็นที่ ๒ เรื่องการจะตรวจค้นหรือมเอาขึ้นมาให้ได้ทั้งหมด และประเด็นที่ ๓ คือ การใช้จ่ายในเรื่องเหล่านี้

ประเด็นแรก เรื่องงบประมาณที่ไปเจียดจ่ายเอากองทัพเรือนั้น ผมคิดว่าผมได้ฟังจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมว่า สถานี้ตังงบประมาณกองทัพไปมาก

LIRT

จนไม่สามารถจะดำรงอยู่ได้แล้ว ยังมาเจียดจ่ายเอาเงินที่ไม่ค่อยจะพอแล้วมารักษาวัตถุโบราณ ซึ่งก็ไม่ใช่ความประสงค์ ประเด็นนี้นั้น ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าจะใช้วิธีการขอเงินงบกลางไปชดใช้ให้กองทัพเรือที่จะรักษาไว้จะได้ไหม เพราะงบกลางสภาให้รัฐบาลไปมาก และพอที่จะโอนไปจ่ายกันได้ในเรื่องเหล่านี้ ดีกว่าจะไปตั้งงบประมาณเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๒ คำตอบของท่านรัฐมนตรีไม่ชัดเจนว่าได้ใช้กฎหมายประกาศ ห้ามมม ห้ามหน่ห้ามกันมานานแล้วถึงไม่ประกาศมมก็ไม่ได้ ผมไม่ได้คิดว่าขโมยจะกลัวประกาศ แต่จะกลัวคนเฝ้าโบราณวัตถุหรือวัตถุโบราณที่กล่าวแล้ว ที่นี้ที่บอกว่าเพียงประกาศและก็นอนใจว่าได้รับการร่วมมืออย่างดี ประกาศก็ประกาศไป กลางคืนก็ขโมยไป เพราะฉะนั้นวิธีการที่ผมปรารถนาว่าถ้าจะให้อยู่ได้ เฝ้ากันแบบนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการจะทำได้ไหม อีกประการหนึ่งท่านกล่าวถึงแต่เจ้าหน้าที เพราะของทั้งหมดมาจากในน้ำ ตำรวจน้ำก็พอจะติดตามหรือรักษาคุ้มครองได้บางเวลาเท่านั้น เพราะภารกิจของตำรวจน้ำไม่ใช่มีแต่การรักษาของโบราณ จะต้องจับโจรผู้ร้ายแม้แต่สลัดในทะเล พวกหนีภาษีอากรอะไรเหล่านี้เป็นต้น เฉพาะอันนี้ อันเดียว และทางรัฐบาลถ้ามีความสนใจอย่างที่ได้ตอบผมมาแล้วจะให้มีคนเฝ้าเป็นประจำ เพื่อความปลอดภัยอย่างนี้จะทำได้ไหม และอีกประการสุดท้ายก็คือว่าเมื่อของยังมีอยู่ในทะเล เมื่อคนอื่นเขาค้นพบแล้ว กระทรวงศึกษาธิการพบแล้วจะมีทางอย่างไรที่จะกู้เอาเรือนั้นมาเป็นวัตถุโบราณเพื่อให้เป็นสมบัติของชาติต่อไป อย่างนี้จะทำได้ไหม จะทำอย่างไร และจะทำสักเมื่อไร

นายเกรียง กীরติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการมโบราณศิลปวัตถุที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นะมันเป็นเรื่องจรรยา โดยที่กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เตรียมการตั้งงบประมาณในเรื่องนี้ไว้ก่อน แต่เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ทราบข่าวเรื่องนี้จากทางหนังสือพิมพ์ ทางที่เราจะพยายามรักษาโบราณศิลปวัตถุเหล่านี้ เข้าไว้ได้ก็มองไม่เห็นใคร นอกจากกองทัพเรือและตำรวจน้ำ เพราะเป็นผู้ที่มีทั้งเรือมีทั้งคนทำงานอยู่แล้ว ก็ต้องขอความร่วมมือโดยอาศัยการประสานงานกันไปก่อน แล้วก็ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายนั้น อย่างที่ผมทราบเรียนไว้แล้วว่ากรมศิลปากรไม่มีงบประมาณเพื่อการนี้โดยเฉพาะก็ต้องเจียดจากงบประมาณของกรมศิลปากรเท่าที่จะทำได้ ส่วนทางด้านกองทัพเรือก็ดี ทางกองตำรวจ

LIRT

น้ำกิติ มีหน้าที่ที่จะต้องออกทะเลอยู่แล้ว ก็ได้พยายามใช้จ่ายกำลังเงินและกำลังคนที่มีอยู่มา เพื่อการนี้โดยเห็นแก่โบราณวัตถุและศิลปวัตถุของชาติ ที่ถามว่าจะขอจากงบกลางไปชดเชย ได้หรือไม่ ในเรื่องนี้จะขอรับไปพิจารณาอีกทีหนึ่ง ส่วนเรื่องการเผ้าเป็นประจำในเวลานี้ ถ้าจะไปเผ้าอยู่ที่ทะเลนั้น กระทรวงศึกษาธิการก็คงจะไม่สามารถทำได้ ก็จะต้องอาศัยจากตำรวจน้ำ นั้นเอง และก็อาศัยจากกองทัพเรือเป็นผู้ดูแลให้ นอกจากนั้นในแบบบกก็อาศัยพนักงานฝ่าย ปกครอง ซึ่งก็ได้พยายามสืบสวนติดตามเอาโบราณวัตถุต่าง ๆ กลับคืนมาได้เป็นระยะ ๆ ผม รู้สึกว่าผมจะตอบหมดแล้วใช่ไหมครับ ท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ คุณใหญ่มีปัญหาอะไรอีกไหม เชิญครับ

นายใหญ่ ศรีตชาต : ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้ก็รัฐบาลเดียวกัน ไม่ว่า กระทรวงไหน ๆ ผมสงสัยคำตอบของท่านรัฐมนตรี จึงอยากจะเรียนถามท่านว่า การที่จะใช้จ่าย เงินงบประมาณงบกลางนั้นทำไมจะต้องพิจารณา เพราะกระทุ้งนี้ส่งไปถึงรัฐบาลนานแล้ว และ ยังมีงบสำรองจ่ายอีกร้อยล้าน ซึ่งรัฐบาลมีสิทธิที่จะใช้ได้สภาให้ไปแล้วไปนั่งพิจารณากันอยู่ พอดีของหายหมดอย่างนั้น ผมคิดว่าเป็นการถูกการควรและเป็นการชอบหรือเปล่า นี่เป็น ประเด็นแรกที่ผมถาม ที่ท่านตอบว่าได้ติดตามมาเป็นจำนวนมาก ผมอยากทราบ อัยยที่ติดตามมา ได้นี้ได้เท่าไร พอจะบอกสภานี้ได้หรือไม่ ผมถาม ๒ ประเด็นเท่านั้นครับ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่ เคารพ ที่รับไปพิจารณานั้น หมายความว่ารับไปพิจารณาดำเนินการที่จะขอไปยังสำนักงานประมาณ อีกทีหนึ่ง ส่วนที่ติดตามได้นั้น การติดตามได้จากทั้งชาวต่างประเทศและได้จากชาวประมงที่ ได้รวบรวมไปค้นหาโบราณวัตถุเหล่านี้เข้ามาไว้ในครอบครอง จำนวนนั้นไม่สามารถที่จะ แยกได้จากจำนวน ๑.๑๔๗ ชิ้นนั้นไม่สามารถที่จะแยกจำนวนได้ในขณะนี้ว่า เป็นจำนวนที่ ทางทหารเรื่องมขึ้นมากเท่าไร และก็ติดตามมาเท่าไร เราได้แต่รวมไว้เป็นส่วนรวม แต่ตามรายงาน นั้นปรากฏว่า ทางพนักงานฝ่ายปกครองได้จับชาวต่างประเทศที่ดำเนินการในเรื่องนี้ไปงมหาเองบ้าง แล้วก็ไปไว้ในครอบครองบ้าง แล้วก็อยู่ตามโรงแรมต่าง ๆ ที่พัทยบ้าง แล้วก็ร้านขายของที่มี อยู่ที่พักบ้าง สิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ดำเนินการจับกุม แล้วก็นำสิ่งของ มาส่งมอบให้แก่กรมศิลปากรแล้ว

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามของ คุณสุรน
 ชื่นสมจิตต์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การผังเมือง แต่ได้ทราบว่าคุณสุรน
 ได้มีหนังสือถึงทางประธานขอถอนโดยให้เหตุผลว่า กฎหมายผังเมืองได้ผ่านสภาไปแล้ว เพื่อ
 ประหยัดเวลาของสภา จึงขอถอนกระทู้ถามนี้ไป ซึ่งก็เป็นสิทธิของคุณสุรน ตามข้อบังคับ
 ข้อ ๗๕ สมาชิกมีสิทธิถอนกระทู้ถามของตนเมื่อไรก็ได้ ขอขอบคุณ

ตามระเบียบวาระการประชุมในลำดับที่ ๔ เป็นรายงานและข้อเสนอแนะใน
 การปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในระยะยาวของคณะกรรมการการวิสามัญ ซึ่งมีท่าน
 รองประธานสภาเป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญปรับปรุงงานของสำนักงานเลขาธิการ
 รัฐสภา และท่านกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงงานสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้เคย
 เสนอรายงานผลการพิจารณาปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะสั้นต่อสภาแล้ว และที่ประชุมนี้
 ได้พิจารณาเห็นชอบ

รายงานผลการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภา ในระยะยาว

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงงานของ
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ตุลาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

หน้า

หนังสือประธานคณะกรรมการวิสามัญ ถึง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	-
ความเบื้องต้น	๑
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบคณะกรรมการและระเบียบวิธีปฏิบัติ	
ภายในรัฐสภา	๒
- ระบบคณะกรรมการ	๒
- วุฒิจำนองสภา	๑๒
- การเพิ่มคณะกรรมการสามัญ	๑๖
๑. คณะกรรมการสามัญศึกษาปัญหารัฐธรรมนูญ	
และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ	๑๖
๒. คณะกรรมการกิจการมรัฐสภา	๑๗
- คณะผู้ช่วยกรรมการ	๑๗
ระเบียบแบบแผนและวิธีปฏิบัติอันเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการนิติบัญญัติ	๑๘
- องค์ประชุม	๑๘
- การดำเนินการในที่ประชุมสภา	๑๙
การวางแผนกำลังคน : แผนแม่บทเกี่ยวกับความต้องการในการฝึกอบรม	
เจ้าหน้าที่รัฐสภา	๒๑
- ความต้องการด้านการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่	๒๑
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา	
- การจัดหาด่วนบุคคล	๒๔
- ระบบพิจารณาความดีความชอบ	๒๔
การจัดตั้งหน่วยงานใหม่ของฝ่ายนิติบัญญัติ	๒๕
- ผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภา	๒๕
- ผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา	๒๕
- องค์การควบคุมหรือดำเนินการเลือกตั้ง	๒๘

LIRT

ตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑ การประชุมปรึกษาของคณะกรรมการการสามัญของรัฐสภา
แยกตามคณะ และจำนวนเรื่องที่ประชุม

๖

ตารางที่ ๒ การประชุมคณะกรรมการการสามัญของรัฐสภา
มิถุนายน ๒๕๑๒ - กันยายน ๒๕๑๔

๗

ตารางที่ ๓ กิจกรรมของสภาผู้แทนราษฎร
(๗ มีนาคม ๒๕๑๒ - ๓ มีนาคม ๒๕๑๔)

๑๐

ภาคผนวก

บันทึกการประชุมของคณะกรรมการการ
รายงานเรื่องผู้ตรวจการรัฐสภา

ที่ ๔๘๓๔

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๗

เรื่อง รายงานและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะยาวของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้เสนอรายงานผลการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะสั้นต่อสภา และสภาได้พิจารณาเห็นชอบด้วยไปแล้ว นั้น ในรายงานดังกล่าว คณะกรรมการได้เสนอว่าจะได้ดำเนินการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะยาวต่อไป บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาและจัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณาในการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะยาวเสร็จแล้ว

ฉะนั้น จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญชนะ อุตการ

(นายบุญชนะ อุตการ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

ปรับปรุงงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๔๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตามรายงานผลการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะสั้นของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาปรับปรุงระบบงานของรัฐสภาออกเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ระยะสั้นและระยะยาว

คณะกรรมการฯ ได้เสนอผลการพิจารณาปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะสั้นต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามรายงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน คณะกรรมการฯ ได้ทำการประชุมปรึกษาเพื่อนำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบงานรัฐสภาในระยะยาวด้วยการพิจารณาปัญหา ๓ ประการคือ

๑. พิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการฯ ระเบียบแบบแผน และวิธีการปฏิบัติทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนิติบัญญัติ

๒. พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนต่อเนื่องจากที่ได้กระทำไปแล้วในการแก้ปัญหาระยะสั้น (ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะสั้น)

๓. พิจารณาความเหมาะสมที่อาจมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ซึ่งขึ้นกับฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการของรัฐสภา (Ombudsman) และองค์กรดำเนินการหรือควบคุมการเลือกตั้ง

ในการพิจารณาปัญหาข้อแรก คณะกรรมการฯ ได้แบ่งงานออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ คณะกรรมการฯ เป็นผู้พิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการฯ ส่วนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระเบียบแบบแผนและวิธีการปฏิบัติทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนิติบัญญัตินั้น คณะกรรมการฯ ได้เสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง มีรองเลขาธิการรัฐสภาเป็นประธาน หัวหน้ากองในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาทุกกองเป็นกรรมการ และคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ แล้ว

๑. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบคณะกรรมการและระเบียบวิธีปฏิบัติภายในรัฐสภา

LIRT

๑.๑ ระบบคณะกรรมการธิการ คณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของรัฐสภาอาจเรียกได้ว่าเป็นสภาส่วนเล็ก (Little Legislature) ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานของรัฐสภา คณะกรรมการมีการมีขึ้นเพื่อแบ่งงานของรัฐสภาซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางและเกี่ยวข้องกับปัญหาซึ่งสลับซับซ้อน คณะกรรมการจึงเป็นคณะทำงานของรัฐสภานั้นเอง

บทบาทของคณะกรรมการขึ้นอยู่กับรูปแบบของรัฐสภา ประเทศที่มีการปกครองระบบประธานาธิบดี และจัดแบ่งอำนาจระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และตุลาการ ให้มีความเป็นอิสระมากที่สุด จะให้ความสำคัญต่อคณะกรรมการมาก ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้าสู่สภาจะต้องผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการสามัญชุดต่าง ๆ ก่อนสุดแล้วแต่ว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นจะอยู่ในขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการชุดใด คณะกรรมการสามัญมีอำนาจที่จะพิจารณาไม่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อสภาได้

ตามระบบการปกครองแบบรัฐสภา (Parliamentary System) ซึ่งประเทศอังกฤษเป็นแม่บทนั้น แต่เดิมบทบาทของคณะกรรมการมีขอบเขตจำกัด ทั้งนี้เพราะการที่รัฐบาล (ฝ่ายบริหาร) เป็นพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากในสภาอยู่แล้ว ทำให้รัฐสภามีฐานะเพียงเป็นสถาบันที่รับรองมติของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมาก ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาโดยฝ่ายบริหารได้ถูกกลั่นกรองจากที่ประชุมของพรรคมาแล้ว คณะกรรมการมีหน้าที่เพียงพิจารณาร่างกฎหมายอีกชั้นหนึ่ง แต่ไม่มีบทบาทในการประชุมปรึกษาเพื่อเสนอแนะนโยบายในด้านต่าง ๆ ต่อรัฐสภา เพราะการพิจารณานโยบายหรือปัญหาสำคัญ ๆ ของประเทศ ฝ่ายบริหารมักนิยมใช้วิธีตั้งคณะกรรมการแบบที่เรียกว่า Royal Commission of Inquiry มากกว่าที่จะมอบให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ

อย่างไรก็ดีรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่มีระบบการปกครองแบบประธานาธิบดี เช่น อเมริกา ฝรั่งเศส หรือที่มีระบบการปกครองแบบรัฐสภา เช่น อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย (มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร) ล้วนแต่มีแนวโน้มที่จะพิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการทั้งสิ้น เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะในระยะหลัง ๆ นี้ กิจการที่อยู่ในวงงานของรัฐสภา ขยายขอบเขตกว้างขวางออกไปมากปัญหาในด้านต่าง ๆ มีมากและสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น การที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ หรือ Royal Commission of

LIRT

Inquiry ซึ่งทำหน้าที่เฉพาะเรื่องเป็นการชั่วคราวอยู่บ่อยๆ จึงกลายเป็นอุปสรรคที่ทำให้รัฐสภาไม่สามารถจะพิจารณาศึกษาปัญหา และหาช่องทางในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้

ดังนั้น คานาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแม้แต่อังกฤษเองจึงได้ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้กับการตั้งคณะกรรมการของรัฐสภาเสียใหม่โดยตั้งคณะกรรมการสามัญ (standing committee) ในสาขางานต่างๆ เป็นประจำตลอดอายุของสภา

การเปลี่ยนแปลงในทางที่เพิ่มบทบาทของคณะกรรมการสามัญให้ขยายขอบเขตกว้างขวางไปกว่าเดิม เกิดขึ้นด้วยเหตุผลและความจำเป็นหลายประการ คือ

(๑) กิจกรรมของรัฐมีจำนวนมากขึ้นทุกขณะ

(๒) จำนวน และความสลับซับซ้อนของร่าง พร.บ. ที่เสนอเข้าสู่สภาหรือที่สมาชิกสภา เป็นฝ่ายเสนอเอง มีจำนวนมากขึ้น และสภาไม่อาจศึกษาพิจารณาได้อย่างทั่วถ้วน หากไม่มีการปรับปรุงกลไกภายใน เช่น ระบบคณะกรรมการและคณะผู้ช่วย (staff) เสียใหม่

(๓) ปัญหาที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องพิจารณาในปัจจุบัน เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่มีลักษณะพิเศษที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะ (specialization)

(๔) การประชุมปรึกษาของสมาชิกทั้งสภาในเรื่องที่มีความยุ่งยากสลับซับซ้อน โดยไม่มีการศึกษาข้อมูลและทางเลือก ทำให้การตัดสินใจของสภา เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

(๕) รัฐสภาขาดกลไกที่จะช่วยติดตามผลงานของฝ่ายบริหารและการพิจารณาเรื่องราวที่ประชาชนร้องเรียนมาในรูปแบบต่างๆ

(๖) ปัจจุบันมีกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มต่างๆ ที่ประชาชนจัดตั้งขึ้นเพื่อพิทักษ์รักษาสีธรรมกมมาย จึงมีความจำเป็นที่รัฐสภาจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มเหล่านี้ นอกเหนือไปจากการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้แทนกับราษฎรซึ่งมีอยู่เป็นธรรมดาแล้ว

(๗) โดยปกติ รัฐสภา มีสมัยประชุมที่มีเวลาน้อย (สมัยหนึ่งๆ ของการประชุมสภาของไทยมี ๙๐ วัน อายุของสภาผู้แทนไทยมี ๔ ปี แต่มีสมัยประชุมทั้งหมดเพียง ๒๔

LIRT

เดือน - ในกรณีที่มีการประชุมสามัญสองสมัยในหนึ่งปี) แต่ปัญหาและเรื่องราวต่าง ๆ ที่สภาต้องประชุมปรึกษากันอาจยืดเยื้อไปและแม้แต่ในเวลาที่ไม่มีสมัยประชุม สภาก็จำเป็นที่จะต้องมีคนช่วยที่คอยทำงานศึกษา ติดตามผลของเรื่องราวต่าง ๆ ที่สภาได้มีมติไปแล้วในเวลาที่สภามีได้มีสมัยประชุม แต่รัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารดำเนินกิจการต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา สภาจึงจำเป็นที่จะต้องวิธีที่จะติดตามเฝ้าดูการบริหารงานของรัฐบาลอยู่ด้วยทุกขณะ

(๘) ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ รัฐสภาจึงต้องมีการศึกษาวิจัย ติดตาม และประเมินผลของการบริหารราชการของรัฐบาลตลอดเวลา และรัฐสภาจะสามารถทำหน้าที่นี้ได้ก็โดยการแบ่งงานภายในของรัฐสภาเองด้วย

การจัดแบ่งงานโดยการตั้งคณะกรรมการสามัญ (Standing Committee)

การตั้งคณะกรรมการสามัญของรัฐสภาที่มีอยู่ในประเทศต่าง ๆ อาจแบ่งได้เป็น ๒ รูป คือ

- (๑) ตั้งคณะกรรมการสามัญให้ครอบคลุมงานของกระทรวงแต่ละกระทรวง
- (๒) ตั้งคณะกรรมการสามัญให้ครอบคลุมงานตามสาขากิจกรรมใหญ่ ๆ ที่รัฐบาลจัดทำ แต่คาบเกี่ยวงานในหน้าที่ของกระทรวงหลาย ๆ กระทรวง

ตัวอย่างตามข้อ ๑ เช่น กระทรวงมี ๑๐ กระทรวง ตั้งคณะกรรมการ ๑๐ คณะ ทำหน้าที่พิจารณากฎหมาย และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงแต่ละกระทรวง

ตัวอย่างตามข้อ ๒ กระทรวงมี ๑๐ กระทรวง แต่คณะกรรมการอาจมีเพียง ๕ คณะ แต่ละคณะทำหน้าที่พิจารณากฎหมายและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงต่าง ๆ ที่มีลักษณะคาบเกี่ยวกัน เช่น คณะกรรมการการเศรษฐกิจ พิจารณาปัญหาของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตร ฯลฯ

การตั้งคณะกรรมการตามแบบ ๒ มีประโยชน์กว่า เพราะเป็นไปตาม functional activities และนิยมอิงการแบ่งกิจกรรมตามแผนเศรษฐกิจแห่งชาติ

LIRT

ตัวอย่างคณะกรรมการธิการสามัญของสภาเซนต์ ออสเตเรีย ที่มีการจัดตั้งภายหลังการปรับปรุงสภา ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ (ออสเตเรียใช้แบบของคานาดา)

๑. The Standing committee on Foreign Affairs and Defence
๒. The Standing committee on Constitutional and Legal Affairs
๓. The Standing committee on Health and Welfare
๔. The Standing committee on Finance and Government Operations
๕. The Standing committee on Education, Science, and the Arts.
๖. The Standing committee on Social Environment.
๗. The Standing committee on Primary and Secondary Industry and Trade.

ในการพิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการของรัฐสภาไทย จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับรูปแบบของรัฐสภาที่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ประกอบกันไปกับการปรับปรุงระบบงานของรัฐสภาในส่วนอื่น ๆ ให้รับกันด้วย

ในการนี้ ปัญหาแรกที่ต้องแก้การนำมาพิจารณาก็คือ รูปแบบและบทบาทของคณะกรรมการที่เป็นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๗๕-ปัจจุบัน

ในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบของคณะกรรมการนั้น รัฐสภาไทยได้ใช้วิธีการตั้งคณะกรรมการสามัญแบ่งตามกิจกรรมของรัฐ และมีคณะกรรมการวิสามัญ (ad hoc committee) พิจารณาปัญหาและร่างพระราชบัญญัติที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้เสนอ

เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญประกอบด้วยผู้แทนของฝ่ายบริหารไม่เกินกึ่งหนึ่ง ส่วนคณะกรรมการสามัญนั้นจะต้องประกอบด้วยสมาชิกสภาล้วน ๆ ฝ่ายบริหารไทยจึงนิยมใช้คณะกรรมการวิสามัญมากกว่าคณะกรรมการสามัญ ร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๆ มักจะผ่านคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการสามัญไม่มีบทบาทมากเท่าที่ควร เพราะฝ่ายบริหารมีแนวโน้มที่จะจำกัดขอบเขตงานของฝ่ายนิติบัญญัติตลอดมา

ข้อควรสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ตามระเบียบวิธีปฏิบัติทางรัฐสภาที่ใช้กันอยู่นั้น คณะกรรมการจะประชุมปรึกษากันได้ก็เฉพาะในกรณีที่ทางสภามีมติรับหลักการ

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติแล้วส่งให้คณะกรรมการการสามัญนำไปพิจารณาในข้อกฎหมายและเพื่อทำหน้าที่รับคำแปรญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น เมื่อใดที่ไม่มีร่างพระราชบัญญัติส่งมา คณะกรรมการการสามัญก็ไม่มีการประชุมปรึกษา ทั้ง ๆ ที่ปัญหาด้านนโยบายที่สำคัญ ๆ หลายเรื่องซึ่งรัฐสภาควรสนใจทำการศึกษาควบคุมไปกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาล จึงไม่ได้ถูกนำมาพิจารณากันในคณะกรรมการการสามัญชุดต่าง ๆ คณะกรรมการการสามัญซึ่งแท้ที่จริงเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานของรัฐสภา จึงมีบทบาทอันจำกัดมาก ทั้งนี้เพราะ

๑. ร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๆ และเป็นเรื่องนโยบายที่สลับซับซ้อน รัฐสภาคมักใช้วิธีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการการสามัญทำหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ (จำกัดเฉพาะในข้อกฎหมายตามที่ปรากฏอยู่ในมาตราต่าง ๆ และรับคำแปรญัตติ) ที่เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป (routine) ไม่มีความสำคัญ

๒. เนื่องจากการตีความคำว่า “วงงานของรัฐสภา” ตามข้อบังคับการประชุมสภาที่ผ่านมา เป็นไปในลักษณะที่ไม่ต้องการให้ทางรัฐสภามีบทบาทในการตรวจตรานโยบายหรือการบริหารงานของฝ่ายบริหารมาก คณะกรรมการการสามัญจึงไม่สามารถจะมีการประชุมเพื่อพิจารณาปัญหาในการบริหารงานของฝ่ายบริหารได้ เพราะจะมีการประชุมได้ก็ต่อเมื่อมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการการสามัญชุดต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการการเศรษฐกิจ อาจประชุมเพื่อเสนอแนะหรือท้วงติงนโยบายหรือการบริหารงานด้านเศรษฐกิจของฝ่ายบริหาร โดยเสนอรายงานไปยังสภาให้มีการอภิปรายหรือแสดงความเห็นต่อสาธารณชนได้ กิจกรรมในด้านการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหารจึงไปปรากฏในรูปของการตั้งกระทู้ถามโดยขาดการศึกษาข้อมูลที่แท้จริง และเป็นกิจกรรมเฉพาะตัวสมาชิกหรือกลุ่มสมาชิกเท่านั้น แทนที่จะเป็นความเห็นจากคณะกรรมการหรือจากสภาเป็นส่วนรวม

ตารางข้างล่างนี้แสดงการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการการสามัญของรัฐสภาแยกตามคณะ และจำนวนเรื่องที่ประชุม ตารางที่สองแสดงให้เห็นถึงประเภทของร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการการสามัญพิจารณาระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตารางที่ ๑

การประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสามัญของรัฐสภา
แยกตามคณะ และจำนวนเรื่องที่ประชุม

คณะกรรมการ	จำนวนเรื่องที่ประชุมในระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๔
คณะกรรมการการต่างประเทศ	-
คณะกรรมการการทหาร	๓
คณะกรรมการการปกครอง	๓๔
คณะกรรมการการเศรษฐกิจ	๑๒
คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และสาธารณูปการ	๗
รวม	๕๖

ที่มา บันทึกการประชุมของคณะกรรมการสามัญของรัฐสภาประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๒, ๒๕๑๓
และ ๒๕๑๔ ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ไม่รวมถึงการประชุมของคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และคณะกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ในจำนวนคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๗ คณะนี้ ปรากฏว่า คณะกรรมการการปกครองมีการประชุมกันมากที่สุด คือ ประชุมพิจารณาเรื่อง ๒๐, ๘ และ ๖ เรื่องในสมัยประชุมปี พ.ศ. ๒๕๑๒, ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ เป็นลำดับ คณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรที่มีการประชุมมากเป็นอันดับรองลงมา ได้แก่ คณะกรรมการการเศรษฐกิจ ซึ่งมีเรื่องประชุมในสมัยประชุมปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ๑๐ เรื่อง และปี ๒๕๑๔ ๒ เรื่อง และคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ ซึ่งมีการประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ ในสมัยประชุมปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ๔ เรื่อง และปี ๒๕๑๔ ๓ เรื่อง คณะกรรมการ

LIRT

การทหาร มีการประชุมเพียง ๒ ครั้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และครั้งเดียวในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ คณะกรรมาธิการที่ไม่เคยมีการประชุมเลยนับตั้งแต่เปิดสภาฯ มาได้แก่คณะกรรมาธิการการต่างประเทศ

เมื่อตรวจสอบเรื่องราวที่คณะกรรมาธิการสามัญคณะต่าง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎร ประชุมปรึกษาหารือกันแล้ว ปรากฏว่าได้แก่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งไม่มีปัญหาข้อถกเถียงมาก เช่น คณะกรรมาธิการการปกครองมักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินในเขตกรณีสงฆ์ การกำหนดยศและเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา เป็นต้น ส่วนคณะกรรมาธิการการทหารก็ได้ประชุมพิจารณาถึงเรื่องนโยบายทางทหารที่สำคัญ ๆ เลย หากพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีความสำคัญจริง ๆ ทางด้านนโยบายของประเทศแต่อย่างใด เช่น ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร และกำหนดวิทยฐานะของผู้สำเร็จวิชาการทหาร เป็นต้น

โดยทั่วไปแล้ว คณะกรรมาธิการสามัญของรัฐสภาในต่างประเทศ มักจะประกอบไปด้วยสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ ๒

การประชุมคณะกรรมาธิการสามัญ ของรัฐสภา, มิถุนายน ๒๕๑๒ - กันยายน ๒๕๑๔

ประเภทของพระราชบัญญัติ	คณะกรรมาธิการ เจ้าของเรื่อง	จำนวนเรื่อง	จำนวนครั้งที่ประชุม
๑. ร่าง พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน	การปกครอง	๑๖	๒๕
๒. ร่าง พ.ร.บ. เครื่องแบบทหาร	การทหาร	๑	๑
๓. ร่าง พ.ร.บ. กำหนดวิทยฐานะ ผู้สำเร็จวิชาการทหาร	การทหาร	๑	๒
๔. ร่าง พ.ร.บ. ยศตำรวจรัฐสภา	การปกครอง	๒	๒

LIRT

ประเภทของพระราชบัญญัติ	คณะกรรมการ เจ้าของเรื่อง	จำนวนเรื่อง	จำนวนครั้งที่ ประชุม
๕. เครื่องแบบตำรวจรัฐสภา			
๖. ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พระธรรมนูญศาลยุติธรรม	การปกครอง	๑	๓
๗. ร่าง พ.ร.บ. ยกเลิกประกาศ ของคณะปฏิวัติ	การปกครอง	๒	๒
๘. ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ตุลาการ	การปกครอง	๑	๓
๙. ร่าง พ.ร.บ. ควบคุมแร่ดีบุก	การเศรษฐกิจ	๑	๕
๑๐. ร่าง พ.ร.บ. ครู	การศึกษา การสาธารณสุข และสาธารณสุขการ	๑	๗
๑๑. ร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม		๑	๑
๑๒. พ.ร.บ. อนุมัติพระราชกำหนดและแก้ไข เพิ่มเติม พ.ร.บ. การประมง	การเศรษฐกิจ	๑	๑
๑๓. ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองการดำเนินงาน ของศูนย์พัฒนาการประมงฯ	การเศรษฐกิจ	๑	๓
๑๔. ร่าง พ.ร.บ. อนุมัติพระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร	การเศรษฐกิจ	๑	๒
๑๕. ร่าง พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษา ร.ร. มัธยมแบบประสม	การเศรษฐกิจ	๑	๕
๑๖. ร่าง พ.ร.บ. ให้อำนาจและกำหนด การปฏิบัติ เกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงิน			

LIART

ประเภทของพระราชบัญญัติ	คณะกรรมการ เจ้าของเรื่อง	จำนวนเรื่อง	จำนวนครั้ง ที่ประชุม
ในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ	การเศรษฐกิจ	๑	๒
๑๗. ร่าง พ.ร.บ. เงินตรา	การเศรษฐกิจ	๑	๒
๑๘. ร่าง พ.ร.บ. สงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากช่วยเหลือราชการ	การเศรษฐกิจ	๑	๑

ที่มา กองกรรมการ, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ไม่รวมคณะกรรมการตรวจรายงาน
และคณะกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ซึ่งร่วมอยู่ในขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการการสามัญชุดที่ตนประจำอยู่ การที่สมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งเป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการชุดหนึ่งๆ เป็นเวลานานถึง ๔ ปี และยังคงดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุดนั้นอยู่ หากได้รับการเลือกตั้งในครั้งต่อไป ทำให้มีความรู้และประสบการณ์ในการพิจารณานโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบเขตงานของตนได้มากขึ้น จนสามารถปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาให้ได้ผลเป็นอย่างดี ในรัฐสภาของต่างประเทศหลายประเทศมีคณะกรรมการของรัฐสภาชุดหนึ่งซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสามัญ มีกรรมการดำรงตำแหน่งอยู่ตลอดสมัยของการเป็นผู้แทนราษฎรได้แก่คณะกรรมการพิจารณางบประมาณประจำปี แต่ในรัฐสภาของไทยเรานั้น คณะกรรมการพิจารณางบประมาณประจำปีมีฐานะเป็นเพียงคณะกรรมการวิสามัญซึ่งจะต้องมีการแต่งตั้งและเลือกตั้งขึ้นเป็นประจำทุกปี ทำให้กรรมการคนหนึ่งๆ ไม่อาจมีโอกาสดำเนินการพิจารณาจ่ายของรัฐบาลได้ เพราะเมื่อหมดหน้าที่ปีหนึ่งๆ แล้วก็ต้องหมดสภาพของการเป็นกรรมการไป เมื่อมีคณะกรรมการชุดใหม่ในปีต่อไป บุคคลใหม่ก็เข้ามาเป็นกรรมการ ทำให้ขาดการต่อเนื่องในการเรียนรู้วิธีพิจารณางบประมาณประจำปีอันเป็นเหตุอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณของรัฐสภา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทยนั้น ยังมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลน้อยมาก จึงไม่อาจทำหน้าที่พิจารณานโยบายของรัฐบาลได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องออกเดินทางเยี่ยมราษฎรในท้องถิ่นของตนอยู่เสมอ และแม้แต่ในระหว่างสมัยการประชุมก็ยังมีราษฎรมาร้องเรียนให้ช่วยเหลืออีกเรื่องๆ ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจมีเวลาเพียงพอในการที่จะไปศึกษาหาความรู้ในเรื่องนโยบาย และการบริหารงานของรัฐบาลอย่างจริงจัง ผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ของไทยจึงไม่ค่อยจะเสนอนโยบาย หากเป็นฝ่ายคอยตั้งกระทู้ถามรัฐบาลด้วยเรื่องต่างๆ และคอยอภิปรายลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลเท่านั้น (ดูรายละเอียดในตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓

กิจกรรมของสภาผู้แทนราษฎร
(๗ มีนาคม ๒๕๑๒ - ๓ มีนาคม ๒๕๑๔)

สมัยประชุมครั้งที่ ๑ (๗ มีนาคม ๒๕๑๒ - ๑๗ เมษายน ๒๕๑๒)

ก. กระทั่งถามของสมาชิกสภาผู้แทน	๘๖	เรื่อง
ข. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ	๑๘	"
รัฐบาลเป็นผู้เสนอ	(๒)	"
สมาชิกสภาเป็นผู้เสนอ	(๑๖)	"

สมัยประชุมครั้งที่ ๒ (๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๒ - ๙ ตุลาคม ๒๕๑๒)

ก. กระทั่งถามของสมาชิกสภาผู้แทน	๑๕๖	"
ข. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ	๕๖	"
ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอ	(๒๑)	"
ฝ่ายสมาชิกเป็นผู้เสนอ	(๓๕)	"

สมัยประชุมครั้งที่ ๓ (๒๖ มกราคม ๒๕๑๓ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓)

ก. กระทั่งถามของสมาชิกสภาผู้แทน	๘๒	"
ข. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ	-	"
ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอ	(๗)	"
ฝ่ายสมาชิกเป็นผู้เสนอ	(๒๑)	"

สมัยประชุมครั้งที่ ๔ (๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๓ - ๑๗ กันยายน ๒๕๑๓)

ก. กระทั่งถามของสมาชิกสภาผู้แทน	๔๐๖	"
ข. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ	๔๖	"
ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอ	(๓๐)	"
ฝ่ายสมาชิกเป็นผู้เสนอ	(๑๖)	"

LIART

สมัยประชุมครั้งที่ ๕

ก. กระทุ์ถามของสมาชิกสภาผู้แทน	๒๔๗	เรื่อง
ข. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ	๒๘	"
ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอ	(๕)	"
ฝ่ายสมาชิกสภาเป็นผู้เสนอ	(๒๕)	"
รวมจำนวนกระทุ์ถามทั้งหมด	๑,๐๐๕	"
รวมญัตติร่างพระราชบัญญัติทั้งหมด	๑๗๖	"
ฝ่ายรัฐบาล	(๖๕)	"
ฝ่ายสมาชิกสภา	(๑๑๒)	"

ที่มา กองการประชุม, สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ กระทุ์ถามที่รวมไว้ตามตารางนี้ ไม่ได้แยกออกเป็นกระทุ์ที่ประธานสภาฯสั่งให้
ระงับไว้ และญัตติร่างพระราชบัญญัติก็เป็นยอดรวมของญัตติที่เสนอแต่ไม่ได้
แยกไว้ว่ารัฐสภารับหลักการในญัตติใดบ้าง

สภาพการณ์ดังกล่าวชี้ว่าจะมีอยู่เฉพาะในรัฐสภาไทยก็หาไม่ แม้ในสหราชอาณาจักรเองก็ปรากฏว่า หน้าที่สำคัญของรัฐสภาซึ่งได้แก่การเสนอแนะนโยบายต่อรัฐบาล และการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น มิได้กระทำอยู่เลยในความเป็นจริง มีผู้กล่าวว่าปัจจุบันรัฐสภาของอังกฤษเปรียบเสมือนเวทีอภิปรายและโต้เถียงระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน แต่เพียงเท่านั้น เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ในโลกปัจจุบันกิจกรรมของฝ่ายบริหารได้ทวีจำนวนมากขึ้น ทำให้บทบาทของฝ่ายบริหารมีขอบเขตกว้างขวางเกินกำลังความสามารถของฝ่ายนิติบัญญัติที่จะเข้าไปพิจารณาได้ทุกเรื่อง การแก้ไขปัญหานี้ที่ทำกันอยู่ในสหรัฐอเมริกา และมีผู้เสนอให้รัฐสภาอังกฤษนำไปพิจารณาได้แก่การตั้งคณะผู้ช่วย หรือคณะที่ปรึกษาพิเศษขึ้นทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนทำการค้นคว้า เรื่องราวต่าง ๆ ที่สมาชิกรัฐสภาต้องการเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการวิชาการชุดต่าง ๆ ของรัฐสภาต่อไป

ระบบคณะกรรมการวิชาการในรัฐสภาไทยเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่อาจที่จะเป็นเครื่องช่วยให้สมาชิกรัฐสภาสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินผลนโยบายและผลงานของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้ โดยเหตุผลสำคัญที่ว่าคณะกรรมการเหล่านี้ขาดคณะผู้ช่วย หรือคณะที่ปรึกษา (Staff) ที่คอยทำหน้าที่ช่วยวิเคราะห์วิจัยปัญหาที่สลับซับซ้อนให้แก่สมาชิกรัฐสภา โดยที่สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่เองขาดประสบการณ์ในทาง การต่างประเทศ การเศรษฐกิจ การคลัง ฯลฯ ประกอบกับไม่มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษาปัญหาเหล่านี้ โดยต้องแท้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการที่จะทำหน้าที่วินิจฉัยนโยบายและการบริหารงานให้กิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลได้ดีเท่าที่ควรจะเป็น

ได้กล่าวมาแล้วว่า การปรับปรุงระบบคณะกรรมการนั้น ปัญหาสำคัญที่สุดได้แก่ การตกลงกันในหลักการ ถึงเรื่องวาระของสภา ทั้งนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดปัจจุบัน หรือ สภาผู้แทนฯ ในอนาคต จะต้องพิจารณตกลงกันในคำจำกัดความ และการตีความของ “วาระของสภา” ตามที่ปรากฏในข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ หากไม่แล้วการปรับปรุงระบบงานของรัฐสภา ที่จะให้คณะกรรมการสามัญมีบทบาทในฐานะที่เป็นคณะทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติก็จะไร้ความหมาย

LIRT

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในการประชุมครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การตีความวงงานของสภา ตามข้อบังคับการประชุมดังกล่าว และได้สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะไว้ดังนี้ :-

"วงงานของสภา"

๑. ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ มีว่า

"สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา โดยจะกำหนดให้เป็นคณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้"

คำว่า วงงานของสภา เป็นเรื่องที่มีการถกเถียงตีความกันอยู่เป็นสองประเด็นด้วยกันคือ

๑.๑ พิจารณาอย่างแคบ วงงานของสภา หมายถึง ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภาในการพิจารณาร่างกฎหมาย ซึ่งเสนอเข้าสู่สภาโดยฝ่ายบริหาร หรือโดยสมาชิกสภาเอง

๑.๒ พิจารณาอย่างกว้าง วงงานของสภา ไม่จำกัดอยู่เฉพาะการตีความตามนัยแห่งข้อ ๑ ข้างต้น แต่รวมไปถึงการริเริ่มกระทำการซึ่งอาจเป็นการเสนอร่างกฎหมายจากคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เอง โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการส่งร่างกฎหมายมาให้พิจารณารวมตลอดถึงดำเนินการพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ ที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหาร

๒. การพิจารณาตีความข้อบังคับการประชุม ข้อที่ ๗๖ นี้ ควรพิจารณาหลักการอื่น ๆ ประกอบไปด้วยกันคือ

๒.๑ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ซึ่งแสดงเจตนารมณ์เกี่ยวกับงานของสภา

๒.๒ หน้าที่หลักของรัฐสภาคืออะไร และข้อบังคับดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้รัฐสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่ภารกิจอันสำคัญของสภา ให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้หรือไม่อย่างไร

LIRT

๓. รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจต่าง ๆ มักจะระบุไว้อย่างชัดเจน ถึงอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ในการกระทำการอันอยู่ในขอบเขตงานของสภา เช่น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่า

"วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการ หรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาแล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาอยู่นั้นได้"

และร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๑๖๑ วรรคแรก (ร่างที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) บัญญัติว่า

"วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิก หรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้"

๔. ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า อำนาจหน้าที่ของกรรมการนั้น มี ๒ อย่างด้วยกัน คือ

๔.๑ กระทำการใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา ซึ่งได้แก่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ อย่างหนึ่ง

๔.๒ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานหรืออำนาจหน้าที่ของสภา อีกอย่างหนึ่ง

การตีความข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นรายละเอียดประกอบธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งมีได้กล่าวถึงข้อปลีกย่อยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาไว้ ดังเช่นรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ จึงควรมุ่ง

LIRT

พิจารณาถึงเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญฉบับถาวร และร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ตลอดจนพิจารณาอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยด้วยว่า ขอบเขต (วงงาน) อำนาจหน้าที่ของสภารวมถึงเรื่องใดบ้าง

๕. อำนาจหน้าที่ของสภานั้นมิได้อยู่ที่การออกกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว หน้าที่ของสภาในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยมีรัฐสภานั้นมีอยู่ ๓ ประการ ใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

๕.๑ หน้าที่เกี่ยวกับการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในการนี้สภาผู้แทนราษฎร อาจริเริ่มในการตราพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้เอง (มีข้อยกเว้นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบางประเภท เช่น พ.ร.บ. การเงิน ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะต้องเป็นผู้เสนอ) หรือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ฝ่ายบริหารเสนอขึ้นมา

การริเริ่มในการตราพระราชบัญญัติโดยสภาเองนั้น อาจเป็นการริเริ่มของสมาชิกสภา หรือจากคณะกรรมการสามัญที่สภาได้ตั้งขึ้นตามการแบ่งแยกลักษณะงานต่าง ๆ ก็ได้

๕.๒ หน้าที่ในการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ซึ่งเรียกว่า Inspection Function เนื่องจากอำนาจหน้าที่และวงงานของฝ่ายบริหารได้ขยายขอบเขตออกไปกว้างขวางมาก สภาจึงมีหน้าที่คอยติดตามตรวจตราแทนประชาชนโดยส่วนรวมว่า รัฐบาลได้ปฏิบัติงานตามอำนาจที่ได้รับจากกฎหมายต่าง ๆ ไปในลักษณะการเช่นใด ทั้งนี้ สภาสามารถทำหน้าที่คุ้มกับสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชนได้ หากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารงานของกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือมีเหตุการณ์สำคัญที่เป็นความขัดแย้งรุนแรง ที่เกิดขึ้นโดยฝ่ายบริหารมีส่วนร่วมอยู่ด้วย การตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารนี้มีผลทำให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนโดยตรงเกี่ยวกับผลได้ผลเสียของการปฏิบัติงานในกิจกรรมที่สำคัญ ๆ ซึ่งอาจมีผลกระทบถึงประชาชนโดยตรง

๕.๓ หน้าที่ในการเป็นแหล่งรวม และเป็นตัวแทนของมติมหาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรมีโอกาสที่จะ

LIRT

ใต้ตามรัฐบาลในเรื่องนโยบาย และการดำเนินงาน ด้วยการตั้งกระทู้ถามด้วยการขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ และด้วยการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจ

๖. ตามที่กล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า หน้าที่ตามข้อ ๕.๒ และ ๕.๓ นั้นคาบเกี่ยวกันอยู่เพราะเป็นเรื่องของการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลอันเป็นหน้าที่หลักของรัฐสภาแต่กลไก และวิธีการในการควบคุมนั้น แตกต่างกัน ทั้งทางด้านความมากน้อยของการควบคุม (degree) และขั้นตอนในการควบคุมด้วย คือ

๖.๑ การตั้งกระทู้ถามนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกแต่ละคน ถ้าตั้งกระทู้เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ คือตามหมวด ๗ (ข้อ ๖๖-๖๗-๖๘-๖๙ และ ๗๐) แล้ว ก็ดำเนินการได้ แต่รัฐมนตรีมีสิทธิจะตอบหรือไม่ตอบ จะตอบเร็วหรือช้าก็ได้ (ยกเว้นกรณีกระทู้ด่วน ตามข้อบังคับที่ ๖๙) การตั้งกระทู้ถามเป็นการควบคุมรัฐบาลชั้นอ่อนที่สุด จุดประสงค์คือ ความต้องการให้รัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดในนโยบายเป็นการตอบปัญหาที่สมาชิกสนใจ เพราะเห็นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศชาติและประชาชน

๖.๒ การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ วัตถุประสงค์เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารงานแผ่นดิน

๖.๓ การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยมีการลงมติไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจ เป็นการควบคุมขั้นสุดท้าย ที่มีความรุนแรงมากที่สุด เพราะมีการลงมติ และถ้ารัฐบาลแพ้มติ ก็จะต้องลาออก หรือทำการยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ สำหรับหน้าที่ในข้อ ๕.๒ คือ การตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารนั้น ไม่อาจทำได้โดยใช้วิธีการตั้งกระทู้ หรือการเปิดอภิปรายอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะปัญหาบางเรื่องเป็นปัญหาที่จะต้องใช้เวลาศึกษาพิจารณา ข้อมูลประกอบมากมาย เป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ต้องอาศัยวิจรรณาญาณของบุคคลจำนวนมาก

ดังนั้น กลไกของการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ซึ่งรัฐสภาใช้ในลักษณะนี้ คือ การตั้งคณะกรรมการการสามัญ

LIRT

จะเห็นว่า ข้อบังคับข้อที่ ๗๖ ระบุไว้ชัดเจนว่า สมาชิกอาจตั้งคณะกรรมการธิการเพื่อกระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาได้ และการพิจารณานั้นได้เปิดโอกาสให้มีการศึกษารายละเอียดทุกแง่ทุกมุมทุกฝ่ายให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยการเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ความเห็นหรือสอบถามบุคคลเหล่านั้นได้ (testify)

ด้วยเหตุนี้การตีความคำว่า วงงานของสภา จึงควรตีความว่า อะไรคือหน้าที่หลักของสภา ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น และกลไกวิธีการของการพิจารณาสอบสวนเรื่องที่อยู่ในวงงานของสภา (ซึ่งได้แก่การตรวจตราการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะเป็นงานด้านใด) ก็คือ คณะกรรมการธิการของสภานั้นเอง

๗. ฉะนั้นจึงเห็นว่า ย่อมเป็นดุลยพินิจของสภา และคณะกรรมการธิการที่จะพิจารณาว่าปัญหาใด เหตุการณ์ใดที่มีความสำคัญมีผลกระทบต่อการบริหารงานของรัฐ และมีผลกระทบต่อประชาชนซึ่งสภาและคณะกรรมการ ิควรดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริง

การตีความ “วงงาน” จึงควรพิจารณาอย่างกว้าง กล่าวคือ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะว่า “วงงาน” ของสภาคือ การพิจารณาร่างกฎหมาย และการออกกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว หากควรจะรวมถึงหน้าที่ขอบเขตในการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งกระทบถึงประโยชน์ของชาติ และประชาชนด้วย จึงจะสอดคล้องต้องกับวิธีการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยมีรัฐสภา”

คณะกรรมการฯ ขอเสนอว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติควรพิจารณาบทวนเรื่อง วงงานสภา ให้ชัดเจนลงไป ในกรณีให้เห็นพ้องต้องกันว่า วงงานสภา ควรมีขอบเขตกว้างขวางตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ควรมีการพิจารณาแก้ไขข้อบังคับข้อ ๗๖ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การปรับปรุงคณะกรรมการสามัญ

คณะกรรมการสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในปัจจุบันมี ๑๑ คณะ คือ

๑. คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
๒. คณะกรรมการการคมนาคม

LIRT

๓. คณะกรรมาธิการการต่างประเทศ
๔. คณะกรรมาธิการการทหาร
๕. คณะกรรมาธิการการปกครอง
๖. คณะกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคม
๗. คณะกรรมาธิการการศึกษา
๘. คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ
๙. คณะกรรมาธิการการสาธารณสุข
๑๐. คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม
๑๑. คณะกรรมาธิการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

คณะกรรมาธิการฯ มีความเห็นว่า งานของคณะกรรมาธิการสามัญทางชุดเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ควรที่จะพิจารณานำมารวมกันเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คณะกรรมาธิการสามัญเหล่านี้ คือ

คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์

คณะกรรมาธิการการคมนาคม

คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ

ควรรวมเป็นคณะกรรมาธิการสามัญคณะเดียว คือ คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ ซึ่งอาจแบ่งแยกคณะอนุกรรมการออกได้อีกหลายชุดให้สอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น คณะอนุกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คณะอนุกรรมการการคมนาคม คณะอนุกรรมการพลังงาน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ เป็นหลักในการพิจารณานโยบายและแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติซึ่งก็ครอบคลุมกิจการใหญ่ ๆ ในวงเศรษฐกิจของชาติอยู่แล้ว

คณะกรรมาธิการการวัฒนธรรมและสังคม

คณะกรรมาธิการการศึกษา

ควรรวมกันเป็นคณะกรรมาธิการการศึกษาและสังคม

LIRT

คณะกรรมการการสาธารณสุข ควรเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม และการสาธารณสุข เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมีความสำคัญมาก และเกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของประชาชนอยู่ด้วย

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ควรรวมเป็นคณะกรรมการชุดเดียว เรียกว่า คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

นอกจากนี้คณะกรรมการมีความเห็นว่า ควรจัดให้มีคณะกรรมการบริหารงานรัฐสภา (Committee on Parliamentary Administration) เพิ่มอีกคณะหนึ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากฝ่ายนิติบัญญัติในอนาคตจะมีองค์กรที่สังกัดอยู่กับรัฐสภาเพิ่มขึ้น คือ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร) ผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา รัฐสภาในอนาคตควรมีคณะกรรมการสามัญ คณะหนึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมรัฐสภาซึ่งได้แก่การวางกฎข้อบังคับที่ใช้กับองค์กรที่สังกัดอยู่กับรัฐสภาพิจารณางบประมาณ การจัดอัตรากำลังคน ตลอดจนนโยบายในการพัฒนางานขององค์กรเหล่านี้ สมาชิกสภาผู้แทนในอนาคตควรมีการติดต่อในด้านการควบคุมนโยบายหลักขององค์กรที่สังกัดอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัตินี้ มิฉะนั้นแล้ว องค์กรดังกล่าวอาจเปลี่ยนรูปเป็นระบบราชการของฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มที่จะบริหารงานเป็นเอกเทศ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกสภา ได้วิธีการป้องกันและเพื่อให้การบริหารงานของฝ่ายนิติบัญญัติมีประสิทธิภาพน่าจะได้แก่การตั้งคณะกรรมการบริหารงานรัฐสภาดังกล่าว

คณะกรรมการบริหารงานรัฐสภานี้ อาจเป็นคณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้ ถ้าเป็นคณะกรรมการสามัญ กรรมการก็จะมาจากสมาชิกสภาเท่านั้น แต่เนื่องจากคณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมของรัฐสภาซึ่งมีหน่วยงาน ๒ หน่วยคือ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา และสำนักงานผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นตรงอยู่จึงสมควรให้เป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อเปิดโอกาสให้หัวหน้าหน่วยงานทั้งสองซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภา เข้ามาเป็นกรรมการร่วมด้วยได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการประสานงานร่วมกันระหว่างรัฐสภาและหน่วยงานของรัฐสภา

LIRT

จากข้อเสนอของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสามัญจะมีเพียง ๗ คณะ แทนที่จะเป็น ๑๑ คณะ คือ

๑. คณะกรรมการการเศรษฐกิจ
๒. คณะกรรมการการต่างประเทศ
๓. คณะกรรมการการทหาร
๔. คณะกรรมการการปกครอง
๕. คณะกรรมการการศึกษาและสังคม
๖. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข
๗. คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

คณะผู้ช่วยกรรมการ (Committee Staff)

คณะกรรมการมีความเห็นว่า คณะกรรมการสามัญชุดต่าง ๆ ของรัฐสภาควรมีผู้ช่วย ในการเสนอข้อมูลให้แก่กรรมการในการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ทั้งในแง่ข้อกฎหมายและข้อมูลเชิงสถิติ ตลอดจนการศึกษาวิจัยปัญหาเฉพาะเรื่อง ในขั้นแรกนี้ศูนย์บริการเอกสารและการค้นคว้า และศูนย์บริการกฎหมายและวิชาการ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นใหม่ในฝ่ายวิชาการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา สามารถช่วยงานในด้านนี้ได้ โดยมีการประสานงานระหว่างคณะกรรมการ กองกรรมการและฝ่ายวิชาการโดยใกล้ชิด

๑.๒ ระเบียบแบบแผนและวิธีปฏิบัติอันเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการนิติบัญญัติ

รัฐสภาจะทำหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระเบียบวิธีการปฏิบัติภายในรัฐสภา (Parliamentary procedure) ด้วย คณะกรรมการฯ ได้แยกข้อเสนอแนะตามรายงานของคณะกรรมการพิจารณาระเบียบวิธีปฏิบัติภายในรัฐสภาตามเอกสารที่คณะกรรมการฯ เสนอต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒ กันยายน ประกอบกับรายงานข้อเสนอแนะของคณะผู้ทำงานซึ่งไปศึกษาระบบรัฐสภาในยุโรป เมื่อเดือนสิงหาคมศกนี้ ดังนี้

LIRT

๑.๒.๑ องค์ประชุม

การประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือของรัฐสภาในอดีตได้กำหนดองค์ประชุมไว้สำหรับกิจกรรมภายในรัฐสภาทุกประเภทโดยไม่แยกพิจารณาลักษณะของกิจกรรมแต่ละประเภทซึ่งไม่เหมือนกัน และบางประเภทไม่จำเป็นจะต้องใช้องค์ประชุม

การประชุมของสภาตามที่เคยปฏิบัติกันมา และกำลังปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้มีได้แยกวาระการประชุมให้อื้ออำนาจต่อการปฏิบัติงานของรัฐสภา เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกล่าวคือ ในการประชุมบางส่วนไม่จำเป็นจะต้องมีองค์ประชุมเพราะสภาไม่ต้องลงมติหรือทำการตัดสินใจ

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดที่สุดคือ การตั้งกระทู้ถาม กิจกรรมประเภทนี้รัฐสภาในต่างประเทศไม่มีการกำหนดองค์ประชุม (quorum) เพราะได้กล่าวไว้แล้วว่าวัตถุประสงค์ของการมีองค์ประชุมนั้นมีได้อยู่ที่การนั่งประชุม แต่อยู่ที่เรื่องที่จะต้องมีการประชุมเพื่อมีการลงมติ หรือมีการตัดสินใจ ซึ่งจะต้องมีองค์ประชุม

เมื่อพิจารณาระเบียบวิธีการประชุมของรัฐสภาไทยแล้ว จะเห็นว่าในการประชุมสภาแต่ละครั้ง การจัดระเบียบวาระการประชุมได้มีการนำกระทู้ถาม ญัตติ ฯลฯ บรรจุอยู่ในวันเดียวกัน วิธีการเช่นนี้ ทำให้สภาไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากสมาชิกจะต้องเข้ามานั่งในสภาเพื่อให้ครบองค์ประชุม เพื่อฟังกระทู้ถามที่มีคำตอบมาอ่านหรือการอภิปรายโดยไม่มีการลงมติ กระทู้ถามกินเวลาในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญๆ และทำให้สมาชิกสภาต้องมานั่งฟังคำถาม-ตอบซึ่งอาจพิมพ์แจกได้ เวลาที่นั่งฟังกระทู้ เพื่อให้ครบองค์ประชุมนั้น อาจนำไปใช้ในการประชุมกรรมธิการหรือศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ได้ คณะกรรมธิการฯ มีความเห็นว่าควรมีการจัดระเบียบวาระการประชุม โดยแยกการตั้งกระทู้ถามรวมไว้ในวันเดียวกันต่างหาก การจัดระเบียบวาระการประชุมเช่นนี้ จะเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของสมาชิกสภา มากยิ่งขึ้นเพราะจะมีเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมากกว่าที่เป็นอยู่ และการจัดกระทู้ถามไว้ในวันเดียว ทำให้สามารถบรรจุกระทู้ถามได้เป็นจำนวนมากเรื่องขึ้นอีก ทางหนึ่งด้วย

LIRT

๑.๒.๒ การดำเนินการในที่ประชุมสภา

ในการดำเนินการประชุมนั้น ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสะดวกและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในทางปฏิบัติ จึงควรปรับปรุงการปฏิบัติดังต่อไปนี้

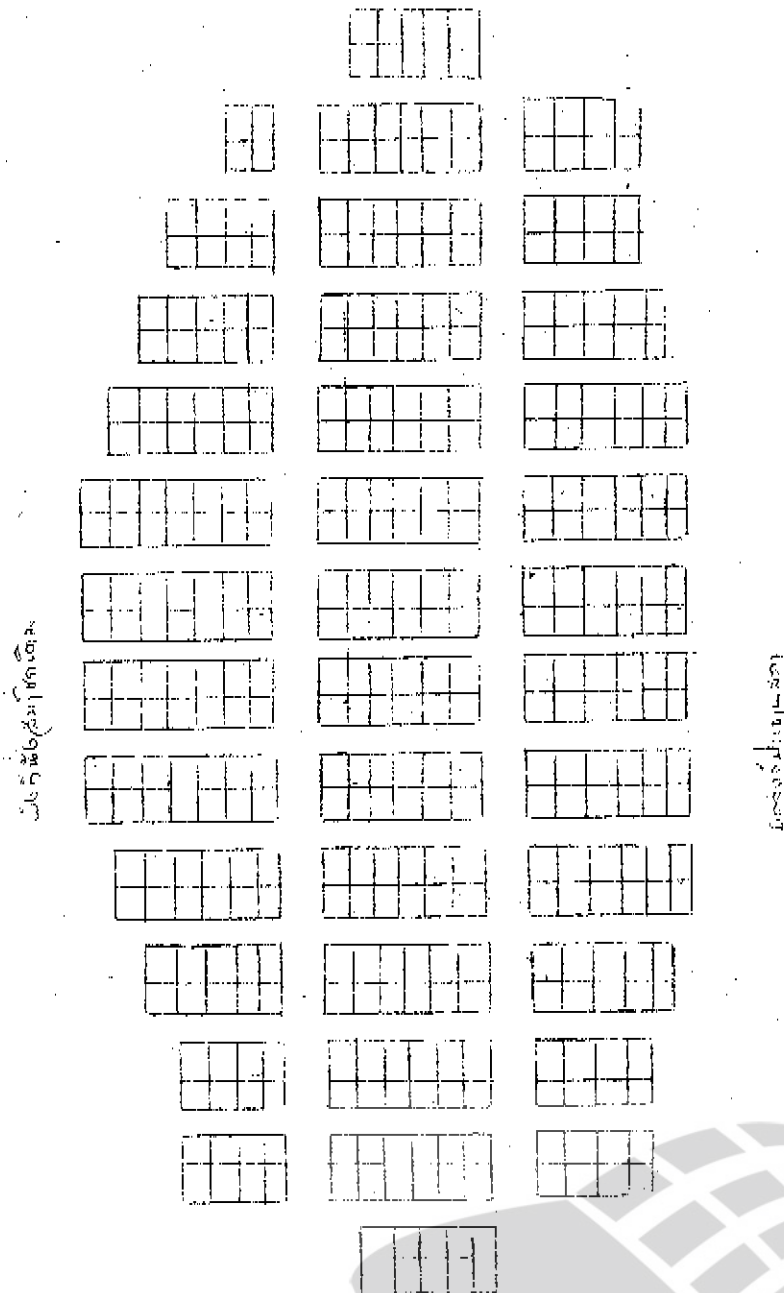
๑. ในที่ประชุมสภาที่นั่งประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการรัฐสภา และที่ปรึกษากฎหมายและสมาชิกรัฐสภา โดยเห็นว่าบนบัลลังก์ซึ่งเป็นที่นั่งของประธานสภาควรจัดให้เลขานุการรัฐสภา และที่ปรึกษากฎหมายนั่งร่วมอยู่ด้วย หากประธานสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้เลขานุการรัฐสภาเชิญรองประธานสภาขึ้นปฏิบัติหน้าที่แทน ทั้งนี้โดยมีเหตุผลในทางปฏิบัติ คือ เลขานุการรัฐสภาและที่ปรึกษากฎหมายต้องช่วยประธานสภาในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาต่างๆ ทางด้านระเบียบข้อบังคับ ระเบียบประเพณีของการประชุมสภา และช่วยค้นหาข้อมูล เอกสารต่างๆ เมื่อมีปัญหา จะทำให้มีความสะดวกในการปรึกษาหารือ หากเลขานุการรัฐสภาและที่ปรึกษากฎหมายนั่งอยู่ ณ ที่ห่างจากประธานสภาแล้ว การให้คำปรึกษา หรือช่วยค้นหาหนทางแก้ปัญหาจะทำได้ไม่ทันพ่วงที่ การประชุมรัฐสภาในต่างประเทศหลายแห่งก็นิยมให้เลขานุการรัฐสภาและที่ปรึกษากฎหมายนั่งร่วมกับประธานสภาด้วยเหตุผลในการปฏิบัติงานดังกล่าวแล้ว ส่วนรองประธานสภานั้นอาจจะจัดให้นั่ง ณ ที่นั่งพิเศษอื่น หรือนั่งในที่ประชุมร่วมกับสมาชิกก็ได้

ส่วนที่นั่งของสมาชิกนั้น ควรกำหนดให้นั่งในที่ที่จัดไว้ โดยจัดให้สมาชิกที่สังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน หรือพรรคการเมืองที่มีแนวนโยบายคล้ายคลึงกันมีที่นั่งรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกันไม่ควรจัดให้นั่งตามลำดับอักษรชื่อตามที่เคยกำหนดมาแล้ว การกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาที่สังกัดพรรคเดียวกัน หรือมีแนวนโยบายคล้ายคลึงกันมีที่นั่งอยู่ในกลุ่มเดียว มีผลดีในการที่สมาชิกอาจจะต้องมีปัญหาที่จะปรึกษาหารือกันได้ง่ายไม่ต้องย้ายที่ และมีความสะดวกที่จะนับคะแนนเสียงในการลงมติ นอกจากนี้ในที่ประชุมรัฐสภาใหม่ก็จะมีเครื่องลงคะแนนเสียงด้วยระบบไฟฟ้า ซึ่งสมาชิกแต่ละท่านต้องออกเสียงลงมติ ณ ที่นั่งประจำของตน ดังนั้นการที่จะปรึกษาหารือกับผู้สังกัดพรรคการเมืองในกลุ่มเดียวกันย่อมจะสะดวกในการที่จะมาออกเสียงลงมติ ณ ที่ที่จัดไว้ อนึ่ง การจัดที่นั่งของสมาชิกสภาภายในที่ประชุมรัฐสภาแห่งใหม่นี้ได้มีสมาชิกสภาฯ จำนวนมากให้ข้อคิดเห็นว่า ลักษณะ

LIRT

ที่นั่งทำให้สมาชิกสภาฯ ไม่สามารถเห็นตัวผู้อภิปรายได้ คณะกรรมาธิการฯ จึงขอเสนอให้มีการพิจารณาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่นั่งในสภาฯ โดยจัดระบบการนั่งใหม่ให้มีความสัมพันธ์กับการประชุมในสภาฯ ตามแผนภูมิที่แสดงไว้นี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. ระเบียบในการอภิปรายของสมาชิกในที่ประชุมสภา ระบบที่ใช้
อยู่ในปัจจุบันคือ การให้ประธานสภาอนุญาตให้อภิปรายนั้น เป็นปัญหาสำคัญที่ประธานสภา
และสมาชิกประสบอยู่ตลอดมา ผู้ที่ไม่ได้รับการอนุญาตให้อภิปรายย่อมไม่พอใจ และในการ
อภิปรายในรัฐสภาย่อมมีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและฝ่ายค้าน เพื่อจัดปัญหาต่าง ๆ จึงควรกำหนด
ดังนี้

- ในที่ประชุมสภา สมาชิกควรพูดกับประธานเพื่อป้องกันการโต้เถียง
กันในระหว่างสมาชิกกับสมาชิก และสมาชิกกับรัฐมนตรี

- ควรพูด ณ ที่ที่จัดไว้ แต่ประธานอาจอนุญาตให้พูด ณ ที่อื่นได้ใน
บางกรณีสำหรับที่พูดที่เตรียมไว้หน้าบัลลังก์ประธานนั้น ควรมีไว้สำหรับการประชุมระหว่าง
ประเทศและอื่น ๆ

ก่อนจะอภิปราย ควรให้สมาชิกมาลงทะเบียนขออภิปราย เพื่อป้องกัน
ความสับสน แต่ประธานอาจอนุญาตให้สมาชิกที่ไม่ได้ลงทะเบียนขออภิปรายได้เมื่อเห็นสมควร

ข้อเสนอดังกล่าว ควรจะได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อมิให้
เกิดความยุ่งยากหรือขัดแย้งกันในทางปฏิบัติ โดยจะกำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภา
หรือประกาศหรือคำสั่งของประธานสภาประการหนึ่งประการใดก็ได้

๑.๓ ควรตั้งคณะกรรมการขึ้นสองคณะ โดยให้ประธานสภาตั้งจากสมาชิก
รัฐสภาทั้งหนึ่ง และเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาทั้งหนึ่ง

๑.๓.๑ คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนบรรจุเข้าระเบียบ
วาระเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณารูปแบบ ตลอดจนเนื้อหาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
แต่ละฉบับที่สมาชิกเสนอและพิจารณาว่าควรจัดเข้าระเบียบวาระหรือไม่ ในทางปฏิบัตินั้น
เมื่อทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้รับร่างกฎหมายจากสมาชิกก็จะนำเสนอต่อคณะกรรมการ
ชุดนี้เพื่อพิจารณา โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการ
พิจารณาของคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑.๓.๒ คณะกรรมการจัดระเบียบวาระ ทำหน้าที่พิจารณาจัดเรื่องต่าง ๆ
เข้าระเบียบวาระเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

๒. การวางแผนกำลังคน : แผนแม่บทเกี่ยวกับความต้องการในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รัฐสภา

ในการปรับปรุงระบบบริหารงานและส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
ใหม่นี้ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภามีภารกิจที่เพิ่มขึ้น และขยายกว้างขวางอีกหลายประการ
เนื่องจากการเพิ่มงานทางด้านวิชาการ คือการบริการเอกสารและการค้นคว้า และการบริการ
ทางกฎหมายและวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจใหม่ที่จะได้จัดให้มีขึ้นเป็นทางการเป็นครั้งแรกเพื่อ
บริการให้สมาชิกรัฐสภาในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสะดวกและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้
การไปปฏิบัติงานในอาคารหลังใหม่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เปลี่ยนแปลงใหม่
ประกอบกับการขยายตัวขององค์การทำให้การบริการงานทั่วไป เช่น ระบบการเก็บเอกสาร
ระบบการควบคุมการบริการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานพัสดุและการคลัง ย่อมมี
การเปลี่ยนแปลงด้วย เมื่อได้รับการขยายตัวของส่วนอื่น ๆ ปัญหาเฉพาะหน้าเหล่านี้ทำให้จำเป็นต้อง
ต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาสมรรถภาพของข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อความมี
ประสิทธิภาพและให้ได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมายของการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ดังนั้นความต้องการในการฝึกอบรม ของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
มิได้จำกัดอยู่ในด้านใดด้านหนึ่งแต่ควรได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน เพื่อให้สอดคล้อง
กับการบริหารงานและการบริการสมาชิก ความต้องการด้านจัดอบรมอาจจำแนกตามประเภท
ของสาขาวิชาตามภารกิจที่เพิ่มและขยายขึ้นดังนี้ คือ

ความต้องการด้านการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

การฝึกอบรมในต่างประเทศ

๑. งานบริการเอกสารและการค้นคว้า

๑.๑ การฝึกอบรมด้านบรรณารักษศาสตร์ และการบริหารงานห้องสมุด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑.๒ การฝึกอบรมด้านบริการค้นคว้า (Quick References)

๑.๓ การฝึกอบรมเพื่อจัดขยายโครงการพิพิธภัณฑ์รัฐสภา

๑.๔ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตเอกสารเผยแพร่ของรัฐสภา

๒. งานบริการทางกฎหมายและวิชาการ

๒.๑ การฝึกอบรมด้านการช่วยร่างกฎหมาย ญัตติ กระตุกถาม คำแปรญัตติ การทำเหตุผลและคำชี้แจงประกอบร่างกฎหมาย ฯลฯ

๒.๒ การฝึกอบรมวิธีการจัดทำสารบบ และการค้นคว้ากฎหมาย

๒.๓ การฝึกอบรมด้านการวิจัย การวิเคราะห์ และการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับงานของรัฐสภา

๓. งานด้านระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประชุมสภา และการประชุมกรรมการ

๓.๑ การฝึกอบรมด้านการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประชุมสภา (Parliamentary Clerk)

๓.๒ การฝึกอบรม การปฏิบัติหน้าที่ในการจัดประชุมกรรมการ

๔. งานบริหารทั่วไป

๔.๑ การฝึกอบรมด้านการบริหารงานทั่วไป

๔.๒ การฝึกอบรมด้านการบริหารงานเอกสาร

๔.๓ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการทะเบียนประวัติสมาชิก

การฝึกอบรมภายในประเทศ

๑. งานบริการเอกสารและการค้นคว้า

๑.๑ การฝึกอบรมด้านการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่

๑.๒ การฝึกอบรมด้านการประสานงานกับแหล่งเอกสาร และห้องสมุดต่าง ๆ

๒. งานบริการทางกฎหมายและวิชาการ

๒.๑ การฝึกอบรมการร่างกฎหมาย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒.๒ การฝึกอบรมการทำสารบบกฎหมายและการค้นคว้ากฎหมาย

๓. งานด้านระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประชุมสภา และการประชุมกรรมการ

๓.๑ การอบรมด้านระเบียบวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่การประชุม

๓.๒ การฝึกอบรมการจัดชวเลข พิมพ์ดีด และการจัดทำรายงานการประชุม

๓.๓ การฝึกอบรมด้านโสตทัศนศึกษา และการติดต่อสื่อสารภายในสำนักงาน

๔. งานบริหารทั่วไป

๔.๑ การฝึกอบรมนักบริหาร และเจ้าหน้าที่บริหารงาน

๔.๒ การฝึกอบรมการบริหารงานบุคคล

๔.๓ การฝึกอบรมการบริหารงานพัสดุ

๔.๔ การฝึกอบรมงานเก็บเอกสาร และงานสารบรรณ

๔.๕ การฝึกอบรม การบัญชี และงบประมาณ

๔.๖ การฝึกอบรม ด้านการบำรุงรักษา

๔.๗ การฝึกอบรมในการรักษาความปลอดภัย

๔.๘ การฝึกอบรม ด้านการบริหารงานการพิมพ์ และเทคนิคการพิมพ์

จากการจำแนกประเภทสาขาวิชา และงานที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคคลดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการพัฒนาบุคคลตามแผนระยะยาวสำหรับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น ก็จะต้องสนับสนุนให้ได้รับการฝึกอบรมมากขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ สำหรับผู้ที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่ ก็ควรมีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นหลักสำคัญในการช่วยพัฒนางานและพัฒนาบุคคลต่อไป

แม้ว่าความต้องการในการพัฒนาบุคคลจะมีอยู่ในสาขาวิชาและงานหลาย ๆ ด้าน แต่เมื่อจัดลำดับความสำคัญแล้ว งานที่จะต้องมีการพัฒนาบุคคลโดยรีบด่วนที่สุดได้แก่

๑. งานช่วยร่างกฎหมายและกระทู้ถาม

๒. การเริ่มสะสมงานของฝ่ายห้องสมุดและฝ่ายเอกสารสถิติข้อมูลต่าง ๆ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. งานค้นคว้าวิจัย

๔. งานเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการบริหาร เช่น การเจ้าหน้าที่ การคลังพัสดุ และงบประมาณ

๕. งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่าแหล่งฝึกอบรมภายในประเทศมีอยู่มาก ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา สามารถขอความร่วมมือในการส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมได้ และได้สอบถามหน่วยงานเหล่านี้อย่างไม่เป็นทางการดูขึ้นหนึ่งก่อนแล้ว เช่น งานร่างกฎหมาย สมควรที่จะขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา งานพัฒนาห้องสมุด ควรขอความร่วมมือจาก สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย และสถาบันการศึกษาที่มีการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ งานค้นคว้าวิจัยควรขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ งานเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการบริหารควรขอความร่วมมือจาก สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่มีโครงการฝึกอบรมข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นการสัมมนาในระดับนักบริหารชั้นสูง หรือระดับกลาง หรือระดับพนักงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานงบประมาณ เป็นต้น (รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งที่จะส่งข้าราชการไปฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีอยู่ในภาคผนวกท้ายรายงานนี้)

คณะกรรมการฯ ขอเสนอให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับแผนพัฒนาบุคคล ต่อไปภายหลังจากที่ได้มีการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว

การจัดหาตัวบุคคล

คณะกรรมการมีความเห็นว่า

ก. ควรคำนึงถึงข้าราชการที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีความรู้ความสามารถพอที่จะบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้หรือไม่ เพราะข้าราชการที่มีอยู่ที่ประสบการณ์ในงานรัฐสภามาแล้วพอสมควร ไม่จำเป็นต้องมาฝึกฝนอบรมให้รู้งานกันใหม่

LIRT

ข. อาจดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ามาบรรจุใหม่ในตำแหน่งที่กฎหมายกำหนดให้ใช้วิธีสอบคัดเลือกได้

ค. หากมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราชการอาจใช้วิธีโอนข้าราชการจากหน่วยงานอื่นที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งมาบรรจุเป็นข้าราชการของรัฐสภาได้ด้วย ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของบุคคลเป็นเกณฑ์ในการจัดหาตัวบุคคล

ระบบพิจารณาความดีความชอบ

ควรวางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายและศีลธรรม ระบบการพิจารณาที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นระบบที่ไม่สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการมีความคิดริเริ่มและปฏิบัติงานหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการที่ซื่อสัตย์สุจริตและอุทิศเวลาให้แก่ราชการ และการกำหนดจำนวนผู้ได้รับความดีความชอบของข้าราชการนั้นเป็นการกำหนดจำนวนข้าราชการที่จะทำความดีความชอบให้แก่ส่วนรวมอันไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่เป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งขึ้นในวงราชการ

ควรเปลี่ยนระบบการพิจารณาความดีความชอบเสียใหม่ โดยให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยคณะกรรมการจะเป็นผู้พิจารณาประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการด้วยวิธีการอันเปิดเผยในการพิจารณาความดีความชอบโดยยึดถือหลักความสามารถในการทำงานที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ความคิดริเริ่ม การรักษาวินัย ตลอดจนความอดสาหะในการปฏิบัติงาน และควรกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการให้ชัดเจนและควรกำหนดมาตรฐานการทำงานของข้าราชการ เพื่อสะดวกในการพิจารณา

สำหรับเรื่องการกำหนดจำนวนผู้ได้รับเงินเดือนขึ้นในกรณีพิเศษซึ่งเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีนั้น ต่อไปในอนาคตข้าราชการรัฐสภาจะแยกตัวจากข้าราชการพลเรือนอื่นๆ จึงไม่ควรมีการกำหนดในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ ควรใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ราชการในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการในกรณีพิเศษ

LIRT

๓. การจัดตั้งหน่วยงานใหม่ของฝ่ายนิติบัญญัติ

๓.๑ ผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภา (Ombudsman)

คณะกรรมการการฯ ได้ทำรายงานเรื่องผู้ตรวจการรัฐสภา (Ombudsman) เสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดั่งปรากฏในเอกสาร ในภาคผนวกข้างท้ายรายงานนี้ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะคณะกรรมการการฯ จะเสนอรายงานเกี่ยวกับการจัดรูปองค์กรของสำนักงานผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อให้รับกับบทบัญญัติแห่งร่างรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๖ (มาตรา ๑๖๗ ทวิ-สัตต) สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติให้ตัดส่วนที่ ๖ ออก คณะกรรมการการฯ ได้นำรายงานฉบับที่ ๑ และ ๒ มารวมไว้ในภาคผนวกท้ายรายงานนี้ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลที่รัฐสภาในอนาคตอาจนำไปใช้ประกอบการพิจารณาในกรณีที่จะมีสมาชิกรัฐสภาสนใจที่จะรื้อฟื้นเรื่องนี้มาเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภาต่อไป

๓.๒ ผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา

ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ส่วนที่ ๖ กำหนดให้มีผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาและให้มีหน่วยราชการภายใต้บังคับบัญชาโดยตรง (มาตรา ๑๗๑) นอกจากนั้นมาตรา ๑๗๒ ได้กำหนดให้รัฐสภาตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาสอบสวนรายงานของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภานี้ด้วย

รูปแบบและสายงานของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภานี้ คณะกรรมการการฯ ได้ขอให้หน่วยเสริมงานนิติบัญญัติ เสนอรายงานเกี่ยวกับความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (ค.ต.ง.) และเสนอแนะรูปแบบของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๓.๒.๑ ความเป็นมาของ ค.ต.ง.

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ เดิมเป็นหน่วยราชการเทียบเท่ากรมในสำนักนายกรัฐมนตรีโดยรับช่วงหน้าที่จากกรมตรวจเงินแผ่นดิน ในสังกัดกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๔๕๘ ซึ่งวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้ง

LIRT

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และแยกออกมาจาก กระทรวงการคลัง โดยไปขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีก็เพื่อให้การตรวจสอบบัญชีการเงินของแผ่นดิน มีความเป็นอิสระ และเพื่อให้หน่วยงานซึ่งเป็นฝ่ายรับตรวจ และหน่วยงานที่เป็นฝ่ายตรวจไม่ควรจะอยู่ในสังกัดเดียวกัน ส่วนขอบเขตของการตรวจตามที่ระบุไว้ ตามพระราชบัญญัติ ๒๔๗๖ นั้น ก็เพื่อจะดูว่าการรับจ่ายเงินของแผ่นดิน เป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะประกอบด้วย ประธาน เลขาธิการ และ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยที่ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จะเป็นหัวหน้ากรม และ ดำเนินการกำหนดนโยบายระบบการตรวจ วิธีการตรวจ และมาตรฐานการตรวจของหน่วยการเงินต่าง ๆ ของรัฐและท้องถิ่น ซึ่งประธานนี้จะมีตำแหน่งเป็นข้าราชการประจำ โดยที่ คณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้เลือกขึ้นเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภา ส่วนเลขานุการนั้นก็จะเป็นข้าราชการประจำ ทำหน้าที่ควบคุมกิจการต่าง ๆ ทางด้านธุรการ และวิชาการ และเป็นผู้บริหารงานรองจากประธานเมื่อประธานไม่อยู่

ในด้านการแบ่งส่วน ราชการเดิมนั้นตามพระราชกฤษฎีกา จัดวางระเบียบราชการ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้แบ่งออกเป็น

๑. สำนักงานเลขานุการ
๒. กองตรวจเงินรัฐพาณิชย์ และเงินทุน (มีกองตรวจเงินมากกว่า ๑๐๐ หน่วย)
๓. กองตรวจเงินทหาร (มีกองตรวจเงินประมาณ ๕๐ หน่วย)
๔. กองตรวจเงินพลเรือน (มีกองตรวจเงินประมาณ ๑๕๐ หน่วย)
๕. กองตรวจเงินเทศบาล (มีกองตรวจเงินประมาณ ๖๕๖ หน่วย)
๖. กองสารวัตรบัญชี
๗. กองตรวจเงินส่วนภูมิภาค (มีกองตรวจเงินประมาณ ๙ สำนักงาน)

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้มีพระราชกฤษฎีกา แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินใหม่โดยให้ยกเลิก พระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกา ๒๕๑๗ ซึ่งเหตุผลของการเปลี่ยนมาใช้นี้ก็

LIRT

เนื่องจากว่างานของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้น สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการ ให้เหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน

๓.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการจัดตั้งสำนักผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา

แต่จากรัฐธรรมนูญฉบับร่าง พุทธศักราช ๒๕๑๗ ในหมวดที่ ๔ มาตรา ๒๐๒ ก็ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของการตรวจสอบการเงินของแผ่นดิน ให้เป็นหน้าที่ของ หน่วยราชการ หน่วยใดหน่วยหนึ่งโดยเฉพาะ ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย แต่ต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐๒ โดยเปลี่ยนจากหน่วยราชการ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง เป็น สำนักตรวจเงินแผ่นดิน และเพิ่มการตรวจหน่วยราชการต่าง ๆ นั้นรวมทั้งใน ท้องถื่นด้วย

มาตรา ๒๐๓ ก็ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกล่าวคือ สำนักตรวจเงินแผ่นดินที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๐๒ นั้น มีอิสระในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ และเสนอองปรัยรับ-รายจ่าย ของแผ่นดิน พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงาน และข้อสังเกตต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีเป็นประจำทุกรอบปี และให้รัฐสภามีอำนาจตั้งกรรมาธิการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาสอบสวนรายงานของสำนักตรวจเงินแผ่นดิน

ซึ่งในมาตรา ๒๐๔ จะกล่าวถึง การแต่งตั้ง การลงโทษ และการให้หัวหน้าสำนักตรวจเงินแผ่นดินพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ถ้าสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไม่มาขึ้นเป็นองค์กรหนึ่งของฝ่ายนิติบัญญัติ (ซึ่งถ้าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นกับฝ่ายนิติบัญญัติ จะเป็นการสอดคล้องต่อหลักปฏิบัติ กล่าวคือเมื่อฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้อนุมัติงบประมาณแผ่นดิน การตรวจเงินนั้นก็ควรจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายอนุมัติด้วย เพื่อเป็นการรักษาดุลยภาพกับฝ่ายบริหารโดยผ่านทางฝ่ายนิติบัญญัติ) สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้นก็อาจจะไปขึ้นกับฝ่ายบริหารก็ได้ แต่จะต้องมีคณะกรรมาธิการสามัญ (Public Accounts Committee) ขึ้นคณะหนึ่งจากรัฐสภา เพื่อพิจารณารายงานการสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้

LIRT

ซึ่งถ้าจะดูตัวอย่างจากประเทศอังกฤษ จะพบว่า ผู้ที่เป็นหัวหน้าของคณะกรรมการการสามัญนี้ จะมาจากหัวหน้าสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกัน การสมรู้ร่วมคิด และ เพื่อให้การตรวจสอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนจำนวนคณะกรรมการการนี้จะแบ่งตาม สัดส่วนของจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองอย่างเช่น จำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติมี ๓๐๐ คน

พรรคที่ ๑ ซึ่งเป็นเสียงข้างมากฝ่ายรัฐบาลมี	๑๖๐ คน
พรรคที่ ๒ ซึ่งเป็นเสียงฝ่ายค้าน มี	๘๐ คน
ส่วนพรรคอื่นๆ ก็มี พรรคที่ ๓ มี	๒๕ คน
พรรคที่ ๔ มี	๑๕ คน
พรรคที่ ๕ มี	๑๐ คน
พรรคที่ ๖ มี	๑๐ คน

และ (Public Accounts committee) ที่ตั้งขึ้นมีจำนวน ๓๕ คน

พรรคที่ ๑ จะได้สมาชิกเข้าไป $\frac{๑๖๐}{๓๐๐}$ ๓๕	๒๐ คน	๕๗.๑๔ %
พรรคที่ ๒ จะได้สมาชิกเข้าไป	๑๐ คน	๒๘.๕๗ %
พรรคที่ ๓ จะได้สมาชิกเข้าไป	๒ คน	๕.๗๑ %
พรรคที่ ๔ จะได้สมาชิกเข้าไป	๑ คน	๒.๘๖ %
พรรคที่ ๕ จะได้สมาชิกเข้าไป	๑ คน	๒.๘๖ %
พรรคที่ ๖ จะได้สมาชิกเข้าไป	๑ คน	๒.๘๖ %

เมื่อมี Public Accounts Committee เกิดขึ้น ถ้าจะมีหน้าที่ในการตรวจสอบรายงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะเห็นว่า หน้าที่จะซ้ำกันกับ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่มีอยู่แล้วและโดยปกติ กระทรวงการคลังจะมีกรมบัญชีกลาง เป็นผู้รับ จ่ายเงิน อยู่แล้วดังนั้นการจะให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ทำ Internal Audit ก็จะเป็นการสะดวกกว่า ส่วนคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่มีอยู่ก็จะเป็นผู้ที่พิจารณาสอบสวนดูอีกครั้งโดยที่ทั้ง กระทรวงการคลัง และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะส่งผลรายงานที่ทำไปยัง Public

LIRT

Accounts Committee นั้น และเมื่อ PAC มีข้อสงสัยอะไรขึ้นมาก็สามารถที่จะเรียกเจ้าหน้าที่ในกระทรวงการคลัง หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาสอบดูอีกครั้งก็ได้

ดังนั้นหน้าที่ของ PAC นอกจากจะพิจารณาข้อมูลและรายงานที่ได้รับแล้ว ดูว่าถูกต้องหรือไม่ก็ควรจะทำ Performance Auditing ควบคู่กันไปด้วยซึ่งทั้งนี้จะต้องมีคณะผู้ช่วยกรรมการช่วย

สรุป

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๖ แล้ว รูปแบบของหน่วยงานที่จะทำหน้าที่เป็นสำนักผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา กับคณะกรรมการมาธิการที่จะเป็นผู้พิจารณารายงานของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา จะสอดคล้องกับข้อเสนอแนะดังกล่าวคือ

๑. มีผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา มีหน่วยงานภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา

๒. มีคณะกรรมการมาธิการของรัฐสภาเป็นผู้ตรวจสอบรายงานของผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาอีกชั้นหนึ่ง โดยคณะกรรมการชุดนี้จะเป็นคณะกรรมการสามัญ

๓.๓ องค์การควบคุมหรือดำเนินการเลือกตั้ง

ขณะนี้องค์กรที่ควบคุมและดำเนินการเลือกตั้งตลอดจนการจดทะเบียนพรรคการเมืองได้แก่กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าควรมีการพิจารณาโอนหน้าที่ดังกล่าวนี้ให้มาขึ้นอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการเลือกตั้ง ส่วนจดทะเบียนพรรคการเมืองและการบริหารงาน การเลือกตั้งนั้นสมควรที่จะให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการต่อไป องค์กรนี้ไม่จำเป็นจะต้องเป็นหน่วยงานแต่สามารถจัดตั้งในรูปแบบคณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้งได้ คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองแต่ละพรรค ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสื่อมวลชน ผู้แทนจากองค์กรนิสิตนักศึกษา โดยมีเลขาธิการรัฐสภาเป็นเลขานุการคณะกรรมการมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เป็นเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการ

LIRT

ภาคผนวก

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อปรับปรุงกิจการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
ประชุมครั้งที่ ๗
วันอังคารที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๗

กรรมการที่มาประชุม คือ

๑. นายบุญชนะ อัตถากร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายพนัส สิมะเสถียร	
๔. นายประเทือง กীরติบุตร	
๕. นายปรโมทย์ นาคทรพร	
๖. นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ	
๗. นายสำราญ วัชรพาศ์	
๘. นางจันทน์ สันตะบุตร	
๙. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๑๐. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	เลขานุการคณะกรรมการ

กรรมการที่ไม่มาประชุม คือ

๑. นายเกษม ศิริสัมพันธ์
๒. นายกมล สมวิเชียร
๓. นายสมศักดิ์ ชูโต
๔. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๕. นายสมภพ ไตรระกิตย
๖. นายเสน่ห์ จามริก
๗. นายโสรัจ สุจริตกุล

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๘ พระที่นั่งอนันตสมาคม

LIRT

ประธาน : ผมขอเปิดประชุม ก่อนจะพูดถึงเรื่องอื่น ผมใคร่จะเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า การปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในระยะสั้นที่เราพิจารณาแล้วนั้น เสนอสภาไปแล้ว สมาชิกพอใจมาก และผมขอเรียนย้อนไปถึงการประชุมครั้งที่ ๒ วันจันทร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ที่ประชุมได้กำหนดขอบเขตของการพิจารณาปัญหาระยะยาวในการปรับปรุงระบบงานของรัฐสภาไว้มีหัวข้อดังนี้

๑. พิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการกิจการ ระเบียบแบบแผน และวิธีการปฏิบัติทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนิติบัญญัติ

๒. พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคน ต่อเนื่องจากที่ได้ทำไปแล้วในการแก้ปัญหาระยะสั้น

๓. พิจารณาความเหมาะสมที่อาจมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ซึ่งขึ้นกับฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภาและองค์กรดำเนินการหรือควบคุมการเลือกตั้ง

ในการพิจารณาปัญหาดังกล่าว ได้มีเอกสารประกอบในขั้นนี้ คือ

๑. เอกสารประกอบเรื่องระบบคณะกรรมการ
๒. เอกสารประกอบเรื่องความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ
๓. เอกสารประกอบเรื่อง ผู้ตรวจการรัฐสภา
๔. เอกสารประกอบเรื่อง The Organization of the Staff of Parliaments (ฉบับที่แปลแล้ว)

ข้อเสนอในการพิจารณาปัญหาระยะยาว

๑. คณะกรรมการฯ จะเริ่มพิจารณาเรื่องใดก่อน (การจัดลำดับจะคงไว้ตามเดิมอย่างข้างต้นหรือจะเปลี่ยนใหม่) และจะเพิ่มเติมเรื่องอื่นใดที่นอกเหนือไปจากนี้หรือไม่

๒. คณะกรรมการฯ ต้องการให้มีการทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือไม่ เช่น การจัดรูปองค์กรของสำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภา (ในเอกสารประกอบยังไม่ได้กล่าวถึงโดยละเอียด) หรือความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานภายในฝ่ายนิติบัญญัติจะเป็นไป

LIRT

ในรูปใด (คือ สำนักงาน ค.ต.ง. สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภา องค์การดำเนินการหรือควบคุม การเลือกตั้ง สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ก.ร.)

๓. เนื่องจากเวลานี้มี คณะกรรมาธิการพิจารณาเรื่อง ก.ร. คณะกรรมาธิการ การมีภาระประสานงานอย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมาธิการดังกล่าว ในรูปใด

๔. การวางแผนกำลังคน ซึ่งเป็นเรื่องรีบด่วน จะพิจารณาดำเนินการในรูปใด เช่น คณะกรรมาธิการฯ จะร่วมกับเลขาธิการ รองเลขาธิการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาใน การพิจารณาวางแผนกำลังคน ที่จะให้สอดคล้องกับการเสนอของบประมาณ และอัตรากำลังไป ในการปรับปรุงระยะสั้นหรือจะร่วมมือกันในรูปใด

๕. การพิจารณาขอความช่วยเหลือทางวิชาการจากต่างประเทศ จะกำหนดนโยบาย และขอบเขตของการขอความร่วมมือแค่ไหน เพียงใด

นี่เป็นหัวข้อที่อาจารย์ชัยอนันต์เตรียมไว้ เราจะพิจารณาตามหัวข้อนี้ ข้อแรกที่สุด คือว่าเราจะใช้หัวข้อ ๓ ข้อนี้หรือไม่ หรือจะเปลี่ยนใหม่ หรือจะเพิ่มเติมอะไรอีกนอกจาก ๓ ข้อนี้ อาจจะไปก็ได้หรือไม่เหมาะสม หรือเราจะพิจารณา ๓ หัวข้อนี้ก่อนก็ได้ พิจารณา ตัวรูปใหญ่ๆ เสียก่อน ว่าในระยะยาว เราจะมีหน่วยงานตาม ๓ ข้อนี้ขึ้นมาหรือไม่ก็ได้ หรือ ใครจะมีอะไรที่จะเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่มเติมก็ได้

นายปรโมทย์ นาคทรพร: ที่เราจะพิจารณาปัญหาใดๆ โดยละเอียด เพื่อให้ เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงอันแท้จริงแล้ว เราจะต้องคำนึงถึงข้อเสนอที่อาจารย์ชัยอนันต์ แนะนำมา ซึ่งอาจจำเป็นจะต้องมีการที่จะต้องจัดให้ละเอียดนั้น เราจะทำอย่างไร และหัวข้อ ที่อาจารย์ชัยอนันต์เสนอมานั้นก็สำคัญทั้งนั้น

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช: ในขั้นนี้มีเรื่องที่เราจะศึกษาเพิ่มเติมอีก มีทั้งข้อ ๑ และข้อ ๓ เรื่อง ค.ต.ง. ยังไม่ได้มีการทำโดยละเอียดเลย คือว่าตามร่างใหม่นี้ ค.ต.ง. จะเข้ามา อยู่ในรัฐสภา หรือรัฐสภาจะมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และฝ่ายบริหารจะต้องมี ค.ต.ง. อยู่ด้วย ดูตามรัฐธรรมนูญใหม่แล้ว ค.ต.ง. จะยึดโยงอยู่กับรัฐสภาเรื่อง ค.ต.ง. นี้ยังไม่ได้ทำ เอกสารประกอบการพิจารณาเรื่อง Ombudsman เราทำเอกสารแล้ว และจะมีเอกสารเพิ่มเติม

LIART

อีกในอาทิตย์หน้า ส่วนเรื่ององค์การการควบคุมการเลือกตั้งนี้ควรจะมีเปเปอร์สั้น ๆ แต่ไม่ใช่ไปดำเนินการเลือกตั้ง แต่ต่อไปการจดทะเบียนพรรคการเมือง รัฐสภาอาจเป็นผู้ทำคือสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้ทำหรือมีคณะกรรมการจากฝ่ายต่าง ๆ ที่จะควบคุมการเลือกตั้งแต่ไม่ได้ไปดำเนินการเลือกตั้ง เพราะถึงอย่างไรฝ่ายนิติบัญญัติจะไม่มีกำลังคนที่จะไปดำเนินการเลือกตั้ง จะต้องอยู่ฝ่ายมหาดไทยต่อไป อันนี้จะมีชอร์ทเปเปอร์เหมือนกัน

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ : ดิฉันขอประทานกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ตามที่ ดร.ชัยอนันต์ชี้แจงว่าอาจจะอยู่กับรัฐสภาก็ได้ความจริงอันนี้การมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีคุณประเทืองอยู่ในที่นี้ร่วมด้วยได้พิจารณาผ่านไปแล้วกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ยังอยู่กับฝ่ายบริหาร และทางรัฐสภาก็เหมือนกันแต่ไม่เหมือนกับของฝ่ายบริหาร เพราะทางฝ่ายบริหารเขาก็ตรวจของเขาไป เราก็มียุทธศาสตร์การตรวจเงินของรัฐสภาอันหนึ่ง ซึ่งจะไปเช็คอะไรต่าง ๆ อันนี้จึงขอกราบเรียนให้ทราบ

นายประเทือง กิริติบุตร : คือที่ตรวจอยู่เดี๋ยวนี้ ก็ทำการตามหน้าที่ คือตรวจเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินว่าถูกต้องหรือไม่ ส่วนของรัฐสภาก็ตรวจเป็นหลักใหญ่ ๆ ว่าเงินที่ใช้จ่ายไปนั้นได้ผลหรือไม่

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ : คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินของฝ่ายรัฐบาลก็ยังอยู่ตามเดิมไม่เกี่ยวข้องกัน หมวด ๕ ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาตรา ๒๐๒ การตรวจสอบการรับจ่ายเงินแผ่นดิน และการรับจ่ายเงินและทรัพย์สินของหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจรวมทั้งท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักตรวจเงินแผ่นดินทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๒๐๓ สำนักตรวจเงินแผ่นดิน มีอิสระในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติและจะต้องเสนอรายงานการตรวจสอบการรับจ่ายเงินและทรัพย์สินตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อรัฐสภาตามวิธีที่กฎหมายบัญญัติ

รัฐสภามีอำนาจตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาสอบสวนรายงานของสำนักตรวจเงินแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา ๒๐๔ การแต่งตั้ง การลงโทษ และการให้หัวหน้าสำนักตรวจเงินแผ่นดินพ้นจากตำแหน่งต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา เพราะฉะนั้นอันนี้แยกตัวเองออกมาต่างหาก

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : โดยปกติแล้วหน้าที่ของ ค.ต.ง. ก็คือการตรวจสอบสิ่งซึ่งส่วนราชการใช้จ่ายว่าดำเนินการไปถูกต้องหรือไม่อย่างไร เท่าที่ผมศึกษาดู ในการพิจารณางบประมาณแต่ละปีๆ นั้น ก็จะมีโครงการ มีแผนการอะไรต่างๆ นี่ สภาจำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบไม่ใช่ตรวจตามระเบียบวิธีหรือตัวเลขที่ใช้จ่ายไปนั้นถูกต้องหรือไม่ จะต้องทำรายงานด้วยว่า การใช้จ่ายเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่ การใช้จ่ายเงินไปนั้น ใช้จ่ายเป็นไปตามความเหมาะสมและสมกับตัวเงินหรือเปล่า เท่าที่เป็นปัญหาอยู่เวลานี้ก็คือว่าสำนักงบประมาณต้องการจะทำแบบไหน แต่สำนักงบประมาณอยู่ในระบบที่ช่วยไม่ได้ เพราะว่าไป ๆ มา ๆ เสร็จแล้วรัฐสภาของเราต่อไปจะไม่ทราบปัญหาต่อไปว่าถ้าเมื่อเราไม่มีคนช่วยในแง่ประโยชน์ที่ได้รับเงินที่ได้ให้จ่ายไปแล้ว เพื่อที่จะเสนอคณะกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไปว่าโครงการไหนควรจะให้มีหรือโครงการไหนต่อไปควรจะล้มพิจารณาเป็นราย ๆ ไป และรัฐสภาจะไม่มีเครื่องมือที่จะคุมเงินภาเงาการที่ราษฎรได้จ่ายมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผมคิดว่าแนวความคิดพื้นฐานที่จะให้มีผู้ตรวจเงินแผ่นดินอยู่กับฝ่ายรัฐสภา

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมคิดว่าการตรวจบัญชีเงินแผ่นดินมีทั้งสองด้าน ด้านฝ่ายบริหารและฝ่ายรัฐสภา เราจะต้องยอมรับหลักการ ฝ่ายบริหารมีอำนาจหน้าที่ที่จะดูแลรับผิดชอบทั่ว ๆ ไป ในขณะเดียวกันรัฐสภาก็เช็คเหมือนกัน เป็นการเช็คที่ชนกัน และตามที่คุณแรมยกปัญหาขึ้นมาว่า ของเราจะมีสำนักตรวจเงินแผ่นดินนั้น ไม่ขัดกับหลักการ เราจะเรียกชื่ออย่างไร สำนักตรวจเงินแผ่นดิน และฝ่ายบริหารเรียก ค.ต.ง. และหน่วยรัฐสภาที่มีสำนักตรวจเงินแผ่นดินอย่างที่ท่านอาจารย์ว่า และหรือประสานกับการตรวจของฝ่ายบริหารก็ว่ากันอีกทีหนึ่ง เมื่อเรามีของเร ฝ่ายบริหารตามเดิม มีอยู่ ๒ หน่วย กรมบัญชีกลางแล้ว ค.ต.ง. ของเขา呢 เมื่อเป็นเช่นนั้นก็มีคณะกรรมการตรวจเงินขึ้นมาในฝ่ายนิติบัญญัติ ปัญหาที่ว่าทางฝ่ายบริหารจะมีการปรับปรุงอย่างไรหรือไม่ จะเลิก ค.ต.ง. ไหม จะอยู่กับกรมบัญชีกลางหรือไม่อย่างไร

LIRT

นายประเทือง กิรติบุตร: อันนี้เป็นการตรวจว่าเงินที่จ่ายไปจ่ายไปตามโปรเจ็คหรือเปล่า

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์: คืออย่างที่อาจารย์ว่า ฝ่ายสภาต้องการจะทราบเป็นบางกรณี

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช: เราทำเฉพาะอันใหญ่ๆ คือ ค.ต.ง. ไม่สามารถจะทำอย่างนั้นได้

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ: คือดิฉันเห็นด้วยกับคุณดำรงว่าฝ่ายบริหารนี้ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจเงินแผ่นดิน คือจะมีไว้หรือไม่มีไว้ก็แล้วแต่ แต่ทางด้านนี้ ไม่ได้เข้าไปในตำแหน่งฝ่ายบริหาร เป็นแต่เพียงว่า เราจะสร้างเขื่อนหรือสร้างสนามบินอะไรเหล่านั้น แล้วทางฝ่ายรัฐสภามีความเห็นว่าการใช้จ่ายเงินอันนี้ไม่เป็นการถูกต้อง อันนี้เราก็ส่งตรวจเงินของเราเข้าไป

นายพนัส สิมะเสถียร: รู้สึกว่าร่างรัฐธรรมนูญที่ร่างนี้สาระสำคัญออกเอาบทบัญญัติในกฎหมายคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาบัญญัติไว้ในนี้ ผมเข้าใจว่าก็เพื่อคล้ายๆ ว่าจะให้มีหลักประกันความเป็นอิสระในการตรวจเงินของผู้สอบบัญชีของแผ่นดิน ที่นี้จะให้อยู่กับฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติก็ตามนี้ก็รู้สึกว่าการแต่งตั้งขึ้นอยู่กับใครแล้ว ความเป็นอิสระคือตามรัฐธรรมนูญนี้การแต่งตั้งการลงโทษก็อยู่กับสภา ผมก็เข้าใจว่าสมควรจะยกเอาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งในขณะนี้อยู่กับฝ่ายบริหารมาอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติเสีย ผมเห็นว่าหลักการผู้สอบบัญชีหรือผู้ดูแลการเงินซึ่งฝ่ายบริหารใช้จ่ายนั้นก็มาจากเงินของประชาชน คนที่จะดูแลการใช้จ่ายเงินของประชาชนก็คือคนของประชาชน ปัญหาที่มีอยู่ถ้าเอาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว ยังจะควรมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินฝ่ายบริหารอีกหรือไม่ ผมคิดว่าอันนี้น่าจะพิจารณากัน เพราะวาทะสำคัญการตรวจเงินแผ่นดินในร่างมาตรา ๒๐๒ การตรวจสอบการรับจ่ายเงินแผ่นดิน กระบวนการคลังเบิกไปหรือเก็บภาษีมาจากประชาชนจ่ายให้ส่วนราชการต่างๆ และการรับจ่ายเงินและทรัพย์สินของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจรวมทั้งท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งขณะนี้ถ้าเราไม่มีการออกกฎหมาย กฎหมายที่บัญญัติไว้แล้วเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชีก็คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

LIRT

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : คือว่าเดิมทีเดียว ดิฉันเข้าใจว่า ดร.ชัยอนันต์ กับ ดร.ปราโมทย์ ซึ่งเป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในจำนวน ๑๘ ท่าน เดิมมีเจตนารมณ์จะเอาสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาไว้ที่รัฐสภา แต่เมื่อมาพิจารณาในขั้นกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว เห็นว่าในเวลานี้เราจะต้องพิจารณาว่าประเทศไทยนี้คือบริษัท เมื่อเป็นบริษัทหนึ่งแล้ว ก็ให้เขาตรวจสอบบัญชีโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินของฝ่ายบริหาร คือไม่มาเกี่ยวข้องกับฝ่ายรัฐสภาเลย แต่รัฐสภานั้นเป็นเจ้าหน้าที่ใหญ่ต้องการจะเช็คสิ่งต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารเอาไปนั้นเป็นการใช้ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านอธิบดีพูดว่าอันนี้เอาแบบอย่างมาจากกฎหมายตรวจเงินแผ่นดินเอามาใช้ ดิฉันก็ยอมรับ เพราะว่าขั้นแรกทีเดียวเจตนารมณ์ของ ๑๘ ท่านนั้นต้องการจะให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นกับรัฐสภา ครั้นมาพิจารณาโดยละเอียดต้องแก้แล้ว เราจึงแก้ไขข้อความบางประการเท่านั้น เดียวนี้โปรดกรุณาลืมได้เลยว่าไม่เป็นไปตามนั้น เราตั้งขึ้นใหม่ต่างหาก ตรวจเงินแผ่นดินก็ยังอยู่กับฝ่ายบริหารด้วย

นายพนัส สิมะเสถียร : นี่เป็นไปไม่ได้ บริษัทนี้จะมีผู้สอบบัญชี ๒ คน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ตอนที่เราร่างกัน เราได้เชิญประธาน ค.ตง. มาให้ความเห็นกับเราด้วย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ถ้าอย่างนั้นจะต้องประสานงานกัน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : แต่นี่เป็นคอนเซ็ปท์ใหม่ที่เอาไปอยู่ของการตรวจเงินแผ่นดิน คือไม่ได้ตรวจว่าบัญชีของเงินนั้นใช้ไปจริงหรือไม่ ตรวจดูว่าบัญชีไปถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ใช้จ่ายไปจริงไม่มีการคอร์รัปชันแล้วมันเวิร์คหรือเปล่าข้อนี้

นายปราโมทย์ นาคทรรพ : ผมไม่ได้แปรญัตติในหมวดนี้ แต่ผมได้มานั่งฟังในการแปรญัตติหมวดนี้ มีสมาชิกผู้หนึ่งขอแปรญัตติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคนที่ขึ้นพิเศษตรวจเงินแผ่นดิน แล้วการตอบของคณะกรรมการทำให้ผมเข้าใจว่า ผู้แปรญัตติยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง นี่เราจะเกิดความสับสนกันในสภาเป็นอันมาก ท่านผู้แปรญัตติขอแปรญัตติว่าการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักตรวจเงินแผ่นดิน ถ้าหากว่าเป็นขึ้นพิเศษขึ้นไปขอให้โปรดเกล้าฯ และคณะกรรมการตอบว่าไม่จำเป็นจะต้องโปรดเกล้าฯ ให้โปรดเกล้าฯ แต่ผู้ที่เป็นหัวหน้า

LIRT

สำนักแล้วก็ในคำตอบนั้น ทำให้ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการเข้าใจว่าสำนักตรวจเงินแผ่นดินที่แท้จริงคือ ค.ตง. นั่นเอง และหัวหน้า ค.ตง. ให้สภารับรองนั้นก็มีโปรดเกล้าฯ ส่วนข้าราชการคนอื่น ๆ นั้นขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารเต็มทั้งหมด อันนี้เป็นคำตอบซึ่งเป็นแบบนี้จะเป็นแนวความคิดที่สับสนมาก และผมคิดว่าแนวความคิดที่เราพูดกันนี้จะเป็นแนวความคิดที่ถูกต้องและควรจะปฏิบัติ เราจะไม่มืองค์กร ๒ อันนี้ คือ ค.ตง. และสำนักตรวจเงินแผ่นดิน ควรจะมีแห่งเดียว อันนี้เป็นแนวความคิดเดิมของคณะกรรมการร่าง ซึ่งถ้าหากว่ากรรมาธิการได้เปลี่ยนไป ผมว่าเปลี่ยนไปจะต้องให้มีความกระฉ่งชัด จะเอาอย่างไรแน่ เท่าที่ผมฟังอธิบาย ผมเข้าใจยังสับสนอยู่ นี่เดียวจะเกิดมีหัวหน้า ๒ คนขึ้นมา คนหนึ่งสภารับรอง และอีกคนหนึ่งเป็นไปตามฝ่ายบริหาร

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : ตามที่ ดร.ปราโมทย์พูดนั้น ดิฉันเองอาจจะไม่อยู่ในที่นั้น แต่ดิฉันใคร่จะเรียนว่า ที่ท่านผู้แปรรูปคดี แปรรูปคดีในตอนที่เรามีความคิดกันไว้ว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้จะโอนมาจากฝ่ายบริหารมาขึ้นอยู่กับรัฐสภา เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นจึงมาคิดว่าการที่จะตั้งบุคคลขึ้นพิเศษควรจะมีโปรดเกล้าฯ แต่ความจริงนั้นท่านกรรมาธิการที่จะให้คำชี้แจงนั้น ควรจะพูดให้ชัด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทางฝ่ายผู้แปรรูปคดีควรจะเข้าใจเช่นนั้น แต่เดี๋ยวนี้ที่ดิฉันไม่ทราบว่าเป็นคนชี้แจงวันนั้น

นายปราโมทย์ นาครทรรพ : เป็นคำตอบของคณะกรรมการ

นางจันทน์ สันตะบุตร : คือดิฉันอยากจะเรียนถามว่าการตั้งคณะกรรมการตรวจเงิน ๒ คณะนี้ ต้องการจะให้ตรวจเช็คกันอย่างน้อยนั้นใช่ไหม น่าจะเอา ค.ตง. ของฝ่ายบริหารมาขึ้นกับรัฐสภาเสีย

ประธาน : ที่ทำเรื่องอดีตนี้ คือกรมบัญชีกลางกับ ค.ตง. ทั้งสองอันนี้ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารตามร่างนี้ และก็มี ค.ตง. อีกอันหนึ่งของรัฐสภา

นายพนัส ลิ้มเสถียร : กรมบัญชีกลางไม่ได้อดีตโดยตรง ในปัจจุบันนี้การสอบการตรวจยังยึดถือหลักว่าเงินที่ได้รับไปนั้นจ่ายไปถูกต้องมีใบเสร็จหรือไม่ แต่ไม่ได้ตรวจว่าเงินที่ได้รับไปนั้นใช้จ่ายได้ผลหรือไม่ เราจะเปลี่ยนเพิ่มว่าเน้นความสำคัญเรื่องการจ่ายเงินให้

LIRT

ดูผลงานที่จ่ายเงินไปนั้นได้ผลงานคุ้มค่าหรือเปล่า ขณะนี้รายงานการสอบบัญชีที่ ค.ต.ง. ทำน ค.ต.ง. รายงานคณะรัฐมนตรีและเสนอสภา สภารับทราบก็จบไม่มีใครรู้อะไรเลย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ถ้าจะสืบสนเราอย่าเรียก ค.ต.ง. ก็ได้ และอาศัยสิ่ง ซึ่ง ค.ต.ง. ตรวจอยู่ เราจะเช็คคอร์รัปชัน หน้าที่หลักเราก็ตรวจว่าโครงการต่าง ๆ ที่ทำไปนั้น คุ้มค่ากับเงินที่ใช้จ่ายไปหรือไม่ เราอาจจะทำเป็นกรมขึ้นกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาก็ได้

นายพนัส ลิ้มเสถียร : ที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่านี้ ว่าทางฝ่ายรัฐสภาจะต้องเขียน ให้ ค.ต.ง. ประเมินผลของการใช้จ่ายเงินด้วย ไม่ใช่เช็คเงินไปแล้วถูกต้องตามระเบียบเท่านั้น จบแล้ว ถ้าอย่างนั้นทางรัฐสภาเราจะต้องมีหน่วยงาน จะต้องเป็นคณะกรรมการอย่างที่เป็น อเมริกาได้เคยติดตามผลและรายงานต่อรัฐสภา

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ที่ทำนอธิบดีพูดว่าเมื่อกระทรวงการคลังได้อนุมัติเงิน และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตรวจเสร็จแล้วส่งมาให้สภารับทราบ ผมได้สังเกตมา คือ ผลการที่รายงานมานี้เป็นรายงานที่ล่าช้า ๑๐ ปี คนก็ไม่ได้สนใจอะไร เสร็จไปตั้งนานแล้ว ผลการตรวจสอบอะไรนี้ ถ้าได้ทำทันเวลา ก็จะเพิ่มความสนใจขึ้นบ้าง

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : สมมติว่ามีการมาธิการสามัญจะต้องอยู่ไป ๕ ปี กรรมการธิการสามัญนี้ก็อาจจะมียุทธวิธีช่วย อาจจะมียกย่อง ๆ หนึ่ง กองประเมินผลอยู่ในรัฐสภานี้ แทนที่ว่าจะเสนอผลงานแล้ว และหน่วยราชการต่าง ๆ ในปีนั้นส่งโครงการไปที่สภาเศรษฐกิจ และสำนักงบประมาณและให้ส่งมาหน่วยนี้ด้วย ทางสภาก็ดูในแง่ของรัฐสภาด้วย แล้วก็หลังจาก ที่สำนักงบประมาณเสนองบประมาณมาเข้ากรรมการพิจารณาจ่ายประจำปี สภาจะมี มีผู้มีเพ้าคอยช่วยแย้งว่าฝ่ายบริหารเสนอมาอย่างนั้นเห็นเป็นอย่างไร ในคำซักถามผมเคย อ่านรายงานการประชุมของกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐสภาเก่า ๆ เคยตั้งมาไปซักในแง่ว่าอันนี้ใช้จ่ายไปเท่านี้เท่านั้น

นายปรโมทย์ นาครทรรพ : เพราะว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่มีหมวด ๔ ขึ้นมาไม่ใช่มีเจตนาซึ่งจะตั้งยูนิต อาจจะติดตามผลงาน ถ้าหากว่าความเข้าใจของคณะกรรมการ เป็นแบบที่ ๒ จะกลายเป็นว่าเรามี ๒ อย่าง คือ ๑. ค.ต.ง. ๒. กรมบัญชีกลาง ทำหน้าที่

LIRT

เหมือนกัน ส่วน ค.ต.ง. มีอีกอันหนึ่งซึ่งเราใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ เรียกว่าสำนักตรวจเงินแผ่นดินซึ่งจะทำหน้าที่อย่างอาจารย์ชัยอนันต์ว่า ก็ยังไม่ชอบมาพากล ผมว่าคณะกรรมการกิจการจะต้องทำความเข้าใจอย่างนี้ไว้ก่อน อย่างนั้นก็ไม่มี ความจำเป็น

นายพนัส สิมะเสถียร: ผมว่าถ้าจะเอามาก็เอามาทั้งหมด แล้วที่จะขยายอะไร ก็แล้วแต่ที่รัฐสภาจะพิจารณา

นายปรโมทย์ นาครทรรพ: ถ้าจะเอาแบบที่กรรมการคิด ก็ไม่ต้องเขียนหมวด ๔

นายพนัส สิมะเสถียร: คือยกมาทั้งสำนักงานเลย สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่อยู่กับฝ่ายบริหารนี้

นางจันทน์ สันตะบุตร: ยกมาไว้ที่สภาแล้วเพิ่มอำนาจขึ้นให้เหมาะสม

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ: เจตนารมณ์ของกรรมการไม่ได้เป็นเช่นนั้น

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช: เจตนารมณ์ของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยากจะยกทั้งหมดเลย

นายประเทือง กิริติบุตร: ในขั้นกรรมการ คุณปวยเป็นผู้เสนอว่าสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินของฝ่ายบริหารก็มีด้วย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช: ผมขอเสนอในขั้นนี้ ปัญหาที่เราพูดกันนี้เกิดขึ้นจากไม่มีการประสานงานกัน เดียวจะเป็นปัญหากับ ก.ร. ก็อยากจะให้เคลียร์ แม้แต่คณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญก็เหมือนกัน

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ: ดิฉันจะขอรับความรู้ความคิดอันนี้เพื่อจะนำไปเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวันนี้ ถ้าหากว่ากรณีเป็นที่สงสัยอย่างที่ท่านอธิบดีฯ เข้าใจผิดอย่างนี้ เราอาจจะขอเชิญท่านอธิบดีฯ มาชี้แจง

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์: ก่อนจะชี้แจงอะไร เราจะต้องเคลียร์ในแง่หน่วยงาน อันนี้จะอยู่ที่ไหน ผมมองในแง่ฟังก์ชันหน่วยที่อยู่สภานี้จะเป็นหน่วยตรวจสอบอะไร ผมว่าเราจะต้องเคลียร์ แต่ความคิดเห็นของผมนั้น หน้าที่หลักก็คือการตรวจสอบความถูกต้อง

LIRT

นายพนัส สิมะเสถียร : การใช้จ่ายเงินของฝ่ายบริหารนี้ จะจ่ายได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายนิติบัญญัติอนุมัติ เมื่อจ่ายไปแล้วถูกต้องหรือไม่ได้ผลคุ้มค่าหรือไม่ คนตรวจสอบ ให้ความเห็นหรืออะไรก็ดี ก็ควรจะเป็นคนของฝ่ายที่ให้เงินเราจะเน้นอันไหน จะเน้นเรื่องการใช้จ่ายเงินถูกต้องหรือจะเน้นการจ่ายเงินไปนั้นได้ผลคุ้มค่าหรือจะเอาทั้งสองฝ่าย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมยกตัวอย่างเราเอาความถูกต้องนี้ก็ได้ว่างบประมาณที่อนุมัติไปนั้นใช้จ่ายเงินถูกต้องหรือไม่ พอถึงคราวกรรมการที่จะอนุมัติงบประมาณปีหน้านั้นจะได้รู้พื้นฐานว่าเมื่อปีก่อนถูกต้องแล้วอะไรสมควรจะขยายขอบเขตหรือไม่ อันนี้จะต้องพิจารณา ไม่อย่างนั้นสภาดูความถูกต้องเฉยๆ การใช้เงินก็ต้องทุกอย่าง แต่ภาชีอกรที่เก็บจากราษฎร เอาไปใช้จ่ายนั้นคุ้มค่าหรือไม่

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : กรรมการพิจารณางบประมาณนี้ กรรมการมีไต่เต้าว่าควรจะเป็นกรรมการประจำ และเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบว่าการใช้จ่ายเงินนั้นถูกต้องหรือไม่เรียกสภาเศรษฐกิจมา เรียกกรมกระทรวงมา ตรวจสอบความถูกต้องหรือไม่อยู่กับฝ่ายบริหาร และฝ่ายบริหารเอารายงานนั้นมาเสนอสภา สภาควรจะได้รับทราบตรงไหน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมว่ายึดโยงระบบกรรมการ ระบบกรรมการปัจจุบันนี้ของเราเวลานี้ คณะกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นวิสามัญ เพราะฉะนั้นไม่มีทางพิจารณาได้เลย นี่มีการเสนอข้อข้อกันทุก ๆ ปี ผมอ่านดูก็มีการถามกันทุกปีว่าเงิน พสร. คืออะไร ถามทุกปี และผู้อำนวยการตอบไม่ได้ด้วย เพราะฉะนั้นจะต้องยึดโยงเรื่องระบบกรรมการนี้ จะต้องเป็นกรรมการสามัญเสียเหมือนกับหลายประเทศที่เขาทำกันก็หมดเรื่อง ส่วน ค.ต.ง. จะอยู่ในรัฐสภาก็ได้

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ : การที่เราจะแบ่งแยกหรือการที่จะกำหนดลงไปอะไรก็ตามอันนี้เราจะต้องมีกฎหมายอีกอันหนึ่ง ไม่ใช่เราออกรัฐธรรมนูญไป เราจะต้องทำอย่างนั้น อันนี้เขียนไว้แล้วว่าตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อันนี้เราจะไม่กระทบกระเทือนตรวจเงินแผ่นดินเลย แต่ก็ยอมรับกรรมการไม่ได้ทำความกระจ่างให้ท่านอธิบดีหรือผู้แปรญัตติ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เรื่องนี้ผมขออนุญาตทำชอร์ทเปเปอร์ แสดงความยึดโยงและความสัมพันธ์

LIRT

ประธาน : ผมว่าอย่างไร ๆ คณะกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญควรจะเชิญท่านอธิบดีกรมบัญชีกลางหรือประธาน ค.ต.ง. ไปชี้แจงด้วย

สรุป ก็คืออาจารย์ชัยอนันต์รับจะทำชอร์ตทอปเปอร์เรื่อง ค.ต.ง. ส่วนเรื่องโอบุตสมเนนนั้นทำแล้ว ส่วนที่เราได้เถียงกันนั้น คุณแรมรับจะไปพูดกับคณะกรรมการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญ และอย่างไรก็เชิญท่านอธิบดีกับประธาน ค.ต.ง. หรืออาจารย์ปรโมทย์ไปด้วยก็สวย ถ้าอาจารย์ป่วยอยู่ด้วยก็ยิ่งดี

ถามหัวข้อที่เราประชุมกันครั้งที่ ๒ ข้อ ๒ พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนต่อเนื่องจากที่ได้ทำไปแล้ว ในการแก้ปัญหาระยะสั้น นี่งบประมาณเราก็ดึงไปแล้ว ที่นี้เรื่องกำลังคนนี้อาจารย์ชัยอนันต์จะให้กรรมาธิการทำหรือจะให้เลขาธิการทำเอง

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เวลานี้เรากำลังทำการจำแนกอัตรากำลัง

ประธาน : ให้กรรมาธิการตั้งคนบางคนเข้าไปร่วมด้วย เภาคุณประวิณ เน นคร อาจารย์ชัยอนันต์ สมุทวณิช นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ คุณโสรัจ สุจริตกุลหรือคุณประวิณ ณ นคร คนใดคนหนึ่งก็ได้ไปร่วมกับเลขาธิการรัฐสภา

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมมีเรื่องที่จะเสนอเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะอยู่ในขอบเขตของข้อ ๑ คือพิจารณาปรับปรุงระบบคณะกรรมการ ระเบียบแบบแผน และวิธีการปฏิบัติทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนิติบัญญัติ อันนี้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้แจกระเบียบวาระ และบรรจุระเบียบวาระเรื่องของคุณวิศิษฐ์ ประจวบเหมาะแล้ว ให้ตีความข้อบังคับของสภาข้อ ๔๖ คณะกรรมาธิการของรัฐสภามีสิทธิในการที่จะกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภา ประเด็นที่ได้เถียงกันว่าคณะกรรมการของสภานี้จะมีสิทธิริเริ่มเสนอกฎหมายหรือไม่ มีการสอบสวนหรือไม่ และจะมีหน้าที่ในการสดัดดีเรื่องต่างๆ หรือไม่ หรือดำเนินงานแต่เพียงรับมอบจากสภาเท่านั้น เรื่องนี้จะเข้าสู่สภาแล้ว นี่กรรมาธิการชุดนี้น่าจะพิจารณาความเห็นเพราะว่าอยู่ในหน้าที่ของเรา คำว่าวงงานของสภามีความหมายเพียงใดแค่นั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ถ้าจะเอาเรื่องของคุณวิศิษฐ์มาพิจารณาแล้ว ผมจะทำรายงานเสนอ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : เราจะพิจารณาคำว่านี้หรือจะรอไว้

ประธาน : ในอดีต กฎหมายว่าอย่างนี้ ข้อบังคับว่าอย่างนี้ ออกนอกไม่ได้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : อย่างสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะเข้าสู่คณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนไหม ต่อไปนี้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ในหลักการ ผมคิดว่าจะต้องตีความหมายให้กว้างเมื่อตีความกว้างขึ้นก็ไม่มีปัญหาเป็นไฉน จะมาตั้งสัจพจน์ เป็นแต่เพียงพิจารณาร่างกฎหมายที่สภาส่งมาให้ นี่ผูกพันกับเราจะขยายงานบทบาทของสภานี้มีกำลังคนเข้ามา เสร็จแล้วกรรมการพิจารณาเท่าที่รัฐบาลให้มาก็หมด

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราจะทำสัจพจน์ก่อน ระเบียบแบบแผน วิธีปฏิบัติที่เป็นมาแล้ว และที่เป็นอยู่เวลานี้ไม่เอื้ออำนวยเกี่ยวกับการกฤษฎีกานี้

นายปรโมทย์ นาคทรรพ : ถ้าหากว่าเปลี่ยนให้กรรมการมีการพิจารณาก่อนกฎหมายผ่านกรรมการก่อน นอกจากจะทำให้งานเร็ว กฎหมายก็ออกได้เร็วด้วย ผมเป็นห่วงแนวความคิดของคนไทยนักวิชาการผู้มีการศึกษา ก็เห็นว่าสภานิติบัญญัติเป็นสภาที่ไร้ความสามารถแม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในหนังสือพิมพ์ว่าสภานิติบัญญัติเวลานี้ทำอะไรไม่ได้ระบบไม่เอื้ออำนวย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : อย่างของญี่ปุ่นนี่ เขาเรียกคนมาสอบสวนได้ ผมหนึ่งศึกษาดูนี้

ประธาน : เป็นอันว่าอาจารย์ชัยอนันต์จะทำชอร์ทเปเปอร์เรื่องกรรมการกับเรื่องตรวจเงินแผ่นดินมาให้ที่ประชุมพิจารณาอีกทีหนึ่ง สำหรับวันนี้ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

สินธุ์ชัย ชี้อสัตย์ดี ผู้จดบันทึก

LIRT

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อปรับปรุงกิจการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ประชุมครั้งที่ ๘

วันอังคารที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๗

กรรมการที่มาประชุม คือ

๑. นายบุญชนะ อัดถากกร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายพนัส สิมะเสถียร	
๔. นายประเทือง กীরติบุตร	
๕. นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ	
๖. นายสำราญ วังศพาท	
๗. นางจันทน์ สันตะบุตร	
๘. นายเกษม ศิริสัมพันธ์	
๙. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	เลขานุการคณะกรรมการ

กรรมการที่ไม่มาประชุม คือ

๑. นายปรโมทย์ นาคกรทรรพ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์
๓. นายกมล สมวิเชียร
๔. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๕. นายเสน่ห์ จามริก
๖. นายไสรัง สุจริตกุล
๗. นายสมศักดิ์ ชูโต
๘. นายสมภพ โหตระกิตย์

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๘ พระที่นั่งอนันตสมาคม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธาน : กรรมการมาครบแล้วผมขอเปิดประชุม คือเรื่องการปรับปรุงระบบภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและปรับปรุงระบบกรรมการระเบียบแบบแผน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติ เราอยากจะทำให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่มีประสบการณ์มาร่วมทำงานกับเราด้วย จึงอยากจะตั้งเป็นอนุกรรมการดีไหม เคาหัวหน้ากองกรรมการ หัวหน้ากองการประชุม นิติกรพิเศษ อะไรนี้กับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งสนใจรวมทั้งรองเลขาธิการรัฐสภาด้วย และก็อาจจะให้ผู้แทนของคณะกรรมการนี้ไปร่วมด้วยสักคนหรือสองคนไปศึกษาระเบียบแบบแผนที่มีอยู่แล้วก็ดัดเป็นมาอย่างไร ควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แล้วเขียน รีพอร์ท เสนอคณะกรรมการนี้ภายใน ๓๐ วัน

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ผมอยากจะขอเสนอให้อาจารย์ชัยอนันต์ไปร่วมด้วย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมก็ไม่อยู่ เดินทางไปต่างประเทศด้วย คือให้รองเลขาธิการรัฐสภาเป็นประธานอนุกรรมการก็ได้ เวิร์คกิ้งกรุป นี่ให้ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาเป็นประธานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ระยะเวลาเดือนหนึ่งให้เสนอ รีพอร์ท ต่อคณะกรรมการนี้

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ผมเสนออาจารย์ชัยอนันต์ จะได้ไปช่วย อาจารย์ชัยอนันต์ไม่อยู่ จะมีใครหน่วยเสริมงานสักคนหนึ่งที่จะไปช่วยการทำ รีพอร์ท เสนอให้เรา นี่ในแง่ประสานกัน จะมีใครสักคนหนึ่งก็แล้วแต่อาจารย์ชัยอนันต์

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ที่ท่านเลขายืมตัวมามีหลายคน

ประธาน : เอาหัวหน้ากองทุกกองได้ไหม

เลขาธิการรัฐสภา : ครับ เอาหัวหน้ากองทุกกองดีกว่า

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ครับผมก็อยากจะให้เป็นอย่างนั้น แต่ผมอยากจะให้ใครมาช่วย คือวันนั้นมีใครที่มาชี้แจงในกรรมการของเรา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : มี ดร.วิชัย ตันศิริ, ดร.ธวัช วิชัยดิษฐ์ และ ดร.หินพันธ์ นาคะตะ ผมว่าระหว่างที่ผมไม่อยู่และ ดร.วิชัย ก็ไม่อยู่ ให้ ดร.ธวัช เป็นผู้ไปร่วมก็ได้ และผมคิดว่าระหว่างเวลาวันที่ ๑-๓๐ สิงหาคม นี้ เราถือ รีพอร์ท จากทางนี้และจากท่านเลขาธิการรัฐสภากลับมาคงจะมีรีพอร์ท เสนอด้วย

LIRT

ประธาน : เรื่องเกี่ยวกับวงงานของรัฐสภาตามที่เร พูด ๆ กันนั้น อาจารย์ชัยอนันต์ ได้เขียนบันทึกมา และที่แจกท่านกรรมาธิการแล้ว นี่เป็นส่วนหนึ่งเป็นความเห็นของเราควร จะเสนอให้สมาชิกสภานิติบัญญัติทราบด้วย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : อันนี้เกี่ยวข้องกับบทบาทของกรรมาธิการที่จะมีต่อไป

ประธาน : อันนี้ฝากให้อนุกรรมการไปพิจารณาด้วย ถ้าพิจารณาอย่างแคบก็ ไม่มีประโยชน์ นี่ตั้งเจ้าหน้าที่ได้ใหม่ตั้งเป็นอนัน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ในข้อบังคับตั้งไม่ได้

ประธาน : ตั้งคล้าย ๆ เป็นผู้ทำงาน แล้วเสนอให้สภาทราบ เป็นมติที่ประชุมนี้ แล้วทำบันทึกเสนอท่านประธาน ให้ผมเป็นผู้เซ็น แล้วเสนอประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติตั้ง

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ผมขอคอมเมนต์ ผมรู้สึกว่ที่เราจะพิจารณาในอนาคต ไม่ใช่สภานี้วงงานที่สภานี้เท่าที่เขายึดปฏิบัติมาความเห็นแคบเกินไปตามระเบียบข้อบังคับ ของสภาที่เราคิดกันตีความกว้าง ผมเป็นห่วงเหมือนกันว่าเป็นไปตามลักษณะของการปกครอง แบบประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการแยกอำนาจโดยเด็ดขาดระหว่างอำนาจนิติบัญญัติ กับอำนาจบริหาร ซึ่งจะเหมือนกับสภานิติบัญญัติของเราปัจจุบัน ขาดกันเลย เปิดอภิปราย ก็ไม่ได้ทำอะไรก็ได้ นี่ในรูปของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่กลับสู่ระบบรัฐสภาแบบอังกฤษ เพราะว่าอำนาจบริหารไปจากนิติบัญญัติ อย่างน้อยตัวนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นสมาชิกสภา และได้รับความไว้วางใจจากสภาและถอดถอนโดยสภาเมื่อไรก็ได้ เปิดอภิปรายเมื่อไรก็ได้ นี่ทำให้เราจะต้องคิด ประเด็นที่ ๒ ผมยังคิดว่าเมื่อมีระบบพรรคแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างนี้มัน จะเปลี่ยนไปโดยระบบพรรคนี้ ผมเองยังไม่รู้อนาคต เราไม่สามารถจะทายได้ เพราะฉะนั้น อำนาจการสอบสวนทำไม่ได้ ยากที่จะทำได้ ถ้าเสียงข้างมากของรัฐบาลเขามีอยู่ อย่างคดีวอร์เตอร์เกต คือถ้าเกิดขึ้นรัฐบาลจะต้องลาออก นี่ของอเมริกาเพราะว่าพรรคแยกกันเด็ดขาด นี่สภาเข้าไปสอบสวน ในอเมริกาพรรคการเมืองของเขาลักษณะเป็นพรรคใหญ่ ๆ ๓ พรรค การสอบสวนรัฐบาลเขาไม่ได้ พอตั้งเข้ามาเสียงข้างมากกตอยู่แล้ว ผมตั้งข้อสังเกตเราใช้ระบบ รัฐสภาแบบอังกฤษเท่าที่เป็น ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตอันนี้นิดเดียวเท่านั้น

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : มีคณะกรรมการ ก็เป็นการเท่ากับไปศึกษารายละเอียดให้มากขึ้น เพราะตามระบบรัฐสภานั้น ก็มีสิทธิที่จะ คอนโทรล ในรูปแบบตั้งกระทู้ถาม และการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ไว้วางใจ และการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ ที่นี้ทั้งสามอย่างนี้ไม่ได้เอื้ออำนาจที่จะมีการศึกษาหรือเรียกคนมาสอบสวน

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ถึงเวลาที่สภานิติบัญญัติควรจะทำแบบอเมริกัน เพราะว่าอำนาจตัดกันเหลือเกิน แต่อันนี้สภานี้ระยะสั้นเหลือเกิน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ถ้าจะทำอะไรเป็นตัวอย่างภายนอกหน้า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เข้ามาระมัดกับวิธีการอันนี้หรือเปล่า

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : อีกอย่างหนึ่ง ผมอยากจะเรียนคุณสมคิด ศรีสังคม พุดในสภา ที่การจลาจลที่พลับพลาไชย ผมอยากจะให้มีการริเริ่มในสภา ถ้าเกิดเหตุอะไรขึ้น นายกรัฐมนตรีไม่ควรจะให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์อะไรเลย สาเหตุแรกควรจะวิ่งมายังสภา เกิดเรื่องอะไร อังกฤษ นายกรัฐมนตรีไม่ไปไหนเลย มาสภา แกลงต่อสภา ผมเคารพท่านแต่ปัจจุบันท่านไม่คิดถึงสภาเลย ถ้าเกิดเหตุอะไรมาพุดในสภาเสีย นี่ก็ถ่ายทอดเสียงทั่วประเทศ ท่านพุดได้ทั่วประเทศเสียงท่านเองก็ออกทั่วประเทศ ผมเห็นด้วยกับคุณสมคิดมาก เหตุการณ์ที่พลับพลาไชย เรียกประชุมสภาแกลงอย่างนี้เป็นอย่างนี้ ทั้งๆ ที่รัฐธรรมนูญไม่มี ก็ทำให้จิตใจดีขึ้น ผมอยากจะให้ข้างหน้าทำอย่างนี้ นี่มีอะไรฟังหนังสือพิมพ์เป็นหลักเลย

ประชาชน : คือสภาจะได้รู้เรื่อง และนี่อยากจะให้รัฐบาลมีพรรคพวกในสภาบ้างนี้ ไม่มีเลย

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ทำอย่างที่ผมว่า จะมีพรรคพวกอย่างมหาศาล มากันเอง พวกเราไม่มีพรรคไม่มีพวก คือจะมีทางอย่างไรเรียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทราบบ้าง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : เจ้าหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี อาจจะขึ้นเรื่องเก่า ๆ

LIRT

ประธาน : เรื่องสำนักตรวจเงินแผ่นดิน และเรื่อง Ombudsman กับองค์การการ
เลือกตั้งยังไม่เสร็จ ขอให้พิจารณาคราวหลัง ขอให้เลขาทำคำสั่งเสนอประธานให้ตั้งอนุกรรมการ
เลย วันอังคารหน้าเราประชุมอีกครั้งหนึ่ง สำหรับวันนี้ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๐ นาฬิกา.

สินธุ์ชัย ชื่อสัตย์ดี ผู้จดบันทึก

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อปรับปรุงกิจการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ประชุมครั้งที่ ๕

วันอังคารที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

กรรมการที่ประชุม คือ

๑. นายบุญชนะ อุตการ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายพนัส สิมะเสถียร	
๔. นายประเทือง กীরติบุตร	
๕. นายสมศักดิ์ ชูโต	
๖. นางแรม พรหมไพบล บุญประสพ	
๗. นางจันทน์ สันตะบุตร	
๘. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๙. นายสำราญ วงศ์พำ	
๑๐. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	เลขาธิการคณะกรรมการ

กรรมการที่ไม่มาประชุม คือ

๑. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๒. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๓. นายเกษม ศิริสัมพันธ์
๔. นายกมล สมวิเชียร
๕. นายเสน่ห์ จามริก
๖. นายไสรจ สัจจิตกุล
๗. นายปราโมทย์ นาครทรรพ

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๘ พระที่นั่งอนันตสมาคม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธาน : ผมขอเปิดประชุมครับ อยากจะขอให้อาจารย์ชัยอนันต์เรียนชี้แจง
ต่อที่ประชุม

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ในการประชุมครั้งที่ ๗ ที่ประชุมได้มอบหมายให้ผม
ทำรายงานเกี่ยวกับ ค.ต.ง. มา ผมก็ให้หน่วยเสริมงานช่วยทำให้ตามเอกสารที่แจกนี้ ขอเรียน
เพิ่มเติมเอกสารนี้ที่ทำขึ้นมาตอนนั้น เราได้ไปพูดกับอาจารย์ปวย นี้อาจจะไม่ตรงกับร่าง
รัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการธิการได้พิจารณาแก้ไขไป แต่ว่าหลักการใหญ่ๆ ก็คงยังอยู่ สหรัคเซอร์
หรือสัดส่วนของสมาชิกพรรคการเมือง ผมเข้าใจว่าตามที่คุณเฉลิมชัยให้สัมภาษณ์ว่าให้ฝ่ายค้าน
เป็นกรรมาธิการมากกว่าฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นสัดส่วนกันนี้ทำขึ้นตามจำนวนที่นั่งของ
พรรค ถ้ารัฐธรรมนูญจะให้ฝ่ายค้านมากก็คงจะไม่เป็นปัญหา ค่อนเซพท์ ใหญ่ๆ ตามที่พูดกัน
ในกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : อาจารย์ปวยเน้นหนักในทางที่ว่าจะต้องมี
ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาอีกอันหนึ่งต่างหากจากการตรวจเงินของฝ่ายบริหาร เพราะ
ฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องการจะให้ฝ่ายค้านเข้ามามีส่วนมีเสียงข้างมากในการที่เป็นคณะ
กรรมาธิการสามัญ

ประธาน : ตัวอย่างที่ไหน

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : อังกฤษ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ใช้แบบอย่างประเทศอังกฤษ

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : อาจารย์ปวยส่วนใหญ่ก็อ้างมาอังกฤษทั้งนั้น

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ทำตามเอกสารที่หน่วยเสริมงานทำก็ทำตามร่างอันนี้
แต่ที่ผิดแผกไปเฉพาะสัดส่วนของกรรมาธิการเท่านั้น แต่จะเห็นว่ามีที่ยึดโยงกัน คือว่า
ผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาก็ต้องมีคณะกรรมการตามวรรคที่สองของมาตรา ๑๖๔
ให้รัฐสภาตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาสอบสวน รายงานของผู้ตรวจเงิน
แผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ในเอกสารนี้ก็ได้อ้างเสนอตามที่ได้มีการพูดกันในที่ประชุม
กรรมาธิการนี้ กล่าวคือว่าในหน้าสุดท้าย หน้าที่ ๓ หน้าที่ของ Public Accounts Committee

LIRT

นอกจากจะพิจารณาข้อมูลและรายงานที่ได้รับแล้ว ดูว่าถูกต้องหรือไม่ก็ควรจะทำ Performance Auditing ควบคู่กันไปด้วย ซึ่งทั้งนี้จะต้องมีคณะผู้ช่วยกรรมการด้วย หรือที่เราพูดกันในที่ประชุมว่ารัฐสภาไม่ควรจะควบคุมเฉพาะว่าเงินนั้นใช้จ่ายไปตรงตามตัวกฎหมายหรือเกิดคอร์รัปชันอะไรหรือเปล่า แต่ควรจะดูด้วยว่าตรงกับภาษีที่ราษฎรที่สภาออกกฎหมายให้จัดเก็บไปนั้นเพื่อนำไปใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ใช้จ่ายไปเต็มเม็ดเต็มหน่วยไหม ประเทศบางแห่งที่รัฐสภาเขาเข้มแข็งแล้วเขาก็ทำตรวจโครงการใหญ่ ๆ อย่างสมมติโครงการชลประทานมาบประมาณนี้แทนที่จะมีการประจันหน้ากัน ก็ให้ฝ่ายบริหารตรวจกันเอง สติภาพของรัฐสภาอาจจะทำสทศเซอร์ออกมาเสนอ จะเป็นรายงานซึ่งเสนอคณะกรรมการพิจารณาพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีอีกทีหนึ่งให้มีความสัมพันธ์กันระหว่าง Performance Auditing และคณะกรรมการพิจารณาพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ถ้าไม่เช่นนั้น กรรมการพิจารณาพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีก็พิจารณาเป็นรายการ ๆ ไป ดูว่าเงินบค่าใช้สอยที่ใช้จ่ายไปนั้นถูกต้องหรือเปล่า และโครงการต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นตามที่สภาอนุมัติให้เงินไปนั้น ถูกต้องหรือเปล่า

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : อาจารย์ชัยอนันต์ที่ชี้แจงมานี้ ดิฉันว่าเป็นการถูกต้องเหมาะสมควรจะอยู่ในโครงการเวลานี้ เวลานี้เราพูดกันเฉพาะส่วนที่จะแบ่งแยกอำนาจหรือหน้าที่ของข้าราชการรัฐสภาเป็นอย่างไรบ้าง ดิฉันนั้นเห็นด้วย ควรจะตั้งไว้เลยว่า ตรวจเงินแผ่นดินนี้หน้าที่มีอะไรบ้าง อันนี้ก็ปรายไว้แล้วในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญว่าควรจะมอบหมายกิจการอะไรให้กับฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เวลานี้เรามุ่งแต่ในทางแบ่งส่วนราชการของรัฐสภาให้เสร็จสิ้นไปเท่านั้น

ประธาน : ตกลงคราวก่อน ให้อาจารย์ชัยอนันต์ไปทำเปเปอร์มา นีก็อาจารย์ชัยอนันต์ก็ทำมาแล้ว ในขั้นนี้ขอให้อาจารย์ชัยอนันต์อธิบายประกอบเล็กน้อย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เดิมทีนั้นได้มีเรื่องผู้ตรวจการรัฐสภาที่เป็นหนังสือเย็บเล่มมีคำอธิบายประมาณ ๑๒ หน้าสั้น ๆ เพื่อให้อ่านได้รวดเร็ว ข้างหลังนั้นเป็นกฎหมายเกี่ยวกับโอบมูดสแมนของประเทศต่าง ๆ ถ้าเผื่อท่านสมาชิกสภาท่านใดสนใจในเรื่องใด อาจบอกว่าขอให้แปลอันนั้นอันนี้มาได้ ส่วนเอกสารที่ทำมานี้เป็นการแปลของอาจารย์เกศินี

LIRT

หงสนันท์ อาจารย์ประจำสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ ซึ่งมาช่วยงานด้วย แปลจากข้อเขียนของ โดแนลด์ ซี. โรวัด เป็นบุคคลที่ได้รับยกย่องเกี่ยวเรื่องนี้ เขียนเรื่องนี้ซึ่งให้มีโอบมุดสแมนขึ้นในแคนาดาเป็นเรื่องสั้นในหนังสือเล่มหนึ่ง ทางเราก็คิดว่าถ้าแปล อาจจะได้เป็นการสรุปด้วยว่าประเทศในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียหรือประเทศอื่นได้ใช้สูตรของโอบมุดสแมนมาจะได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อันนี้มีเพียง ๑๓ หน้าเท่านั้นเป็น ชัฟฟรีเมนต์ ของส่วนที่แจกไปแล้ว ส่วนเรื่องการจัด ออกในเซชันหรือการจัดรูปสำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภานี้ เราจะนำมาเสนอหลักจากอาจารย์เกตินี้จะกลับมาแล้วต้นเดือนกันยายน นี่ตามแบบของราชการไทยนั้น เราคิดว่าเมื่อมีผู้ตรวจเงินของรัฐสภาแล้วควรจะขยายงานซึ่งใหญ่มาก ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงจะทำให้สำนักผู้ตรวจการรัฐสภานี้สูญเสียความคล่องตัวไปมาก โดยมากต่างประเทศทำกัน โอบมุดสแมนเป็นที่เคารพนับถือและมีความรู้ทางนี้มาก และมีสต๊าฟไม่มากนัก ที่นิวซีแลนด์มีประมาณ ๑๐ คน ที่ฮาวายประมาณ ๒๐ คน ของไทยเราดูผู้ตรวจการรัฐสภานี้ตามกฎหมายที่จะออกมานั้นก็มีสิทธิที่จะเรียกเอกสารจากส่วนราชการอยู่แล้ว และเรียกคนมาชี้แจงอยู่แล้วทุก ๆ กระทรวงทบวงกรมซึ่งมีคนสังกัดทำหน้าที่โอบมุดสแมนอยู่แล้ว ตำรวจก็มีเจเรตำรวจสำนักนายกรัฐมนตรีก็มีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และมีผู้ตรวจราชการประจำกระทรวงต่าง ๆ แตกต่างกับโอบมุดสแมนนี้บุคคลเหล่านี้ทำงานให้แก่ฝ่ายบริหารโอบมุดสแมนทำงานให้รัฐสภา ผมว่าออฟฟิศโอบมุดสแมนนั้นไม่ควรจะใหญ่นักและก็ไม่ควรจะไปจนไม่สามารถจะทำงานได้เลย เรื่ององค์กรนั้นเดือนกันยายนเราจะทำ สดุดี้ เราจะต้องพิจารณาว่าของไทยมีอยู่แล้วทั้งคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์และส่วนต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่คล้ายโอบมุดสแมนแต่ไม่ได้อยู่กับรัฐสภามีอย่างไร เราจะให้ทำอะไรคล้าย ๆ ตั้งระบบราชการขึ้นมาให้รัฐสภาอีกส่วนหนึ่ง

นายดำรง ลัทธิพัฒน์ : ปัญหาเรื่องโอบมุดสแมนนี้ เป็นปัญหาที่ควรพิจารณาโดยรอบคอบสักเล็กน้อย ขณะนี้มีความคิดกันในบรรดาสมาชิกหลายท่านจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน เห็นว่าอำนาจที่ทางรัฐสภาจะควบคุมฝ่ายบริหารนั้นทำได้หลายวิธี นอกจากการตั้งกระทู้แล้วก็มีวิธีที่จะเสนอขึ้นมาอีกหลายวิธี วิธีที่หนึ่งก็มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ด้วยเรื่องการเงิน ส่วนการบริหารทั่วไปนั้นเราก็มีที่จะพิจารณาให้คณะกรรมการธิการของ

LIRT

สภานั้นมีอำนาจในการที่จะสอบสวนด้วยนี้เป็นแนวที่ ๑ เราจะพิจารณากันต่อไปยังไม่มีมติ
ใช้ใหม่ เราจะให้คณะกรรมการธิการของสภาพิจารณาในการสอบสวนได้เพียงใด ถ้าเราจะให้
กรรมการสภาที่มีอำนาจสอบสวนแล้ว ปัญหาที่มีต่อไปว่า การสอบสวนที่ทางคณะกรรมการ
จะกระทำนี้จะเพียงพอหรือไม่ และควรจะมีการเสริมขึ้นมา โอบุตสแมนหรือไม่ ขณะนี้มี
ท่านสมาชิกหลายท่านมีความเห็นว่าการมีโอบุตสแมนขึ้นมาก็อีกนั้น อาจจะเป็นการที่มากเกินไป
โดยการเพิ่มองค์การให้การสอบสวนให้แก่รัฐสภามากเกินไป รัฐสภาจะมีอำนาจมากจนถึงขนาด
ที่เรียกว่าฝ่ายบริหารจะไม่สามารถกระดิกตัวได้ ได้มีความคิดว่าควรจะมีอย่างใดอย่างหนึ่ง จะมี
โอบุตสแมน หรือจะให้คณะกรรมการสภาที่มีอำนาจในการสอบสวนนี้เป็นแนวความคิด
ที่มีการปรึกษากันอยู่ในบรรดาสมาชิกก็อยากจะให้พวกเราได้พิจารณากันโดยรอบคอบสักหน่อย
ว่าจะควรประการใด ความจริงนั้นจะว่ากันไป ระบบโอบุตสแมนเดิมก็มีอยู่ในประเทศ
สแกนดิเนเวีย ทางด้านรัฐสภากรรมการรัฐสภาไม่มีบทบาทมากนัก เพราะว่าการสอบสวน
อยู่ที่ โอบุตสแมนส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่จะสนับสนุนแนวคิดที่จะให้มีทั้งสอง
ระบบเหมือนกัน อย่างออสเตรเลียเป็นระบบรัฐสภาเขามีโอบุตสแมนก็ไม่แตกต่างกันไป
จากทางด้านประเทศสแกนดิเนเวียกรรมการสภาไม่มีอำนาจมากนัก เราจะสนับสนุนให้มี
ทั้งสองอย่าง อย่างสหรัฐต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา ชาวเขาก็มีทั้งโอบุตสแมนและมีทั้งกรรมการ
ซึ่งมีอำนาจสอบสวน แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดที่จะให้มีทั้งสองแบบแบบชาวเขา ก็เป็นที่ถกเถียง
กันอยู่มาก ก็มีการพิจารณาจะให้โอบุตสแมนหรือไม่ยังไม่แน่ชัดทางภาคพื้นยุโรป ฝรั่งเศส
ก็มีการพิจารณาเหมือนกันขณะนี้ก็ยังไม่มียุติ ผมคิดว่าเราจะต้องมาพิจารณาของเขาโดย
รอบคอบ เราจะเห็นควรประการใด ระบบไหนอย่างไรแน่ แล้วจะมีการเสริมกันอย่างไรหรือไม่
และอีกอันหนึ่งที่ควรจะต้องคิดว่าอาจารย์ชัยอนันต์บอกว่าถ้ามีแล้วก็ควรที่จะหาทางไม่ให้ขยาย
ตัวกว้างใหญ่ไพศาล อันนี้เป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามปัญหาทางสังคมของประเทศไทย
นี้มีมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากการกระทำของฝ่าย
บริหารนี้ไม่ใช่มีแต่ในประเทศ ต่างจังหวัดก็มีมากมายมหาศาล ควรจะมี โอบุตสแมนนี้แต่
ขยายไป ผมเดินทางไปหลายจังหวัด มีบรรดาสมาชิกสภาจังหวัดก็ดี สภาเทศบาลก็ดี หรือ
คนในต่างจังหวัดมีความพอใจระบบนี้ ได้เสนอว่าควรจะมีเจ้าหน้าที่ของ โอบุตสแมน กระจาย
อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่น่าคิด ที่ต้องถิน

LIRT

เขาก็มีอำนาจที่จะควบคุมเจ้าหน้าที่เขา แต่ยังมีช่องโหว่อยู่แยะการคอร์รัปชันมีเป็นอันมาก ถ้าเรามีโอบมุตสแมนขึ้นมา งานของโอบมุตสแมนก็ต้องไปดูส่วนภูมิภาคด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น จะทำให้มีอำนาจกว้างขวางไพศาล ที่ผมเรียนเท่านี้

ประธาน : ผมเข้าใจว่าในกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ตกลงกัน ครั้งสุดท้ายจะให้มีสำนักตรวจเงินแผ่นดินรัฐสภา แต่ก็เป็น ดีเบต กันในสภา

นายตำรวจ ลัทธพิพัฒน์ : ตกลงกันในกรรมาธิการไว้แล้ว แต่จะมีสมาชิกคัดค้าน หรือไม่ในสภา

ประธาน : สำนักงานที่เราจะมี คือสำนักตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา ตรวจเงินแผ่นดินองค์กรเพื่อการเลือกตั้ง อันนี้เรายังไม่มีเอกสารประกอบ ๒ อันแรกที่เสนอมานี้ รู้สึกว่าสอดคล้องกับคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ เราจะมา ดีเบต กัน นี่เป็นแต่เพียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

นายตำรวจ ลัทธพิพัฒน์ : ผมจึงถามว่าในการดำเนินงานของเรา เราจะต้องศึกษาว่าที่ไหนมีอย่างไร ความคิดของเราจะต้องมีว่าจะมีอย่างไร

ประธาน : เราจะต้องอิงรัฐธรรมนูญด้วย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมมีข้อชี้แจงว่า เหตุใดกรรมาธิการมีอำนาจสอบสวน มีแล้วในทางกรณีเป็นเรื่องของดุลพินิจของฝ่ายบริหารที่ตั้ง โอบมุตสแมนมา ฝ่ายบริหารใช้ ศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองคลุมไม่ถึงถึงแม้จะต้องใช้เวลานาน โอบมุตสแมนนี้ ถ้าเผื่อจะมีแนวคิดทางด้าน กตป. นี้ไม่ใช่หน้าที่ โอบมุตสแมน โอบมุตสแมนนี้จะช่วยฝ่ายบริหารด้วย ถ้าดูสารทการทำงานของโอบมุตสแมนที่อยู่ในหนังสือ จะเห็นได้ว่าเมื่อมีผู้ร้องทุกข์เข้ามาร้องทุกข์เกี่ยวกับเรื่องข้าราชการ สิ่งแรกออฟฟิศ โอบมุตสแมนทำคือสอบสวนหน่วยงานนั้น ก่อนว่าทำไมจึงทำอย่างนั้น ถ้าเผื่อได้หลักฐานมาก็ให้ทางโน้นดู ถ้าพอใจก็ไม่มีอะไร ถ้าเกิดยังมีการอธิบายไม่แจ่มแจ้ง โอบมุตสแมนจะต้องสืบหาโดยดูเอกสารของหน่วยงานนั้น เรียกเอามาดูและหลังจากนั้นก็เสนอกลับไปอีก ถ้าเผื่อฝ่ายบริหารยังไม่ดำเนินการ โอบมุตสแมนก็ไม่มีทางแก้ นอกจากที่จะเสนอรีพอร์ตอันนี้ต่อรัฐสภา และโอบมุตสแมนก็ไม่มีอำนาจที่จะ

LIRT

ไปส่งลงโทษใครเลย ที่จริงช่วยทั้งฝ่ายบริหารด้วย ช่วยทั้งฝ่ายรัฐสภาด้วย เพื่อให้หลีกเลี่ยงการประจันหน้ากัน แต่เรื่องนี้อาจจะสิ้นสุดลงเฉพาะแค่ไอมบูตสแมนก็ได้ ผมยังสงสัยว่า กรรมการของสภาที่จะตั้งขึ้น ถ้าเมื่อดูงานที่ให้แล้ว จะไม่มีทางไปสอบสวนของรัฐบาลเลย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมมีเหตุผลสนับสนุนที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่าในแง่ที่จะดูในเรื่องต่าง ๆ ของฝ่ายบริหารนี้ ก็เป็นข้อที่จะมีไอมบูตสแมนเหมือนกันในแง่ นั้น เราก็มีศาลปกครองอยู่ เพราะฉะนั้นจะมีองค์กรต่าง ๆ ขึ้นมาอีกมาก การควบคุมฝ่ายบริหารจะมีมากเกินไป ฝ่ายบริหารจะกระดิกตัวไม่ได้ และถ้าฝ่ายบริหารมีคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ สภาที่มีทั้งกรรมการ ไอมบูตสแมน อย่างนี้จะซ้ำซ้อนกันมากมายหรือไม่ และฝ่ายบริหารผมว่าหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีไอมบูตสแมน เพราะว่ามีปัญหามากมายเหลือเกิน ผมตั้งข้อสังเกต ผมคิดว่าถ้าจะมีไอมบูตสแมนแล้ว ฝ่ายบริหารควรมีกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์อยู่หรือไม่

นายสมศักดิ์ ชูโต : ที่อาจารย์ดำรงพูดนั้น เป็นการมองในแง่สตรัคเจอร์ไม่ใช่ มองในแง่ความคิด

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมขอปรึกษาว่า ควรจะมีไหม จะซ้อนกันหรือไม่ ความจริงผมมองไปว่าเหตุผลสนับสนุนจะให้มีในแง่ที่ว่าเรามีกรรมการของสภาสอบสวนแล้ว นี่ก็จะเป็นข้อที่ได้เถียงกัน กรรมการของสภาเป็นคนควบคุมหรือสอบสวน และเหตุผลอีกอันหนึ่งที่คิดว่าทางฝ่ายรัฐสภาจะมีหน่วยงานมากเกินไปหรือไม่ ที่งานของฝ่ายบริหารจะกระดิกตัวไม่ได้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมขอประทานโทษที่ผมจะพูดที่อาจารย์กลัวนั้น อาจจะเป็นเพราะอาจารย์จะเตรียมเป็นรัฐบาล โดยปกติที่ดีก็คือมีไอมบูตสแมนนี้รัฐสภาจะตั้งขึ้นซึ่งจะสร้างความยุติธรรมมาก และในบางกรณีอาจจะดำเนินการขัดผลประโยชน์ของรัฐบาลซึ่งมีเสียงข้างมากในสภาก็ได้ แต่ว่ากรรมการนี้ถ้าเป็นไปตามสัดส่วนแล้ว ก็หมายความว่ารัฐบาลก็จะมีเสียงในการกรรมการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะเคียงข้างประชาชนจะหายไป กรณีนี้ ไอมบูตสแมนที่จะมีขึ้นนี้ เวลาที่ผู้ที่จะคิดเป็นรัฐบาลเริ่มปอดแล้วว่าสภานี้จะมีอำนาจมากกว่าฝ่ายบริหารมากเกินไป ผมอยากจะให้อาจารย์คิด

LIRT

นายประเทือง กิริติบุตร : ผมคิดว่ากรรมการนี้มีอำนาจเฉพาะเรื่องเท่านั้น ส่วน โอบมบุดสแมน ไปตรวจแล้วยังให้ข้อแนะนำด้วย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ความจริงเลือกตั้งคราวที่แล้วในเอกสารของพรรค ประชาธิปัตย์ที่แจกไปนี้ ก็มีข้อเสนออันหนึ่งในนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ก็คือให้มี โอบมบุดสแมน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมถึงบอกว่านโยบายเดี๋ยวนี้นี้พรรคจะเปลี่ยนหรือเปล่า

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ตอนนั้นในเรื่องรัฐสภา เราเห็นว่าไม่มีทางแก้ได้ มีอยู่ อันหนึ่งเอาโอบมบุดสแมนมา อาจจะเป็นที่ยอมรับ โอบมบุดสแมนไม่ได้คุมรัฐบาลในแง่ของ นโยบาย กรรมการของสภาดูในแง่นโยบายบวกการกระทำ โอบมบุดสแมนเขาดูการปฏิบัติ ของข้าราชการ ไม่ใช่ดูในแง่นโยบาย ผมถึงบอกว่าเราจะเหมาะสมหรือไม่ นี่ดูข้าราชการประจำ หลีกเลียงไม่ได้ และความเดือดร้อนส่วนใหญ่ของไทยอยู่ในส่วนภูมิภาค การใช้อำนาจเกิน ขอบเขตการคอร์รัปชัน การกดขี่ข่มเหง

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : แทนที่จะแพ้ไปหานายกรัฐมนตรีก็มาหาที่นี่

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ที่ผมพูดยังไม่ได้ตัดสินใจว่าควรหรือไม่ควร ก็ขอฟัง ความคิดเห็นจากท่านทั้งหลายด้วย

ประธาน : ประเทศที่มีโอบมบุดสแมนนี้ โดยมากเป็นประเทศเล็ก ๆ ที่มีพลเมือง น้อยอย่างฮาวายมีไม่กี่ล้าน

นายสมศักดิ์ ชุโต : ระบบการคมนาคมเขาดี

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : มีสภาจะต้องฟังสภา เขาจะไม่ฟังกรรมการเรื่องราว ร้องทุกข์เขาจะมาสภา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ถ้าจะมีก็ได้ อย่าให้ใหญ่มาก เป็นออฟฟิศตามภาค และภาคนั้นสามารถจะขอไปได้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ :ต่อไปอาจจะดี สมาชิกสภาท้องถิ่นเห็นอย่างนี้ดี และตั้งบุคคลที่นั้นประกอบกับโอบมบุดสแมน และจะต้องขยายไปมาก ๆ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช :เรื่องช่องประชาชนไทยนี้มีเรื่องที่ร้องทุกข์มากเหลือเกิน แต่ไม่มีแผนเนลที่จะร้องเรียน เมื่อมีผู้แทน บางอำเภอก็ไม่ไปที่ตัวไม่มีเสียงก็ไม่ไปประชาชนไม่รู้จะพึ่งใคร พึ่งฝ่ายบริหารก็ไม่ได้ก็พึ่งโอบมบุดสแมน ซึ่งสภาเป็นผู้แต่งตั้ง อย่างหาเสียงรวมจังหวัด บางอำเภอนี้ ถ้าผื่อนาย ข. ๒ อำเภอเป็นของนาย ข. แต่นาย ข. แพ้นาย ก. นาย ก. จะตัด ๒ อำเภอไปเลยอย่างนี้ประชาชนเสียหายครับ

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ :ความจริงที่คุณดำรงพูดนั้น รู้สึกว่าทางฝ่ายประชาธิปไตยเวลานี้เตรียมเป็นรัฐบาล และมีอะไรค้างอยู่มาก ๆ แต่เจตนาอาจารย์ดำรงจะไม่เป็นเช่นนั้นก็ได้ และสำหรับตัวดิฉันคิดว่าในขณะนี้ประเทศไทยนี้กำลังเดือดร้อนมากเหลือเกินเกี่ยวกับข้าราชการ จริงอยู่อาจจะทำให้ข้าราชการที่ดีเกิดห่อถอยก็ได้ ถ้าหากว่าเราไม่มีอะไรที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่าเป็นแผนเนลที่จะมาร้องเรียนกันได้บ้าง ประชาชนจะถูกตัดขาดลง ถ้าหากว่าคือหมายความว่าทำศาลปกครองให้ดีได้แล้วโอบมบุดสแมนก็ไม่ต้องเกิด เดียวนี้เวลานี้ประชาชนไม่มีอะไรจะคว่ำหรือเหนียวไว้เลย ดิฉันเห็นด้วยว่าความเดือดร้อนของประชาชนในพระนครมีไม่เท่าไร อยู่ที่ต่างจังหวัด ๗๐ จังหวัด ที่กำลังเดือดร้อนเหลือเกิน และไม่มีใครเป็นที่พึ่ง ตำรวจก็พึ่งไม่ได้ ปกครองก็พึ่งไม่ได้ แล้วประชาชนจะพึ่งใคร มีอันนี้อยู่คนเดียวเท่านั้น ถ้าหากว่าเราทำไปแล้วสมมติว่าไม่ได้ผลหรือไปซ้ำเติมข้าราชการที่ดี ดิฉันคิดว่าเรามีโอกาสที่จะเลิกเหมือนกัน เราไม่จำเป็นจะต้องถือหลักนี้เหมือนกัน ดิฉันเห็นกับท่านประธานว่าเท่าที่ดิฉันสอบถามดูหรืออ่านตำรา ประเทศที่มีพลเมืองหนาแน่น ๔๐ ล้านคน เขาก็คงไม่มีมีแต่ประเทศเล็ก ๆ เท่านั้น แต่ว่าอันนี้ดูกันก็ยังไม่เห็นหนักไปว่าควรจะมี จะเป็นสิ่งที่เหนียวรั้งจากประชาชนได้หรือเป็นคนควบคุมของประชาชน

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ :ผมเห็นด้วยครับในแง่ที่จะต้องมีแผนเนล ให้ประชาชนมีทางออกที่จะระบายความเดือดร้อนของเขา สิทธิของประชาชนที่จะต้องเรียนรัฐบาลก็มีสิทธิ เราจะวางสทรีตเซอร์จอร์กันมากมาย เห็นว่าโอบมบุดสแมนจะช่วยได้เต็มที่ผมเอาด้วย ผมยังคิดว่าเรามีศาลปกครอง เรามีกรรมการของสภา และเราจะมีคณะกรรมการของจังหวัด

LIRT

ของสภาเทศบาลทั่วไปหมด มีระบบนี้แล้วจะเพียงพอไหม เมื่อเราให้คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนสภาท้องถิ่นก็จะมี ฝ่ายบริหารก็มีของฝ่ายบริหาร ศาลปกครองก็มีขึ้นมา โอเมบุดสแมนนี้ เราควรจะมีหรือไม่ จะเกินไปไหม ถ้าไม่พอผมก็เห็นว่าจะต้องมี และถ้ามีแล้วก็ไม่จำกัดอย่างที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่าจะต้องขยาย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : คงไม่ขยายมากเกินไป

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : จะต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ หรือจะมีคนในท้องถิ่นขึ้นมาช่วยทำงาน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมคิดว่าภาคมีคดี ๆ มาก สมัยก่อนมีผู้ว่าราชการภาค ผมเห็นว่าเป็นของดี เพราะถูกล้มไปสมัยคุณเผ่า ต้องการจะรวมอำนาจอยู่มณฑลไทย รวมมาอยู่กรมการปกครอง มาตัดผู้ว่าราชการภาคไปตอนนั้น ผู้ว่าราชการภาคมีสตาฟในสมัยก่อน นี่เราทิ้งของเก่าไปหมดเลย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : โอเมบุดสแมนคนเดียวทำงานไม่ได้ เพราะว่าจะต้องมีเจ้าหน้าที่ขึ้นรองลงไปอะไรลงไป ปัญหาว่าจะควบคุมกันอย่างไร จะไปทำงานกับภูมิภาคอย่างไร ไปประสานงานกับการปกครองท้องถิ่นหรืออย่างไร เราจะต้องคิดให้ดี เราพยายามที่จะคิด สทรีคเซอร์ ชื่อนี้ให้ประสานกัน ประสานกันด้วย

ประธาน : อยากจะเรียนถามคุณแรม เกี่ยวกับเรื่องศาลปกครองนี้พูดกันมากไหม ในกรรมการ เรื่องวิธีพิจารณาความอะไรต่าง ๆ กว่าจะออกกฎหมายได้

นางแรม พรหมไบบล บุณยประสพ : อันนี้เป็นเรื่องที่ใช้เวลานานและแยกออกเป็น ๒ พวก เวลาที่ทางศาลพยายามจะให้ศาลปกครองนี้เป็นศาลที่ขึ้นอยู่ในศาลยุติธรรม ซึ่งความจริงดิฉันไม่เห็นด้วย . และส่วนใหญ่ก็เห็นด้วย เพราะอยากจะให้แบ่งออกให้ประชาชนเขาพิจารณาในเรื่องตัวของเขาเอง เวลาที่ทุกคนกำลังฝันอยู่ในความนิยมอย่างเท่า ประเทศไทยมีแต่กรุงเทพอย่างเดียว ไม่ได้คำนึงถึงเลยว่าบ้านนอกได้รับความลำบากยากเย็นอย่างไร ขอประธานอธิบาย ดิฉันอยากจะพูดถึงข้าราชการ สภานี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีข้าราชการส่วนมาก และโดยมากท่านก็อยู่ในกรุงเทพ หัวเมืองไม่ได้ไปชอกแซกเหมือนผู้แทนราษฎร

LIRT

ฉะนั้นดิฉันจึงอยากจะให้เป็นเรื่องศาลปกครองนี้ไปทีเดียว แต่เดี๋ยวนี้เราแพ้แล้ว แพ้วันนั้น ดิฉันก็ไม่อยู่

ประธาน : พวกนี้จะขึ้นกับกระทรวงยุติธรรมหมดใช่ไหม

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ขึ้นทั้งหมด เพราะท่านรองประธานมานั่ง แปรญัตติเอง วันนั้นประธานก็คัดค้านเพราะว่ามีไม่กี่คนอย่าเพิ่งพิจารณาเลย ท่านรองประธาน ก็บอกว่าเรียกผมมาแล้วจะต้องพิจารณากัน คือให้ขึ้นอยู่กับศาลยุติธรรม ดิฉันไม่เห็นด้วย เพราะว่าทำอะไรกันที่ไม่ได้

นางจันทน์ สันตะบุตร : ถึงแม้จะขึ้นศาลยุติธรรมก็ไม่เป็นไรใช่ไหม

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ศาลปกครองนี้ดี ที่ผมพูดนี้ไม่สังกัดกระทรวงยุติธรรม ถ้าอยู่ในอำนาจตุลาการแล้วก็ไม่ใช่ศาลปกครอง

นางจันทน์ สันตะบุตร : ก็แพ้กันไปแล้ว

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ดิฉันอยากจะเรียนถาม ดร.ชัยอนันต์ ในฐานะที่เป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองนี้เดิมศาลเบ็ดเตล็ดนี้ให้อยู่ในกฤษฎีกา

นายประเทือง กิริติบุตร : มีอยู่แล้วที่กฤษฎีกา ศาลปกครองเดิมนี้อยู่ที่กฤษฎีกา เขามีอยู่แล้วแต่ไม่ได้ทำ

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : เมื่อเวลาพิจารณารัฐธรรมนูญเดิมนั้นจะให้ ศาลปกครองอยู่กฤษฎีกาหรือ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ไม่ครับ เรื่องศาลปกครองนี้ ภายหลังการเปลี่ยนแปลง การปกครอง ๒๔๗๕ นี้ โครงร่างกฎหมายเดิมเป็นคณะกรรมการกฤษฎีกา มีกฎหมายเกี่ยวกับ คณะกรรมการกฤษฎีกาออก ท่านอาจารย์ปรีดี พนมยงค์ เรียนมาจากฝรั่งเศสท่านต้องการ จะให้กรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่ศาลปกครองด้วยก็ใส่ในกฎหมายของกฤษฎีกา แต่ว่าเขา ไม่ชอบเขาชอบตั้งศาลปกครองสมัยจอมพล ป. ชอบตั้งศาลปกครอง เราจะเห็นว่าศาลพิเศษ พิจารณาคดีแบบอะไรเยอะแยะจนไม่ตั้งศาลปกครอง ที่นี้ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้

LIRT

เราก็ได้พิจารณากันโดยที่อาจารย์อมร จันทรสมบูรณ์ เสนอว่าเตี้ยนี้การพัฒนาทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป มีปัญหาแรงงานเกิดขึ้น มีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นเยอะแยะมากขึ้น และฝ่ายบริหารมีอำนาจตุลาการมากขึ้นควรจะต้องมีศาลออกมาเป็นอิสระจากฝ่ายปกครอง ที่เรียกว่าศาลปกครองเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ปกครองไปทำไปปฏิบัติชอบ และในเรื่องศาลแรงงาน ศาลภาษีด้วย อันนี้ไม่อยากจะให้อยู่กับกระทรวงยุติธรรม ก็เพราะว่าวิธีดำเนินการของศาลนี้ก็ต้องผิดแผกแตกต่างกันไป กระบวนการพิจารณาของศาล การพิจารณาต่อรองเรื่องแรงงานผู้ใช้แรงงานไม่สามารถจะรอเวลาได้ การที่จะให้มีศาลปกครอง ศาลแรงงาน ศาลภาษี ที่เรียกว่าศาลเบ็ดเตล็ดอันนี้เพื่อต้องการจะช่วยเหลือประชาชนสิ่งต่างๆ นี่เป็นคอนเซ็ปต์ ซึ่งเราเห็นมามาก ก็ให้มีศาลสาขาต่างๆ ขึ้น ขึ้นศาลไหนไม่สำคัญ อยู่ที่การพิจารณาให้รวดเร็วทันการ

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ : ที่กรรมการร่างรัฐธรรมนูญนี้ จะให้ขึ้นกับใครหรือเปล่า

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ให้เป็นอิสระ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ความจริงฝรั่งเศสนี้ ศาลปกครองจริง ๆ เขาไม่ได้เรียกว่าศาล ชื่อศาลปกครองนี้เรียกทั่วไป แต่ผมคิดว่าเมืองไทยนี้จำเป็นต้องมีศาลปกครอง ขณะนี้ศาลปกครอง ศาลพิเศษอื่น จะเรียกว่าศาลเบ็ดเตล็ด ผมเป็นกรรมการร่างกฎหมายแรงงานอยู่ด้วย ขณะนี้แนวทางของกรรมการก็มีว่าเรื่องแรงงานสัมพันธ์นั้น เดิมให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์นั้น ขณะนี้ให้เตรียมเรื่องไว้ในเชิงที่จะประสานเกี่ยวกับแรงงาน ผมคิดว่าศาลปกครอง ศาลแรงงานนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ เมืองไทยจะต้องมี จะสังกัดกระทรวงยุติธรรม อำนาจตุลาการ ผมดูห้วงมกฏท่ายมังกกร จะเข้ากันไม่ได้

ประธาน : ผมว่าไม่เกี่ยว ขึ้นกระทรวงไหนไม่สำคัญ กระทรวงเป็นเรื่องที่จะติดต่อกับสภาเท่านั้น

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ : ดร.ชัยอนันต์ ยังไม่ตอบปัญหาที่กรรมการร่างจะให้อยู่ที่ไหน จะให้อิสระ อิสระจะขึ้นอย่างไร

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ก็มีกฎหมายพิเศษ

LIRT

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ศาลก็ต้องการจะให้ศาลนี้ขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ศาลนี้ คอนเซพ จากท่านอาจารย์ธานินทร์ ถือว่า ศาลยุติธรรมมีศาลเดียว ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลอะไรก็บอกว่าตั้งได้แต่ให้อยู่ในศาลยุติธรรม ศาลยุติธรรมต่างกับศาลเด็ก แต่เป็นกรณีพิเศษเกี่ยวกับเด็ก

นางจันทน์ สันตะบุตร : อยากจะขอเรียนถามทำไมใช้ชื่อว่าศาล ใช้ชื่ออย่างอื่นได้ไหม ศาลคดีเด็กนี้ดิฉันอยู่มาเนิ่นฟังวิธีการพิจารณาเหมือนศาลธรรมดา นอกจากว่ามีอะไรเพิ่มเติมที่ทำให้ซับซ้อนมาก อย่างคดีเดือนใจ ๓ ปีถึงจะจบ จนกระทั่งดิฉันไปนอกกลับมา ยังไม่จบนี้เป็นอย่างนี้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมคิดว่าเท่าที่ทราบ มีความพยายามจะหาชื่อใหม่การที่จะให้สังกัดอำนาจตุลาการ อยู่กระทรวงยุติธรรม ผมว่ามันขัดความจริง ศาลปกครองคือองค์กรของฝ่ายบริหาร ขึ้นอยู่ฝ่ายบริหาร เป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร เป็นองค์กรอิสระที่จะตัดสิน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : นี่เป็นแต่ที่จะช่วยจัดคนที่ไม่ดีของฝ่ายบริหาร

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ไม่ใช่ฝ่ายบริหาร ประชาชนด้วย ตุอมอเมริกา อเมริกาให้กรรมการซึ่งเป็นอิสระ พวกนี้มาเป็นผู้ที่ตัดสินคดีต่าง ๆ ระหว่างประชาชนกับข้าราชการ นี่แต่แล้วก็เกิดปัญหานี้เหมือนกัน ผมว่าถ้าพิจารณาตามนี้ คอนเซพนี้ ผมคิดว่าเราจะต้องยอมรับมีฟังก์ชันทำหน้าที่เกี่ยวกับศาลปกครอง และส่วนที่จะสังกัดนั้น เราควรจะเรียกว่าศาลหรืออะไร ถ้าทำแบบอเมริกาก็เหมือนรัฐบาลกระทำอยู่ เช่นคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า มหาดไทยก็มีอำนาจตัดสินจะให้ขึ้นศาลหรือไม่ให้ขึ้นศาล กรรมการแรงงานก็ตัดสินได้ว่าใครผิดใครถูก

นายประเทือง กীরติบุตร : ถ้าจะอุทธรณ์หรือฎีกา จะต้องมาอุทธรณ์ฎีกาที่ศาลยุติธรรม

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ถ้าคดีจะตัดสินได้เร็ว ๆ การตัดสินเร็วก็อยู่ที่ผู้พิพากษาเหมือนกัน ดำเนินการหลายชั้นเหลือเกินคือความยุติธรรมจริง ๆ เราจะต้องแยก คือบางคดีอาจจะตกลงกันได้ คนก็พอใจทั้งสองฝ่าย

LIRT

นายประเทือง กิริติบุตร : ที่ล่าช้าศาลยุติธรรมเวลานี้ ทุกวันนี้ข้าก็ยอมให้ผู้พิพากษาเรียบเรียงคำพิพากษาเอง ถ้าเราเปลี่ยนระบบใหม่ก็จะเร็วขึ้น

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : เรื่องนี้ศาลปกครองตัดสินแล้ว จะอุทธรณ์ฎีกา จะไปศาลอะไรเท่าที่ผมทราบเขาให้อุทธรณ์ได้เหมือนกับอยู่ศาลยุติธรรมธรรมดา แต่เฉพาะในข้อปัญหากฎหมายบางกรณีไม่ใช่ทุกกรณี เช่นอย่างนี้ มีศาลปกครองขึ้นมาปัญหาเทศบาลจะจ่ายเงินเต็มนี้เทศบาลควรจะมีอำนาจจ่ายเงินได้ ๑ แสนบาท มากระทรวงมหาดไทยบอกจ่าย ๒ หมื่นบาทเทศบาลทำอย่างนี้ นี้อย่างนี้ไม่ใช่ศาลยุติธรรม เรื่องศาลปกครองก็ฟ้องศาลปกครอง ศาลปกครองบอกว่ามีหน้าที่ตัดสินว่าเทศบาลนครกรุงเทพมหานครมีสิทธิจะจ่ายเงินได้ ๑ แสนบาทหรือไม่ เป็นเรื่องใช้ความชำนาญการปกครองแท้ๆ ไม่ใช่เรื่องศาลยุติธรรม ถ้ากรณีอย่างนี้ฟ้องศาล นี่เป็นเรื่องสิทธิเกี่ยวกับเทศบาลตัดสินว่าควรจะได้ส่งอะไรต่าง ๆ หรือไม่ ถ้าผู้กรณีไม่ยอมเขามีสิทธิอุทธรณ์ได้ นี่ศาลยุติธรรมจะไม่ว่าเทศบาลนครกรุงเทพมหานครจะมีสิทธิจ่ายเงินเท่าไรเขาไม่รู้

ประธาน : ให้ไปเฉพาะข้อกฎหมายเท่านั้น

นางจันทน์ สันตะบุตร : เท่าที่ฟังเห็นด้วยในหลักการ ควรจะมีศาลปกครอง อันนี้ไม่ใช่ชื่อว่าศาล จะใช้ชื่ออะไร

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เรียกอนุญาโตตุลาการได้ไหม

นายสมศักดิ์ ชุโต : ไม่ได้คนละอย่าง และเรื่องโอบมบุดสแมนเท่าที่อาจารย์ดำรงพูดผมชักเป็นห่วงอยู่เกี่ยวกับบทบาทที่แท้จริง ในขั้นสุดท้ายนี้ผมคิดว่าในเรื่องการที่ประชาชนมีความยุ่งยากในการจะยื่นเรื่องราวนี้แซนเนลมีแยะ ผมอยากจะเห็นว่าโอบมบุดสแมนรัฐสภานี้ควรจะใช้แซนเนลอะไรมา ถ้าไม่อย่างนั้นทั้งหมดนี้มีอะไรจะต้องเฮมาที่ทำเนียบรัฐบาล ความเข้าใจอันนี้จะทำได้อย่างไรว่ามีแซนเนลมีแยะ และสามารถที่จะตัดสินได้แล้วด้วย และหลังจากอันนี้แล้ว ยังไม่เวิร์คแล้วถึงจะคำนึงถึงโอบมบุดสแมน

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เดี่ยวจะเป็นแบบ ก.ต.ป. ที่อาจารย์สมศักดิ์กล่าวเป็นหัวใจของโอบมบุดสแมน ร้องเรียนด้านอื่นมาแล้วไม่ได้ผล ถึงจะมหาโอบมบุดสแมน นี่เราจะต้องเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ประธาน : มีหรือเปล่ารัฐธรรมนูญของเรา

นายประเทือง กীরติบุตร : แล้วแต่กฎหมายจะบัญญัติ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ปกติเวลาราชการจะมาร้องเรียนโอบมบุดสแมน โดยปกติเขาจะต้องมีหลักฐานมา เมื่อปีนั้นข้าพเจ้าได้ร้องเรียนให้เจ้านายเขาแล้ว เขาไม่ทำให้

ประธาน : มีอะไรอีกไหมที่เราควรจะติดสลิกับหัวข้อใหญ่ ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งมีซาร์ทเปเปอร์ให้ไหม

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : จะมีที่หลัง

ประธาน : ระหว่างอาจารย์ไม่อยู่ ใครจะเป็นคนทำ อาจารย์กลับมาเดือนกันยายนก็ประชุมกันอีกทีหนึ่ง ตอนนี้ปิดประชุมชั่วคราว

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมว่าโอบมบุดสแมน เราอย่าเพิ่งมีมติกันเลยตอนนี้ และตอนนี้ผมอยากจะเสนอว่าอยากจะให้พูดเรื่องวางงานของรัฐบาลสักหน่อย เพราะว่าวันพฤหัสบดีหรือวันศุกร์นี้เรื่องนี้จะเข้าแล้วเรื่องดีความนี้ การดีความนี้จะต้องมีสมาชิกมาจำนวนเท่าไร

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : กึ่งหนึ่ง ต้องได้เสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : เรื่องยุติให้ดีความนี้เป็นญัตติของคณะวิชิรัฐ ประจวบเหมาะขอให้ดีความว่าวางงานของสภามีความหมายเพียงใด ซึ่งเรื่องนี้เราได้มีการพิจารณากันในคณะกรรมการครั้งหนึ่ง ท่านประธานเองก็เป็นประธานอยู่ด้วยว่า ควรจะมีขอบเขตเพียงใดในคราวนั้นเราก็ได้มีมติกันไว้แล้วว่า วางงานของสภานั้นหมายถึงกรรมการมีสิทธิพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ไม่ได้พูดถึงการสอบสวนจะชี้ชัดลงไปว่า คณะกรรมการมีสิทธิในการสอบสวนจะเป็นเรื่องที่เสนอสภา ถ้าเราเพิ่มการสอบสวนด้วยสภาจะไม่รับ อาจจะได้ความตกไปเลย ถ้าเราไม่เพิ่มเรื่องนี้สภาอาจจะรับ กรรมการของสภานี้ไม่มีสิทธิที่จะตัดสินเรื่องต่าง ๆ ก็ไม่

LIRT

มีสิทธิ แต่คราวนี้จะต้องพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าจะต้องมี ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการมีสิทธิสอบสวนหรือไม่ ๒. มีสิทธิที่จะศึกษาเรื่องต่างๆ หรือไม่ ศึกษาโดยไม่สอบสวน ๓. มีสิทธิที่จะริเริ่มกฎหมายได้หรือไม่ ประเด็นทั้งหมดนั้น ผมคิดว่ากรรมการมีสิทธิศึกษาเบื้องหลังหรือไม่ ผมว่าอันนี้เราพร้อมกันแล้วว่าสิทธิ แต่เรื่องการสอบสวนนี้ กรรมการจะมีความรู้สึกทั่วไปว่าคณะกรรมการมีสิทธิในการสอบสวนเรื่องต่างๆ แต่เรามีมติว่าจะไม่พูดในข้อนี้ แต่ผมคิดอีกทีหนึ่ง ถ้าไม่พูดจะต้องมีคนพูดได้ในสภาอย่างแน่นอน ถ้ามีการได้กันผมก็จะเสนอว่ามีสิทธิในการสอบสวน

ประธาน : ความเห็นของกรรมการส่วนใหญ่ ถ้าตีความอย่างกว้างควรจะสอบสวนได้ ขอให้คณะกรรมการช่วยกันพูดด้วยเรื่องให้ตีความวงงานสภา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เรื่องการตีความวงงานของสภา ตามข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ ผมได้เสนอรายงานมาแล้วเพื่อให้เป็นการประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ผมจะอ่านให้ฟัง

วงงานของสภา

๑. ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ มีว่า "สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา โดยจะกำหนดให้เป็นคณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้"

คำว่า "วงงานของสภา" เป็นเรื่องที่มีการถกเถียงตีความกันอยู่เป็นสองประเด็นด้วยกันคือ

๑.๑ พิจารณอย่างแคบ วงงานของสภา หมายถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภา ในการพิจารณาร่างกฎหมาย ซึ่งเสนอเข้าสู่สภาโดยฝ่ายบริหารหรือโดยสมาชิกสภาเอง

๑.๒ พิจารณอย่างกว้าง วงงานของสภา ไม่จำกัดอยู่เฉพาะการตีความนัยแห่งข้อ ๑ ข้างต้น แต่รวมไปถึงการริเริ่มกระทำการซึ่งอาจเป็นการเสนอร่างกฎหมายจากคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เอง โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการส่งร่างกฎหมายมาให้พิจารณา รวม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตลอดถึงดำเนินการพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ ที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหาร

๒. การพิจารณาตีความข้อบังคับการประชุมข้อที่ ๗๖ นี้ ควรพิจารณาหลักการอื่นๆ ประกอบไปด้วยกัน คือ

๒.๑ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญซึ่งแสดงเจตนารมณ์เกี่ยวกับงานของสภา

๒.๒ หน้าที่หลักของรัฐสภาคืออะไร และข้อบังคับดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้รัฐสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่ภารกิจอันสำคัญของสภาให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้หรือไม่อย่างไร

๓. รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจต่าง ๆ มักจะระบุไว้อย่างชัดเจนถึงอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาในการกระทำการกิจการจนอยู่ในขอบเขตงานของสภา เช่น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่า "วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา แล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในการที่กระทำหรือเรื่องที่พิจารณาอยู่นั้นได้" และร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๑๖๑ วรรคแรก (ร่างที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภานิติบัญญัติ) บัญญัติว่า "วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการกิจการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้"

๔. ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่ของกรรมการนั้น มี ๒ อย่างด้วยกัน คือ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔.๑ กระทำกิจการใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาซึ่งได้แก่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ อย่างหนึ่ง

๔.๒ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานหรืออำนาจหน้าที่ของสภา อีกอย่างหนึ่ง

การที่ความข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นรายละเอียดประกอบธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งมีได้กล่าวถึงข้อปลีกย่อยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาไว้ดังเช่นรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ จึงควรมุ่งพิจารณาถึงเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญฉบับถาวรและร่างรัฐธรรมนูญสมัยปัจจุบัน ตลอดจนพิจารณาอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยด้วยว่า ขอบเขต (วงงาน) อำนาจหน้าที่ของสภารวมถึงเรื่องใดบ้าง

๕. อำนาจหน้าที่ของสภานั้นมิได้อยู่ที่การออกกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว หน้าที่ของสภาในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยมีรัฐสภานั้นมีอยู่ ๓ ประการใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ

๕.๑ หน้าที่เกี่ยวกับการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในการนี้สภาผู้แทนราษฎรอาจริเริ่มในการตราพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้เอง (มีข้อยกเว้นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบางประเภท เช่น พรบ. การเงิน ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะต้องเป็นผู้เสนอ) หรือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ฝ่ายบริหารเสนอขึ้นมา

การริเริ่มในการตราพระราชบัญญัติโดยสภาเองนั้น อาจเป็นการริเริ่มของสมาชิกสภา หรือจากคณะกรรมการสามัญที่สภาได้ตั้งขึ้นตามการแบ่งแยกลักษณะงานต่าง ๆ ก็ได้

๕.๒ หน้าที่ในการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งเรียกว่า (Inspection Function) เนื่องจากอำนาจหน้าที่และวงงานของฝ่ายบริหารได้ขยายขอบเขตออกไปกว้างมาก สภาจึงมีหน้าที่คอยติดตามตรวจตราแทนประชาชนโดยส่วนรวมว่า รัฐบาลได้ปฏิบัติงานตามอำนาจที่คอยติดตามตรวจตราแทนประชาชนโดยส่วนรวมว่า รัฐบาลได้ปฏิบัติงานตามอำนาจที่ได้รับจากกฎหมายต่าง ๆ ไปในลักษณะการเช่นใด ทั้งนี้สภาสามารถทำหน้าที่คุ้มกันสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน

LIRT

ได้ หากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารงานของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ใช้อำนาจในทางมิชอบหรือมีเหตุการณ์สำคัญที่เป็นความขัดแย้งรุนแรง ที่เกิดขึ้นโดยฝ่ายบริหารมีส่วนร่วมอยู่ด้วย การตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารนี้ มีผลทำให้รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนโดยตรงเกี่ยวกับผลได้ผลเสียของการปฏิบัติงานในกิจกรรมที่สำคัญ ๆ ซึ่งอาจมีผลกระทบถึงประชาชนโดยตรง

๕.๓ หน้าที่ในการเป็นแหล่งรวมและเป็นตัวแทนของมติมหาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรมีโอกาสที่จะได้ถามรัฐบาลในเรื่องนโยบายและการดำเนินงาน ด้วยการตั้งกระทู้ถามด้วยการขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติและด้วยการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจ

๖. ตามที่กล่าวข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า หน้าที่ตามข้อ ๕.๒ และ ๕.๓ นั้น คาบเกี่ยวกันอยู่ เพราะเป็นเรื่องของการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลอันเป็นหน้าที่หลักของรัฐสภา แต่กลไกและวิธีการในการควบคุมนั้นแตกต่างกันทั้งทางด้านความมากน้อยของการควบคุม (degree) และขั้นตอนในการควบคุมด้วย คือ

๖.๑ การตั้งกระทู้ถามนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกแต่ละคน ถ้าตั้งกระทู้เข้าหลักเกณฑ์ ตามที่มีกำหนดไว้ในข้อบังคับ คือตามหมวด ๗ (ข้อ ๖๖-๖๗-๖๘-๖๙ และ ๗๐) แล้วก็สามารถดำเนินการได้ แต่รัฐมนตรีมีสิทธิ์จะตอบหรือไม่ตอบ จะตอบเร็วหรือช้าก็ได้ (ยกเว้นกรณีกระทู้ด่วนตามข้อบังคับที่ ๖๙) การตั้งกระทู้ถามเป็นการควบคุมรัฐบาลชั้นอ่อนที่สุด จุดประสงค์คือความต้องการให้รัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดในนโยบายเป็นการตอบปัญหาที่สมาชิกสนใจ เพราะเห็นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศชาติและประชาชน

๖.๒ การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ วัตถุประสงค์เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแผ่นดิน

๖.๓ การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยมีการลงมติไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจ เป็นการควบคุมขั้นสุดท้าย ที่มีความรุนแรงมากที่สุดเพราะมีการลงมติและถ้ารัฐบาลแพ้มติก็จะต้องลาออก หรือทำการยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ สำหรับหน้าที่ในข้อ ๕.๒ คือการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารนั้นไม่อาจทำได้โดยวิธีใช้วิธีการตั้งกระทู้ หรือการเปิด

LIRT

อภิปรายอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะปัญหาบางเรื่องเป็นปัญหาที่จะต้องใช้เวลาศึกษา พิจารณา ประกอบข้อมูลมากมาย เป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ต้องอาศัยวิจารณ์ญาณของบุคคลจำนวนมาก

ดังนั้น กลไกของการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งรัฐสภาใช้ในลักษณะนี้คือ การตั้งคณะกรรมการมาธิการสามัญ

จะเห็นได้ว่า ข้อบังคับข้อที่ ๗๖ ระบุไว้ชัดเจนว่าสภาอาจตั้งคณะกรรมการมาธิการเพื่อกระทำการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาได้ และการพิจารณานั้นได้เปิดโอกาสให้มีการศึกษา รายละเอียดทุกแง่ทุกมุมทุกฝ่ายให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยการเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ความเห็น หรือสอบถามบุคคลเหล่านั้นได้ (testify)

ด้วยเหตุนี้การตีความคำว่า วงงานของสภา จึงควรตีความว่า อะไรคือหน้าที่หลักของสภาซึ่งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น และกลไกวิธีการของการพิจารณาสอบสวนเรื่องที่อยู่ในวงงานของสภา (ซึ่งได้แก่การตรวจตราการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะเป็นงานด้านใด ก็คือคณะกรรมการมาธิการของสภานั้นเอง)

๗. ฉะนั้นจึงเห็นว่าย่อมเป็นดุลพินิจของสภา และคณะกรรมการมาธิการที่จะพิจารณาว่าปัญหาใดเหตุการณ์ใดที่มีความสำคัญ มีผลกระทบต่อกรมการบริหารงานของรัฐ และมีผลกระทบต่อประชาชนซึ่งสภาและคณะกรรมการ ควรดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริง

การตีความ “วงงาน” จึงควรพิจารณาอย่างกว้าง กล่าวคือ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะว่า “วงงาน” ของสภา คือการพิจารณาร่างกฎหมาย และการออกกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว หากควรจะรวมถึงหน้าที่ขอบเขตในการตรวจตราการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งกระทบถึงประโยชน์ของชาติและประชาชนด้วย จึงจะสอดคล้องต้องกับวิธีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีรัฐสภา

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ดูรายงานทั้งหมด ผมเห็นด้วยทุกประการ จะตีความกว้าง นอกจากอันหนึ่งไม่แน่ใจที่เป็นปัญหามากก็คือข้อความที่ว่า คณะกรรมการมีสิทธิริเริ่มกฎหมาย การริเริ่มกฎหมายนี้ เราจะต้องอธิบายให้สภาเขาฟังว่ากรรมการจะริเริ่ม

LIRT

อย่างไร ผมเห็นว่าถ้าตีความอย่างนี้ กรรมการริเริ่มกฎหมาย เมื่อมีการเลือกตั้งมาแล้วก็ไม่มีความจำเป็น มีสภา มีพรรคมีอะไรแล้ว แต่สมาชิกของกรรมการสามารถจะเสนอสดต๊อตก็ได้ เมื่อตกลงว่าอันไหน ควรจะเป็นกฎหมายก็ควรจะให้สมาชิกแต่ละคนเสนอที่สังกัดพรรคการเมืองต่าง ๆ หรือไม่สังกัดพรรคการเมือง เป็นผู้เสนอตามชนเนืลปกติ ถ้าเราลงมติว่าริเริ่มได้ ที่นี้ใครจะเสนอกฎหมาย สภานี้จะตีความกว้างเกินไปหรือไม่

เลขาธิการรัฐสภา : สมาชิกจะเสนอกฎหมายได้อย่างไร ข้อบังคับก็เป็นแม่บทอยู่แล้ว

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : หมายถึงกรรมการแอปปฏิพแล้ว

ประธาน : ให้อาจารย์ดำรงช่วยพูดก็แล้วกัน

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ข้อ ๕ ๕.๑ ย่อหน้าที่ ๑ การริเริ่มในการตราพระราชบัญญัติโดยสภาเองนั้นอาจเป็นการริเริ่มของสมาชิกสภาหรือจากคณะกรรมการการสามัญ ที่สภาได้ตั้งขึ้นตามการแบ่งแยกลักษณะงานต่าง ๆ ก็ได้ อันนี้ผมเห็นว่าเป็นปัญหามาก เหตุผลที่จะได้กับเขารู้สึกว่าจะไม่หนักแน่น รู้สึกว่าไม่จำเป็น กรรมการจะเสนอมา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ยกตัวอย่างสมมติว่าถ้าเราจะขอให้สมาชิกนี้เสนอร่างกฎหมายมานี้ กรรมการจะไม่ค่อยมีความหมาย ยกตัวอย่างเราจะตั้งกรรมการสามัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมอะไรนี้ ที่นี้ไม่มีสมาชิกเสนอไปรเวทบิล ให้มีพระราชบัญญัติใหม่แก้ไขพระราชบัญญัติเดิมแล้วนี้ กรรมการก็ต้องนั่งรอกรรมการสามัญของสภาตั้งขึ้นแล้วกรรมการเองอาจจะมีสตีฟไปสดต๊อตกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้มาเสนอต่อสภา ได้ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ ควรจะแก้ไขตั้งที่กรรมการแก้ไขมานี้ อันนี้อาจจะเป็นไปได้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : คือถ้าตีความในแง่ว่าคณะกรรมการการศึกษาและมีรีพอร์ท งานหลักของคณะกรรมการนี้เอารีพอร์ท และเสนอตัวพระราชบัญญัติ และประธานคณะกรรมการเสนอประธานสภาขอให้บรรจุระเบียบวาระ ผมว่าไม่จำเป็นและจะเป็นการไปไหลเกินไป สภาจะไม่ยอมรับ ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็น

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราอยากจะให้กรรมการมีฟังก์ชันไปตลอดสมัยประชุม และไม่มีสมัยประชุมก็ให้กรรมการมาทำได้

ประธาน : มีอะไรหลายอย่างที่กรรมการจะเหี่ยวศึกษากฎหมายร่างมาและเสนอสภาเอง จะยุ่งกันใหญ่ ผมก็คิดเหมือนกันจะต้องเสียเบี้ยประชุมอีก ควรจะให้สภาหรือประธานอะไรมีกลไกแอบปรูฟกรรมการนั้นได้ศึกษาเรื่องนี้เสนอร่างกฎหมาย ไม่อย่างนั้นต่างคนก็เสนอกันใหญ่เหมือนอย่างที่เราสมัชชเสนอยุ่เวลานี้ นี่จะว่าเรื่องเล็กก็ไม่ได้

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : ดิฉันเห็นด้วยกับท่านประธานกับคุณดำรง ไม่ควรจะให้กรรมการมีการเริ่มต้นในการที่จะออกกฎหมายได้ คืออย่างที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่า ถ้าหากว่าออกกันได้อย่างนั้นแล้ว ดิฉันคิดว่ากรรมการนี้มาจากหลาย ๆ พรรค ไม่ใช่พรรคเดียว เมื่อออกมาแล้วจะให้ไปพิจารณาว่าคนนั้นคนนี้ออกกฎหมายได้หรือจะมอบให้ใครออกกฎหมายได้ เป็นเรื่องที่ดินฉันเห็นว่าไม่ควรจะทำเช่นนั้น ขณะนี้ ๒๒๙ คน ก็ ๒๔๔ พรรค รัฐบาลก็เกือบจะไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย นอกจากรับกฎหมายต่าง ๆ เข้าไป ดิฉันคิดว่าอันนี้ไม่ควรจะให้กรรมการสามัญนี้มีหน้าที่เสนอกฎหมาย

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่านี้ แต่คนที่จะไปสฟอนเซอร์บิล ไม่ใช่กรรมการเป็นสมาชิก

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ใครก็ได้ทำได้ใช้หลักอันนี้จะเชื่อมโยงกับสิ่งที่เราจะมีมากมาย กล่าวคือกรรมการนี้จะต้องมาจากทั้งพรรคการเมืองพรรคเล็ก ๆ น้อยๆ จะมีการรวมอยู่ในคณะกรรมาธิการ แล้วจะเสนอไปรเวทบิลก็ได้ บางเรื่องเป็นปัญหาสำคัญ ถ้าไปรเวทบิลเสนอขึ้นไปจะมีการคอนฟลิคท์มากในสภา ทำให้ไม่ให้เกิดกรรมการซึ่งมีสัดส่วนกฎหมายสำคัญๆ ยกตัวอย่างการโอนอำนาจการสอบสวน สมมติว่าจะมีพระราชบัญญัติไปรเวทบิลนี้ ถ้ากรรมการนี้สัตตดีเรื่องนี้โดยละเอียดโดยมีสัดส่วนของพรรคการเมืองต่าง ๆ อยู่แล้ว และเขาเห็นพ้องต้องกัน แต่ละคนจะต้องมีลิงค์กับพรรคการเมืองของตัวเองอยู่ตลอดเวลา นี่เป็นการช่วยสภามากกว่า

LIRT

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ผมไม่เถียง กรรมการชุดนี้อาจจะเสนอขึ้นมาให้พรรคพวกของผมอยู่ในพรรคเดียวกันที่อยู่ในคณะกรรมการเสนอแล้วเสนอประธานสภา และการที่จะหยิบยกกฎหมายเสนอเข้าสภานั้น ผมว่าจะต้องเป็นไปตามแกนหลัก สมาชิกเสนอก็ได้ ไม่ใช่ว่าคณะกรรมการนี้เสนอกฎหมายเข้ามาจัดระเบียบวาระ ผมว่าไม่จำเป็น และขณะนี้เราเสนออย่างนั้น ข้อบังคับขณะนี้เราก็ใช้ไม่ได้เลย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ข้อบังคับเราจะแก้อยู่แล้ว

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ถ้าตีความอย่างที่เราตกลงกันนี้จะให้ใช้กับสภาชุดนี้ ส่วนโครงการระยะต่อไปนั้นเราจะมีข้อเสนออีกอันหนึ่งในแง่การตีความ ถ้าสมมติว่าเรตีความอย่างที่ว่าไม่ต้องแก้ข้อบังคับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : อาจารย์จะเพ่งชุดนี้ได้อย่างไร ชุดนี้ก็คือรัฐสภา

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : วันนี้ของเราที่เรตีความอย่างนี้ การตีความของเราไม่ต้องแก้ข้อบังคับ ตีความอย่างที่เขียนว่ากรรมการจะต้องเสนอ จะเสนอได้ เราจะต้องแก้ข้อบังคับ เรตีความต่างหาก

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : อันนี้ผมเห็นว่าควรจะต้องแก้ข้อบังคับ เห็นสมาชิกบางท่านอยากจะแก้ไขจุดนี้ เรื่องกระตุ๋อะไรต่าง ๆ เยอะแยะ เราจะต้องมองโปรเจกต์ไปในทางนั้น

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ถ้าแก้จะต้องแก้ทั้งหมด คณะกรรมการจะมีอะไรอีกเยอะแยะ ขณะนี้เราพูดกันไว้ว่าเราจะเบรคเฉพาะว่างานของรัฐสภาแค่ไหนก่อนเท่านั้นเอง

นายสมศักดิ์ ชุโต : ถ้ามองในด้านสิทธิกรรมการ กรรมการนี้เขาก็เป็นสมาชิกสภา แต่ละคนมีสิทธิเสนอร่างกฎหมายได้ ทำไมรวมกันแล้วเสนอไม่ได้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ปัญหาที่ ๒ อัน ปัญหาที่จะแก้ไขของสภาระยะยาวนี้ เรากำลังพูดกันก็เฉพาะการตีความ เรตีความว่าคณะกรรมการมีสิทธิเสนอได้ ข้อบังคับนี้ที่ใช้อยู่จะต้องแก้ทันที และจะไม่หันใช้กับสภาชุดนี้ เราเพียงแต่บอกว่ากรรมการก็มีสิทธิ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ริเริ่มได้ ในลักษณะที่อาจารย์พูด เรามาพิจารณาปรึกษากัน ตกลงกันอย่างไรแล้วให้สมาชิก คนใดคนหนึ่งเสนอแทน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ: ขอบังคับบอกว่า รัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติจะ เสนอได้ก็โดยรัฐมนตรีหรือสมาชิก ไม่ใช่กรรมการ

นายสมศักดิ์ ชูโต: สมาชิกทั้งหลายนี้ไม่ใช่สมาชิกคนเดียว

นายประเทือง กীরติบุตร: เขาเสนอในฐานะสมาชิก ก็ไม่เป็นไร

นายสมศักดิ์ ชูโต: นี่ที่เราพูดนี้กรรมการก็สมาชิกทั้งนั้น

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ: กรรมการมีโอกาสเสนอกฎหมาย ดิฉันไม่เห็นด้วยสาเหตุอย่างที่อาจารย์พูดถูกต้องทำไมคนเดียวกลับเสนอได้หลาย ๆ คนเสนอไม่ได้ เวลาที่เราจะเข้ามาใหม่ เราจะเข้ามาในระบบพรรค เพราะฉะนั้นเมื่อเข้ามาในระบบพรรคแล้ว ก็เป็นเรื่องของพรรคที่เขาจะพิจารณาเสนอหรือไม่ อาจจะทำการบ้านก็ได้ กรรมการอาจจะทำการบ้านก็ได้ ไม่ใช่เป็นผู้เสนอ กรรมการเข้าไปอยู่มีหลาย ๆ พรรค ย้อนมาทางอาจารย์ ชัยอนันต์เรื่องเกี่ยวกับร่างกฎหมายโอนการสอบสวน เราจะพิจารณาเสียก่อน จะเข้ากันได้ไหม แต่ถึงอย่างนั้นก็ตามไม่ใช่เสียงข้างมากในสภา ในระบบพรรคเราคิดว่าเรา ทำการบ้านก็ได้ แต่ไม่ใช่สπόνเซอร์ ควรจะเป็นเรื่องของแต่ละพรรคพิจารณาจะนำเข้าหรือไม่ ถ้าเขาไม่นำเข้าก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าทางนี้ทำแบบเสริมนิติบัญญัติให้เป็นความรู้ความคิด ของสมาชิกว่าควรจะทำหรือไม่ควรจะทำประการใด ถ้าหากว่าหน่วยเสริมนิติบัญญัติทำให้ กรรมการกระทำให้เขาเห็นผลแล้ว เขาย่อมจะพิจารณากันเองจะเสนอได้หรือไม่ ระบบ พรรคไม่มีความหมาย

นางจันทน์ สันตะบุตร: ในเมื่อทุก ๆ คนมีสิทธิจะเสนอได้ในฐานะเป็นสมาชิก อยู่แล้ว แล้วก็กรรมการนี้ก็ตั้งจากสมาชิก ไม่ต้องเขียนไม่ได้หรือ จะเสนอเมื่อไรก็ได้

นายสมศักดิ์ ชูโต: สิทธิในร่างกฎหมายเขามีอยู่แล้ว เราคิดว่าไม่ควรจะทำ เรา คิดอย่างนั้น

นายประเทือง กীরติบุตร : กรรมการการนี้เป็นคนพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ ตัวเองเป็นคนริเริ่มแล้วใครจะตรวจแก้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ตรวจแก้ก็ได้ หมายความว่ากรรมการนั่งอยู่เฉยๆ ก็ตรวจแก้ได้

นายประเทือง กীরติบุตร : ที่เขาดังนี้ให้ปรับปรุงตรวจแก้ แต่กรรมการเสนอเองจะเอาใครมาตรวจแก้

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ที่คุณประเทืองพูดมีปัญหกรรมการนี้มีหน้าที่ในการที่จะกลั่นกรองรับฟังความเห็นเป็นเวทีอันหนึ่ง หน้าที่ของคณะกรรมการที่มีอยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่หน้าที่เสนอกฎหมาย นี่เป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิก อีกอันหนึ่งที่อาจารย์บอกว่าหลาย ๆ คนทำไมจะเสนอไม่ได้ สมมติว่ารัฐธรรมนูญเรายังไม่ทราบว่าจะกำหนดให้ ส.ส.สังกัดพรรคหรือไม่ ถ้ากรณี ส.ส.ไม่สังกัดพรรค การจัดสัดส่วนในการกรรมการจะลำบากมาก ส.ส.ที่ไม่สังกัดพรรคเช่น ๒ คนจะเข้ามาอยู่ในกรรมการได้อย่างไร และโอกาสที่จะเสนอเรื่องราวด้วยตัวเองเรื่องนโยบายของเขาก็ทำไม่ได้ อย่างนี้เสียผลทางการเมืองของสมาชิกฝ่ายข้างน้อย ผมว่าข้อนี้เป็นข้อที่เราจะต้องรับฟัง ถ้ารัฐธรรมนูญไม่ให้สังกัดพรรคนี้ เราเรียกว่ามีพรรคการเมืองจะเป็นบางคนหรือไม่บางคนก็ตาม เราไม่เคยบอกว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่เสนอมานั้นเป็นของหัวหน้าพรรค เป็นกฎหมายของพรรคจริง แต่ให้สมาชิกสポンเซอร์ตามที่เป็นมา ผมรู้สึกอย่างนั้น เหตุผลก็อย่างที่คุณประเทืองว่า และเหตุผลของผมสมาชิกไม่สังกัดพรรคทำอย่างไร

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : นี่ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง

ประธาน : เสนอไม่ใช่ในนามของกรรมการ กรรมการอาจจะมอบให้คนใดคนหนึ่งเสนอก็ได้

นายพนัส สิมะเสถียร : ถ้ากรรมการเสนอร่างกฎหมายขึ้นมาแล้วกฎหมายก็กลับมาให้กรรมการนี้พิจารณาอีก ก็ไม่มีอะไรจะพิจารณา เพราะว่ากรรมการนี้มีหน้าที่พิจารณา

LIRT

ประธาน : วันนี้เห็นจะพอแล้วนะครับ ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

สินธุ์ชัย ชื้อสตัยดี ผู้จดบันทึก

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อปรับปรุงกิจการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ประชุมครั้งที่ ๑๐

วันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๗

กรรมการที่มาประชุม คือ

๑. นายบุญชนะ อัดตาการ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายกมล สมวิเชียร	
๔. นางจันทน์ สันตะบุตร	
๕. นายปราโมทย์ นาคทรรพ	
๖. นางแรม พรหมไบล บุญยประสพ	
๗. นายสมศักดิ์ ชูโต	
๘. นายสมภพ ไทตระกิตย์	
๙. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	เลขานุการคณะกรรมการ

กรรมการที่ไม่มาประชุม คือ

๑. นายเกษม ศิริสัมพันธ์
๒. พันเอก จินดา ณ สงขลา
๓. นายพนัส สิมะเสถียร
๔. นายประเทือง กীরดีบุตร
๕. นายไสรจ สจฺจิตกุล
๖. นายดำรง ลัทธิพัฒน์
๗. นายเสน่ห์ จามริก
๘. นายสำราญ วงศ์พาห์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ที่คณะกรรมการเชิญมาชี้แจง คือ

๑. พันเอก สงวน คำวงษา

รองเลขาธิการรัฐสภา

๒. นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์

วิทยากรเอก กองการประชุม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

ประธาน : ผมขอเปิดประชุม อาจารย์ชัยอนันต์จะมีอะไรชี้แจงบ้างในการที่ไปดูงาน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ที่ดูงานอันนี้เราแยกกันไป คือว่าท่านเลขาไปต่ออเมริกา อาจารย์กมลตามไปต่ออเมริกาที่หลัง มีท่านอื่นๆ อีก ๕ คน ไปที่ยุโรป แล้วเราไปสมทบกันที่ยุโรป สรุปแล้ว เราดูงานที่สหรัฐอเมริกา เดนมาร์ก สวีเดน เยอรมัน ฝรั่งเศส แล้วก็ที่เจนีวา รวม ๕ ประเทศด้วยกัน แต่ ๗ แห่ง การไปดูงานนี้ผมจะไม่กราบเรียนมาก เราจะเสนอรายงานให้คณะกรรมการอีกทีหนึ่ง ซึ่งเวลานี้กำลังเขียนอยู่ แต่ว่าสิ่งที่เป็นประโยชน์มากที่สุด นอกจากเราจะไปเห็นการจัดสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา คือการจัดอินฟอร์เมชัน และเราได้พบปะกับผู้ทำงานด้านนี้จริง ๆ หรือการที่สวีเดน เดนมาร์ก ที่เราไป เราได้ศึกษาระบบของประเทศเหล่านั้นจากหนังสือก่อนเพื่อที่จะได้เข้าใจระบบของเขาในเบื้องต้น เราไปถึงเราก็ไปตามคนที่เขาทำอย่างนี้ เป็นการติดต่อในลักษณะที่ไม่ใช่ดูงาน เป็นการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้วย อันนี้เราก็พยายามทำไปเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเมืองไทยเป็นส่วนใหญ่ และประโยชน์อย่างยิ่ง อีกประการหนึ่งในการไปครั้งนี้ ท่านเลขาไปด้วย เราสามารถที่จะคอนแทคที่ระหว่างผู้ปฏิบัติงานทั้งในอเมริกาและยุโรป รวมทั้งผู้ที่อยู่ในระดับการศึกษาที่จัดหลักสูตรการศึกษา จะเป็นหลักสูตรปริญญา การฝึกอบรม การดูงานที่วอชิงตัน ดี.ซี. เป็นไคเรคเตอร์ดีมาก หลังจากเราพูดอะไรกับเขาในการที่เราจะปรับปรุงรัฐสภาเรา เราถามเขาว่าต่อไปภายหน้าเราจะส่งคนมาฝึกอบรมหรือดูงานอะไร เขาก็ตอบรับ ซึ่งหมายความว่าเราอาจจะส่งเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาไปประจำอยู่ที่นั่นสัก ๓ เดือน ๖ เดือน หรือคุณจะไปเรียนหนังสือเกี่ยวกับรัฐสภาปีครึ่ง และอีก ๖ เดือนให้อยู่กับเขาทำงานจริง ๆ เลย ดูงานในด้านนั้นแล้วก็จะได้อากลับมาเผยแพร่ แล้วมาอบรมเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เพราะเขายังไม่เคยทำให้ใครเลย แต่เราเป็นคนที่ไม่พูดกับเขาไว้ก่อน ส่วนในประเทศ

LIRT

อื่น ๆ ก็เหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้ายสุด เราไปที่เจนีวา เราก็ไปประชุมร่วมกับเขาด้วย มีเอกอัครราชทูตไทยเข้าร่วมประชุมด้วย เราก็ได้ไปถามเขาถึงเรื่องความช่วยเหลือที่จะให้กับเราด้วย เขาก็แนะนำมาว่า เราควรจะทำเรื่องขึ้นไป เพราะว่า ไอ.พี.ยู. เวลาเขาจะช่วยเหลือใครนั้น จะต้องผ่าน ยู.เอน. ไอ.พี.ยู. ซึ่งเราเป็นสมาชิก อยากจะขอความช่วยเหลือเขา เราพูดกันในที่ประชุม นี่เราจะส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกดูงานไม่ว่าจะเป็นระดับสูง เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ไป ๓ เดือน ๖ เดือน จะส่งไปที่รัฐสภาประเทศต่าง ๆ ฝรั่งเศส แบลเยี่ยม เดนมาร์ก เขาสามารถที่จะช่วยเหลือในการเป็นผู้ประสานงานให้ แต่เขาเองเขาฝึกอบรมให้ไม่ได้ สตีฟเขาน้อย ส่วนใหญ่เขาจัดประชุมเฉพาะ ไอ.พี.ยู. เขามีพาร์เลียมেন্টารี ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญต่าง ๆ กฎหมายที่สำคัญ ๆ เช่นประเทศโมนาโค การเลือกตั้ง สถิติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ กระบวนการนิติบัญญัติ รวมทั้งระเบียบปฏิบัติรัฐสภาต่าง ๆ เขามีอยู่ มีเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติทุก ๆ ประเทศ อันนี้เราก็ได้ขอลิสต์รายชื่อสต็อคที่เขามีอยู่มา หนังสือเอกสารที่มีที่ ไอ.พี.ยู. ต่อไปเราคิดว่าจะตั้งศูนย์เกี่ยวกับเรื่องนี้ในเมืองไทย เราจะต้องแบ่งอินฟอร์เมชันนี้ออกเป็น ๒ ประเภทด้วยกัน อินฟอร์เมชันเกี่ยวกับรัฐบาลไทย เราแบ่งภายในไม่ได้ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสมาชิกรัฐสภา เช่นเรื่องปัญหาน้ำมัน ปัญหาเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งสมาชิกรัฐสภาของเราจะต้องการหรือสถิติทั้งหลายทั้งปวงเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ระเบียบวิธีในการประชุมรัฐสภา นี่เราก็อาจจะขอ ไอ.พี.ยู. ได้ และเราก็จะพยายามรักษาการติดต่อต่อไปว่าถ้าเรามีอะไรจะส่งให้เราให้สม่ำเสมอต่อไป เพราะว่าเท่าที่แล้มา เวลาเขาส่งมาให้เรา เราก็ยังไม่ได้มีการจัดระเบียบอะไร อะไรต่าง ๆ ก็สูญหายไปบ้างอะไรไปบ้าง เราจะต้องมีลิสต์ใหม่เก็บไว้ที่ศูนย์ของเรา อันนี้ก็มีส่วนย่อยๆ ที่เราไปมา โดยสรุปก็คือว่า รายงานที่เสนอความคิดเห็น แต่ว่าที่เป็นประโยชน์มากที่สุดก็คือว่าเรามีท่านเลขาไปด้วย สมาชิกสภา ก็คือคุณมล เวลาพูดอะไรกับใครก็รู้สึกว่ามีคอมโพสิชันบุคคลประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภา เรามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขาธิการรัฐสภาที่เป็นคอมมิตตี เรามีอาจารย์มหาวิทยาลัยก็เป็นที่น่าพอใจ เราก็ได้อะไรมามาก ทั้งๆ ที่เราไปเพียงแห่งละ ๓-๔ วัน เราศึกษาเปเปอร์อยู่บ้าง ถามคุณบุรวิรัชบ้าง เพราะเคยไปมาแล้วบางแห่ง ผมอยากจะเรียนกรรมาธิการเรื่องที่เราน่าจะพิจารณาในการปรับปรุงระยะยาว เราพูดถึงระบบกรรมาธิการนี้ไปดูที่สวีเดนมา และดูที่บอร์น เยอรมันมา เราน่าจะ

LIRT

คิดถึงระบบกรรมาธิการที่จะใช้ต่อไปสำหรับเมืองไทยว่าเป็นอย่างไร และอีกประการหนึ่งมันมีระบบวิธีปฏิบัติภายในรัฐสภาที่สวีเดน ซึ่งหลังจากที่เราดูงานมาแล้ว เราก็ได้มานั่งคุยกันเป็นกลุ่ม เราเห็นว่าคือยกตัวอย่างที่สวีเดนหรือที่บอร์น เขาได้บอกเราว่าการจัดระเบียบวาระการประชุมนั้น เขาพยายามจัดกระทู้ถามนี้ให้อยู่ภาคหนึ่ง คือไม่ได้มาปะปนกันแยกวันให้ และที่สำคัญที่สุดผมเห็นว่ารัฐสภาไทยเราน่าจะนำมาใช้ก็คือว่าการประชุมสภามีการตั้งกระทู้ถามนั้น ไม่จำเป็นจะต้องมีองค์ประชุม คือข้อสำคัญเราก็ได้คุยอยู่อย่างหนึ่งเขาบอกว่า เป็นการเสียเวลาการตั้งกระทู้ถามนั้น ใครสนใจก็มาตั้งกระทู้ถามรัฐบาลก็มาตอบ นอกจากนั้น เขามีการถ่ายทอด นั่งฟังอยู่ในห้องก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องมีองค์ประชุม ไม่เช่นนั้นคนไม่สนใจก็จะต้องมาประชุม ซึ่งไม่มีประโยชน์ ที่นี้พูดถึงหลักการแล้วที่เราจะเสนอนั้น เราก็มาคิดกันว่า เหตุใดการประชุมสภานี้จึงต้องมีองค์ประชุม เหตุที่สภาต้องมีองค์ประชุมก็เพราะว่าสภาต้องการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงต้องมีองค์ประชุม ถ้าสภาประชุมโดยไม่มีการตัดสินใจ ไม่จำเป็นจะต้องมีองค์ประชุม ถ้ามีการตัดสินใจอย่างเช่นกรรมาธิการเสนอรายงานแล้วก็จะต้องมีการตัดสินใจ หรือยุติหรืออะไรมีการโหวตกันหรือโหวตในวาระที่ ๒ หรือวาระที่ ๓ หรือที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายที่มีการโหวตกันนั้นก็ควรจะให้มีองค์ประชุม เพราะฉะนั้นเราอาจจะมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอันนี้ได้อันหนึ่ง ซึ่งเวลานี้รัฐสภาต่าง ๆ เขาได้ปรับปรุงระบบระเบียบ วิธีการภายในรัฐสภาอย่างเช่นการตั้งกระทู้ถามไม่ต้องมีองค์ประชุม ที่เรามีสององค์ประชุมก็เพราะว่า เรามีกระทู้ถามและจะมีการพิจารณาการลงมติอะไรต่าง ๆ เราจึงจะต้องมีองค์ประชุมนี้ตั้งแต่เช้าเราจะแบ่งเป็นภาค เช้ามีแต่กระทู้ สมาชิกนั่งอยู่ในห้องแล้วก็เปิดโคลิสเซอร์ก็กดถ้าเป็นร่างกฎหมายก็มาเป็นองค์ประชุม เดียว ส.ส. ก็ขาดไม่มาประชุม ถ้ามีพรรคการเมืองแล้วกฎหมายอันไหนสำคัญเขาจะต้องมาประชุมแน่ ถ้าเขาไม่มาเขาก็เสียเปรียบ อันนี้ผมขอกราบเรียนท่านนี้ เพราะว่ารีพอร์เตอร์จะเสนอมา

นายสมศักดิ์ ชูโต : ที่ผ่าน ๆ มาคือความเข้าใจในหมู่สมาชิกเอง และจากคนภายนอกที่เข้าใจ หน้าที่สำคัญคือมานั่งประชุม เพราะฉะนั้นถึงได้มีการเสนออยู่เสมอ ให้มีการประชุมทุกวัน หน้าที่ไปนั่งอยู่ที่นั่น ที่นี้จะทำอะไรให้เห็นว่า ในด้านกรรมาธิการที่ทำหน้าที่ศึกษาอะไรนี้ ก็เป็นการทำหน้าที่ อันนี้ผมคิดว่าจะทำอย่างไรถึงจะให้เกิดความเข้าใจ ไม่ใช่ไปนั่งอยู่ที่

LIRT

แล้วถึงจะทำงาน บางคนใช้คำว่าไม่เห็นมีอะไรมาเพียงมานั่งที่นี่ ที่เหลือไม่ต้องไปศึกษาไปทำอะไรเลย ผมอยากจะเห็นว่าสภาต่อไปนี้เป็นสภาเต็มเวลา แต่เต็มเวลานี้หมายความว่ามีการทำอะไรอยู่ที่นี้ ไม่จำเป็นจะต้องนั่งอยู่ที่นั่น จะให้เขาเข้าใจได้อย่างไร

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : คือเราเขียนสั้น ๆ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสภานี้ หรือสภานี้ก็ได้ เพราะว่าที่จริงการที่จะมานั่งประชุมเพื่อครอบงำประชุมมาฟังกระทุ้งที่จริงก็รู้แล้ว อันนี้ถ้ารัฐบาลตอบมาก็โรเนียวแจกก็ได้ เว้นแต่เราจะเปลี่ยนวิธีการกระทุ้ง คือให้ชักได้ ท่านเลขาบอกกว่าสมัยก่อนให้ชักได้ ๓ ครั้ง

ประธาน : ไม่ต้องครับ ที่ก่อนเป็นการติดตามจากมรดก

นางจันทน์ สันตะบุตร : ตอบแล้ว เราไม่พอใจก็ชักไม่ได้ นี่ให้ชักถามอย่างนี้อาจารย์ว่าก็ได้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : อีกอย่างหนึ่งออกข่าววิทยุ เอาข่าวแจกหนังสือพิมพ์ และเราจะมีระบบกรรมาธิการใหม่ จะมีงานทำมากขึ้นนี่เป็นการดีถ้าเผื่อเราแยกเสีย เพราะว่าแทนที่จะมานั่งในสภานั่งเฉย ๆ นี่ผมสังเกตเวลาผมมานั่งประชุมสังเกตดูว่ามีคนลุกไปนั่งใกล้ ๆ เพื่อนแล้วก็ไม่ฟังสิ่งที่เขาพูด เพราะฉะนั้นเขียนกฎหมายไม่ต้องอยู่ที่นี้ นี่ก็จะทำให้สมาชิกผู้นั้นค้นคว้าได้มากขึ้นไม่จำเป็นจะต้องมานั่งที่นี่ ถ้าไม่เช่นนั้นประชุมกรรมาธิการวันนี้ไม่ได้เพราะว่ามีประชุมสภานี้เหมือนกัน

นาย कमล สมวิเชียร : คุณสมศักดิ์ว่าภาพพจน์การทำงานของสภานิติบัญญัติเปลี่ยนแปลงใหม่ การไปนั่งคือการทำงาน ไปนั่งไม่ทำงานก็มี นอกจากจะมีการลงคะแนนใช้เวลาเพียง ๕ นาทีเท่านั้นคือการทำงาน จุดใหญ่ของมันจะต้องมีการติดต่อกับโลกภายนอกติดต่อกับประชาชน เป็นงานที่ไม่ได้ไปนั่งแต่เป็นงานที่ต้องอยู่ในห้องสมุดบ้าง คุยกับประชาชนบ้าง คราวที่แล้วมานี้สมาชิกยังสับสนอยู่มาก แล้วในกรรมาธิการนี้สำคัญที่สุดแล้วก็สภาของ ส.ส. ก็เหมือนกันหรือของกลุ่ม ส.ส. นี่ก็เหมือนกัน

นายสมศักดิ์ ชูโต : ผมไม่ค่อยแน่ใจว่าเขาไม่เข้าใจ

LIRT

นายกมล สมวิเชียร : อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีคนช่วย ส.ส. อย่างน้อยคนหนึ่ง เป็นหูเป็นตากคอยเก็บเอกสารคอยบอกคอยติดต่อชาวบ้าน รับโทรศัพท์ ถ้าไม่อย่างนั้น ส.ส. ก็ทำงานไม่ได้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราคิดกันในการปรับปรุงระยะสั้น จะของบประมาณ คิดที่จะจ้างนักศึกษาเป็นพูล ๕๐ คน ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างส่วนตัว

นายกมล สมวิเชียร : อันนี้เป็นรายละเอียด ปัญหาหนึ่งที่สำคัญก็คือว่าในระบบ รัฐสภาต่างประเทศเขาทำ เช่นบอร์นก็ดี หรือที่วอชิงตัน ดี.ซี. เป็นเรื่องการแข่งขัน ในลักษณะ ที่เป็นการทำงานอย่างมีคุณภาพ หมายความว่า ส.ส. แต่ละคนพยายามทำงานให้มีคุณภาพดี ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยมีผลงานมาแจ้งให้ประชาชนดู เพื่อจะได้รับเลือกตั้งต่อไป การทำงาน ของเรา ส.ส. นี้ไม่ใช่เป็นลักษณะแบบนั้น มีชื่อในหนังสือพิมพ์เป็นดาวกระทุ๋ อย่างไรก็ตามให้ มีชื่อในหนังสือพิมพ์ ผู้เลือกตั้งเห็นชื่อบ่อยๆ ถ้าเราจะให้เงิน ส.ส. เพื่อจ้างคนช่วยทำงาน เขา จะทำอย่างนั้นหรือเปล่านี้เป็นเรื่องใหญ่ แต่เรื่องคนที่จะมาช่วย ส.ส. ในลักษณะพูลหรือ ลักษณะส่วนตัวนั้น จะต้อง มี ผมมีความรู้สึกว่าการพูลช่วยได้ อย่างในเรื่องของหน่วยเสริมงาน ทำ ช่วยในเรื่องให้คนโน้นคนนี้ จะต้องมีคนสักคนหนึ่งช่วยในด้านเก็บเรคคอร์ดให้ คล้ายๆ เป็นพี่เลี้ยงหรือผู้ช่วย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ที่แรกเราคิดว่ามีความจำเป็นจะให้เลขา ส.ส. แต่ละ คนนี้ความเห็นส่วนตัวผมถ้าเผื่ออันนี้จะเข้ามาอยู่ในงบประมาณประจำ นี่จะต้องเกี่ยวกับ อัตราที่จะต้องบรรจุเข้ามาเป็นข้าราชการ ก.ร. อันนี้จะต้องเปลี่ยนไปมาก เราไม่ควรจะทำ เขาจะมีเลขาคนหนึ่ง เราให้เขาจ้างดีกว่า

นายกมล สมวิเชียร : ให้เขาจ้าง เป็นข้าราชการไม่ได้ ลักษณะการจ้างเราลัวจะเป็นลักษณะส่วนตัวหลีกเลี่ยงไม่พ้น นี่อาจจะเลือกคนที่เคารพเป็นการส่วนตัวหรือ รักใคร่กัน เป็นส่วนตัว ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ นักการเมืองจะได้มีเวลาอยู่กับชาวบ้าน ศึกษา ปัญหาชาวบ้านเป็นหน้าที่โดยตรงลักษณะพูลช่วยได้ และผมคิดว่าจะไม่เกิดปัญหา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : นี่อาจจะอยู่ในเงินเดือน ส.ส. นี้

LIRT

นางจันทน์ สันตะบุตร : บางที่ส่วนมาก ส.ส. บางคนอาจจะไม่จ้างก็ได้ นี่สมมติว่าจะให้เงินเดือนพันบาทนี่จะมาช่วยกันได้หรือเปล่า

นายปราโมทย์ นาคธรรม : การบังคับที่จะช่วยเขา ผมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ แม้แต่ในสหรัฐอเมริกาเองที่เขาให้มี สตีฟ นี่บางคนเขาตั้งเมียตัวเอง แต่นั่นเขาให้อำนาจแต่ละคนไป แต่ในกรณีของเราจะให้เงินแก่ ส.ส. แกอาจจะไม่จ้าง ให้เป็นงบประมาณของรัฐสภา โดยให้เป็นข้าราชการของรัฐสภา นี่มันจะทำลายวัตถุประสงค์ เราจะต้องหาทางออก โดยให้เขาจ้าง เขาเสนอชื่อมาให้ทางนี้เรื้ออีกทีหนึ่ง

ประธาน : เอาเป็นการจ้าง ให้เขาจ้าง

นายปราโมทย์ นาคธรรม : แล้วเราก็จ่ายเงินให้

ประธาน : เป็นแต่เพียงเขาบอกชื่อมาก็พอ เขาจะจ้างคนไหน มีความรู้แบบนี้

นายกมล สมวิเชียร : ถ้าอย่างนั้นผมว่าขอให้เสนอมาลึก ๒ คน ๓ คน หรือ ๔ คน แล้วเราก็เช็คให้

ประธาน : ถ้าเขาเสนอมาคคนเดียว

นายกมล สมวิเชียร : ผมคิดว่าเราควรจะกำหนดอย่างน้อย ๒ คน

นายปราโมทย์ นาคธรรม : เราพิจารณาให้ดีกว่า มาฝึกมาอะไรให้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : เรื่องที่จะไปค้นคว้าอะไรนี้ เขาก็มีหน่วยค้นคว้า เขาจะจ้างคนเป็นเรื่องส่วนตัวของเขาเท่านั้นไม่ถึงขนาดอย่างนั้น

นายกมล สมวิเชียร : ลักษณะอุดมคติ จะต้องเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : อย่างนั้นจะต้องมีพูลต่างหาก ใครต้องการพวกนี้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราก็มีย ๕๐ คนแล้ว หมายความว่าจ้างเป็นเลข

นายปราโมทย์ นาคธรรม : ผมเห็นว่าจะต้องเกณฑ์ประสงค์พอสมควร พูดยากับแก จะต้องรู้เรื่องอะไรต่าง ๆ แต่ก็เป็นสิทธิของเขาที่จะตั้งใคร เราเพียงแต่จะช่วย

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ผมขอเรียนที่ประชุมเกี่ยวกับเรื่องที่ผ่านมา รู้สึกว่าเราจะต้องจัดมาสเตอร์แพลน เทรนนิ่งสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่ที่จะมาใหม่ และนอกจากนั้นคณะกรรมการนี้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนกำลังคนแล้ว แล้วคณะกรรมการก็จะเสนอกรรมการอีกทีหนึ่ง เราขออัตราระยะสั้นแล้ว นี่เราขออัตราได้เยอะ ซึ่งต่อไปจะต้องมี ๒ ประเภท เก้ากับหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาและอัตราเก่าที่ขยายออกไปหรือผู้ที่เจอโนมา กับผู้ที่เป็นข้าราชการแล้วจะโอนมา กับผู้ที่จะประกาศสอบบรรจุใหม่หรือผู้ที่อยู่ในนี้แล้ว จะโยกย้ายอยู่กองไหน แผนกไหนอย่างไร จะต้องทำรายละเอียดให้แน่ชัดก่อน นี่มีงานอยู่ ๒ อย่าง งาน พี.ซี. ต่อไปเราจะต้องติดต่อส่งคนไปศึกษาอบรมที่ไหนเป็นแผนระยะยาว ๕ ปี ข้างหน้าเราจะทำอย่างไร จะส่งคนไปอย่างไร เราจะต้องมีมาสเตอร์แพลนไว้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เรื่องแหล่งทุนนี้ ผมไปที่กรมวิเทศสหการสมัยก่อนเวลาเขาให้ เขาไม่ได้ส่งที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา นี่ต่อไปเราจะต้องเตรียมคนที่จะเรียนภาษาไว้ คนรู้ภาษาฝรั่งเศสได้ก็ดีนี่เราขาดมาก เราต้องการคนรู้ภาษาฝรั่งเศส นี่คนไปจะต้องรู้ภาษาฝรั่งเศส เราจะต้องกำหนดลงไปใครจะมาบรรจุตำแหน่งไหน

นายกมล สมวิเชียร : สถานที่เราจะมีพอหรือ เรากำลังจะขยายงานมาก

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : สถานที่สมาชิกทำงาน ถ้ามาใช้สถานที่มากจริง ๆ แล้วลำบาก นี่ไม่มีห้องแต่ละคน นี่เป็นห้องรวม ๆ กัน

นายสมศักดิ์ ชูโต : ผมว่ายังมีที่ที่จะสร้างใหม่ สร้างที่เฉพาะสำหรับทำงาน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ตอนนี้สำนักพระราชวังจะกันเขตแล้ว

ประธาน : ที่สวนพฤกษศาสตร์ที่คุณประกาศอยู่ เอาได้ไหม น่าจะขอเอามาใช้ได้

นายปราโมทย์ นาคกรรพ : ที่สำนักนายกรัฐมนตรีเอามาจากกรมธนารักษ์ ไม่ไกลจากสมาคมหนังสือพิมพ์

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เรื่องสเปซนี้สำคัญ การจัดผังชั้นนี้สำคัญมาก นี่การเดินทางกองต่าง ๆ ที่สับสนกันแล้วจะลำบาก ผมไม่ทราบว่าที่ตึกใหม่รัฐสภาเวลานี้เห็นยกยกกองกันไม่ทราบว่าอะไรอยู่ที่ไหน ด้วยเหตุผลอะไร นี่แพลนนิ่งที่เราจะต้องทำ เวิร์คฟลอร์ จะฉิตรูป

LIRT

คนที่เข้าไปนั่งที่ต่าง ๆ สลับส่นกัน ผมไม่ทราบว่าจะจัดกันอย่างไร ยกตัวอย่างผมดูปรากฏว่า กองกลางนี้ไปเอาชั้นล่าง กองกลางที่จริงอยู่ตึกข้างหลังก็ได้ไม่มีห้องพอสำหรับจะให้ห้องสมุด หรือกองประชาสัมพันธ์ที่ติดต่อกับประชาชนหนังสือพิมพ์ ผมไม่เข้าใจว่าเวลานั้นผมทราบเรียนถามท่านเลขาธิการที่ไหนอยู่อันนี้หรือเรามีแผนที่จะจัด

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : เขากำหนดไว้ตั้งนานแล้ว สมัยคุณประเสริฐแล้ว ว่า กองไหนอยู่ที่ไหน

นายกมล สมวิเชียร : ผมคิดว่าเราหาสเปซเซียลลิสต์ก็ไม่สายเกินไป

นางจันทน์ สันตะบุตร : ที่เราทำไปแล้ว ถ้าเรามีการปรับปรุงนี้ เราจะขยับขยายอะไรจะเป็นการกระทบกระเทือนงานของเก่าใหม่ ที่เขาวางเอาไว้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : อย่างกองกลางนี้ก็จะมีส่วนสัมพันธ์กับสารบรรณการเจ้าหน้าที่ อยู่ข้างล่าง และมีกองประชาสัมพันธ์อยู่ข้างล่าง ถ้าใครมาติดต่อจะได้รับความสะดวก ที่ สารบรรณนี้จะต้องรับส่งหนังสือด้วย

นายกมล สมวิเชียร : การส่งหนังสือควรจะอยู่ข้างหลัง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ที่รับส่งหนังสือควรจะอยู่ข้างหน้า

นายกมล สมวิเชียร : ผมคิดว่าอย่าให้อยู่ทางเดียวกับทางเข้าออกของ ส.ส.

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : นี่เราทำทางขึ้นให้แล้วขึ้นไปชั้นสองเลย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : อย่างห้องข้างล่างเช่นทางซ้ายสร้างเป็นห้องที่มีชั้นหนังสือด้วย จะให้ห้องสมุดอยู่ตรงนั้น นี่ให้คนส่งหนังสือไปเข้าข้างหลัง นี่อาจจะทำไม่ได้ นี่ผมขอเรียนตรง ๆ คือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเวลานี้เขาจองห้องกันอยู่แล้ว เขาก็เข้าไปอยู่ นี่เราจะเวิร์คฟลอร์ใหม่ก็ไม่แปลก

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : เรากำหนดไปแล้วให้เขาไปอยู่

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ต่างคนก็คิดว่าถ้าเราดูแผนผังนี้ จะเห็นว่ากองการเงิน อยู่ชั้นล่าง เราจะเห็นกองกลางอยู่ในนั้น เสร็จแล้วห้องสมุดจะไม่มีที่เลย ถ้าจะอยู่ตึกหลัง อันนี้ สมาชิกอาจจะไม่ไปเพราะว่าไม่สะดวก

นายปราโมทย์ นาครทรรพ : การจัดสเปซ จัดในสมัยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงให้ สอดคล้องกับงาน ที่นี้ถ้าหากว่าเราคิดว่างานนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็อาจจะ ต้องคิดให้ดี ๆ ยังไม่สายเกินไปหน้าที่ก็มาใหม่ ๆ เปลี่ยนจากรูปเดิมเยอะ

นายกมล สมวิเชียร : กองการเงินนี้ผมว่าแคบ ๆ หน่อยก็ดี

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ปรับปรุงอะไรอย่างนี้ นี่น่าจะจัดลือคดีดี ถ้าไม่เช่นนั้น คนเข้าไปอยู่แล้ว นี่ผมอยากจะให้เขารูปเขารอย ที่ปรับปรุงไปก็ไม่มีประโยชน์ มัวแต่เกรงอก เกรงใจกัน

นายปราโมทย์ นาครทรรพ : ผมว่าเรื่องงานส่งหนังสือรับหนังสือ งานประชาสัมพันธ์ โดยตำแหน่งหน้าที่จะอยู่กับกองกลางก็ตาม ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องรวมอยู่ด้วยกัน นี่สังเกต การติดต่อระบบราชการของเรานี้การจัดสเปซของเขานี้การติดต่อดูสับสน อย่างที่สำนักงบประมาณนี้ คนไปนี้ไม่รู้อะไรที่ไหน

นายกมล สมวิเชียร : ผมเกรงว่าเขาจะดำที่เราจะทำงานอะไรต่อไป แม้กระทั่ง งานกระจอก ๆ ก็ยังทำไม่ได้ แล้วจะตั้งสต๊าฟ งานริบตัวนั้นก็มั่วแล้ว ห้องน้ำไม่สะอาดอย่างนี้ ผมขอความกรุณาเสนอ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ซ้ำไป

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ยังไม่ซ้ำ แต่คนเข้าไปแล้ว

ประธาน : นี่เราให้ความคิดไป ต่อไปจะทำได้หรือไม่ได้ไปพิจารณา ดู ผมว่า อย่างนั้น ดีกว่ารวมทั้งต่อไปด้วย กรรมการนี้ควรจะทำงานเร็วด้วย

นายกมล สมวิเชียร : ผมขอสรุปท่านประธานเสนอว่าจะหาสเปซเชียลลิสต์ เกี่ยวกับเวิร์คฟลอร์รัฐสภา การจัดห้องอะไรนี้แล้วก็เสนอเป็นข้อเสนอแนะของกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ว่าการที่จะทำได้หรือไม่แล้วแต่ท่านเลขา อย่างน้อยที่สุดทางกรรมาธิการก็จะได้ยืนยันกับสมาชิกปากลัด ๆ ว่า เราทำเต็มที่แล้ว

ประธาน : ท่านเลขาไม่ขัดข้องไม่ใช่หรือ อาจจะทำให้มีการสร้างตึกอีกตึกหนึ่งสำหรับแอดมินิสเตชันโดยเฉพาะ นี่ต่างประเทศเขาก็ไม่มีแอดมินิสเตชันเข้าร่วมอยู่กับห้องประชุม

นายกมล สมิชิเยร : ห้องสมุดหรือห้องอ่านหนังสือจะต้องอยู่ล่อให้เขาเข้ามา

ประธาน : ต่อไปพิจารณารายงานของท่านรองเลขาธิการรัฐสภา ตามที่ท่านประธานสภาตั้งกรรมการพิจารณาเรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติในรัฐสภา มีหัวข้อ ๓ หัวข้อ หัวข้อที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องระบบกรรมาธิการ ๒. เกี่ยวกับเรื่องรวบรวมกฎระเบียบ เรื่องที่ ๓ เรื่องวางแผนกำลังคน ผมได้อ่านรายงานแล้วเป็นรายงานที่ละเอียดดี คงจะต้องขยายอีก ท่านรองเลขาธิการรัฐสภาจะมีอะไรชี้แจงอีกไหม

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : ผมขอขอบพระคุณที่ได้กรุณาใช้ผม คณะกรรมการได้ปฏิบัติงานตามคำสั่ง มีข้อความตามที่เป็นข้อเสนอแนะในรายงานสรุป สำหรับประเด็นสำคัญที่ผมจะกราบเรียนที่ประชุม ก็ส่วนมากเป็นไปตามที่ท่าน ดร.ชัยอนันต์ กับท่านเลขาธิการรัฐสภา อันนี้ส่วนระบบต่างๆ เช่นการดำเนินงาน หน้าที่ประธานสภา ระบบคณะกรรมการนี้แผนระยะยาว รายละเอียดถ้ากรรมาธิการสงสัยอะไรก็จะให้คุณบุรุษชี้แจง

ประธาน : ว่าเป็นส่วน ๆ ดีไหม เรื่องการดำเนินงาน

นายบุรุษ นามวัฒน์ : ในส่วนที่ ๑ พิจารณาถึงการดำเนินการในที่ประชุมสภา ได้มีการพิจารณากันว่าที่นั่งของประธานซึ่งปัจจุบันนี้บัลลังก์ประธานที่นั่งอยู่กับรองประธานนั่งอยู่ด้วย เรามีความเห็นว่ เมื่อขึ้นไปประชุมที่สภาใหม่แล้ว การให้คำปรึกษาของท่านเลขา นั้นจะห่างกันมาก เราควรจะให้ท่านเลขาได้อยู่ข้างหลังหรือที่ใกล้เคียงกับท่านประธาน รวมทั้งที่ปรึกษากฎหมาย ถ้าหากว่ามีด้วย ระเบียบวิธีการปฏิบัติอะไรต่าง ๆ จะเป็นอย่างไร

ประธาน : รองประธานนั่งอยู่กับประธานหรือเปล่า

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : เราพิจารณากันแล้วน่าจะจัดที่นั่งพิเศษให้ที่อื่นหรือนั่งร่วมกับสมาชิกในฐานะที่เป็นสมาชิก เมื่อท่านประธานไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ ท่านเลขาคงเชิญมานั่งบนบัลลังก์

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : คือในรัฐสภาเราที่เป็นมาแล้ว ถ้าหากว่ามีการเลือกส่วนมากประธานคนหนึ่ง รองประธานสองคน ท่านหนึ่งจะเป็นรองฝ่ายกฎหมาย สมัยเมื่อพระตุลยภาคสุวัฒน์ที่สมัยนั้น เราเป็นมาอย่างนั้น ที่เราเสนอมานี้เห็นว่าคุณบุรีรักษ์ทราบเรียนว่าท่านรองประธานนั้นก็มาจากสมาชิกสภา มาจากการเลือกตั้ง มีฐานะเท่าเทียมกัน แต่ท่านถูกเลือกเป็นรองประธาน ท่านอาจจะไม่มีความรู้ด้านกฎหมายก็ได้ เราเสนอให้เลขาธิการรัฐสภาคนที่ปรึกษากฎหมายซึ่งเป็นข้าราชการประจำให้ไปนั่งสำหรับให้คำปรึกษากับท่านประธาน

นายกมล สมวิเชียร : เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์

นายสมศักดิ์ ชูโต : นี่เป็นการตัดสินใจของท่านรองประธานเกี่ยวกับการอภิปรายอะไรที่ขึ้นไปนั่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : ที่เราห่วงที่สุดว่าท่านเป็นรองประธานแล้วทำไมให้มานั่งข้างล่าง ก็อย่างที่ ดร.กมล ว่าเราควรจะปรับปรุงอะไรใหม่ ๆ

ประธาน : ของเราเลขาธิการรู้เรื่องดีที่สุดในความคิดว่ารายงานของกรรมการ ซึ่งท่านประธานตั้งขึ้น กรรมการของเราจะต้องเสนอต่อสภา ถ้าเราเห็นด้วยอันไหนเราจะต้องเขียนเป็นรีฟอร์ทขึ้นมาแล้วเสนอสภาอีกทีหนึ่ง จะต้องว่าเป็นเรื่อง ๆ ไป เรื่องที่หนึ่งอะไร เราก็เห็นด้วย

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ต่อไปถึงที่นั่งของสมาชิกว่าจะจัดเป็นล๊อคแบ่งตามพรรคการเมือง หรือพรรคการเมืองที่มีความเห็นหรือแนวนโยบายที่ใกล้เคียงกัน เพราะว่าต่อไปในการนั่งประชุมนั้นจะมีการกดปุ่มลงคะแนน แทนที่เราจะทำตามตัวอักษร เราจะจัดเป็นกลุ่ม เรื่องที่ ๒ เราเห็นว่าสิ่งที่จะอภิปรายในที่ประชุมนี้ ควรจะมีการลงทะเบียน ๕ คน เพื่อความสะดวกของประชาชนในการที่จะจัดลำดับให้ใครพูด อันนี้ความรู้สึกทั่ว ๆ ไปปัญหา

LIRT

แต่ไหนตามรัฐธรรมนูญใหม่ในส่วนนี้ คณะกรรมการมีความเห็นว่า คณะกรรมาธิการต่าง ๆ น่าจะมีผู้ช่วย คณะผู้ช่วยทำงานเป็นคณะเป็นที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือในด้านข้อมูลหลักการ หรือข้อกฎหมายต่าง ๆ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ระบบกรรมาธิการที่เราพิจารณาก็มีที่เสนอไปเหมือนกัน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ต่อไปเราก็มีคณะที่ปรึกษา เราจะมีเงินให้เขาเป็นพิเศษอะไรต่ออะไรนี้แล้วสำหรับสมาชิก ระบบกรรมาธิการทั่วไปเขาไม่มีเบี้ยประชุม ควรจะเลิกเบี้ยประชุม

นายสมศักดิ์ ชุโต : อันนี้ผมเห็นด้วย

นายสุริรักษ์ นามวัฒน์ : ส่วนที่ ๒ นี้ เราเห็นว่าควรจะต้องตั้งคณะกรรมการ ๒ คณะ เรื่องการจัดระเบียบวาระ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนที่จะบรรจุเข้าระเบียบวาระ เหตุผลที่เสนออันนี้ก็เพราะว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนเข้าระเบียบวาระปัจจุบันนั้น มีวิธีการปฏิบัติโดยเริ่มตั้งแต่เจ้าหน้าที่ขึ้นต้นพิจารณาเนื้อหาเรื่องหลักการ เหตุผลที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ อันนี้คณะกรรมการมีความเห็นว่าจะเกิดคอนฟликтสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและตัวสมาชิกหรือพรรคการเมืองต่าง ๆ ก็น่าจะให้มีความเห็นพิจารณาในเรื่องนี้เสียเป็นเรื่องทางการเมือง การวินิจฉัยอย่างไรก็เป็นเรื่องของคณะกรรมการ ส่วนการชี้ขาดเป็นเรื่องของประธาน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราดูที่เยอรมันท่านเลขาสนใจเรื่องนี้มาก รัฐสภาของเยอรมันประกอบด้วยผู้แทนพรรคการเมืองใหญ่ ๆ และเขาร่วมกับประธานสภาจัดระเบียบวาระ ไม่อย่างนั้นเถียงกันได้ ยกตัวอย่างจะบอกว่าพระราชบัญญัติอะไรเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ เดี๋ยวจะมีปัญหาให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ได้มารู้เห็นเสียก่อน และทุกคนก็ได้ได้รวมทั้งพรรคฝ่ายค้านด้วย ถ้าเผื่อกรณีไม่เห็นสมควรก็รีเฟอร์มาให้คณะกรรมการพิจารณาการจัดระเบียบวาระต่อไป จะเป็นการมีส่วนได้ส่วนเสียของพรรคการเมืองมากที่สุดทีเดียว ถ้าพรรคการเมืองจัดระเบียบวาระนี้ และอีกอย่างหนึ่งทำให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกิดการคอนฟликтนี้เราจะต้องมาพิจารณาปรับปรุงของเราอีกทีหนึ่ง

LIRT

นายปราโมทย์ นาคทรัพย์ : สักส่วนแต่ละพรรคจะต้องเท่ากัน ของเราให้ได้ก็แย่
 นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เราไม่มีเหมือนของเขา

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : เรื่องนี้แบ่งแยกเป็น ๓ คณะ คณะที่พิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัติก่อนบรรจุเข้าระเบียบวาระคณะหนึ่งและคณะกรรมการพิจารณาจัดระเบียบ
 วาระอีกคณะหนึ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : เราเห็นว่าเดิมเราก็จะตั้งเป็น
 ระบบกรรมธิการ ที่นี้มาตั้งเป็นกรรมธิการแล้วก็จะแบ่งอำนาจท่านประธานตามข้อบังคับที่
 เราใช้กันอยู่ เราก็เปลี่ยนเป็นคณะกรรมการ คณะกรรมการนี้เป็นสมาชิกรัฐสภาส่วนมาก
 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจะเป็นเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสองคณะ คณะ
 กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนบรรจุพิจารณาในรูปแบบจนกระทั่งถูกต้องเสนอ
 ให้คณะกรรมการจัดระเบียบวาระ คณะกรรมการจัดระเบียบวาระนี้เมื่อจัดไปแล้วก็ยังไม่เสร็จ
 ต้องเสนอให้ประธานสภาซึ่งอีกทีหนึ่งว่าจะเอาหรือไม่เอา เป็นเรื่องประธาน หลักของเราเราไม่
 รอนสิทธิของประธาน เป็นที่ปรึกษาเท่านั้น ส่วนวิธีการจะทำอย่างไรนั้นก็พิจารณากันต่อไป

นายกลม สมวิเชียร : ผมคิดว่าต่อไปคงจะไม่ยุ่งยากนัก

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : อีกเรื่องหนึ่งการบริหารงานเกี่ยวกับการภายในของรัฐสภา
 ต่อไปตามรัฐธรรมนูญเราพิจารณาตามรัฐธรรมนูญจะมีหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การบังคับของ
 ท่านประธานสภาอีกหลายหน่วยงานเป็นต้นว่าสำนักผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภา
 สำนักผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งอันนี้ถ้าหากว่าจะพิจารณารูปแบบโครงสร้างทางองค์การแล้ว
 เป็นการเปรียบเทียบกับกระทรวงอื่นๆ นี่มีอยู่ ๓ กรม เพราะฉะนั้นจะต้องมีคณะกรรมการ
 ชุดหนึ่งที่จะคอยประสานงานกันในเรื่องการจัดงบประมาณหรือการบริหารงานอื่นๆ เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมการเห็นว่าควรจะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นเป็นคณะกรรมการผสมระหว่างสมาชิก
 รัฐสภากับเลขาธิการและรองเลขาธิการของหน่วยงานนั้นเพื่อพิจารณาวางนโยบายและเกี่ยวกับ
 งบประมาณ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : แต่เรื่องนี้อาจจะมีสมาชิกเข้ามาเป็นคณะกรรมการด้วย ก.ร. คุมด้วยหรือไม่

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ก.ร. เฉพาะการบริหารงานบุคคลอย่างเดียว

ประธาน : จะอยู่ในข้อบังคับการประชุมหรืออะไรพอทำได้ไหม

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : ข้าราชการจะเข้าเป็นด้วยหรือไม่ได้ตามนโยบาย

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : เป็นกรรมการโดยประธานแต่งตั้งได้

ประธาน : เป็นเรื่องต่างหาก นี่เฉพาะเรื่องนี้เรacomเมนต์ไป

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : สำหรับส่วนที่ ๓ เกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เราพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภามีอยู่หลายรายการ เป็นต้นว่าเกี่ยวกับเอกสารซึ่งมีการขัดแย้งกับสมาชิกอยู่เสมอ คือว่าเอกสารหายบ้าง และความรู้สึกความปลอดภัยในการรับเงินเดือน น่าจะมีการจ่ายเงินเป็นเช็ค อันนี้เราจะมีบริการเรื่องการส่งหนังสือ ปรากฏว่ารถทางราชการมีน้อย อีกอันหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับการเก็บเอกสารต่างของรัฐสภา รวมทั้งรายงานการประชุมของรัฐสภาซึ่งค้างมาเป็นเวลาหลายปี ยังไม่ได้จัดพิมพ์

นาย कमล สมวิเชียร : เรื่องการเพิ่มยานพาหนะนี้ ผมอยากจะทราบเรียนท่านเลขาขบประมาณใหม่ของเรา เราเพิ่มรถหรือเปล่า มีรถอะไรหรือเปล่า

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ไม่มี

ประธาน : เอามอเตอร์ไซด์ส่งหนังสือได้ไหม

นาย कमล สมวิเชียร : ที่ผมพูดนี้อยากจะให้มีโดยเร็ว

ประธาน : มีอีกทางหนึ่ง จะต้องให้กรมไปรษณีย์เขาร่วมมือด้วย มีหน่วยอยู่ที่นี้การรับส่ง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ระบบพรรค ให้เขาจ้างเลขาคืออะไรนี้ เกี่ยวกับเอกสาร
 นี้อยู่ที่ห้องจ่ายเอกสาร แล้วเลขาก็มารับเอาไปเอง

นายกมล สมวิเชียร : จะต้องคำนึงถึงบางพรรคไม่มีเครื่องมือเครื่องมือ นี่จะทำให้
 งานยุ่งรับไปแล้วไปกองไม่ไปแจกงานเสีย

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : นี่มีระบบพรรคแล้ว ก็จะต้องสนใจกัน

นายกมล สมวิเชียร : อย่างที่ประธานว่า เรามีไปรษณียูกิตีแถวนี้ เขาให้บริการ
 เราได้ เรามีเครื่องมือเครื่องมืออยู่แล้ว

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : นี่เราจำเป็นจะต้องมีโรงพิมพ์ คือไม่ใช่ใหญ่โต เพื่อจะ
 พิมพ์ระเบียบวาระให้ดีขึ้น จัดลำดับเลขที่ร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติต่าง ๆ ให้ดีขึ้น พิมพ์
 รายงานการประชุม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : มีคณะกรรมการอีกบางคนเห็นว่ายังไม่อยากจะให้มีโรงพิมพ์

นายกมล สมวิเชียร : เข้าใจผิด เป็นโรงพิมพ์วารสารสภาเอกสารทางวิชาการนี้ซึ่ง
 ผมเห็นว่าควรจะให้สำนักพิมพ์ แล้วก็ให้โรงพิมพ์เอกชนทำ แต่ที่ผมคิดว่าท่านเลขาคืนแจ้ง
 ให้ฟังแล้วว่าเป็นงานเฉพาะหน้าของเราพวกรายงานการประชุมอะไรพวกนี้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : งานที่จะมีนี้มีเยอะ สมาชิกที่เลือกตั้งมาจะต้องพิมพ์
 อะไรส่งไป หรือจะมีอะไรพิมพ์ก็มาพิมพ์ที่เรานี้

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ถ้าจะคิดกันแล้ว งานของเราพอจะมี น้อย่างสำนักงาน
 ก.พ. ที่พิมพ์วารสาร พิมพ์ข้อสอบเท่านั้น แล้วก็พิมพ์อย่างอื่นด้วย นี่ถ้าเรามีแล้วเราอาจจะ
 พิมพ์รัฐสภาสารก็ได้

นายปราโมทย์ นาคทรรพ : นี่เราจะมิขนาดเล็ก ๆ พิมพ์งานภายในหรือเราจะ
 รับพิมพ์ข้างนอกด้วย

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : สมาชิกนี้เราจะต้องช่วยเขาบ้าง ที่เขาจะต้องส่งไปยัง
 ห้องถิ่นอะไรของเขาเอกสารที่เขาได้ทำอะไรไปบ้าง แทนที่จะไปจ้างที่อื่นทำ

LIRT

นายกมล สมวิเชียร : นี่ถ้ามีรายได้จะยุ่ง ผมว่าให้เล็กไว้ดีกว่า

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ขนาดเล็กเรามีแทนสักแท่นหนึ่ง

นายกมล สมวิเชียร : ปัญหาที่สังคมศาสตร์ มีเครื่องใหญ่ งานไม่พอขาดทุน เอาเล็ก ๆ เอาดี ๆ เอาคุณภาพให้เยี่ยมเลย เสียไม่ได้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : อย่างโรงพิมพ์ราชทัณฑ์ มีเงินที่รับจ้างพิมพ์ เขาก็เอาเงินซื้อของเขาเอง เขาไม่ต้องอาศัยงบประมาณเท่าไร เขาเพิ่มขึ้นมาเดี๋ยวนั้นแหละ ใช้หนักโทษทำ

นายปราโมทย์ นาคทรรพ : มีปัญหา ๒ อย่าง ถ้าไม่หาเงิน คนงานเราก็มีเงินเลี้ยงไม่พอ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : กฎหมายที่สำคัญ ๆ เราก็พิมพ์ออกขายประชาชน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เอาเป็นแทนพิมพ์ดีกว่า

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : แก่คำว่า “โรง” เป็น “แท่น”

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ระเบียบวาระนี้พิมพ์แล้วจำนวนไม่พอ เราคิดว่าควรจะแจกผู้ที่เกี่ยวข้องสื่อมวลชน วิทยุก็มีอยู่แล้ว

นายกมล สมวิเชียร : ผมอยากจะให้แจกโดยเร็ว ความรู้เกี่ยวกับการเผยแพร่ในอนาคตจะเป็นปัญหาใหญ่ของเรา

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : เกี่ยวกับงบประมาณ

นายกมล สมวิเชียร : ผมว่าสำหรับงบประมาณในอนาคตจะไม่มีปัญหาของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เราเอามาใช้ตามวัตถุประสงค์

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ทางรัฐสภายังขาดหนังสือเกี่ยวกับการอ้างอิงอะไรต่าง ๆ อยู่เครื่องมือเครื่องใช้ประจำสำนักงานไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงานปัจจุบันนี้สับสนกันมาก กำลังคิดว่าควรจะขอความร่วมมือจากสำนักงานงบประมาณ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายกมล' สมวิเชียร : ผมขอเสนอว่า ขอของดี ๆ ด้วย ขอให้เป็นที่พิเศษรัฐสภา ให้มีลักษณะเป็นเครื่องพิมพ์ที่มีตัวหนังสือที่สง่าดูชัด ขอให้ถือเป็นการพิเศษของรัฐสภา ผมอยากจะขอเสนอเครื่องไม้เครื่องมืออยากจะขอเป็นกรณีพิเศษขอใช้ของดี ผมว่าทางรัฐสภานี้ควรจะมียุทธศาสตร์พิเศษเป็นหน่วยงานพิเศษ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นกระทรวงอื่นก็จะขอบ้าง

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : เรื่องต่อไปเรื่องการรักษาความปลอดภัย เรื่องอื่น ๆ ก็มีการบริการให้ความสะดวกแก่สมาชิก อันนี้เราพิจารณาแล้วว่าเมื่อมีการจัดสรรข้าราชการใหม่มีงบประมาณเพิ่มขึ้นประกอบกับมีพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภาขึ้นมา เรื่องอื่นก็มี เช่นการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับไปรษณีย์ เครื่องมือเครื่องใช้ ประการแรกว่าควรจะมีที่ทำการไปรษณีย์ คือมีที่ทำการไปรษณีย์ของกรมไปรษณีย์มาตั้ง

ประธาน : ให้เขามาเฉพาะบางวันก็ได้

นายปราโมทย์ นาคทรรพ : อย่างเวลาสิ้นเดือน จ่ายเป็นเช็ค ให้ธนาคารเขาบริการเปิดบัญชี

นายกมล สมวิเชียร : จึงเป็นข้อเสนอให้มีธนาคารนี้

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : และผมก็เห็นว่าควรจะมีห้องประชุมพยานกลด้วย

นายกมล สมวิเชียร : ผมมีความคิดอาจจะไม่มีคนเห็นด้วย อยากจะให้มีห้องนอนนี้ประชุมกันทั้งวันสมาชิกบางคนเป็นคนที่มายุแล้วน่าจะมีห้องพัก แต่อาจจะเสียค่าบริการ

ประธาน : ท่านเลขาธิการก็จัดให้ ๒ คน ๓ คน ๔ คนหรือ ๕ คนอยู่ด้วยกัน ในตึกที่ทำการสมาชิกแล้ว

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ต่อไปซึ่งควรจะมีสวัสดิการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกี่ยวกับสหกรณ์นี้ หมายถึงสหกรณ์บริโภคสำหรับข้าราชการรัฐสภา อาจจะมีสหกรณ์ออมทรัพย์

ประธาน : สมาชิกเขาอาจจะไปด้วยก็ได้

LIRT

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : และสโมสรรัฐสภานี้ น่าจะบริหารงานโดยคณะกรรมการ
ผสมระหว่างสมาชิกรัฐสภากับข้าราชการ

นายกมล สมวิเชียร : เอาอย่างจุฬาฯ สโมสรรอาจารย์เขาให้เอกชนมาทำการเรื่อง
อาหาร เรื่องบริการ แต่ท่านนโยบายเขาคุมโดยกรรมการ คือว่าจะมีปัญหาถ้าเผื่อเป็นลักษณะนี้

นายสมศักดิ์ ชูโต : บังคับสมาชิกเก็บเงินจากสมาชิก

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : ผมคิดว่าจะต้องเก็บเงินจากสมาชิกค่าเป็นสมาชิกปีละ
๑๐๐ บาท ชำระทีเดียว ๑๐๐ บาท เป็นรายเดือนเดือนละ ๑๐ บาทหรืออะไรคงจะไม่มีปัญหา

นายกมล สมวิเชียร : ปัญหาขณะนี้ว่าคนภายนอกเข้ามาใช้บริการของสโมสรใน
ลักษณะที่ไม่น่าดู เพราะว่าบางคนก็แต่งตัวไม่เรียบร้อย บางคนพูดไม่เรียบร้อย บางคนเมา
อย่างนี้เป็นต้น

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : เราคำนึงถึงปัญหาอย่างที่ ดร.กมล
พูดก็จึงเสนอขอแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาแทนที่จะเข้ามาคนเดียว ก็มี
คนตามท่านมา เราจะไปชี้แจงไปอะไรท่านแต่งกายไม่เรียบร้อยก็ทำไม่ได้ ท่านมาแล้วมีเรื่อง เรา
คิดแล้ว ก็อยากจะให้สมาชิกรัฐสภาเขาชี้แจงกันเอง เราฝ่ายข้าราชการรัฐสภา ก็รักษาระเบียบ
เราฐานะเป็นเจ้าของสถานที่ เป็นผู้รับใช้ เราเป็นผู้บริการให้ท่าน ส่วนบุคคลภายนอกที่มากับ
ท่านให้ท่านรับผิดชอบ

นายกมล สมวิเชียร : ผมเห็นด้วยว่า ควรจะเป็นกรรมการ

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ส่วนที่ ๔ เกี่ยวกับเรื่องรายละเอียดของกองต่าง ๆ ซึ่ง
มีความจำเป็นที่จะต้องทำไว้ เพราะว่าพระราชกฤษฎีกาจะประกาศใช้ อันนี้ผมคิดว่าเป็นหน้าที่
ที่เราได้รวบรวมจากกองต่าง ๆ และหัวหน้ากองของกองต่าง ๆ ก็ได้พิจารณาแล้ว

นายปราโมทย์ นาคทรัพย์ : เมื่อกฤษฎีกาออกแล้ว เลขามอบให้ปฏิบัติหน้าที่
ดังต่อไปนี้ได้

ประธาน : มอบให้ท่านเลขาธิการดูอีกทีหนึ่ง ผมก็อ่านแล้ว ให้ท่านเลขาดู อันนี้เฉพาะเรื่องจัดองค์การส่วนที่ ๕ เราจะพูดกันในวันนี้ไหม

นายกมล สมวิเชียร : อาจจะเป็นเรื่องละเอียดมาก

ประธาน : ส่วนที่ ๕ มอบให้ท่านเลขา ในฐานะรองประธานไปพิจารณาก่อน และส่วนที่ ๕ พูดเสียเลยก็ได้

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ส่วนที่ ๕ มีข้อสังเกต การบริหารงานต่อไป เป็นการบริหารงาน ซึ่งงานได้ขยายจากเดิมขึ้น ควรจะมีสถิติพินิจตั้ง เพื่อความสะดวก เพื่อพิจารณาโครงการ ดำเนินการแก้ไขเพื่อแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : ที่อัตราที่ขอไปและเขาอนุมัติมาแล้วงบประมาณใหม่ นี่ ปัญหาส่วนตัวเฉพาะอันนี้ อันนี้ที่มีอยู่ก็คือว่าเมื่อได้อัตรามาแล้วในเดือนตุลาคมนี้ การที่จะวางหลักเกณฑ์ในการที่จะโยนหรือคัดเลือกบุคคลเข้ามาอยู่ในตำแหน่งใหม่นี้

นายกมล สมวิเชียร : อันนี้เป็นเรื่องของ ก.ร. ไม่ใช่หรือ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ : มีคณะกรรมการวางแผนกำลังคนช่วยจัด

ประธาน : ส่วนที่ ๕ การวางแผนกำลังคนมีอยู่ ๒ ระยะ ระยะแรกคือจำนวน คนที่ขอเพิ่มขึ้นที่อาจารย์ชัยอนันต์ว่า เราจะต้องเริ่มดำเนินงานให้ได้คนที่เหมาะสม ระยะที่ ๒ คือที่คณะกรรมการเสนอนี้เป็นอัตราใหม่

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : ครับ เราจะเพิ่มในงบประมาณ ๒๕๑๙

ประธาน : มีบอกว่าวางแผน ก็จะต้องการเท่านั้นเท่านี้ วางแผน ๕ ปีหรือ ๓ ปี ๒ ปี ก็แล้วแต่ปีนี้เราได้มาแล้ว นี่น่าจะมีแผนระยะต่อไปด้วย นี่คณะกรรมการเสนอมานะ เอาปีเดียวทันทีคือปี ๒๕๑๙ หรือควรมีแผนต่อไปอีกว่า ๒๕๒๐ หรือ ๒๕๒๑ นี่รองเลขา จะเอาอย่างไร

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : เอาปี ๒๕๑๙

LIRT

ประธาน : ปี ๒๕๒๐ จะเอาไหม

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : นั้นเป็นระยะยาว

ประธาน : อันนี้ระยะยาวจะต้องเสนอสภา ระยะ ๓ ปี หรือ ๕ ปี จะต้องเป็น
อย่างนั้น

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา) : ส่วนที่ ๕ นี้ เป็นรายงานที่
คณะกรรมการเสนอปี ๒๕๑๘ เสนอไปแล้วปี ๒๕๑๙ ก็ขอเสนอมา

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : คือความจริงไม่ใช่ระยะสั้น พวกนี้จะต้องอยู่จนกระทั่ง
ปลดเกษียณ นี่จะต้องคาบเกี่ยวในระยะสั้นระยะยาว นี่งานของรัฐสภาเต็มรูปที่คณะกรรมการ
เสนอนี้ จะคงรูปอยู่ระยะหนึ่งที่จะต้องใช้อัตรากำลังเพียงเท่านั้น ไม่ควรจะเสนอขยายอัตรา
เพิ่มอีก ถ้าหากว่ามีความจำเป็นสำหรับปี ๒๕๑๙ นั้น แต่เป็นการเพิ่มเฉพาะส่วนราชการที่
เกิดขึ้นใหม่ คือศูนย์บริการเอกสารและวิชาการและศูนย์ค้นคว้า จะไม่มีกองการเจ้าหน้าที่อะไร
แต่ว่างานใหญ่ของเราจริง ๆ งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่เป็นหัวใจของสภาคืองานกอง
การประชุมกองกรรมาธิการอัตรากำลังยังไม่เพียงพอปัจจุบันนี้ เขาขอเสนอขึ้นมาประกอบ
กับการพิจารณาในส่วนราชการในส่วนที่ ๔ เราเห็นว่าแต่ละส่วนราชการระดับกองที่ใหญ่
ต่อไปนี้คือควรจะมีหน่วยกลางคือบริการทั่วไปของกองด้วย ก็อยากที่จะเพิ่มอันนี้ขึ้นเท่านั้น
เอง ซึ่งผมได้ข่าวว่าประธานจะขอแปรญัตติ

ประธาน : ท่านเลขาพูดกับสำนักงบประมาณบอกว่าวางแผนกำลังคนไม่ใช่คน
อย่างเดียวจะต้องส่งคนไปต่างประเทศด้วย

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : โครงการฝึกอบรมข้าราชการนี้เราแยกการฝึกอบรม คือ
การอบรมภายในการปฐมนิเทศน์ การสัมมนาอะไรนี้ และจะขอความร่วมมือจากส่วนราชการ
ที่ทำการโปรแกรมอบรมอยู่แล้ว เช่นที่นี้ดำที่สำนักงบประมาณ จากกรมประชาสัมพันธ์อะไรนี้
อีกประการหนึ่งจะเป็นการส่งข้าราชการไปศึกษาและดูงานต่างประเทศ

ประธาน : เป็นเรื่องที่จะต้องทำแผน จะต้องกำหนดว่าจะส่งคนไปเทศน์ที่ไหน

LIRT

อย่างไรจะส่งก็คน ถึงจะเรียกว่าแผนกำลังคน โอเคดีแล้ว นี่จะเป็น ๓ ปี ๕ ปี ต้องกำหนดไว้เป็นระยะ ๆ

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ผมเข้าใจว่าการวางแผนกำลังคนนี้เป็นหน้าที่ของกรรมการ อีกรวมการหนึ่งที่ทำหน้าที่วางแผนกำลังคนและจัดสรรคนโดยเฉพาะนี้

ประธาน : จะต้องเอามารวมกัน นี่จะต้องการสำหรับปี ๒๕๑๙ และโอเคียว ๆ ไปรวบรวมเสนอสภาสักทีหนึ่งได้ไหมในเดือนตุลาคมนี้

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เสนอให้สภารับทราบ

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ส่วนที่ ๖ หน้า ๒๒ ส่วนที่ ๕ มีเรื่องการจัดหาตัวบุคคลควรจะคำนึง ควรจะคำนึงถึงข้าราชการที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีความรู้ความสามารถพอที่จะบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้หรือไม่ เพราะข้าราชการที่มีอยู่มีประสบการณ์ในงานรัฐสภามาแล้วพอสมควร ประการที่ ๒ เมื่อได้จัดลงเรียบร้อยแล้วสำหรับข้าราชการที่มีอยู่ ต่อไปก็คิดถึงบุคคลที่จะสอบคัดเลือกเข้ามา ประการที่ ๓ ถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะมีการโอน

นายกมล สมวิเชียร : การโอนถ้ามีทางควรจะสนับสนุนอย่างยิ่ง

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : โอนที่หลัง ถ้าไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหา ขยายแล้วโอนกันมาใหญ่ นี่โอนนี้จะต้องคัดให้ดีที่สุด

นายกมล สมวิเชียร : ถ้าจะเอากันจริง ๆ เดียวจะหาคนไม่ได้ มีอยู่ ๒ อย่าง ก็ได้ก็ได้ไม่ค่อยจะดี

ประธาน : คนเราที่อยู่ในนี้ถ้าบกพร่องก็เทรนขึ้นมา

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช : เว้นแต่บางอย่างไม่มีจริง ๆ ก็จะต้องหามา

นายกมล สมวิเชียร : ควรจะถือเป็นนโยบาย ผมเห็นด้วย

นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์ : ต่อไปส่วนที่ ๖ เป็นการพิจารณาในระยะยาว ขอเสนอเพียงว่าจะมีหนังสือคู่มือสมาชิกเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายกมล สมวิเชียร : คู่มือทำเป็น ๒ ชนิด คู่มือของ ส.ส. และคู่มือเล็กๆ ของ
ประชาชนว่ากฎหมายหรืองานของสภาเป็นอย่างไรอีกอย่างหนึ่ง

ประธาน : สำหรับวันนี้ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

สินธุ์ชัย ชี้อสัตย์ดี ผู้จดบันทึก

ผู้ตรวจการรัฐสภา : ควรนำแบบฉบับที่ใช้ในกลุ่ม
ประเทศสแกนดิเนเวีย มาใช้บ้างได้หรือไม่

(The Parliamentary Ombudsman : Should the Scandinavian scheme Be Transplanted ?)

โดย

โดแนลด์ ซี. โรวต์ เขียน
เกศินี หงสนันทน แปล

ประกอบการพิจารณาการปรับปรุงระบบรัฐสภาระยะยาว
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗

ผู้ตรวจการรัฐสภา ควรนำแบบฉบับที่ใช้ในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียมาใช้บ้างได้หรือไม่?
(The Parliamentary Ombudsman : Should the Scandinavian scheme Be Transplanted?)*

โดย โดแนลด์ ซี. โรว์ต
มหาวิทยาลัยคาร์ตัน ออตตาวา
เกิซีนี หงสนันท์ แปล

ปัจจุบันนี้แต่ละประเทศในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เช่น สวีเดน ฟินแลนด์ เดนมาร์ก และนอร์เวย์ กำหนดให้มีข้าราชการรัฐสภาผู้หนึ่งในฐานะเป็นผู้ตรวจการรัฐสภา (Ombudsman) มีหน้าที่ตรวจสอบคำร้องทุกข์ที่ส่งมาจากประชาชน อันเนื่องมาจากการกระทำของบรรดาข้าราชการทั้งหลาย และเมื่อเห็นว่าคำร้องทุกข์นั้นมีมูลก็จะได้เสนอข้อแนะนำให้เจ้าหน้าที่นั้นๆ ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขการกระทำเสียใหม่ แบบฉบับที่ใช้ในประเทศเหล่านี้ได้รับความสนใจจากประเทศอื่นๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ และยังให้มีการอภิปรายถึงการที่จะนำแบบอย่างนี้ไปปรับปรุงใช้อีกด้วย สำหรับบทความนี้จะได้พิจารณาถึงประวัติความเป็นมาและลักษณะของแบบฉบับตลอดจนเหตุผลที่ว่า ทำไมจึงคิดว่าเป็นแบบฉบับที่ควรนำมาใช้กับประเทศประชาธิปไตยสมัยใหม่ และข้อโต้แย้งที่ได้ถูกนำมาอ้างถึงการไม่ควรนำมาใช้กับประเทศอื่น ๆ

๑

สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภาตั้งขึ้นมาเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญของประเทศสวีเดน ในปี ค.ศ. ๑๘๐๙ กว่า ๑๕๐ ปีมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ถ้าย้อนหลังดูประวัติศาสตร์ของสวีเดนจะเห็นได้ว่ามีแบบอย่างเดิมอยู่แล้ว คือประธานศาลฎีกา (Chancellor of Justice) โดยพระมหากษัตริย์เป็นผู้พระราชทานอำนาจให้คอยควบคุมตรวจตราบรรดาผู้พิพากษาและข้าราชการอื่นๆ ในการนำกฎหมายมาใช้ให้ถูกต้อง ครั้นเมื่อมีรัฐสภาแบบประชาธิปไตยขึ้น

* จาก Donald C. Rowat, "An Ombudsman Scheme for Canada" ตัดตอนให้สั้น
ไว้ใน Nimrod Raphasli (ed) Readings in Comparative Public Administration หน้า ๑๓๕-๑๔๘.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ก็ได้เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าฐานะของประธานศาลฎีกานั้นขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารมาก ผลก็คือ รัฐสภาได้ตั้งเอาสำนักงานนี้มาจากฝ่ายบริหารเพื่อให้มีอำนาจมากขึ้นด้วยการตั้งตำแหน่งนี้ขึ้นมา แต่แล้วรัฐสภาก็ได้สูญเสียการควบคุมนี้แก่ฝ่ายบริหารไปในปี ๑๙๗๒ เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น จนกระทั่งในปี ค.ศ. ๑๙๐๕ จึงได้อำนาจการควบคุมนี้อีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้จึงได้ตั้งตำแหน่งผู้ตรวจการรัฐสภา เพิ่มขึ้นมาอีกตำแหน่งหนึ่ง เป็นผู้รักษากฎหมายของตนเอง การที่รัฐสภาอังกฤษต่อสู้เพื่อการควบคุมการเงินจากฝ่ายบริหารด้วยการตั้งตำแหน่งผู้ตรวจเงินแผ่นดิน (Auditor General) ขึ้นมา รัฐสภาสวีเดนก็ให้ต่อสู้เพื่อการควบคุมทางการเมืองด้วย การวางพื้นฐานการแต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาเช่นเดียวกัน

ประเทศฟินแลนด์อีกประเทศหนึ่งที่ได้มีประธานศาลฎีกาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตรวจตราทางการศาลและการบริหารมาเป็นเวลานาน จะไม่เหมือนกับของประเทศสวีเดนอยู่ที่ว่า ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๑๙๑๙ ประธานศาลฎีกาเป็นส่วนที่ไม่ขึ้นต่อฝ่ายบริหาร อีกทั้งยังให้ตั้งสำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภาควบคู่กันไปด้วย ที่เหมือนกับของสวีเดนคือมีผู้คุ้มครองประชาชนอยู่สองฝ่าย แต่ละฝ่ายมีอำนาจที่จะรับและตรวจสอบคำร้องทุกข์ แต่เท่าที่เป็นมาประธานศาลฎีกาของฟินด์แลนด์นั้นทรงไว้ซึ่งอำนาจและเป็นอิสระจึงมีอำนาจมากกว่าของสวีเดนและอาจจะมีความสำคัญมากกว่าผู้ตรวจการรัฐสภาในฐานะที่เป็นผู้รักษากฎหมาย

ด้วยความทิ้งที่มีต่อผลได้จากแบบอย่างนี้ในประเทศสวีเดนและฟินด์แลนด์ ประเทศเดนมาร์กจึงได้นำไปปรับใช้ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ปี ค.ศ. ๑๙๕๓ และได้แต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นคนแรกในปี ๑๙๕๕ และแม้ว่าคณะกรรมการว่าด้วยระเบียบการบริหารของนอร์เวย์ (The Norwegian Committee on Administrative Procedure) ภายใต้การนำของหัวหน้าผู้พิพากษา (Chief Justice) ได้เสนอแนะให้มีผู้ตรวจการพลเรือน (a Civilian Ombudsman) ขึ้นในปี ๑๙๕๘ ก็ตาม แต่รัฐบาลนอร์เวย์ก็มิได้กระทำการสิ่งใดจนกระทั่งปี ๑๙๖๑ จึงได้ออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้นมาและรัฐสภาก็ยังมิได้ดำเนินการจนกระทั่งถึงหน้าร้อนปี ๑๙๖๒ แบบฉบับใหม่ของนอร์เวย์ส่วนใหญ่เลียนมาจากของเดนมาร์ก

LIRT

อาจจะไม่มีใครคิดว่ามีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในอำนาจและระเบียบแบบแผนของผู้ตรวจการในบรรดากลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย อำนาจทางการศาลของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวของสวีเดนและฟินด์แลนด์นั้นมีขอบเขตกว้างขวางกว่าของเดนมาร์ก และนอร์เวย์ ผู้ตรวจการรัฐสภาในประเทศสวีเดนและฟินด์แลนด์มีอำนาจควบคุมตรวจตราไม่เพียงแต่ทางด้านการบริหารเท่านั้น แต่รวมถึงศาลด้วย และมีอำนาจโดยตรงที่จะดำเนินการฟ้องร้องข้าราชการต่อศาลในข้อหาการกระทำโดยมิชอบได้ ในเดนมาร์กผู้ตรวจการรัฐสภาเพียงแต่สั่งให้มีการดำเนินการฟ้องร้องได้และในนอร์เวย์กระทำได้แต่เสนอแนะเท่านั้น ดูเหมือนว่าฟินด์แลนด์จะเป็นเพียงประเทศเดียวที่ผู้ตรวจการรัฐสภามีอำนาจควบคุมตรวจตราข้าราชการท้องถิ่น ในปี ค.ศ. ๑๙๕๗ สวีเดนได้ขยายอำนาจทางการศาลให้ผู้ตรวจการรัฐสภาควบคุมตลอดจนอำนาจควบคุมตรวจตราข้าราชการท้องถิ่นด้วย เดนมาร์กได้กระทำเช่นเดียวกันในปี ๑๙๖๑ และเป็นที่ยกาคติหมายว่านอร์เวย์จะกระทำตามด้วย ในสวีเดนและนอร์เวย์อำนาจทางการศาลของผู้ตรวจการรัฐสภาไม่ขยายขอบเขตไปถึงฝ่ายทหาร เพราะทั้งสองประเทศนั้นมีผู้ตรวจการทหารโดยเฉพาะอยู่แล้ว คือในสวีเดนมีขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๕ และในนอร์เวย์ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๒

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดอีกอย่างหนึ่งคือในกรณีที่อำนาจบริหารได้รับมอบหมายอำนาจตุลพิณิจ ในสวีเดนผู้ตรวจการรัฐสภาไม่มีสิทธิพิเศษใดๆ ที่จะวิจารณ์กฎหมายของการวินิจฉัยสั่งการและมักจะไม่กระทบกัน ตรงข้ามในประเทศเดนมาร์ก ผู้ตรวจการรัฐสภามีสิทธิที่จะวิจารณ์ในการวินิจฉัยนั้นๆ ถ้าเห็นว่าเป็นการวินิจฉัยการที่ไม่สมด้วยเหตุผล คณะกรรมาธิการนอร์เวย์ก็ได้เสนออำนาจนี้แก่ผู้ตรวจการรัฐสภาเช่นเดียวกัน ครั้งแรกรัฐบาลได้ปฏิเสธข้อเสนอแนะนี้ แต่แล้วก็ยอมรับคำว่า “ไม่สมด้วยเหตุผลอย่างชัดแจ้ง” (clearly unreasonable) อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของการแตกต่างเหล่านี้ไม่ควรจะให้เป็นไป เพราะว่าผู้ตรวจการรัฐสภาของเดนมาร์กได้ใช้อำนาจอย่างจำกัดขอบเขต ขณะที่ผู้ตรวจการรัฐสภาของสวีเดนมักจะเข้าเกี่ยวข้องในกรณีที่มีการกระทำที่นับว่าผิดๆ คือ การวินิจฉัยสั่งการอันไม่สมด้วยเหตุผล เช่นผู้ตรวจการอาจจะสรุปว่าการวินิจฉัยสั่งการนั้นไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของความจริง ก็อาจจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่มิชอบได้ นอกจากนี้กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียยังได้เปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์ต่อการตุลพิณิจการวินิจฉัยสั่งการ ซึ่ง

LIRT

กว้างกว่าประเทศที่ใช้กฎหมายที่ได้ เขียนขึ้นไว้เป็นประมวล (common law) ทั้งฟินด์แลนด์ และสวีเดนใช้ระบบการบริหารศาลอุทธรณ์ ในสวีเดนอาจจะใช้ดำเนินการเกี่ยวกับความมึ เหตุผลของการวินิจฉัยสั่งการ แต่ในศาลทั้ง ๔ ประเทศอาจให้อุทธรณ์โดยยึดฐานทางกฎหมาย และความจริง

ในด้านอื่นๆ ทางความสามารถและการปฏิบัติของผู้ตรวจการรัฐสภาของประเทศ สแกนดิเนเวียส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน คือ การรับและตรวจสอบคำร้องทุกข์ที่เป็นลายลักษณ์ อักษรที่ได้เสนอใส่ซองปิดผนึกขึ้นมาโดยมิให้อ้างอำนาจเบื้องบนใด ๆ สามารถที่จะเข้าทำ การตรวจสอบหรือสำรวจได้โดยไม่ต้องรอให้มีการร้องทุกข์ขึ้นมาก่อน สามารถที่จะขอดูรายงาน ได้จากหน่วยงานราชการและมีอำนาจที่จะเรียกร้องเอาบันทึกต่างๆ จากกรมกองได้ ผู้ตรวจการ รัฐสภาได้รับการแต่งตั้งจากรัฐสภา เป็นอิสระจากฝ่ายบริหารโดยสิ้นเชิง รายงานประจำปี ตรงต่อกรรมาธิการพิเศษของสภา สามารถที่จะวิจารณ์มติเดียวการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ได้ในรายงานประจำปีและสามารถที่จะทำรายงานส่วนตัวได้ทุกเมื่อ ประเทศใดในเครือจักรภพ นั้น ตำแหน่งผู้ตรวจเงินแผ่นดินทำหน้าที่ตรวจสอบทางการเงินมากกว่าการวินิจฉัยการ ทางการบริหาร

เมื่อผู้ตรวจการรัฐสภาพบว่า คำร้องทุกข์นั้นมีมูลในกรณีที่ไม่ร้ายแรงนักก็จะ วิเคราะห์มติเดียวโดยตรงไปยังเจ้าหน้าที่ของกรมกองที่เกี่ยวข้อง มีอยู่หลายกรณีที่ให้การอธิบาย อย่างละเอียดถึงเหตุผลในเรื่องการวินิจฉัยการแก่ประชาชนที่ร้องทุกข์มาและก็ได้เตือน เจ้าหน้าที่รัฐบาลถึงปัญหาที่ว่า ควรแจ้งเหตุผลให้เพียงพอในการวินิจฉัยการนั้น ๆ ในอนาคต แต่การสรุปกรณีที่สำคัญ ๆ ของผู้ตรวจการรัฐสภาจะได้มีการแพร่อย่างกว้างขวางและใช้ อิทธิพลนี้ต่อการปฏิบัติของฝ่ายบริหารต่อไปในอนาคต นอกเหนือไปจากนี้ปัญหาสำคัญ ๆ อันเกิดจากกรณีที่ให้มีการตรวจสอบผู้ตรวจการรัฐสภาสามารถที่จะเสนอการแก้ไขกฎเกณฑ์ หรือกฎหมายได้

เรื่องร้องทุกข์ต่าง ๆ ที่ได้มีการตรวจสอบนั้นมีนับตั้งแต่การประพุดติที่มีติมิชอบ และการกระทำนอกเหนือสิทธิของข้าราชการไปจนกระทั่งถึงเรื่องที่ไม่สู้มีความสำคัญนัก เช่น การทำงานเฉื่อยชาล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพหรือละเลยต่อการทำงาน เป็นต้น เห็นจะเป็น

LIRT

กรณีหลังที่ผู้ตรวจการรัฐสภาโดนตัวเอง เรื่องเหล่านี้ทำให้เกิดช่องว่างที่สุดในระบบการควบคุม การบริหารนั่นเอง อย่างไรก็ตาม งานที่นับว่ามีคุณค่าที่สุดของผู้ตรวจการรัฐสภา คือการกระทำ ที่เกี่ยวกับความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับสิทธิของประชาชน ดังกรณีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสวีเดน และเดนมาร์ก คนไข้โรคจิตร้องทุกข์ว่าบุรุษพยาบาลทำร้ายร่างกาย เจ้าหน้าที่ตำรวจให้กระทำการ มิชอบด้วยการบันทึกเสียงสนทนาทางโทรศัพท์ ผู้คุมนักโทษได้สั่งห้ามมิให้นักโทษรับวารสาร อันเนื่องมาจากมีบทความวิจารณ์ฝ่ายบริหารของเรือนจำนั้นเป็นต้น เกือบทุกเรื่องดังกล่าว เป็นเรื่องที่ควรได้รับการแก้ไขหรือส่งไปให้ศาลดำเนินการ แต่ส่วนใหญ่ประชาชนก็มักจะไม่รู้ ในสิทธิของตน จึงไม่ทราบว่าจะควรจะทำอย่างไร ถ้าทราบก็ไม่สามารถจะเสียค่าใช้จ่ายได้ มี หลายกรณีดังกล่าวที่ผู้ตรวจการรัฐสภาได้เสนอให้เป็นเรื่องของศาล และให้การช่วยทาง กฎหมายโดยมิได้คิดค่าบริการสำหรับการร้องทุกข์ นอกจากนี้ได้เสนอแนะโดยตรงไปยัง หน่วยงานนั้น ๆ ให้มีการแก้ไขปรับปรุงการกระทำเสียใหม่และให้ระวังมิให้เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ได้เกิดขึ้นอีก ในกรณีที่หน่วยงานนั้นปฏิเสธไม่ยอมกระทำการแก้ไขใด ๆ ผู้ตรวจการรัฐสภา ก็จะรายงานพร้อมทั้งคำวิจารณ์การกระทำนั้น ๆ ต่อรัฐสภา

ในเดนมาร์กจำนวนเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต่อปีมีประมาณอยู่ ๗๐ เรื่อง ที่ต้องการ การวิพากษ์วิจารณ์หรือให้มีการแก้ไขการกระทำเสียใหม่ ในฟินด์แลนด์มีประมาณ ๑๐๐ เรื่อง (ไม่นับเรื่องที่ประธานศาลฎีกา (Chancellor Justice) ดำเนินการอยู่ประมาณ ๒๕๐ เรื่อง) ใน สวีเดนซึ่งมีประชากรประมาณ ๘ ล้าน แต่เรื่องที่เกิดขึ้นก็มีเกือบ ๓๐๐ เรื่อง ในปี ๑๙๖๐ (ไม่ รวมเรื่องที่ผู้ตรวจการทหารดำเนินการอยู่ประมาณ ๒๐๐ เรื่อง และที่ Chancellor of Justice ดำเนินการอยู่บ้าง) เท่าที่กล่าวมานี้เพื่อให้ผู้อ่านได้คิดว่ามีจำนวนเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการประพฤติ อันมิชอบและไม่เป็นธรรมอันเกิดจากการกระทำของข้าราชการที่ผ่านไปได้โดยมิได้รับการสนใจ ในประเทศอื่น ๆ อยู่ไม่น้อย ในปีหนึ่ง ๆ รู้สึกว่า สำหรับประเทศที่เป็นประชาธิปไตยแล้ว ดู เป็นการน่าละอายอย่างยิ่ง ถ้าการกระทำอันมิชอบธรรมนั้นได้ผ่านไปได้โดยมิได้มีการแก้ไข แม้แต่จะเป็นเพียงเรื่องเดียวในหนึ่งปีก็ตาม

ความสำเร็จของแบบฉบับของผู้ตรวจการรัฐสภาในเดนมาร์ก ตลอดจนการอภิปราย และการนำมาใช้ในนอร์เวย์ได้ทำให้ประเทศอื่นๆ สนใจในความคิดที่จะตั้งผู้ตรวจการรัฐสภา ขึ้นในปี ๑๙๕๗ เยอรมันตะวันตกได้นำไปใช้ทางสถาบันของผู้ตรวจการทหาร (Military Ombudsman) และเลียนระบบของสวีเดนและนอร์เวย์ ตามรายงานกล่าวว่าได้ประสบผลสำเร็จ ส่วนอังกฤษและนิวซีแลนด์ได้เลียนความคิดจากของเดนมาร์ก ในอังกฤษที่เรียกว่า Whyatt Report ได้เสนอแนะแบบฉบับผู้ตรวจการรัฐสภาในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลอังกฤษ ยังมิได้แถลงถึงผลดีประการใดออกมา รัฐบาลนิวซีแลนด์ได้ผ่าน พ.ร.บ. ผู้ตรวจการรัฐสภา นี้ในปี ๑๙๖๒ และ Sir Guy Powles ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นคนแรก ใน แคนาดาเรื่องนี้กำลังได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางและในสหรัฐได้มีบทความ อยู่หลายบทความที่ให้การสนับสนุนให้นำแบบอย่างนี้เข้ามาใช้บ้างตามความเหมาะสม อย่างน้อย โดยรัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่น ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ นายกเทศมนตรีของมลรัฐฟิลาเดเฟียได้แต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งโดยมี คณะบดีคณะนิติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย เป็นประธาน ได้เสนอแนะระบบสำหรับรัฐนี้ขึ้น และฝ่ายจัดระเบียบการประชุมแห่งรัฐ (The Administrative Conference of the United State) ก็ได้เสนอรายงานนี้ต่อประธานาธิบดี ในปลายปีนั้น ขณะนี้ก็ได้มีการพิจารณาความคิดเห็นนี้เพื่อปรับใช้สำหรับรัฐบาลแห่งชาติ ต่อไปหน้าร้อนของปี ๑๙๖๒ สหประชาชาติได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาขึ้นที่กรุงสตอกโฮล์ม เกี่ยวกับเรื่องการป้องกันการกระทำอันมิชอบ อันเกิดจากฝ่ายอำนาจบริหารจึงทำให้แบบอย่าง ในเรื่องผู้ตรวจการรัฐสภาได้รับการอภิปรายอย่างเต็มที่ ขณะนี้มีประเทศในยุโรปตะวันตก ได้ให้ความสนใจในแบบอย่างนี้มาก ดังเช่นประเทศเนเธอร์แลนด์ มีคณะกรรมการกึ่งราชการ อันมีศาสตราจารย์ A.D. Belinfante ศาสตราจารย์ทางกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งมหาวิทยาลัย แอมสเตอร์แดม เป็นประธานได้ทำการพิจารณาแบบอย่างนี้นับแต่สงครามมาประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก อาทิเช่นอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ได้จัดตั้งแบบอย่างซึ่งอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน นี้ขึ้น ดังเช่นในฟิลิปปินส์ ประธานาธิบดีแมกไซไซ ได้ตั้งคณะกรรมการร้องทุกข์เพื่อรับฟัง และตรวจสอบคำร้องทุกข์เกี่ยวกับการกระทำของข้าราชการ

LIRT

เหตุผลที่ความสนใจในชนิดของสถาบันผู้ตรวจการรัฐสภาที่แพร่หลายไปนี้ ไม่ยากเกินไปที่หา นั่นคือ ประเทศประชาธิปไตยสมัยใหม่มีความต้องการที่จะป้องกันอำนาจเด็ดขาดจากฝ่ายบริหาร บรรดาประเทศประชาธิปไตยในศตวรรษที่ยี่สิบนี้ได้ประสบการณ์จากการเปลี่ยนระบบเสรีประชาธิปไตย (Laissez faire) มาเป็นระบบที่มั่นคงขึ้น ทำให้เพิ่มความยุ่งยากในการปฏิบัติการของรัฐบาลยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องขยายอำนาจในดุลพินิจแก่ฝ่ายบริหาร นักกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีชื่อของอังกฤษผู้หนึ่งชื่อ A.D. Dicey ได้เตือนไว้ว่า “คนที่ได้มีการใช้ดุลพินิจ ก็จะมีช่องว่างให้เกิดการกระทำที่มีดีมีชอบขึ้นได้” หรืออาจกล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้เป็นไปได้ที่สิทธิของประชาชนพลเมืองอาจจะกระทบเข้ากับจักรกลทางการบริหารโดยบังเอิญ รัฐสวัสดิการระยะนี้ การวินิจฉัยนับเป็นพัน ๆ ที่ฝ่ายบริหารได้ปฏิบัติไปในแต่ละปีเกิดจากการกระทำของข้าราชการจำนวนน้อย ซึ่งมีผลกระทบต่อทุกชีวิตของประชาชนพลเมือง ถ้าการวินิจฉัยการนี้เป็นการกระทำซึ่งมิชอบสมควรแล้ว ก็ไม่ใช่เป็นการง่ายที่ประชาชนธรรมดา ๆ จะเป็นผู้ทำให้มีการแก้ไขได้ในคำนำของ Whyatt, Report Lord Shawcross ได้อธิบายสภาพการนี้ว่า

ระดับมาตรฐานของการบริหารโดยทั่วไปในประเทศนี้ นับว่าสูงและบางทีอาจจะสูงกว่าบางประเทศเสียอีก แต่เมื่อมีระบบข้าราชการอันยิ่งใหญ่อยู่ ก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดการผิดพลาดหรือการกระทำอันมิชอบธรรมขึ้นหรือแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น แม้ว่าจะไม่ทราบจำนวนที่ปรากฏก็ตาม และบุคคลผู้ซึ่งมีความมั่นคงสามารถที่จะดำเนินการกับสภาพการณ์แบบนี้ได้ก็ใกล้ที่จะได้มีการสถาปนาขึ้น บุคคลผู้นี้จะเป็นบุคคลที่มีฐานะและอิทธิพลซึ่งจะทำให้ฝ่ายมีอำนาจรับฟัง และสามารถที่จะดำเนินการให้เกิดการกระทำอันชอบธรรมขึ้นได้ เพราะรู้ว่าจะทำอย่างไร การนี้คนธรรมดาสามัญผู้ต่ำต้อยไม่สามารถที่จะอาจเอื้อมไปกระทำได้ แต่กลับจะเป็นฝ่ายถูกใช้ให้เป็นไปตามที่ที่ต้องการ และทั้งไม่เคยรู้เลยว่า “ท่าน” จะวินิจฉัยการให้เป็นไปประการใด

LIRT

ดังนั้นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในรายการนี้จะได้แสดงความจริงอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

ในอดีต ศาลเป็นเสมือนสถาบันที่ช่วยป้องกันสิทธิส่วนบุคคล แต่ศาลธรรมดาๆ นั้น ได้สูญเสียความคล่องตัวนี้ไปและไม่สามารถจะใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขความผิดอันเกิดจากการกระทำของการบริหารสมัยใหม่อีกต่อไปได้ การดำเนินการของศาลทำให้สิ้นเปลืองยุ่งยากและช้า และในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ การใช้อำนาจในการพิจารณาทบทวนก็ไม่ได้ชัดเจนเท่าที่ควร เป็นการจำกัดขอบเขตอย่างมาก โดยทั่วไป ศาลจะพิจารณาทบทวนการวินิจฉัยในการนี้ที่เกี่ยวกับทางความถูกต้องทางกฎหมายเท่านั้น และจะไม่พิจารณาถึงสาระ ความรอบรู้ หรือแม้แต่ความมีเหตุผล สำหรับเหตุผลเหล่านี้ในประเทศที่ใช้ Common-law ได้มีคณะกรรมการ โดยเฉพาะในการดำเนินการอุทธรณ์ให้ประชาชนที่เป็นเจ้าทุกข์ แต่คณะกรรมการเหล่านี้เป็นเพียงส่วนน้อยเมื่อเทียบกับกิจกรรมของฝ่ายบริหารทั้งหมด และส่วนใหญ่ของการวินิจฉัยการทางการบริหาร ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะอุทธรณ์ สถานการณ์ย่อมดีขึ้นเมื่อประเทศในยุโรปได้พัฒนาระบบยุ่งยากในด้านการบริหารของศาล แม้จะไม่สมบูรณ์นัก แต่การอุทธรณ์ง่ายขึ้นและค่าใช้จ่ายถูกลง ยังมีอยู่หลายกรณีที่มีการดำเนินการของศาลยังยุ่งยากและล่าช้าอยู่ และการล่าช้าในการวินิจฉัยกรณีต่างๆ นั้น ผลทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ เห็นได้ชัดว่าแม้ในสวีเดนและฟินด์แลนด์จะมีศาลทางการบริหาร ผู้ตรวจการรัฐสภาได้พบว่าไม่กี่ปีมานี้ ศาลประเภทนี้มีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มการควบคุมตรวจสอบหน่วยงานฝ่ายบริหารมากขึ้น

สิทธิในการร้องทุกข์ของสมาชิกสภาฯ ไม่มีปัญหาอะไร ประชาชนพลเมืองต่างหากที่ไม่รู้วิธีการที่ทำการอุทธรณ์และมักกระทำการไม่เหมาะสม ในประเทศที่มีระบบรัฐสภาโดยเฉพาะที่มีพรรคการเมืองที่สำคัญสองพรรค ฝ่ายบริหารมีแนวโน้มที่ครอบคลุมฝ่ายนิติบัญญัติ และคงไว้ซึ่งประเพณีของความลับนี้ไว้ จึงเป็นการยากที่จะยกเอาการกระทำที่มีขอบมาเปิดเผยได้ ส.ส. มีวิธีการที่ดำเนินการกับการร้องทุกข์ คือส่งคำถามไปยังหน่วยที่เกี่ยวข้อง เป็นเรื่องธรรมดาที่หน่วยนั้นๆ จะอธิบายให้เห็นแต่ในส่วนที่ดีที่สุดของหน่วยงาน และ ส.ส. เองก็ไม่มีข้อมูล ถ้าหากยังไม่พอใจในคำตอบที่ได้รับจากหน่วยงานนั้นๆ สิ่งที่สามารถทำได้ก็คือ ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องในสภา แม้รัฐมนตรีผู้นั้นจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

LIRT

ในการวินิจฉัยแห่งต้นตอนั้นก็ตาม ก็จะต้องถือว่ารับผิดชอบและต้องแก้เหมือนเป็นเช่น
เรื่องของตนเอง ถ้า ส.ส. ยังได้ข่าวสารข้อมูลไม่เพียงพอที่จะอภิปราย การร้องทุกข์นั้นในสภา
ได้จะมีหนทางเดียวที่กระทำได้ นั่นคือการต่อสู้ทางการเมือง ถ้าที่ทำมีแนวโน้มว่าผลดีจะไป
ตกอยู่กับฝ่ายรัฐมนตรี พรรคตรงข้ามจะต้องขอให้มีการเปิดอภิปราย แต่แม้จะต้องเปลี่ยนแปลง
และล่าช้า รัฐบาลก็จำเป็นต้องยอมรับเพื่อมิให้เกิดการครหาขึ้น เห็นได้ชัดว่าไม่คุ้มกับการแก้ไข
ข้อผิดพลาดทางการบริหารที่เกิดขึ้นกับคนที่ไม่มีความสำคัญ แม้แต่ในประเทศที่มีระบบ
พรรคการเมืองหลายพรรค และฝ่ายบริหารไม่ใช่ฝ่ายที่คุมอำนาจเสียทีเดียว เท่าที่ปรากฏยังไม่
ค่อยมีระเบียบการทางรัฐสภาเพียงพอที่ดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ การเลือกหาหลักฐาน
หรือการเสนอข้อแนะนำใด ๆ

ในการพิจารณาถึงการป้องกันการกระทำอันมิชอบธรรมของฝ่ายบริหารที่ได้
ทำกันมา อาจจะสรุปได้ว่า สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภามีลักษณะที่พึงประสงค์อยู่หลาย
ประการที่จะต่อสู้เพื่อนำมาใช้ ดังที่กล่าวในรายงาน Whyatt ดังนี้

ประการแรก มีหลักการในการสอบสวนอย่างเสมอหน้า ถ้าประชาชน
คนใดได้ทำการร้องทุกข์เกี่ยวกับความประพฤติของข้าราชการ
ผู้ตรวจการรัฐสภาจะเข้าทำการสอบสวนและรายงานทันที และ
อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการรัฐสภานั้นจะเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อฝ่าย
บริหารโดยเด็ดขาด ประการที่สองอำนาจในการดำเนินการในนาม
ของรัฐสภานั้นเป็นไปโดยยุติธรรม แม้ว่าจะเป็นป้องกันผลประโยชน์
ต่อการร้องทุกข์ส่วนบุคคลก็ตาม ประการที่สาม การดำเนินการ
สอบสวนนั้นจะเป็นไปโดยเปิดเผย ประการที่สี่ วิธีการเสนอคำร้อง
ทุกข์และการสอบสวนนั้นจะกระทำอย่างไม่เป็นทางการที่สุด

อาจจะมีใครเสนอ ประการที่ห้าขึ้นมาอีกประการหนึ่งก็ได้เมื่ออาวุธที่สำคัญ
ของผู้ตรวจการรัฐสภาคือการวิจารณ์ ผู้ตรวจการรัฐสภาจะไม่เข้ายุ่งเกี่ยวในการบริหารประจำวัน
ซึ่งทั้งนี้ต่างกับคณะกรรมการอุทธรณ์ ที่จะไม่เสนอการพิจารณาตัดสินใด ๆ เกี่ยวกับเรื่อง
ของข้าราชการนั้น ๆ หรือกระทำเยี่ยงศาล เว้นคำวินิจฉัย

LIRT

กลับมาพิจารณาถึงข้อโต้แย้งในการที่จะนำแบบฉบับของผู้ตรวจการรัฐสภามาใช้ เหตุผลข้อหนึ่งที่ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยมีความสนใจ ก่อนที่ประเทศเดนมาร์กจะได้นำระบบนี้มาใช้ คือไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับแผนที่ใช้ในฟินด์แลนด์เลย และแบบฉบับที่ใช้ในสวีเดนก็ว่ามีกฎหมายที่ใช้แตกต่างกัน ประเทศสวีเดนมีศาลปกครอง (Administrative appeal courts) เป็นระบบการพิจารณาของศาลที่แตกต่างไป และมีประเด็นที่มีลักษณะพิเศษของการเปิดเผยเรื่องราวต่อประชาชน คือยอมให้นักหนังสือพิมพ์และประชาชนจะขอตรวจดูแฟ้มของหน่วยงานกรมกองนั้นได้ตลอดเวลา ยิ่งไปกว่านั้น สวีเดนมีระบบการบริหารต่างไปจากประเทศอื่นๆ ส่วนมาก คือ กระทรวงทบวงกรมของสวีเดนมีลักษณะคล้ายบริษัทมหาชน (public corporation) ที่มีอิสระ ที่รัฐมนตรีผู้มีการรับผิดชอบต่อรัฐสภา ไม่ต้องมาควบคุมการปฏิบัติงานประจำวัน เพราะความแตกต่างนี้จึงทำให้คิดว่าจะเป็นแบบฉบับที่จะไม่ได้ผลในที่อื่นๆ อย่างไรก็ตามความสำเร็จปรากฏให้เห็นขึ้น เมื่อมีการนำมาใช้ในเดนมาร์ก และได้มีการเสนอใช้ในนอร์เวย์แล้ว สำหรับระบบต่างๆ ของกฎหมายและคณะรัฐมนตรีในประเทศเหล่านี้คล้ายคลึงกับของประเทศในเครือจักรภพมาก คือไม่มีทั้งระบบของศาลบริหาร และทั้งประเด็นเปิดเผยการเป็นไปทางการบริหารต่อประชาชนอย่างแข็งขันและประกอบกันทั้งสองประเทศดังกล่าว มีระบบคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อการบริหารและระบบรัฐสภาเช่นเดียวกับที่อื่นๆ ทั่วไป

ไม่ว่าในกรณีใด การเปิดเผยการเป็นไปของการบริหารนั้นนับว่าอันตราย แม้ในประเทศสวีเดนจะมีกฎหมายบังคับไม่ให้มีการเปิดเผยความลับหรือข่าวสารใด ๆ ของรัฐในอันที่จะทำให้เป็นผลเสียต่อส่วนบุคคลหรือบริษัทร้านค้าใด ๆ ชื่อของผู้ร้องทุกข์หรือข้าราชการผู้เกี่ยวข้องในกรณีจะเปิดเผยอย่างธรรมดา ๆ และจำนวนที่เปิดเผยไปเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในดุลพินิจของผู้ตรวจการรัฐสภา และจำนวนที่เปิดเผยไปเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในดุลพินิจของผู้ตรวจการรัฐสภา และจากการควบคุมด้วยการร่วมมือของบรรดานักหนังสือพิมพ์ ตามปกติก็มักจะเป็นเรื่องสำคัญ ๆ เท่านั้นที่จะมีการอภิปรายอย่างเปิดเผย

LIRT

การโต้แย้งอีกประการหนึ่งในกรณีนำแบบฉบับนี้ไปใช้ คือการเปิดเผยเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้ตรวจการรัฐสภา ความต้องการในการตรวจสอบข้าราชการของประเทศสแกนดิเนเวีย นับว่าเป็นเรื่องใหญ่กว่าที่อื่น อย่างไรก็ตาม ถือว่าประเทศเหล่านี้เป็นประเทศที่มีรัฐบาลประชาธิปไตยที่ดีที่สุดในโลก มาตรฐานการบริการประชาชนอยู่ในระดับสูง และการดำเนินการอุทธรณ์ การวินิจฉัยการทางการเมืองกว้างขวางกว่าประเทศที่พูดอังกฤษ ในการนำระบบผู้ตรวจการรัฐสภามาใช้ ทั้งเดนมาร์กและนอร์เวย์ตระหนักว่าในระยะเวลาของการเป็นรัฐสวัสดิการการควบคุมที่เคยปฏิบัติมายังไม่ดีพอ ดังที่ประธานของคณะกรรมการระเบียบบริหารของนอร์เวย์ (The Norwegian Committee on Administrative Procedure) ได้แสดงไว้ว่า

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ (ของคณะกรรมการฯ) ไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานคติหรือข้อกล่าวหาใด ๆ ในฐานะของคณะกรรมการที่จะกล่าวว่าระบบการบริหารของนอร์เวย์เป็นระบบที่ใช้ไม่ได้หรือข้าราชการไร้ความสามารถ ตรงกันข้ามคณะกรรมการฯ กล่าวว่า ระบบ (ของเรา) นี้อาจจะเปรียบเทียบกับระบบการบริหารอื่น ๆ ได้ คำกล่าวนี้รับประกันได้ว่าเป็นความจริงและเชื่อถือได้ เหตุผลเบื้องหลังการเสนอเพื่อให้วิธีการควบคุมเข้มแข็งและมั่นคงอย่างกว้างและลึกซึ้ง อันจะมีลักษณะการพิจารณาอยู่ดั้งเดิมของการเป็นรัฐสวัสดิการสมัยใหม่ และมีที่ท้าวจะเสี่ยงไม่ได้ ที่มีฐานะพัฒนาทางเศรษฐกิจและด้านวิชาการซึ่งโดยไม่คิดถึงทางด้านการเมืองแล้วได้บรรลุถึงสภาพการเป็นสังคมสมัยใหม่ที่ให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารอย่างกว้างขวางกว่าที่เคยมีมา นี่คือภูมิหลังที่มีต่อสิ่งที่ชาวนอร์เวย์ได้เสนอขึ้นมา และมีผลต่อประเทศอื่น ๆ ในการที่จะแนะนำการปฏิรูปในเรื่องเดียวกันนี้ที่ต้องพิจารณา

เป็นที่น่าแปลก ข้อโต้แย้งตรงข้ามยกขึ้นมาอ้างว่า ความจำเป็นมีมากกว่าในประเทศที่พูดอังกฤษ และความจริงอย่างยิ่งที่ว่าผู้ตรวจการรัฐสภาจะท่วมท้นไปด้วยคำร้องทุกข์ หนังสือพิมพ์ไทม์ (๑๓ มกราคม ๑๙๖๐) ได้เตือนไว้ว่า ประเทศใหญ่เยี่ยงอังกฤษ สำนักงาน

LIRT

จะแยกออกไปเป็นสาขาคลายการควบคุมของหยวนของจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น (๒๐๖ BC – AD ๒๐๐) ซึ่งกลายเป็นหน่วยงานที่มีสาขานานกันไปเพื่อคอยดูข้าราชการที่ประพฤติชั่วร้าย แทนที่จะเป็นผู้ตรวจสอบการกระทำของข้าราชการแทนประชาชน ผู้ตรวจการรัฐสภากลับกลายเป็นคอยติดตามการวินิจฉัยการทุกอย่างของข้าราชการไป แต่ Economist (๓๑ มกราคม ๑๙๖๐) ได้ตอบว่า การได้แบบนี้ถือเอาตามเหตุผล ที่กล่าวดังนั้นก็เท่ากับว่า เมื่อความต้องการมีมาก ความต้องการก็จะไม่มีทางบรรลุผล ไม่ว่าในกรณีใด ความกลัวเป็นสิ่งที่ผิด ในประเทศ สแกนดิเนเวีย ผู้ตรวจการรัฐสภาปฏิบัติงานพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ประมาณห้าหรือหกคน มีผู้ช่วยเพียงสองสามคน และไม่ได้เป็นนักบริหารที่วิเศษสุด มีอำนาจการตัดสินใจแก่ข้าราชการ คนอื่น ๆ ความจริงแล้วเป็นแต่เพียงวิจารณ์เนื้อหาของกรณียการของการวินิจฉัยการที่มีขอบ ธรรมเนียมมากกว่าจะใช้วิธีการให้มีการวินิจฉัยการที่ขอบธรรมขึ้น นั้นเป็นทฤษฎีของการตามกลิ่น (bloodhound theory) อันเกิดขึ้นจากความกลัวที่ผิด ๆ แสดงให้เห็นได้จากการเปลี่ยนทัศนคติ ของข้าราชการในเดนมาร์ก ก่อนที่จะได้มีการแนะนำอย่างนี้ ก็ได้มีการขัดขวาง แต่หลังจาก ที่ได้นำมาใช้แล้ว จึงตระหนักว่าเป็นหน่วยงานที่ช่วยหาใช่จะคอยขัดขวางแต่ประการใดไม่ จะเป็นได้ว่าเกินในสิบของเรื่องต่าง ๆ ผู้ตรวจการรัฐสภาได้ช่วยแก้ไขการวินิจฉัยการอันทำให้ ประชาชนเพิ่มความไว้วางใจในข้าราชการมากขึ้น แบบอย่างนี้ได้เปลี่ยนงานการรับคำร้องทุกข์ จากประชาชนจากข้าราชการไปเป็นของผู้ตรวจการรัฐสภา นอกเหนือไปจากนี้ ข้าราชการ ส่วนน้อยยังได้พบว่า ผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นฝ่ายเดียวกับตนกรณีกับผู้บังคับบัญชาปฏิบัติการ อันมิชอบ เป็นความจริงที่ว่าเมื่อไม่มีระบบอุทธรณ์ทางฝ่ายบริหาร งานของผู้ตรวจการรัฐสภา ก็มากขึ้น แต่ปัญหานี้ควรแก้ที่ต้นตอ

บ่อยครั้งที่มีการโต้เถียงกันว่า เมื่อเป็นผู้ป้องกันคนธรรมดา ๆ แล้วสำนักงาน ผู้ตรวจการรัฐสภาต้องถือตัวบุคคลอย่างสูง ในขณะที่ประเทศใหญ่ ๆ ขนาดของสำนักงาน อาจจะทำให้สูญเสียความรู้สึกตัวบุคคลไป ข้อโต้เถียงนี้ได้มีการกลับกันเสียใหม่ว่า สำนักงาน นี้ถือตัวบุคคลมากเกินไป ขึ้นอยู่กับความจริงใจตลอดจนความเข้าใจและเวลาประจำวัน ของตัวบุคคลเพียงคนเดียวมากเกินไป และนั่นคือ ลักษณะของสำนักงานที่ต้องการในสิ่งที่ คิดว่าจะเป็นไปไม่ได้ให้เป็นผลสำเร็จ ด้วยการหาบุคคลที่เหมาะสมสำหรับงานนี้ โดยเฉพาะ

LIRT

บุคคลซึ่งมีความรู้ยิ่งลึกซึ้งทางกฎหมายประกอบกับประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการบริหารแบบต่าง ๆ มาแล้ว การโต้แย้งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ทำท่ายได้ง่ายมาก ประการแรก มีความรู้ลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับตัวผู้ตรวจการรัฐสภา หลักของความยุติธรรมเป็นเรื่องสำคัญกว่าความรู้สึกในตัวบุคคล แน่หนอนที่ประชาชนต้องการรู้ว่ามีอำนาจอิสระที่พวกเขาสามารถที่จะพึ่งได้ในการสอบสวนอย่างยุติธรรม จุดประสงค์นี้สำเร็จลงได้โดยไม่ต้องใช้ความรู้แบบพอกับลูกมาใช้ในการสำนักงาน ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการดีสำหรับพิจารณาเรื่องต่างๆ ที่สำคัญและยุ่งยากอันมีลักษณะทางกฎหมายจะไม่ได้รับการวินิจฉัยโดยบุคคลเพียงคนเดียว (ความจริงไม่ใช่เป็นเรื่องที่ผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นผู้วินิจฉัย แม้ว่าผู้ตรวจการรัฐสภาจะเป็นผู้ดำเนินเรื่องสำคัญๆ ด้วยตนเอง ตามปกติผู้ตรวจการรัฐสภาและบรรดาผู้ชำนาญการจะได้มีการหารือกันในทุกเรื่องก่อนที่จะมีการสรุปในขั้นสุดท้าย ดังนั้นก็เท่ากับเป็นการดำเนินงานของกลุ่ม) เป็นการนำเอาความคิดเห็นต่างๆ มาใช้ให้น่าฟังขึ้นที่ว่าสองหัวดีกว่าหัวเดียว สำหรับเหตุผลนี้ผู้เขียนใคร่ที่จะเสนอแนะสำหรับประเทศที่มีพลเมืองมากด้วยการตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกสามนายซึ่งอาจจะเรียกว่าคณะกรรมการเกี่ยวกับการร้องทุกข์รัฐสภา (The Parliamentary of Administrative complaints Commission) คณะกรรมการจะวินิจฉัยเรื่องสำคัญด้วยกัน แต่เรื่องเล็กๆ นั้นทำตามลำพังได้ แต่ละคนควรมีความชำนาญในแต่ละอย่างหรือการบริหารแต่ละแบบ คณะกรรมการประกอบด้วยผู้พิพากษาและนักบริหารที่มีประสบการณ์ (บางที่ตัวแทนประชาชน) ด้วยวิธีการนี้ข้อเสนอจะผ่านการโต้แย้งที่ว่าไปไม่ได้ที่จะหาคนเดียวที่มีคุณสมบัติได้เหมาะสมตามที่สำนักงานต้องการ

เป็นอันว่าข้อโต้แย้งส่วนใหญ่เกี่ยวกับการแย่งการนำแบบอย่างผู้ตรวจการรัฐสภามาใช้อาจถูกลบล้างไป แต่เราก็ควรจะระลึกเสมอว่าจะเป็นวิธีการที่จะแก้ปัญหาไปทุกอย่างไม่ได้ ในอังกฤษยังมีคนจำนวนหนึ่งที่เห็นว่า "ผู้ตรวจการรัฐสภา" เป็นคำศักดิ์สิทธิ์ที่จะรักษาการกระทำอันมิชอบทางการบริหารได้ แต่ปัญหาเก่าแก่ของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและตัวบุคคลยังยากเกินกว่าจะแก้โดยแบบอย่างใดแบบอย่างหนึ่งได้ เรายังต้องการการควบคุมต่างๆ ต่อการปฏิบัติการทางการบริหารอยู่ และแบบอย่างของผู้ตรวจการรัฐสภา ต้องติดตามด้วยการปรับปรุงทางด้านอื่นๆ ที่จำเป็นในการปิดช่องว่างในระบบการควบคุมของเรา มิฉะนั้น

LIRT

แบบอย่างอาจจะล้มเหลวเพราะว่าเรากำลังพยายามจะทำให้แบบอย่างนั้นกระทำการมากเกินไป เราต้องระลึกว่าประเทศสแกนดิเนเวีย นั้น แบบอย่างนี้เป็นแต่เพียงเบตเตอร์ที่ช่วยให้การควบคุมอื่น ๆ ได้ผลและนั่นคือ นิวซีแลนด์กำลังนำแบบอย่างนี้มาพิจารณาใช้ในระบบร้องทุกข์ของรัฐบาลเป็นอย่างดี

อีกอย่างหนึ่ง อันตรายในการตั้งสายใยการควบคุมคือถ้าฝ่ายบริหารมีการควบคุมมากเกินไปก็ไม่สามารถจะปฏิบัติงานได้ สิ่งที่ต้องการคือรั้วที่กั้นไปตามครรลองของการบริหาร ไม่ใช่ประตูที่สร้างคร่อม ส่วนที่ดียิ่งของแบบอย่างผู้ตรวจการรัฐสภาคือเป็นอาวุขได้ด้วย การเปิดเผยเรื่องราวต่อประชาชน และชักจูงใจมากกว่าจะเป็นการควบคุมที่ล่าช้า จึงเหมาะแก่การจัดอันดับให้เป็นรั้วมากกว่าเป็นประตู

ขอเชิญคณะกรรมการการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรองประธานซึ่งเป็นประธาน
คณะกรรมการการวิสามัญแถลงครับ

นายบุญชนะ อัดถากร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ก่อนที่จะกราบเรียนถึงข้อเสนอแนะ และผลของการรายงานของกรรมการวิสามัญชุดนี้
เนื่องจากเป็นเรื่องที่เริ่มต้นมาเป็นเวลา ๘ เดือนมาแล้ว กระผมจึงขอประทานอนุญาตกราบเรียน
เรื่องเดิมเพื่อเป็นการทบทวนความจำสักระยะน้อย เรื่องนี้มีอยู่ว่าเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๑๗
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งคือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ท่านเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ หรือฝ่ายรัฐสภาขึ้นมา โดยมีความประสงค์ที่จะให้ข้าราชการของ
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติมีอิสระมากขึ้น ในการที่จะรับใช้หรือให้บริการแก่สมาชิกสภานิติบัญญัติ
หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างเต็มที่ เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นข้าราชการเหล่านี้ต้องไป
ขึ้นกับฝ่ายบริหาร ที่ประชุมได้มีการอภิปรายกันมากพอสมควร แล้วก็ลงมติเห็นชอบด้วยว่า
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภานี้ควรจะมีความอิสระพอสมควร ควรจะแยกตัวออกมาจากฝ่ายบริหาร เมื่อ
สภาได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นแล้ว ท่านอดีตประธานสภา คือหม่อมราชวงศ์
คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านได้เสนอในที่ประชุมสภาว่า สำนักงานเลขาธิการสภาควรจะมีการปรับปรุง
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้เสนอขอตั้งกรรมการวิสามัญ ๑๗ นาย ซึ่งที่ประชุมก็เห็น
ชอบด้วย ในการที่ตั้งกรรมการคราวนั้นมีกรรมการที่ฝ่ายท่านประธานเสนอ และฝ่ายที่
สภาได้เลือกตั้งขึ้นมารวมกัน ได้ประชุมกันหลายครั้ง ก็มีความเห็นว่าถ้าจะปรับปรุงให้สำนักงาน
เลขาธิการมีประสิทธิภาพจริง ๆ ก็ควรจะทำเป็น ๒ ระยะ คือระยะสั้นและระยะยาว ระยะสั้น
ก็มีความประสงค์ที่จะให้ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง
และให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรกรรมการได้เสนอท่านประธานสภา
เวลานั้นท่านเห็นชอบด้วยโดยจะให้พิจารณาปรับปรุงสำนักงานนี้เป็น ๒ ระยะ คือระยะสั้น
และระยะยาว สำหรับระยะสั้นได้เสนอมายังสภานี้เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๗ โดยมี
หลักการว่าจะปรับปรุงเฉพาะการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดย

LIRT

มีส่วนวิชาการขึ้น ๒ หน่วย และก็ปรับปรุงหน่วยงานอื่นๆ ด้วย และส่วนข้าราชการหรือตัวบุคคลนั้นก็ได้อธิบายว่าควรจะได้มีการติดต่อกับสำนักงานเลขาธิการ ก.พ. กับสำนักงานประมาณ เพื่อให้ได้คนและได้เงินพอสมควร สภาก็ได้ความเห็นชอบในขณะนั้น และทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาก็ได้ดำเนินการต่อไปแล้ว โดยได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการไปยังรัฐบาล รัฐบาลก็ให้ความเห็นชอบ และได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาแล้วส่วนเรื่องตัวบุคคลและข้าราชการนั้นก็ติดต่อกับ ก.พ. และสำนักงานประมาณอย่างที่ได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ก็ได้รับความร่วมมือด้วยดีตลอดมา

ต่อไปจึงเป็นหน้าที่ของกรรมาธิการนี้ที่จะพิจารณาปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภานี้เป็นระยะยาว ซึ่งกระผมจะขอทราบเรียนสรุปโดยสังเขปดังต่อไปนี้

ในประการที่ ๑ คณะกรรมาธิการได้มีความเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงคณะกรรมการที่มีอยู่ ซึ่งเวลานี้เรามีอยู่ ๑๑ คณะ กรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่าควรจะต้องลดเหลือเพียงสัก ๗ คณะก็เห็นจะพอได้ อันนี้ก็ปรากฏอยู่ในรายละเอียดหน้า ๑๖,๑๗ แล้ว อีกประการหนึ่งคณะกรรมการเห็นว่าถ้าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาใหม่ ซึ่งได้ผ่านสภาไปแล้วเมื่อวันที่ ๗ เดือนนี้ คือเมื่อสัปดาห์ก่อนนั่นเอง ก็ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาที่จะดำเนินการได้เป็นอิสระแต่คณะกรรมการนี้มีความเห็นว่าถ้าจะให้ได้ผลจริง ๆ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภานั้นไม่ควรจะมีอิสระมากเกินไป ควรจะมีกรรมาธิการชุดหนึ่งของสภานี้ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านร่วมกันตั้งขึ้น และมีข้าราชการที่มีความชำนาญงานหรือบุคคลภายนอกมาร่วมด้วยเป็นกรรมาธิการทำงานร่วมกับ กร. หรือคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภานั้นอีกทีหนึ่ง เป็นการคุมกันและให้มีการเกี่ยวข้องมีลิงค์ (link) กันระหว่างทั้ง ๒ ฝ่ายก็จะเป็นผลดียิ่งขึ้น อีกข้อหนึ่งซึ่งคณะกรรมการนี้เสนอก็คือว่า ควรจะมีคณะผู้ช่วยกรรมาธิการ เพื่อประโยชน์ในการที่จะให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและผลการศึกษาวิจัยต่าง ๆ เป็นการช่วยคณะกรรมการสามัญ นั้นอีกทีหนึ่ง อันนี้เวลานี้ก็ในขั้นต้นนี้ก็คิดว่าถ้าใช้ข้าราชการฝ่ายวิชาการที่มีอยู่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้นก็เห็นจะเป็นการพอสมควรในระยะเริ่มแรก ไม่จำเป็นต้องไปตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาใหม่มากมายประการใด

LIRT

ประการที่ ๑ คณะกรรมาธิการนี้ได้เสนอว่าในการที่จะวางระเบียบแบบแผน และวิธีปฏิบัติอันเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการนิติบัญญัตินั้น เฉพาะอย่างยิ่งกระผมควรจะกราบเรียน แต่เพียงว่าในเรื่ององค์ประชุมนั้นเวลานี้ในสภาเรากำหนดว่าควรมีองค์ประชุม ๑ ใน ๓ ส่วนองค์ประชุมของกรรมาธิการนั้นได้กำหนดไว้ครึ่งหนึ่ง ที่นี้ในการประชุมบางเรื่อง เช่น ในการตอบกระทู้ถามนั้นความจริงไม่มีการตัดสินใจวินิจฉัยปัญหาใด ๆ ก็อาจจะกำหนด องค์ประชุมให้น้อยลงมาเพียง ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๕ ก็อาจจะทำได้ อันนี้ก็ขึ้นข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมาธิการนี้ ส่วนในเรื่องการจัดสถานที่ประชุมนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้หยิบยก ขึ้นมาพิจารณาเทียบเคียงกับที่เป็นอยู่ในต่างประเทศหลายประเทศ รวมทั้งที่เราประชุม กันอยู่ที่นี้เทียบกับสภาเก่าที่พระที่นั่งอนันตสมาคม ก็มีความรู้สึกว่าควรจะมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เป็นรูปเกือกม้าหรือโดยวิธีใดวิธีหนึ่งซึ่งได้เขียนแผนผังไว้ให้ดูในหน้า ๑๗ อันนี้ก็ขึ้นข้อเสนอแนะซึ่งที่ประชุมอาจจะพิจารณาตามสมควร

ประการที่ ๒ การวางแผนกำลังคน คือตัวบุคคลหรือข้าราชการในสำนักงาน เลขาธิการสภานั้น กรรมาธิการนี้ก็มีความเห็นว่าควรจะใช้ระบบที่เรียกว่าระบบคุณวุฒิคือ เมริท ซิสเต็ม (merit system) เป็นหลักในการที่จะจัดหาตัวบุคคลในการที่จะเลื่อนชั้นเลื่อน ตำแหน่ง ที่นี้เนื่องจากการปรับเป็นการใหญ่ในสำนักเลขาธิการรัฐสภา คณะกรรมาธิการ ก็มีความเห็นว่าข้าราชการที่จะประกอบกันขึ้นเป็นสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาใหม่นั้น จะมี ทั้งคนเก่าและคนใหม่ คนเก่านั้นถ้ายังไม่มีวุฒิไม่มีความรู้ความสามารถตามวิธีการสมัยใหม่ ทางคณะกรรมาธิการก็เห็นว่าควรจะมีการฝึกอบรมขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดย จะขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ด้วย ส่วนในต่างประเทศนั้นก็จะได้ขอทุนไปยังรัฐบาลต่างประเทศหรืออาจจะขอความร่วมมือจาก สำนักงบประมาณเพื่อหาทุนให้ได้ไปศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องนี้ ว่าที่จริงในเรื่องตัวบุคคลนี้ กระผมได้กราบเรียนแล้วว่าได้รับความร่วมมือจาก ก.พ. และสำนักงบประมาณเป็นอย่างดี ในการจัดอัตรากำลังคน เพราะในระยะ ๒-๓ ปีคงจะยังไม่ต้องเพิ่มจำนวนคน จะใช้วิธี ที่จะเพิ่มความรู้หรือพัฒนาข้าราชการที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

LIRT

สำหรับประการที่ ๓ เรื่องนี้ก็เกี่ยวเนื่องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้ประกาศใช้ไปแล้วเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม คือในรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดให้มีผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา อันนี้ไม่มีปัญหาอะไร กระผมคิดว่าเป็นเรื่องภายนอกซึ่งสภาจะได้พิจารณาต่อไปว่าควรจะตั้งขึ้นเมื่อใดและจะควรมีการแบ่งส่วนราชการอย่างไร ส่วนในเรื่องผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภานั้นได้กำหนดไว้ในร่างของรัฐธรรมนูญก็จริง แต่สภาไม่เห็นด้วยจึงเป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็มิได้หมายความว่าออกพระราชบัญญัติธรรมดาตั้งผู้ตรวจราชการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นในภายนอก รายงานละเอียดของต่างประเทศในเรื่องนี้ก็ได้อ้างอิงแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปแล้ว เป็นรายงานของคณะศึกษาคณะผู้ทำงานของคณะกรรมการนี้เองอันนี้ก็เป็นเรื่องของอนาคต

ประการที่ ๔ เรื่องหนึ่งซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเสนอ ก็คือว่าควรจะมียกเลิกการควบคุมหรือดำเนินการเลือกตั้ง ในเรื่องนี้ก็ได้หมายความว่าถ้าตั้งองค์กรนี้ขึ้นมาแล้วจะรับงานจากกระทรวงมหาดไทยมาทั้งหมด แนวความคิดของคณะกรรมการก็มีอยู่ว่า ถ้าเป็นการบริหารการเลือกตั้งธรรมดา เช่นการจดทะเบียน การอะไรต่างๆ เหล่านี้ก็อาจจะ เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยต่อไปก็ได้ ส่วนหน้าที่ขององค์กรนี้ที่สร้างขึ้นก็อาจจะหนัก ไปในทางควบคุมเป็นส่วนใหญ่ นี่เป็นแนวความคิดและข้อเสนอแนะของกรรมการที่ปรากฏ อยู่ในรายงานซึ่งได้แจกแก่ท่านผู้มีเกียรติไปแล้ว และนอกจากนี้กระผมขอประทานอนุญาต ท่านประธาน เพื่อท่านกรรมการอื่นอาจจะมีความที่จะกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบเพิ่มเติมครับ

นายชานาญ พงนา: ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการ ได้กล่าวสรุปถึงผลของการพิจารณาปรับปรุงระบบงานของรัฐสภานั้น กระผมอยากจะเรียน ชี้แจงประกอบสัก ๒ ข้อเท่าที่อ่านพบแล้วเห็นว่าควรที่จะได้รับจัดการแก้ไข โดยเฉพาะอันนี้ กระผมก็ไม่ใช่ว่ามาตำหนิติเตียนเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา เท่าที่สภานิติบัญญัติแห่งนี้ได้เข้ามา ทำหน้าที่เป็นเวลาร่วมปีแล้ว ในระยะแรกที่เข้ามาั้นเราจะเห็นว่าการปฏิบัติงาน ถ้าพูดถึงว่า ตามส่วนราชการมันก็มีข้อบกพร่องอยู่ แต่ว่ารัฐสภาแห่งนี้เป็นสภาที่ตั้งขึ้นมาพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงการปกครองแต่เท่าที่สังเกตดูงานสิ่งหนึ่งซึ่งเราควรจะได้รับแก้ไขซึ่งก็ไม่จำเป็น

LIRT

ที่จะต้องรอการบรรจุอัตรากำลังเจ้าหน้าที่อะไรเข้าไป แต่ว่าเป็นสิ่งที่ควรจะทำให้ได้ คืองาน
 ในด้านการประชาสัมพันธ์การเผยแพร่ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเฉพาะเผยแพร่ให้แก่สมาชิกเท่านั้น โดย
 เฉพาะคณะกรรมการจะเน้นในประเด็นที่ว่า การปฐมนิเทศสมาชิกใหม่นั้นไม่เคยมีเลย ซึ่ง
 ท่านอาจจะเข้าใจเอาว่าท่านสมาชิกที่เข้ามาในสภาอันทรกเกียรตินี้ ท่านทราบแล้วทั้งนั้นว่า
 อะไรอยู่ที่ไหน จะติดต่อกับใคร แม้กระทั่งห้องน้ำห้องส้วมก็ให้หาเอาเอง กรรมการสังเกตดู
 จุกละหลุมมากในตอนเข้ามาวันแรก โดยเฉพาะในด้านการติดต่ออำนวยความสะดวกสมาชิก
 นั้นอย่างการจองตัวเครื่องบินก็ดี จอรถไฟอะไรก็ดีอันนี้คณะกรรมการเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
 ฝ่ายประชาสัมพันธ์หรือสวัสดิการนี้ควรจะได้กระทำมานานแล้วนะครับ อันนี้คณะกรรมการก็อยาก
 จะเรียนฝากไว้ ส่วนอีกประเด็นหนึ่งนั้นที่ท่านประธานกรรมการได้กล่าวเมื่อก็เป็นประเด็น
 สุดท้ายคือเกี่ยวกับการควบคุมการเลือกตั้งนั้น กรรมการเห็นว่าการจัดให้มีการเลือกตั้งหรือ
 การควบคุมการเลือกตั้งนั้น ถ้าหากรัฐสภาจะทำหน้าที่อันนี้ กรรมการเห็นว่าควรจะได้ตั้งหน่วยงาน
 ขึ้นมาโดยตรงรับผิดชอบทั้งหมด ไม่ใช่เพียงว่าอยากจะควบคุมเพียงอย่างเดียว การควบคุม
 การเลือกตั้งนั้นเป็นขบวนการหรือเป็นโปรเซส (process) อันหนึ่งของการบริหาร
 ท่านจะต้องรู้เรื่องมาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่สถิติต่าง ๆ ทะเบียนคน ทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจนการ
 ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งก็ดี พระราชบัญญัติพรรคการเมืองก็ตาม อันนี้กรรมการ
 เห็นว่าถ้าจะต้องการควบคุมให้ทำงานในด้านการควบคุมการเลือกตั้งได้ผลแล้ว งานนี้กรรมการ
 เห็นด้วยที่รัฐสภานี้ควรจะได้ดำเนินการทั้งหมด อาจจะยกเว้นเฉพาะเรื่องการควบคุมหรือ
 การจดทะเบียนพรรคการเมืองเท่านั้น ประเด็นใหญ่นั้นกรรมการอยากจะเรียนว่าการควบคุม
 การเลือกตั้งนั้นอย่าจะให้เป็นที่หน้าที่ของรัฐสภาโดยเฉพาะที่จะกระทำ ไม่ใช่เพียงว่าตั้ง
 ผู้ไปตรวจงานเลย ๆ อะไรพวกนั้นละครับ ซึ่งมันเป็นเรื่องที่ว่าอยากจะตรวจเขา แต่ว่าอาจจะ
 ไม่รู้เรื่องทั้งหมด ขอบพระคุณครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (กรรมการ) : กรรมการขอเรียนชี้แจงเป็น ๒ ข้อ
 ด้วยกัน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งข้อสงสัย ในประการแรกนั้นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์
 การเผยแพร่รวมทั้งการปฐมนิเทศสมาชิกใหม่นั้น ในขณะนี้ทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
 กำลังรวบรวมทำสมุดคู่มือสำหรับสมาชิกรัฐสภาที่จะเข้ามาในการเลือกตั้งครั้งหน้านั้น โดย

LIRT

รวมระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุมของสภานิติบัญญัติไว้ให้เป็นหมวดหมู่ เพราะว่าเวลานี้ยังมีกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไป รวมทั้งการจัดเรื่องประชาสัมพันธ์ในด้านอื่น ๆ ด้วย สำหรับประการที่สอง เรื่องการควบคุมการตั้งนั้น กระผมคิดว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้มีความเห็นว่าการควบคุมการเลือกตั้งนั้น ก็คือการอำนวยความสะดวกเลือกตั้ง ดังที่กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งในขณะนี้แล้วนั่นเอง ทั้งนี้ก็เพราะว่าต่อไปการบริหารงานเลือกตั้งนั้น รวมทั้งการที่จะตรวจดูหลักฐานอะไรต่าง ๆ นั้น จำเป็นอยู่เองที่กระทรวงมหาดไทยจะต้องเป็นฝ่ายบริหารงานเลือกตั้งอันนั้น แต่การควบคุมการเลือกตั้งหรือการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งอันนี้ คณะกรรมการมีความหมายว่า ต่อไปจะต้องมีตัวแทนของพรรคการเมืองต่าง ๆ รวมทั้งตัวแทนของสื่อมวลชนไปเป็นคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งครั้งใหญ่ต่อไป เพราะว่าต่อไปรูปแบบของการเมืองจะเป็นรูปแบบของพรรคการเมืองแล้ว ในขณะนี้เมื่อยังไม่มีพรรคการเมืองคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งของกระทรวงมหาดไทยก็ทำหน้าที่ไป ซึ่งมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ต่อไปเมื่อมีพรรคการเมืองแล้ว คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่าจะต้องทำให้สอดคล้องกัน คือว่ามีตัวแทนพรรคการเมืองต่าง ๆ เข้าไปร่วมอำนวยความสะดวกเลือกตั้งด้วย เพื่อที่จะให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ได้รับรู้และก็ได้มีส่วนร่วมในการที่จะควบคุมการเลือกตั้งในด้านนโยบายหลักใหญ่ ๆ ไม่ใช่การบริหารงานการเลือกตั้งโดยทั่วไป ซึ่งเป็นงานหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย กระผมขอกราบเรียนชี้แจงเท่านั้นครับ

พลโท ชามู อังศุโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลโท ชามู อังศุโชติ กระผมใคร่จะขอเรียนถามท่านคณะกรรมการว่า ในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่ององค์การควบคุมการเลือกตั้งนั้น ได้พิจารณาวิธีการของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเขาบ้างหรือเปล่า เพราะเท่าที่กระผมได้เคยรับราชการ และได้ดูการเลือกตั้งมาในหลายประเทศ รู้สึกว่าวิธีการของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นวิธีการที่น่าสนใจมาก ขอเรียนถามเพียงเท่านี้ครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (กรรมการ) : กระผมขอเรียนชี้แจงว่าเราได้ทำการศึกษาการควบคุมการเลือกตั้งของประเทศเกาหลีเช่นกัน แต่คิดว่ายังอาจจะมีปัญหาอยู่ เพราะว่าในประเทศเกาหลีนั้น เวลาจะมีการเลือกตั้งแต่ละครั้ง เขาจะเชิญทูตานุทูต เท่าที่กระผมเข้าใจ

LIRT

อันนี้ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติช่วยแก้ไขด้วย ถ้ากรรมการเข้าใจผิดไป มีทูตานุทูตต่างประเทศได้รับเชิญไปเป็นกรรมการที่จะไปสังเกตดูการเลือกตั้ง หมายความว่าไปเป็นสักขีพยานหรืออะไรอย่างนั้นด้วย ซึ่งเราคิดว่าเราคงจะทำอย่างเกาหลีได้ไม่ได้ เพราะว่าอาจจะเกิดความครหาว่าไม่มีผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศเข้าไปแทรกแซงในการเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าจะเป็นกาสังเกตการณ์ก็ตาม แต่อาจจะทำให้มีผู้เข้าใจผิดไปในทำนองนั้นได้ เราก็ไม่นำข้อเสนอซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งของประเทศที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างถึงเมื่อตะกั้มารวบรวมเสนอไว้ในรายงานของเรา ขอบพระคุณครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมสนับสนุนเรื่องการปรับปรุงระบบคณะกรรมการที่ท่านคณะกรรมการได้เสนอมานี้ แต่กระผมมีเรื่องติดใจนิดเดียวครับ คือเรื่องเกี่ยวกับการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ซึ่งในรายงานนี้ไม่ได้มีเสนอไว้กระผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นเป็นต้นว่า สถาบันบัญญัติแห่งชาตินี้เป็นต้นไป โดยเฉพาะคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม กระผมได้ไปดูรายงานการประชุมปรากฏว่ามีให้ตรวจเมื่อเดือนสิงหาคมเวลานี้เดือนพฤศจิกายน นี้กระผมก็คิดว่าเรื่องอย่างนี้มันไม่สามารถจะไปจำกันได้ ทำอย่างไรนี้การติดตามผลของคณะกรรมการนี้ เช่นการประชุมครั้งที่แล้ว คราวนี้ได้อ่านรายงานการประชุมครั้งที่แล้วได้ อย่างนี้ละก็กระผมคิดว่างานอันนี้จะดีขึ้น ขอเรียนถามท่านท่านกรรมการครับ

นายบุญชนะ อัดถากกร (ประธานคณะกรรมการ) : ขอประทานอนุญาตให้ท่านเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งเป็นกรรมการด้วยอีกคนหนึ่งชี้แจง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : สำหรับรายงานการประชุมนั้น เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ของเราก็มีงานมากอยู่ ทำหน้าที่หลายอย่าง คือว่าคนของเรามีจำกัด ทำระเบียบวาระด้วย จดรายงานการประชุมด้วย รายงานการประชุมก็อาจจะล่าช้าไปเล็กน้อย แต่ว่าก็มีส่งให้คณะกรรมการตรวจได้ทันทีที่กรรมการประชุมกัน โดยมากรายงานการประชุมนั้นคณะกรรมการต้องไปนั่งตรวจกันเสียเวลามากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงกินเวลากว่าที่จะเสนอให้สภารับรองดังที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่า เพิ่งจะรับรองเมื่อเดือนสิงหาคม ความจริงถ้าเราได้ปรับปรุงหน่วยงานแล้วต่อไปเราจะมีพูล (pool) ของเจ้าหน้าที่จดยางานขึ้นไว้ ก็อาจ

LIRT

จะได้งานรวดเร็วขึ้น จะทำให้การรับรองรายงานนั้น ความล่าช้าก็อาจจะไปตกอยู่ที่คณะกรรมการ ไม่ใช่ที่เจ้าหน้าที่

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร :ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอบพระคุณครับ ความจริง กระผมถามคณะกรรมการนะครับ กระผมไม่ตั้งใจท่านเลขาธิการรัฐสภาว่า เพราะว่าอันนี้เป็นเรื่องการปรับปรุงระบบงานนี้ อันนี้เป็นสิ่งบกพร่อง อุปสรรคที่เห็นได้ชัดนี้ เหตุไฉนท่านจึงไม่ได้คำนึงถึงข้อนี้ในรายงานของท่านด้วย กระผมกราบเรียนถามท่านนั้นครับ แล้วท่านจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรในคราวต่อไปครับ

นายบุญชนะ อັตถการ (ประธานคณะกรรมการ) :ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากท่านเลขาธิการรัฐสภาเป็นคณะกรรมการด้วย กระผมก็เลยขออนุญาตท่านประธานให้ท่านชี้แจงตอบซึ่งก็พอสรุปความได้ว่า ต่อไปเมื่อได้ปรับปรุงงาน ได้ตำแหน่งอัตรามาแล้ว แต่วยังไม่ได้บรรจุคนเมื่อเราได้คนพอแล้ว กระผมคิดว่างานนี้คงจะแก้ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจได้ ขอบพระคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ :ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตพูดในหน้า ๑๔ เรื่องการปรับปรุงที่นั่งของสมาชิกสภา กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง เพราะว่าที่นั่งของสภาถ้าหากันอยู่แบบนี้ เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราให้สังกัดพรรคการเมือง จึงจะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ สมาชิกต่อไปจะประกอบด้วยพรรคการเมืองต่าง ๆ ถ้าที่นั่งของสภาเป็นอยู่อย่างปัจจุบันนี้ จะเกิดความยุ่งยากไม่สะดวกในการปฏิบัติงานในการไม่สะดวกนั้นจะทำให้เกิดการเสียหายต่าง ๆ ขึ้นมากในญัตติต่าง ๆ ที่พิจารณาในสภา ดังนั้นที่คณะกรรมการปรับปรุงรัฐสภาได้หยิบยกเอาปัญหานี้ขึ้นมาพูด คือในรายงานหน้า ๑๔ กระผมจึงขอสนับสนุนคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง และจำเป็นที่งานนี้จะต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ตกเป็นหน้าที่ของท่านประธานเอง ที่จะต้องรีบแก้ไขก่อนวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๘ จะต้องแก้ไขครับ ถ้าไม่แก้ไขจะเกิดความยุ่งยากและเสียหาย เงินที่เราเสียภาษีสร้างสภานี้ ๔๐ ล้านบาท จะไม่สมประสงค์อย่างแน่นอน ดังนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่าน คิดว่ากรรมาธิการก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้เพราะเรื่องนี้ต้องใช้เงินในการปรับปรุงที่นั่ง ดังนั้นในปัญหานี้กระผมขอสนับสนุนคณะกรรมการ

LIRT

ว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงตามที่คณะกรรมการเสนอ และการเปลี่ยนแปลงนี้ขอให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาซึ่งมีท่านประธานที่เคารพเป็นหัวหน้าอยู่ จะต้องรีบแก้ไขในเรื่องนี้ก่อนวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๘

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านเลขา ฯ บอกว่าถ้าจะมีการจัดการแก้ไขเกี่ยวกับที่นั่งในการประชุมนี้จะต้องใช้เวลานาน จะทำให้ต้องงดการประชุม ซึ่งเรามีเรื่องร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องพิจารณามากมายซึ่งเกี่ยวกับปากท้องของประชาชน และเกี่ยวกับความสำคัญของประเทศชาติอีกมาก เพราะฉะนั้นก็จำเป็นจะต้องรอไปบ้าง เพราะต้องเสียเวลาหลายวันทีเดียว ขอเชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์: ท่านประธานที่เคารพ อันนี้กระผมก็เห็นใจกระผมทราบจากแผนกนิติว่าร่างกฎหมายที่สมาชิกเสนอเข้าไปรวมทั้งของรัฐบาลด้วยค้างอยู่ ๑๐๐ กว่าฉบับ แต่ว่าท่านประธานที่เคารพ สถานที่นั่งที่ประชุมนี้เป็นองค์ประกอบใหญ่มากเหมือนกันนะครับ และที่คณะกรรมการหยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาเสนอนี้ก็เป็นการถูกต้อง เพราะที่นั่งของสมาชิกรัฐสภานั้นจะต้องเป็นไปตามระบบการปกครองของแต่ละประเทศอย่างทำแบบนี้กระผมก็ไม่เข้าใจ สภาที่สร้างขึ้นในสมัยที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยนั้นกระผมเป็นสมาชิกฝ่ายค้านได้พยายามคัดค้านแล้วว่าอย่าสร้างเลย เงิน ๘๐-๙๐ ล้านบาทไปสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล ให้ประชาชนดีกว่า แต่รัฐบาลสมัยนั้น คือพรรค ส.ป.ท. เขาไม่ยอมฟังเสียง ทำไป กระผมทราบว่าไม่ได้ปรึกษาเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสถานที่ทำงาน สถานที่นั่งที่นี้ที่นั่งออกมาอย่างนี้ ที่นั่งเหมือนกับนั่งในโรงหนังโรงภาพยนตร์สมาชิกจะปรึกษากันอย่างไรก็ปรึกษากันไม่ได้ ต่อไปมีพรรคการเมืองแล้วนี้ จะต้องแยกฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และสมาชิกแต่ละคนจะต้องปรึกษากันและพิจารณากฎหมายต่าง ๆ นี่ให้เป็นไปด้วยดีให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน การจัดที่นั่งที่ไม่ถูกต้องอย่างนี้มันเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของราษฎรอย่างแท้จริง นี่เป็นอุปสรรคอันสำคัญ กระผมคิดว่าสภานี้ น่าจะได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาพิจารณาอย่างน้อยก็ได้ปรึกษากันเบื้องต้นจากฝ่ายวิศวกรรมว่าจะได้แก้ไขอย่างไร ปรับปรุงอย่างไรใช้เงินอย่างไร สภาก็ควรจะเสนอขอเงินจากรัฐบาลมาปรับปรุงแก้ไข อย่าคิดว่าเรื่องที่นั่งเป็นเรื่องเล็ก ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

LIRT

ที่เคารพในสภานี้ แม้ส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการท่านก็เห็นอยู่แล้ว เปรียบเทียบจากที่นั่งในพระที่นั่งอนันตสมาคมกับที่นั่งที่นี้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานผิดกันมาก นี่ขนาดว่านักการเมืองที่ไม่ใช่นักการเมืองอาชีพหรือว่าไม่ใช่นักการเมืองที่มีหน้าที่ในทางการเมืองโดยตรง เป็นพระมหากษัตริย์โปรดเกล้า ฯ ทรงแต่งตั้งมาเพื่อทำหน้าที่ชั่วคราว ก็ยอมเห็นอยู่แล้วว่าการปฏิบัติหน้าที่นั้นไม่สะดวก ยิ่งถ้ามีพรรคการเมืองกันขึ้น พรรคการเมืองแต่ละพรรคย่อมมีนโยบายในการบริหารประเทศที่จะทำกันไปแตกต่างกันก็ต้องต่อสู้กันเพื่อที่จะนำนโยบายอันนั้นมาบริหารประเทศเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน ในการนั้นการปฏิบัติงานในสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแตกต่างไปจากสภานี้มาก ดังนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญและเป็นโอกาสดีที่คณะกรรมการการปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาพูด กระผมคิดว่าท่านประธานหรือสภานี้ควรจะได้พิจารณาเรื่องนี้ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา เพราะว่าถ้าอยู่อย่างนี้ กระผมคิดว่าเป็นการที่จะไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในเรื่องที่นั่งนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ทางประธานจะรับไปพิจารณาให้กรรมการมืออะไรจะแถลงไหม

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในรายงานของคณะกรรมการการได้บ่งชัดอยู่แล้วว่า เป็นการปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะยาวการที่กรรมการได้หยิบยกปัญหาเรื่องที่นั่งของสภามาพิจารณานี้ ก็เพื่อที่จะให้เป็นปัญหาในระยะยาวที่จะต้องพิจารณาแก้ไขต่อไป เนื่องจากในขณะนี้เราไม่สามารถที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่นั่งได้ เพราะว่าสถานที่นี้จะต้องใช้ประชุมอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม คณะกรรมการมีความเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการได้เสนอปัญหานี้ไว้ให้เป็นปัญหาระยะยาวที่ต่อไปภายหน้าทั้งท่านสมาชิกสภาที่จะได้รับเลือกตั้งต่อมาก็จะต้องขบคิดกันไป รวมทั้งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจะต้องพิจารณาแก้ไขเมื่อถึงโอกาสอันควรแล้วนั้น ในการเริ่มต้นของการเปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนที่จะมีการเลือกตั้งครั้งหน้านั้น ถึงแม้ว่ายังจะไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปที่นั่งได้ เนื่องจากจะต้องเสียบงบประมาณ แล้วก็ต้องใช้เวลาอีกนานก็อาจจะเปลี่ยนแปลงการนั่งที่นั่งได้ แทนที่จะเรียงตามตัวอักษรดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็อาจจะจัดในรูปของแต่ละพรรคการเมืองได้ ซึ่ง

LIRT

ข้อนี้ก็อาจจะเป็นการแก้ไขปัญหาในขั้นตอนของการที่จะเปลี่ยนแปลงที่นั่นครั้งต่อไป ขอขอบคุณครับ

นางสุรีพันธุ์ มณีวัต : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุรีพันธุ์ มณีวัต ขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะเรียนชี้แจงในเรื่องที่เกี่ยวกับเมื่อสักครู่นี้ ได้มีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ท่านหนึ่งได้กรุณาเรียนถามถึงเรื่องการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม ดิฉันก็ได้ยกมือแล้ว ตอนนั้นนั่งอีกที่หนึ่ง ท่านประธานก็ไม่ได้เห็น และก็หวังจากที่ได้ฟังท่านเลขาธิการรัฐสภาท่านชี้แจง แต่ก็รู้สึกว่ายังมีข้ออีกหลายข้อซึ่งน่าจะได้ชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกท่านอื่น ๆ ได้ทราบด้วย เพราะว่าข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องท่านผู้ถาม ท่านบอกที่จริงท่านก็อยากจะถามผู้ที่ทำหน้าที่กรรมการชุดนี้ด้วย ความจริงการตรวจรายงานการประชุมนั้น คณะกรรมการการตรวจเสร็จแล้วถึงครั้งที่ ๖๐ แต่เนื่องจากที่ส่งมาให้ขอให้รับรองนี้ ยังอยู่ครั้งที่ ๕๕ แต่ถ้าฟังอยู่แค่นี้ก็ดูเหมือนว่าเป็นการที่ล่าช้ามาก ก็ขอทราบเรียนว่า แต่เดิมวิธีการตรวจซึ่งเป็นระเบียบปฏิบัติของสมาชิกซึ่งเคยดำเนินการมา ๔๐ กว่าปีนั้นให้อ่านที่ละบรรทัดแล้วก็ต้องตรวจที่ผิดหมดทุกข้อ ทั้งตัวสะกดการันต์ แต่คณะกรรมการก็ได้ประชุมกันตั้งแต่วุ่นแรก ๆ บอกว่า ถ้าทำอย่างนี้ เราจะไม่สามารถทำงานทันได้ เพราะว่าการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เราเริ่มมาตั้งแต่ต้นนั้นเราไม่ได้ประชุมอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง แล้วครั้งละประมาณ ๑๕ นาที หรือครึ่งชั่วโมง แล้วก็กลับบ้าน เราประชุมกันเต็มวันอาทิตย์หนึ่ง ๒ ครั้ง หรือ ๓ ครั้งมากไป ทางคณะกรรมการก็ขอร้องท่านบอกว่าถ้าเผื่อไม่เป็นการที่ก้าวล่วงไปว่าเป็นเรื่องเอาความลับกลับบ้าน หรือเราขอนำเอารายงานการประชุมนั้นกลับไปทำที่บ้านทุกคน แล้วก็เพียงแต่มาตกลงกันว่า ตัวที่ผิดหรือข้อควรจะต้องแก้ไขนั้นอยู่ไหนเท่านั้น แล้วได้ประชุมกันขณะนั้นประชุมกันถึงอาทิตย์ละ ๓ วัน และทุกครั้งเราก็เร่งรัด แต่ก็เนื่องจากอย่างที่ท่านเลขาธิการรัฐสภานั้น ว่าอัตรากำลังคนของกองกรรมการอาจจะมันน้อย ซึ่งถ้าเผื่อว่าเจ้าหน้าที่ของท่าน เรียนท่านเลขา ฯ คงจะได้ทราบว่าคณะกรรมการนั้นอ่อนวอนขอให้มีการทำล่วงหน้า หรือทำอะไร หรือจะเพิ่มอัตรากำลังคนให้มากกว่านี้ให้สามารถปฏิบัติงานได้มากกว่านี้ เวลานี้เราเร่งนะคะ แล้วนั่งรอเพราะเมื่อคืนนี้ที่ท่านเลขาธิการบอกว่าถ้าเผื่อจะช้าก็เห็นจะเป็นความผิดของคณะกรรมการ ก็จะขอทราบเรียนความจริงให้ท่านทราบด้วยค่ะ

LIRT

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอขอบคุณที่ท่านประธานที่เคารพ กระผม อมร จันทรสมบูรณ์ กระผมรู้สึกยินดีที่ได้เห็นรายงานการปรับปรุงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของรัฐสภา ในร่างที่ค่อนข้างสมบูรณ์ สำหรับในส่วนตัวของกระผมเองนั้น กระผมสนใจอยู่ในหน้า ๒๐ ซึ่งข้อใน ๑.๓ นั้นได้กล่าวถึงการตั้งคณะกรรมการขึ้น ๒ คณะ เกี่ยวกับการจัดระเบียบวาระการประชุม ซึ่งกระผมได้เคยกล่าวไว้ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ แล้ว เกี่ยวกับการจัดระเบียบวาระ ที่กระผมสงสัยก็เพราะเหตุใดว่าทำไมเรื่องนี้จึงเป็นการปรับปรุงระยะยาวซึ่งทั้ง ๆ ที่ควรจะเป็นการปรับปรุงระยะสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลา ๒ เดือนข้างหน้า สภาที่กำลังจะหมดสิ้นไป และมีกฎหมายสำคัญ ๆ เป็นจำนวนมาก การที่นำเอาเรื่องนี้มาเป็นปัญหาระยะยาวนั้น ทำให้กระนั้นหนังก้อยู่กับท่านประธาน ทำให้การจัดระเบียบวาระนั้น ซึ่งกระผมได้เคยยกประเด็นขึ้นกล่าวแล้วว่าในบางครั้งนั้นเรื่องซึ่งเชิงคิว ยื่นเสนอมานี้เพียง ๑๕ วันนั้น ได้ถูกจัดระเบียบวาระเข้าด่วนมากแต่ในขณะเดียวกันเรื่องซึ่งตามความเห็นของกระผม นั้นสำคัญมากกว่ามีทั้งเนื้อหาทั้งสาระและมีความสมบูรณ์ในการร่างมากกว่านั้น ปัจจุบันนี้ยังไม่ได้เข้าบรรจุระเบียบวาระ ด้วยเหตุนี้กระผมก็อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า เพราะเหตุใดจึงนำเอาเรื่องนี้เป็นการปรับปรุงระยะยาวทำไมจึงไม่นำมาเป็นการปรับปรุงระยะสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดระเบียบวาระในระยะ ๒ เดือนข้างหน้าจะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ความจริงกรรมาธิการได้เสนอโครงการระยะสั้นให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาไปแล้ว และที่ประชุมนี้ก็ได้นำความเห็นชอบไป อันนี้เป็นโครงการระยะยาวท่านกรรมาธิการมีอะไรแถลงไหมครับ ขอเชิญท่านรองประธานครับ

นายบุญชนะ อรรถการ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่าการปรับปรุงระยะสั้นนั้นเรามุ่งไปเฉพาะในเรื่องการแบ่งส่วนราชการ กับตำแหน่งอัตราซึ่งสภานี้ได้ให้ความเห็นชอบและก็ได้ดำเนินการไปจนเสร็จสิ้นไปแล้ว ความจริงการปรับปรุงระยะยาวนี้ในชั้นแรกกรรมาธิการคิดว่าคงจะพิจารณาไม่เสร็จจนกว่าจะเกือบถึงการเลือกตั้งนี้บังเอิญเราได้ทำงานอย่างเข้มงวดกวาดขันและก็มีคณะทำงานซึ่งเดินทางไปศึกษาเรื่องระบบของรัฐสภาในต่างประเทศบ้าง แล้วเอกสารต่าง ๆ ที่เราได้ศึกษา

LIRT

บ้างก็ได้ทำงานสำเร็จเร็วขึ้น จึงได้เสนอท่านประธานสภาเพื่อพิจารณาปรับปรุงในระยะยาว ซึ่งที่เรียกว่าในระยะยาวนั้นก็ด้วยเหตุผลที่ว่า เช่นการแบ่งส่วนงานหรือส่วนราชการอื่น ๆ ที่จะมารวมอยู่ในระบบรัฐสภา ๓ หน่วยนั้น เป็นเรื่องซึ่งเราจะทำไม่สำเร็จในระยะนี้ ถึงแม้จะมีรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอย่างนี้เป็นต้น เวลานี้ก็ยังไม่ มี เป็นตัวอย่างนะครับ และก็เรื่องการจัดที่นั่งเรื่องการเปลี่ยนแปลงจำนวนคณะกรรมการธิการ เรื่องตั้งกรรมการสามัญเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการบริหารงานรัฐสภาต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมคิดว่า ข้อบังคับของสภาเราก็เพิ่งออกไปคงจะมีการเปลี่ยนแปลงยังไม่ได้ในระยะนี้จึงเสนอมายัง ท่านประธานเพื่อจะเสนอต่อสภา เพื่อพิจารณาว่าจะควรเป็นการเสนอเพื่อทราบหรือเพื่อความเห็นชอบ อันนี้ก็ขอให้อยู่ในดุลพินิจของสภาที่จะพิจารณาอีกทีหนึ่ง ถ้าเป็นการเสนอ เพื่อทราบกระผมก็คิดว่าอาจจะมีข้อเสนอแนะของสภานี้ว่าให้สภาต่อไปปรับช่วงในการพิจารณา ดำเนินการก็ได้หรืออาจจะเป็นเพียงเสนอเพื่อทราบเฉย ๆ ก็ได้ อันนี้เป็นความคิดของคณะกรรมการ

นางบรรจง นิวาสะบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน บรรจง นิวาสะบุตร ในฐานะที่ดิฉันเป็นเลขานุการของคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม ถึงแม้ว่าเรื่องนี้จะ ได้ผ่านไปแล้วและได้มีท่านสมาชิก คือคุณสุรพันธ์ ได้ชี้แจงแล้วก็ตาม ดิฉันต้องขอถอนไป อีกสักเล็กน้อยเพื่อจะได้แถลงในเรื่องการตรวจรายงานการประชุมนี้ ในฐานะที่ดิฉันเป็น เลขานุการของคณะกรรมการนี้ ดิฉันขอยืนยันต่อสภาได้เลยทีเดียวค่ะว่า กรรมการ ของเราแต่ละครั้งไม่เคยขาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว ลำช้าอยู่ที่เจ้าหน้าที่ค่ะ ขอแถลงค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ก็เข้าใจ เพราะเหตุว่าทั้งทางท่านกรรมการ ธิการและทั้งเจ้าหน้าที่ เพราะเหตุว่าสภาที่เคยมีมานั้นนี้หนึ่งประชุมเพียง ๔๐ วันของเรานั้น ประชุมทั้งปี เพราะฉะนั้นก็เข้าใจทั้งท่านสมาชิก ท่านกรรมการและเจ้าหน้าที่ของเรา เป็นอันมาก ขอเชิญคุณใหญ่ ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมได้รับรายงานของกรรมการที่สภา ตั้งไปแล้ว คิดว่าดีมากพอสมควร แต่ว่าถ้าหากสภานี้จะรับทราบ ผมก็อยากจะทราบเรียน ข้อคิดบางประการ ประการแรกเรื่องที่นั่ง เราเห็นจะรอไม่ได้ นะครับ ถ้าหากว่าสภาใหม่เข้ามา

LIRT

ถึงจะมีสมัยประชุมสามัญ ๓ เดือน หรือ ๔๐ วัน และก็ไปซ่อมมันก็อาจจะได้ แต่ว่ารูปการเมือง
 ในเมื่อเลือกตั้งแล้วนั้น ผมคาดเอาไว้ว่าไม่เหมือนอย่างขณะนี้ การต่อสู้ระหว่างพรรคการเมือง
 มันคงจะหลีกเลี่ยงการประทุษร้ายกันไม่ค่อยจะได้ ผมมาดูที่นั่นแล้วก็ชักเสียว ๆ เพราะว่า
 ระเบิดขวดมันมากเหลือเกินเดี๋ยวนี้ ถ้าหากว่าที่นั่งที่จะโยนกันมาจากที่นั่งประชาชนละก็มัน
 ไม่ค่อยจะยากนัก และเข้มนวดกดขันก็ทำกันไม่ได้ สภานี้พออยู่ได้เพราะไม่มีใครอยากมา
 ขว้าง เพราะไม่มีอะไรที่จะเป็นอันตราย และการรวมกันเป็นพรรคการเมืองในการขัดแย้ง
 กันรุนแรงละก็ ใครจะมาทำสภานี้หรือห้องประชุมนี้ก็ใส่กระจกกันตุกระเบิดเสียบ้าง มันก็
 ไม่เจ็บไม่แสบอะไรหรอก เขาก็มีไมโครโฟนฟัง ดูซิครบรอบ ๆ นี่มันก็มีความปลอดภัยขึ้น
 นั้นเป็นประการแรก ประการที่สอง ในสถานที่ที่ผมเองเป็นคนร่างกฎหมายแยกข้าราชการ
 ออกจาก ก.พ. เป็นส่วนของสำนักงานเลขาธิการฝ่ายรัฐสภาหรือเป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภานั้น
 พระราชบัญญัตินี้ถ้าประกาศใช้ได้แล้ว การกำหนดตำแหน่งผมคิดว่าเห็นจะต้องรีบทำไว้
 รอรับสภาใหม่ เราเนี่ยจะสิ้นสุดยุติลงก็จริง แต่เราก็คงจะมีหน้าที่ว่าจะต้องรับรองสภาใหม่ ซึ่ง
 วาดภาพไว้จะมาในรูปใด ความปลอดภัยก็ดี ความสะดวกสบายก็ดี การที่จะพิจารณาหรือ
 ถกเถียงกันก็ดี ที่นั่งท่านรัฐมนตรีก็ดี กรรมการก็ดีที่ออกแบบมาแล้วผมดูแล้ว ดูไม่ได้
 จริง ๆ รัฐมนตรีจะนั่งกันครบคณะที่ตั้งมาก็ไม่มีที่นั่ง กรรมการถ้าจะตั้งคณะ ๓๕ คน
 ก็ไม่มีที่นั่งละก็พิกล ๆ ผมดูแล้ว ก็มันมี พวกเราเนี่ยไปเมืองนอกกันปีละครั้งหลายครั้งก็เห็น
 สภาในเมืองอื่น ๆ เขาย่าง ไม่รู้ออกแบบกันไว้อย่างไร แต่ว่าออกมาแล้วก็แล้วกันเถอะ มาเอา
 สตางค์ ๒ หนแล้ว ครั้งแรกผมอนุมัติไปไม่พอ นี่กว่าจะทำดีไม่เป็นเรื่องเลย และอีกอย่างหนึ่ง
 แต่เดิมมาตกลงกันไว้ว่านับคะแนนยกมือกันนั้นมันไม่ค่อยจะดีเหมือนกดสวิทช์ไฟ ผมมานั่ง
 อยู่หลายเดือนแล้วก็ไม่เห็นมีสวิทช์ไฟสักที สัญญาที่ทำกันไว้ว่าต้องมีแล้วทำไมไม่มีหรือไม่มี
 ใครทำกัน ผมก็ไม่รู้ทำไมมันเป็นอย่างนั้น นี่เป็นข้อสำคัญอยู่ ๒ ประการเรื่องคนนั้นผม
 อยากให้เป็นว่าเมื่อ กร. มีอำนาจกำหนดจำนวนข้าราชการหรือตำแหน่งหน้าที่และพวกเรา
 ใช้พวกพนักงานที่นี้รู้ว่าการขาดแคลนเป็นอย่างไร ขาดแคลนกระทั่งเครื่องมือกองการประชุม
 เครื่องมือไม่พร้อม เมื่อไม่พร้อมงานมันก็ไม่เร็ว เมื่อไม่เร็ว เดียวท่านสมาชิกก็ว่า แล้วก็ไป
 ถูกกรรมการ กรรมการก็เถียง ก็เถียงกันไปขัดกันมา และอะไรไม่ดีขึ้นเลยครับ ผมคิด
 อย่างนี้ อยากเรียนที่ประชุมนี้ว่าจะรับตั้งข้อสังเกตหรือจะรับแผนการที่กรรมการร่างมา

LIRT

ก็ตาม ขอให้คำนึงถึงสิ่งที่เฉพาะหน้า จริงหรือก็เขียนมาระยะยาวยาวก็ได้ ถ้าทำมันไม่เรียกว่ายาวสักก็วันก็เดือน สิ่งที่มีมันเป็นปัญหาก็ปัจจุบันนี้ ผมคิดว่าเรามีหน้าที่สำหรับสภาที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า คือคนไม่พอนี้ งานเอาดีไม่ได้หรอกครับ และเราก็ไม่มีทางที่จะรู้ว่าข้างหน้าเขาจะประชุมกันเมื่อไร จะประชุมกันมากกว่าเราหรือจะน้อยกว่าเราหรือ ๕๐ วัน แต่ ๕๐ วันมันขยายได้ สมาชิกก็ขยายได้ รัฐบาลขอพระราชทานกฎหมายก็ได้มันได้ทุกสิ่งทุกอย่าง เตรียมไว้ให้พร้อมเสียสวดค์ชาวบ้านไปเยอะแยะ และก็อุปสรรคก็มีผมเรียนข้อคิดเห็นครับว่าเผื่อจะได้ไปทำกันให้มันแก้อุปสรรคในปัจจุบัน เอาละยาวก็ยาวจะแก้เดี๋ยวนี้ก็ไม่มีใครว่า เรื่องเงินก็สภานี้เป็นคนให้ ไม่ใช่ใครที่ไหน ถึงรัฐบาลเองก็เถอะก็คงจะไม่ติดขัดในเรื่องเงิน เพราะเอาเงินมาใช้ในสภานี้ รัฐบาลก็ต้องอาศัยสภานี้ประชุม ผมจึงเรียนกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกให้คำนึงถึงที่ผมกราบเรียนท่านประธานไว้ด้วย

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา กระผมได้พิจารณารายงานผลการปรับปรุงระบบรัฐสภาระยะยาวของคณะกรรมการแล้ว กระผมมีความสงสัยและข้องใจในหน้าที่ ๒๕ เกี่ยวกับเรื่องผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญการปกครองที่เราได้เริ่มประกาศใช้กันฉบับใหม่เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๑๓ นี้ ในส่วนที่ ๖ เกี่ยวกับเรื่องผู้ตรวจเงินแผ่นดินรัฐสภา มาตรา ๑๖๘ ระบุไว้ว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้แต่งตั้งผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาตามมติรัฐสภานั้น ที่นี้กระผมได้พิจารณาดูผลการวิเคราะห์ของคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงระบบรัฐสภาระยะยาวแล้ว ก็ได้มีการมาวิเคราะห์กันว่าความเป็นมาของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้นมาอย่างไรและมีหน้าที่อย่างไร เพราะฉะนั้นมีความเห็นว่าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ควรที่จะเป็นองค์กรองค์กรหนึ่งขึ้นแก่ฝ่ายนิติบัญญัติ ที่นี้กระผมมีความสงสัยอยากใคร่เรียนถามความเห็นของคณะกรรมการว่าปัจจุบันนี้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่มีอยู่เวลานี้ สมควรที่จะโอนหรือย้ายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายรัฐสภาหรือไม่ หรือว่าควรที่จะเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร คือของฝ่ายรัฐบาลในอนาคต แล้วก็ฝ่ายทางรัฐสภาเรานี้ได้ริเริ่มจัดตั้งขึ้นมาใหม่ กระผมใคร่ขออยากฟังความคิดเห็นของท่านคณะกรรมการในเรื่องนี้ด้วยครับว่าจะมีความเห็นอย่างไรครับ ขอขอบคุณมากครับ

LIRT

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการได้เสนอความเห็นในรายงานของกรรมการฉบับนี้ โดยอิงบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเป็นต้นแบบซึ่งได้มีความเห็นแล้วว่าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ควรจะสังกัดอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติ แต่เรื่องที่จะโอนคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในเวลานี้ซึ่งยังอยู่ฝ่ายบริหารมาขึ้นกับรัฐสภาหรืออย่างไหน เป็นปัญหาที่จะต้องให้สมาชิกรัฐสภาขบคิดกันต่อไป เพราะว่าถึงอย่างไรก็ดีถ้าเผื่อจะไม่โอนคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งอยู่กับฝ่ายบริหารมาขึ้นรัฐสภา หมายความว่าโอนมาทั้งหมด รัฐสภาในอนาคตก็จำเป็นจะต้องตั้งผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาอยู่ดี จึงเป็นปัญหาอยู่ที่ว่าทางเลือกจะมีอย่างไรจะโอนข้าราชการรวมทั้งตัวท่านประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งยังอยู่ฝ่ายบริหารในขณะนี้มาขึ้นอยู่กับรัฐสภาเลย หรือจะให้ฝ่ายบริหารยังมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอยู่เป็นการตรวจสอบภายในของฝ่ายบริหารเอง แล้วก็รัฐสภาตั้งใหม่ขึ้นมาในรัฐสภาชุดต่อไปเพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้เรียนความเห็นไว้ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญคือในส่วนที่ ๖ แต่ไม่ได้ชี้ชัดลงไป เพราะว่ารายละเอียดของการที่จะโอนอันนี้คณะกรรมการคิดว่าจะต้องทำความเข้าใจกันในระหว่างฝ่ายบริหารในขณะนี้กับฝ่ายนิติบัญญัติในขณะนี้หรือจะรอให้ฝ่ายนิติบัญญัติในอนาคตมาตัดสิน คณะกรรมการจึงไม่ได้ชี้ชัดลงไป แต่ได้ทำความเข้าใจให้ทางเลือกไว้ดังที่ปรากฏอยู่ในรายงานหน้า ๒๗ แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านเลขาธิการรัฐสภาจะขอตอบชี้แจงเรื่องที่คุณใหญ่ยังสงสัย ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขอเรียนชี้แจงเรื่องเครื่องลงคะแนนที่คุณใหญ่ข้องใจ คือครั้งแรกเราได้ของงบประมาณไปสำหรับที่จะติดตั้งเครื่องลงคะแนน แต่ว่าตอนแรกนั้นสำนักงบประมาณได้ตัดเงินจำนวนนี้ลง และต่อมาก็ได้มีองค์การโทรศัพท์เข้ามาช่วยเหลือ ก็มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เขาก็ได้พิจารณาแล้วก็เสนอไปยังสำนักงบประมาณ ก็อนุมัติ การเห็นสัญญาได้เพิ่งเซ็นเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว สัญญานั้นมีกำหนด ๑๘ เดือน คือผู้จะเข้าประมูลนั้นเขาก็จะต้องส่งไปยังต่างประเทศ เมื่อประมูลได้แล้วไม่ว่าเขาจะเตรียมทำไว้ก่อนเพื่อที่จะขาย เพราะเครื่อง

LIRT

อย่างนั้นมันมีราคาแพง และไม่ใช่ว่าขายกันได้ง่ายๆ ปีหนึ่งอาจจะไม่ได้ขายเลย เพราะฉะนั้นเขาต้องสั่งทำ แล้วเราก็สั่งเป็นจำนวนมาก สำหรับจำนวนเครื่องที่จะติดตั้งตามเก้าอี้สมาชิกนั้นจะต้องติดตั้งเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นก็ต้องกินเวลา กระผมก็ได้เร่งขอให้เขาเร่งรีบที่จะมาติดตั้ง เขาก็รับว่าต้นปีใหม่นี้ก็อาจจะมาได้ทัน

นายสถาปน ศิริจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาปน ศิริจันทร์ กระผมทราบและจำได้ว่าเมื่อสมัยที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดสกลนครนั้น รัฐสภาได้ขออนุมัติสภาเพื่อที่จะชงงบประมาณมาสร้างสภานี้เป็นจำนวนเงินทั้งหมด ๗๐ กว่าล้าน แล้วเสร็จแล้วก็ได้ขยายในปีต่อมาอีกเป็น ๔๐ กว่าล้าน แต่ว่าไหนๆ เราได้พูดถึงดีกรัฐสภานี้แล้ว กระผมมีความข้องใจและอยากจะเสนอแนะอยู่อย่างหนึ่งว่า กระดาษอัดที่อยู่หลังท่านประธานสภานะคืนดีวันดีกระผมคิดว่ามันคงจะร่วงลงมาทับท่านประธานสภาเข้าวันหนึ่ง จนได้รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งซึ่งแม้ชาวต่างประเทศมามองเห็นแล้วว่า กระดาษอัดเพียงแผ่นละ ๓๐ กว่าบาท ๑๒ แผ่นมันจะเป็นเงินกี่ร้อยก็อัศจรรย์ กระดาษอัดเหล่านั้นถ้าจะทำให้มันดีขึ้น ให้มันเป็นศรีสง่าแก่บ้านแก่เมืองกว่านี้จะได้หรือไม่ กระผมรู้สึกอยากชาวต่างประเทศ ทูตานุทูต และสมาชิกรัฐสภาต่างประเทศที่เคยเข้ามาเยี่ยมรัฐสภามาหลายครั้งแล้วว่า กระดาษอัดนี้คืนดีวันดีคงจะได้ร่วงลงมาทับท่านประธานมือนั้นเป็นอะไรไปแล้ว พวกเราก็เป็นห่วง อีกประการหนึ่ง กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อท่านคณะกรรมการพิจารณาการปรับปรุงระบบงานรัฐสภาในหน้าที่ ๒๐ ที่บอกว่า ก่อนจะอภิปรายควรให้สมาชิกลงทะเบียนขออภิปราย เพื่อป้องกันความสับสน แต่ประธานสภาอาจอนุญาตให้สมาชิกที่ไม่ได้ลงทะเบียนขออภิปรายได้เมื่อเห็นสมควร ข้อเสนอดังกล่าวควรจะได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากหรือขัดแย้งในทางปฏิบัติ โดยจะกำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภาหรือประกาศหรือคำสั่งของประธานสภาประการหนึ่งประการใดก็ได้ กระผมยังมีความข้องใจเหลือเกินว่าเราจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภาอีกครั้งหนึ่งหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความในวาระนี้ และอีกประการหนึ่งนั้น ดูเหมือนจะเป็นการให้อำนาจท่านประธานสภามากเกินไปหรือไม่ ในการที่จะให้สมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดที่จะอภิปรายนั้นจะต้องไปลงชื่อขออนุญาตต่อท่านประธานสภาก่อน ก็จะไม่เป็นการเสียหายอะไร ถ้าสมมุติ

LIRT

ว่าท่านประธานสภาเป็นท่านประธานสภาปัจจุบันนี้ ซึ่งไม่ใช่ประธานสภามาจากพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดแต่ถ้าในอนาคต ๒ เดือนข้างหน้านี้ เกิดท่านประธานสภาเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดแล้ว การที่จะไปลงชื่อเพื่อขออภิปรายนั้นก็ย่อมจะมีความโน้มเอียงว่าท่านประธานสภาซึ่งสังกัดอยู่ในพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดนั้น ก็ย่อมจะให้โอกาสแก่สมาชิกพรรคของตนมากกว่าพรรคอื่น ๆ อย่างนี้จะเป็นไปอย่างนั้นได้หรือไม่ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการช่วยกรุณาชี้แจงด้วยครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงดังนี้ ข้อเสนอของกรรมาธิการที่ว่าต่อไปการอภิปรายอยากให้มีการลงทะเบียนล่วงหน้าเพื่อป้องกันการสับสนนั้น มิได้ระบุไว้เลยว่าในการลงทะเบียนนั้น ประธานสภาจะต้องเป็นผู้อนุญาตว่าให้ไปลงทะเบียนหรือไม่อย่างไร วิธีการลงทะเบียนก็คือว่า ถ้าในเวลาจะมีการประชุมสภา ใครอยากจะทำอภิปรายก็มาลงทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาก่อน แล้วทั้งนี้จะเป็นการป้องกันสิ่งซึ่งท่านสมาชิกได้แสดงข้อสงสัยไว้ ก็คือว่าถ้าประธานรัฐสภาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองแล้วก็จะมีการเลือกที่รักมักที่ชัง แล้วท่านสมาชิกที่ไปลงทะเบียนไว้ก็อาจจะอ้างได้ว่า กระผมได้ไปลงทะเบียนไว้ล่วงหน้าแล้ว แล้วก็มีชื่อตามที่ได้ไปบอกชื่อไว้แล้ว แทนที่จะไม่มีการลงทะเบียนเสียเลย แล้วก็ให้ท่านประธานสภาในอนาคตซึ่งจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองชี้เอา ท่านสมาชิกก็อาจจะมียกข้อป้องกันได้ คือว่าตัวได้ไปลงทะเบียนไว้ก่อนแล้ว อันนี้เป็นเรื่องปลีกย่อยเพื่อที่จะป้องกันการสับสนในการที่ท่านสมาชิกจะยกมือกัน ๒๐ คน แล้วท่านประธานไม่ทราบว่าจะชี้ใครก่อนชี้ใครหลัง เพราะว่าไม่ทราบท่านสมาชิกนั้นจะพูดด้วยเรื่องอะไร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่คุณสถาปนากล่าวถึงรูปภาพข้างบนที่ข้างหลังประธานเป็นตราของรัฐสภา ซึ่งผมเองเห็นว่าต่อไปจะขอมติสมาชิกเหมือนกันว่าจะเชิญไว้ข้างนอก และข้างในนี้จะอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะมาประดิษฐานไว้แทน

นายเจริญ คันธวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ พูดถึงเรื่องการอายุชาวต่างประเทศเรื่องรัฐสภาของเรานั้น กระผมเองก็มีความอายอย่างที่สุด

LIRT

ที่อาจก็คือว่าเราไ้เกินไปสำหรับประเทศไทยซึ่งมีฐานะยากจนแล้วก็ทำรัฐสภาเสียดีเหลือเกิน ในขณะที่เพื่อนบ้านของเรานี้กำลังไม่มีบ้านจะอยู่ ไม่มีข้าวจะกิน แล้วก็เราก็มำทำสภาเสียไ้หุรุ อย่างนี้ กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าอายมากกว่าที่จะว่ามันไม่ไ้หุรุเท่าที่ควร แผลงนี้ราคาไ้บาท ก็ไม่ทราบ แต่ว่าจะไ้ข้างนอกข้างในนะกระผมไม่อายุไ้ใครทั้งนั้น แต่ที่นี้ว่าถ้าหากว่าจะเชิญ รูปพระบรมฉายาลักษณ์มาเป็นสิ่งที่น่ายินดี แต่ว่ากระผมว่าความสำคัญของรัฐสภาเรานั้น อยู่ที่ว่าเราทำประโยชน์ไ้แก่ประเทศชาติเป็นที่เชื่อถือได้ไ้แค่ไหน อันนั้นเป็นสิ่งที่เราควรจะต้องภาคภูมิใจมากกว่ารัฐสภาของเราไ้ไ้แค่ไหน กระผมมีความเห็นเช่นนั้นครับ ท่านประธานสภา ที่เคารพ

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล : ท่านประธานที่เคารพ รายงานของคณะกรรมการนี้ กระผมคิดว่ามีสาระสำคัญและเป็นคุณประโยชน์เป็นอันมาก กระผมคิดว่าสภาน่าจะพิจารณา โดยเห็นถึงความสำคัญ แทนที่จะมาพูดถึงเรื่องกระดาดไม้อัดอะไรนั้นก็สุดแล้วแต่จะรับ สาระสำคัญของรายงานอันนี้ก็คือว่าเป็นข้อเสนอไ้ให้มีการปรับปรุงงานของรัฐสภาใน ๓ ด้านด้วยกัน คือ ๑. ในทางด้านกรรมาธิการ ๒. ในทางด้านการพัฒนาบุคลากร แล้วก็ ๓. ในการปรับปรุงหน่วยงานของรัฐสภา ซึ่งงานทั้ง ๓ ด้านนี้ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของรัฐสภาต่อไปในอนาคต ตามรัฐธรรมนูญของเรานั้นเราจะไ้การปกครองซึ่งมีรัฐสภา เป็นองค์กรสูงสุดทางการเมือง เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพของรัฐสภานั้นสำคัญอย่างยิ่ง ะบอบประชาธิปไตยจะเป็นไ้ได้ จะยังยืนจะราบรื่นอย่างไรหรือไม่ั้น ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งอยู่ที่ว่า รัฐสภานั้นทำหน้าที่ไ้หรือไม่ เพราะฉะนั้นรายงานนี้สำคัญครับ ไม่ใช่เรื่องที่เรามาตู่ ๆ กัน แล้วก็ผ่านไป ไม่ใช่เรื่องที่เสนอมาแล้วรับทราบแล้วก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น กระผมคิดว่าสภานี้ น่าจะพิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบแล้วก็ตัดสินใจมีมติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ถ้าไม่เห็นชอบก็เป็นอันตกไป ถ้าเห็นชอบแล้วก็ควรที่จะนำไปดำเนินการทันที การที่เราจะรอ สภาหน้านั้นเป็นการหวังน้ำบ่อหน้า ถึงแม้เราจะมีเวลาสั้น แต่โดยหน้าที่แล้วถ้าของมันดีแล้ว เราควรที่จะนำมาปฏิบัติทันที ทำไ้มากไ้น้อยไม่สำคัญ แต่เราควรที่จะเริ่มต้นกระผมอยากจะ ขอชี้ไ้ให้เห็นอย่างเช่นเรื่องกรรมาธิการนั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง รัฐสภาถ้าจะทำหน้าที่ไ้ นั้นจะต้องมีเครื่องมือ เครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งของรัฐสภาก็คือระบบกรรมาธิการตามรายงานนี้

LIRT

ก็ได้ระบุชัดเจนแล้วว่ากรมการนั้นน่าจะมีฐานะเป็นสภาส่วนเล็กช่วยรัฐสภาในการทำงานหลักของรัฐสภา ๓ ประการ คือ ๑. การออกกฎหมาย ๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารแล้วก็ ๓. การทำตัวเป็นส่วนกลาง เป็นตัวแทนมติมหาชน เป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับฝ่ายบริหาร หน้าที่ต่าง ๆ เหล่านี้สำคัญอย่างยิ่ง และถ้าจะทำได้แล้วระบบกรมการนั้นจะต้องมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นข้อเสนอในแต่ละข้อของคณะกรรมการการนั้นเป็นสิ่งที่สภานี้ควรจะพิจารณาอย่างยิ่ง และเมื่อได้พิจารณาแล้วกระผมอยากจะเห็นว่าเรามีมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ และเมื่อมีมติไปแล้วก็ดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น มีเวลาอยู่เพียง ๒ เดือนก็ทำเท่าที่เราจะทำได้ ไม่ใช่รอไปแล้วก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ก็เสนอให้ที่ประชุมได้พิจารณาอยู่แล้ว จะมีท่านผู้ใดอภิปรายอีกไหม

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมขอมติว่า ตามที่คณะกรรมการวิสามัญปรับปรุงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้พิจารณาปรับปรุงระบบงานรัฐสภาในระยะยาว ตั้งแต่เดือนมิถุนายนจนถึงเดือนตุลาคมศกนี้ เป็นเวลาถึง ๕ เดือน โดยได้พิจารณาปรับปรุงปัญหาต่าง ๆ เช่นที่เกี่ยวกับการปรับปรุงระบบคณะกรรมการการ ระเบียบแบบแผนและวิธีการปฏิบัติทั้งหลายเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและวิธีการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคน คือเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาใหม่ รวมทั้งพิจารณาถึงความเหมาะสมที่อาจจะมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ซึ่งขึ้นกับฝ่ายนิติบัญญัติ เช่นสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น ซึ่งรวมทั้งหมดร่วม ๘๖ หน้าในรายงานการพิจารณาปรับปรุงระบบรัฐสภาในระยะยาว ผมก็ขอประธานมติที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกผู้ใดเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ไม่มีสมาชิกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบด้วยก็
ขอขอบคุณคณะกรรมการวิสามัญปรับปรุงงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งมีท่าน
รองประธานเป็นประธานอีกทีหนึ่ง ซึ่งได้พยายามทำหน้าที่เป็นอย่างดีที่สุดแล้ว

ต่อไปยังมีเวลาเหลือที่จะพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ขอให้ที่ประชุมได้โปรดพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งมีอยู่เพียง ๓ มาตราด้วยกัน

(สำเนา)

วันที่ ๓๕๘๔/๒๕๑๗ วันที่ ๖ พ.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร.๐๒๐๓/๒๕๑๗๗๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา เป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประกอบ หุตะสิงห์

(นายประกอบ หุตะสิงห์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๐

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่า
ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวันและไม่ว่าในกรณีความผิดกระหนงดียวหรือหลายกระหนง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปีเว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการคำนวณระยะเวลานั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้นั้นต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๒ ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที”

แผนกระเบียบวาระ

ห.๕๕๒

ลาวัณย์ พิมพ์

ห.๕๕๒ ทาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับประมวล
กฎหมายอาญาเพิ่มเติม มาตรา ๓๐

โดยมีหลักการว่า แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขัง
แทนค่าปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประกอบความเข้าใจให้ง่ายขึ้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่า เนื่องจาก
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐ นี้ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการถืออัตรากักขังแทนค่าปรับ
ซึ่งในกฎหมายปัจจุบันนี้ให้ถืออัตรา ๕ บาทต่อ ๑ วัน แล้วในกรณีที่มิอัตราโทษปรับตั้งแต่
๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปีแต่ไม่เกิน
๒ ปีก็ได้ แต่ตามร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ ขอเสนอให้กักขังแทนค่าปรับโดยถืออัตรา ๒๐ บาท
ต่อ ๑ วัน และไม่ว่าในการนี้จะเป็นความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนด
๑ ปี เว้นแต่ในการนี้ที่ศาลพิพากษาปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทน
ค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๒ ปีก็ได้ สำคัญในการแก้ไขนี้ก็คือใน
ส่วนที่เปลี่ยนอัตราจาก ๕ บาทเป็น ๒๐ บาท และจาก ๑๐,๐๐๐ บาท เป็น ๒๐,๐๐๐ บาท
และในการที่รัฐบาลเสนอขอแก้ไขมาตรานี้ ก็เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมผู้
พ้นโทษ ภาค ๕ ของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เสนอ
ข้อเสนอแนะมายัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ส่งให้กระทรวงยุติธรรม
พิจารณา กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นสมควรตามที่เสนอ จึงได้เสนอพระราชบัญญัตินี้
ขึ้นมา ขอสมานี้ได้โปรดรับหลักการด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปราย ถือว่าเป็นการยุติการอภิปราย ผมใคร่ขอประทานมติว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนี้หรือไม่ท่านสมาชิกที่เห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอลดโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่เห็นว่าไม่ควรรับหลักการ ขอลดโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเพียงเปลี่ยนอัตราค่าปรับ และก็มีข้อความสั้น ๆ กระผมจึงขออนุญาตเสนอให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ โดยถือกรรมการเต็มสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอขอให้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยกรรมการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน ในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) :

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระหนงดียวหรือหลายกระหนง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการคำนวณระยะเวลานั้นให้นับวันเริ่มหักชั่งแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้นั้นต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๒ ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกหักชั่งแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที"

นายสุวิทย์ ระวังค์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวิทย์ ระวังค์ ครับ ในมาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับนี้ ให้ถืออัตราเบี้ยปรับต่อวันนี้ครบ กระผมเห็นว่าควรจะเป็น ๒๕ บาทต่อวัน เหตุผลที่กระผมคิดว่า ๒๕ บาทต่อวันนี้แหละครับ เพราะว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศให้แก่คนงานนะครับ ก็ยังใช้ ๒๕ บาทต่อวัน ที่นี้กระผมคิดว่าการที่จะเปลี่ยนอัตราค่าปรับแทน เราก็ควรจะถือ ๒๕ บาทต่อวันเพื่อให้สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศออกไป และก็กำหนดที่จะประกาศใช้ในเดือนมกราคม ปีหน้านี้ครับ

นายกิตติ สีนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในข้อที่สมาชิกขอแปรญัตติให้เป็น ๒๕ บาทต่อวันนั้น ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องครับ

นายสถาปน ศิริพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านได้กรุณาแปรญัตติจากอัตราค่าปรับแทนการกักขังในอัตรา ๒๐ เป็น ๒๕ บาทนั้น ความจริงถ้าจะพูดถึงให้สอดคล้องกับอัตราแรงงานซึ่งทางรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ในปัจจุบันเป็น ๒๕ บาทนั้นก็น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ถ้าเราจะมองไปให้ในแง่ที่ว่าบุคคลจะต้องถูกขังนี้เป็นผู้กระทำความผิด เป็นผู้ซึ่งกระทำความผิดอาจจะเป็นอาชญากร อาจจะเป็นผู้ซึ่งสังคมไม่ต้องการ เพราะฉะนั้นคนพวกนี้ก็ควรจะได้รับบทลงโทษหรือได้รับการตักเตือนบ้าง การกำหนดค่าของคนที่กระทำความผิดต่อวันกับค่าของคนซึ่งทำงานด้วยหยดเหงื่อแรงงานต่อวันนั้นไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ก็น่าจะเป็นสิ่งที่น่าจะพิจารณาเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายชำนาญ พงนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าตามร่างของรัฐบาลนั้นดีแล้ว โดยมีเหตุผลที่ท่านสมาชิกที่กล่าวท่านแรกนั้น กระผมเห็นว่าท่านมองเฉพาะค่าแรงงานเฉพาะในกรุงเทพ ฯ เท่านั้น ความจริงค่าแรงงานอย่างต่ำสำหรับต่างจังหวัดส่วนใหญ่นั้นกำหนดไว้เพียง ๑๖ บาทเท่านั้น กระผมเห็นว่าราคาค่าปรับต่อวัน คือการจำแทนค่าปรับนั้น ๒๐ บาทเห็นจะพอสมควรและก็ใคร่ขอสนับสนุนท่านสมาชิกคือคุณสถาปน ศิริพันธ์ ที่กล่าวว่า การที่จะตีค่าของคนเพื่อการจำคุกแทนค่าปรับนั้นร้ายบาทหรือพันบาทก็ไม่มีใครอยากจะจำหรอกครับ

LIRT

ถ้าพูดถึงว่าจำคุกแทนค่าปรับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลวันละ ๒๐ บาท นั้นดีแล้วครับผม

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ที่แรกกระผมก็มีความยินดีอย่างยิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กรุณาไม่ขัดข้องในเรื่องที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขอแก้การจำคุกแทนค่าปรับจาก ๒๐ บาทเป็น ๒๕ บาท แต่ก็มีท่านสมาชิกคัดค้าน กระผมเลยเห็นความจำเป็นจะต้องขึ้นมาให้ความเห็นต่อสภาฯ สภาฯตอนการพิจารณารัฐธรรมนูญ เราได้ท้วงทักท้วงหนาในเรื่องเสรีภาพในร่างกายของบุคคล จริงอยู่ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดแต่การกระทำผิดนั้นเพียงโทษค่าปรับหรืออาจจะมีจำคุกด้วยก็ตาม แต่ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะเสียค่าปรับได้ ก็ต้องเสียเสรีภาพแทนเงิน กระผมไม่ทราบว่าท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณา เงิน เสรีภาพ ชีวิตนี้เท่ากันหรือไม่ แต่กระผมเป็นคนโบราณ ก็เคยอ่านนิยายชาดกเรื่องพระเตมีย์ว่าชีวิตคนกับทรัพย์สินนั้นเทียบกันไม่ได้ เพราะชีวิตเป็นที่ทางแทนของทุกคน ส่วนเงินนั้นก็เป็นเรื่องว่าถ้าไม่ตายก็หาได้ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้ร่างของรัฐบาลที่ได้หยิบยกแก้ไขเงิน ๕ บาทมาเป็น ๒๐ บาทนั้นก็มีความกรุณาอย่างยิ่งยวดแล้ว แล้วท่านยังมีใจกว้างที่จะขยับไปถึง ๒๕ บาท แต่สมาชิกบางท่านกลับเห็นเป็นประการอื่น เรื่องนี้กระผมรู้สึกว่ามันเข้าใจในการใช้ดุลพินิจหรือในการพิจารณาเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา : กระผมขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรอง
(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปราย ผมใคร่ขอประธานมติ ตามที่คุณสุวิทย์ ระวังวงศ์ได้เสนอแปรญัตติว่า “ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตรายี่สิบห้าบาทต่อหนึ่งวัน” แต่ตามร่างของรัฐบาลนั้น “ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน” สดแล้วแต่ที่

LIRT

ประชุมจะลงมติ ท่านที่เห็นด้วยกับความเห็นหรือข้อแปรญัตติของคุณสุวิทย์ ระวังค์ ที่ให้
ถือการกักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลว่า ในการ
กักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติว่า ในการกักขัง
แทนค่าปรับให้ถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน

เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายต่อไปอีกแล้ว ถือว่าการอภิปรายนี้เป็นอันยุติ และ
เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในวาระที่ ๓ ผมขอประธานมดีท่าน
ผู้ใดเห็นว่าสมควรจะนำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้นำร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้

เวลานี้เป็นเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกาแล้ว ผมขอพักการประชุม และขอเปิดการ
ประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

LIRT

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้วผมจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เป็นการพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

ที่ ๓๘๘๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๐ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมหมาย อุนตระกูล

(นายสมหมาย อุนตระกูล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายบุญมา วงศ์สวรรค์ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ต่อมา นายบุญมา วงศ์สวรรค์ และนายเยื่อ สุสัยนต์ ได้ลาออกจากกรรมการที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เลือก นายสมหมาย สุนตระกูล และนายสุนทร เสถียรไทย เป็นกรรมการแทน และที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายสมหมาย สุนตระกูล เป็นประธานคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายไกรศรี จาติกวณิช ผู้อำนวยการกองควบคุมธนาคารและธุรกิจการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง นายอาภรณ์ นารถดิถิก นิตกรเอก กองนิติการ กรมสรรพากร นายประโยชน์ รังสิยานนท์ วิทยากรเอก สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลังและนายศุภกรีย์ แก้วเจริญ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนกำกับและตรวจสอบบริษัทเงินทุนและตลาดทุนฝ่ายกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

LIRT

<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	"
<u>มาตรา ๑๔</u>	"

๕. รายละเอียดการสงวนความเห็นของกรรมาธิการ

มาตรา ๔ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดคำว่า "เงินฝาก" ในวรรคหนึ่งของ (ก) ออกและให้ตัดข้อความในวรรคสองและวรรคสามของ (ก) ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออกด้วย

มาตรา ๕ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความใน (๘) เป็นดังนี้
 "(๘) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย"

มาตรา ๘ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดคำว่า "ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร" ใน (ก) ออก

LIRT

มาตรา ๑๒ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัด (๒)
ออกทั้งหมด

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **สนั่น เกตุทัต**
(นายสนั่น เกตุทัต)
เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๔๙ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๘ เป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวล
 รัชฎาการซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๖)
 พ.ศ. ๒๕๐๒

“บริษัทจดทะเบียน” หมายความว่า บริษัทจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“บริษัทจัดการกิจการลงทุน” หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาต
 ให้ประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึง
 ความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน

“กองทุนรวม” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งลงทุนร่วมกัน และสมชกทพยให้
 เข้าร่วมในกองทุนซึ่งจัดตั้งและดำเนินการโดยบริษัทจัดการกิจการลงทุนเป็นผู้ดำเนินการ
 ผลประโยชน์ตามโครงการในการประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
 กิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน

“บริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน” หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาต
 ให้ประกอบกิจการจัดการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบ
 กระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่ง
 ประมวลรัชฎาการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๙)
 พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ดอกเบี้ยสหพันธบัตร หุ้นกู้ เงินกู้ยืม ส่วนร ส่วนของหรือเงินฝาก ตัวเงิน
เงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม หรือประโยชน์อันเป็นผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอน
 กับราคาจำหน่ายที่ได้จากการซื้อตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็น
 ผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอนและได้ระบุราคาจำหน่ายไว้ในตัวเงิน
 หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้

LIRT

ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารตามวรรคหนึ่ง
ให้อถือเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้ทรงคนแรก

ผู้ทรงคนแรกตามวรรคสอง หมายความว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามส่วนนี้คนแรก
ที่เป็นผู้ทรงตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก ไม่ว่าจะได้รับ
โอนตั๋วเงินหรือตราสารดังกล่าวจากบริษัทเงินทุนหรือจากนิติบุคคลอื่น

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือ
 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือกองทุนรวม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่ง
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรประเภทที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม
 ไม่ว่าจะใช้เช็คหรือสมุดคู่ฝาก ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๑) (๒๒) (๒๓) และ (๒๔) ของมาตรา ๔๒
 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่
 ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“(๒๑) ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่ง
 ส่วหน่วยสร้างแรกในงวดที่งวดแรกได้ตอนและได้ระบุราคาต่อหน่วยไว้ในตั๋วเงินหรือตราสาร
 แสดงสิทธิในหนี้หนี้ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีใช้เงินของผู้ทรงตั๋วเงินหรือตราสารนั้นคนแรกตาม
 มาตรา ๔๐ (๔) (ก) ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก และผู้รับมีใช้เป็นผู้ทรงคนแรก

(๒๒) เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้จากการขายหุ้นของบริษัทจดทะเบียน
 เฉพาะในกรณีที่ได้อายุหุ้นเมื่อเกินหกเดือนนับแต่วันได้มาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

(๒๓) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม เฉพาะในกรณีที่ได้อายุ
 หน่วยลงทุนเมื่อเกินหกเดือนนับแต่วันได้มา

LIRT

(๒๔) เงินได้ของกองทุนรวม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(จ) เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) เท่าจำนวนที่ได้รับแต่ต้องไม่เกินวงเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และไม่เกินวงเงิน ๕,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีใช้บริษัทจดทะเบียน ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ได้รับเงินได้ดังกล่าวจากบริษัททั้งสองประเภท และหรือกองทุนรวม จะเลือกหักจากส่วนที่ได้รับจากบริษัทประเภทใดหรือกองทุนรวม เป็นจำนวนเท่าใดภายในวงเงินดังกล่าวก็ได้ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท และเมื่อได้เลือกหักอย่างใดสำหรับปีภาษีใดแล้วจะเปลี่ยนแปลงสำหรับปีภาษีนั้นไม่ได้

เมื่อหักลดหย่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว มีเงินได้เหลืออยู่เท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีกดังนี้

(๑) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวมร้อยละ ๓๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น

(๒) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีใช้บริษัทจดทะเบียนร้อยละ ๒๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น ถ้าได้รับเงินได้นั้นก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ที่เหลือนั้น ถ้าได้รับเงินได้นั้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินได้ดังกล่าวที่สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง"

LIRT

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“(๓) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) ที่เป็นดอกเบี้ยจากพันธบัตรของรัฐบาล หรือดอกเบี้ยจากเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖ ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีสำหรับเงินได้ดังกล่าวในอัตราต่อไปนี้ร้อยละ ๑๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) ดังต่อไปนี้

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๖ ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทเงินทุนหรือดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖

(ข) ร้อยละ ๒๐ ของเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก เฉพาะที่ได้รับก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (ก) แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรา ๕๘ (๓) (ก) และที่เห็นชอบด้วยที่ประชุมที่ประชุมที่ประชุมที่ประชุมเป็นผู้ส่ง ถ้าจ่ายก่อน
หรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้คำนวณหักตามอัตราในมาตรา ๕๘ (๓) (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี
ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นไป ให้คำนวณหัก
ตามอัตราภาษีเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่เงินประโยชน์ที่ได้ส่งต่อหรือส่งตัวเงินหรือ
ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามมาตรา ๕๐ (๕) (ก) ให้ถือว่าผู้ส่งหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อ
แสดงสิทธิในหนี้เป็นผู้ส่งเงินได้พึงประเมินและให้ผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อ
ผู้ส่งต่อโดยคำนวณตามผลส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อหรือส่งต่อ
มาตรา ๕๘ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ส่งหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อหรือผู้ส่งต่อ
ผู้โอนตัวเงินหรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้
พึงประเมินและให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้ถ้าจ่าย
ก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามอัตรา
ภาษีเงินได้และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (ก) ที่มีได้ระบุใน (ก)
และ (ข) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับที่มีภูมิลำเนาใน
ประเทศไทย ไม่ต้องหักภาษีตามมาตรานี้

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) (ข) ให้หักลดหย่อนตาม
อัตราในวรรคสองของมาตรา ๕๗ (๑) (จ) (๑) หรือ (๒) ก่อนแล้วคำนวณหักตามอัตราภาษี
เงินได้

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยเฉพาะพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙)
พ.ศ. ๒๕๐๘

LIRT

“(๑๐) สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจดทะเบียนไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ได้จากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวมมารวมคำนวณเป็นรายได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดตามวรรคหนึ่ง และบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็เงินปันผลเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิแห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓

“(๑๓) กิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”

มาตรา ๑๒ ความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปสำหรับ

(๑) ดอกเบี้ยที่ได้รับจากพันธบัตรของรัฐบาลที่ออกจำหน่ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคารในราชอาณาจักรที่ถึงกำหนดจ่ายภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการจะมีอะไรแถลงบ้างไหมครับ

นายสมหมาย ยุนตระกูล (ประธานคณะกรรมการ) : ในขั้นนี้คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีการมีการขอสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ได้สงวนความเห็นโดยให้ตัดคำว่า "เงินฝาก" ในวรรคหนึ่งของ (ก) ออก และให้ตัดข้อความในวรรคสองและวรรคสามของ (ก) ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออกด้วย

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภานิติบัญญัติ ร่างกฎหมายฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ มีการแก้ไขตัดทอนข้อความ และเติมข้อความในแหล่งต่าง ๆ อยู่หลายแห่งด้วยกัน มีความสลับและซับซ้อนตลอดจนความสับสนในการศึกษาเป็นอันมากแต่เป็นเรื่องที่เราจะต้องดูกันอย่างละเอียด กระผมใคร่จะเสนอเพื่อความสะดวกต่อการพิจารณาของสภานิติบัญญัตินี้ ถึงหลักการในการที่กฎหมายนี้จะออก และความกระทบกระเทือนที่จะเกิดขึ้นกฎหมายฉบับนี้มีจุดประสงค์ที่สำคัญอยู่ประการใหญ่ก็คือว่าจะสนับสนุนผู้ถือหุ้น จะสนับสนุนผู้ถือหุ้นด้วยมาตรการ ๒ ประการคือ

มาตรการที่ ๑ จะเก็บภาษีจากเงินฝากในธนาคาร เพื่อจะกระตุ้นหรือผลักดันให้ผู้ฝากเงินไว้ในธนาคารนั้นไปสนใจในการถือหุ้น แทนที่จะเก็บไว้เฉย ๆ

มาตรการที่ ๒ จะลดหย่อนผ่อนผันและยกเว้นรายได้ที่เกิดจากการถือหุ้นในตลาดหุ้นเพื่อที่จะไปช่วยกระตุ้นอีกครั้งหนึ่ง ให้ผู้ที่ถือหุ้นนั้นได้รับผลประโยชน์มากขึ้น อันนี้เป็นจุดใหญ่ ๆ เป็นจุดศูนย์กลางของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเกิดความ

LIRT

เดือตร้อน จะเกิดความลำบากแก่ประชาชน ข้าพเจ้าได้ขอสงวนเนื้อหาของการสงวนนั้นก็มี
อยู่ ๒ ประการ

ประการแรก เห็นว่าไม่สมควรที่รัฐบาลจะเก็บภาษีจากเงินฝากที่มีระยะเวลา
๑ ปี ซึ่งรวมทั้งเงินฝากออมทรัพย์ด้วย อันนี้ซึ่งกระผมเห็นว่าจะสร้างความเสียหายและสร้าง
ความเดือดร้อนให้แก่เศรษฐกิจ เป็นการที่ไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์

ประการที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าขอสงวนซึ่งจะได้อภิปรายเป็นข้อ ๆ เป็นส่วน ๆ ก็คือ
มาตรการที่จะให้เก็บภาษีจากผู้ถือเอกสารหรือตราสิทธิคนแรก ตราสิทธิอันนั้น ขอโทษตราสาร
อันนั้นมีความแตกต่างกันระหว่างราคา เมื่อผู้ซื้อซื้อจากบริษัทเงินทุน ความแตกต่างระหว่าง
ราคาที่คุณนั้นซื้อ และราคาซึ่งคุณนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าถือตราสารนั้นไว้ครบกำหนดเวลาอันนั้น
ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องในเรื่องหลักการ

ประเด็นใหญ่ ๒ ประการที่กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรจะได้ผ่านสภา
หรือว่าข้อสงวนของกระผม ควรจะได้รับการพิจารณาก็คือข้อที่ ๑ ในเรื่องความที่ไม่เป็นธรรม
ความที่ไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นแก่สังคมและแก่ประเทศชาติ ท่านจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้
เป็นการช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้ผู้ที่มีรายได้มากจึงจะกลัลงไปซื้อหุ้น ส่วนผู้ที่มีรายได้เพียงเล็กน้อย
หรือมีรายได้ที่ไม่เพิ่มขึ้นตามราคาของรายได้จำกัดที่เป็นธรรม คือผู้ที่ฝากเงินเอาไว้ เป็น
เงินฝากประจำเป็นผู้ที่พยายามเก็บหอมรอมริบเอาไว้ แต่ถ้าหากเจตนาธรรมนี้จะมาบังคับหรือ
พยายามจะมีเครื่องกระตุ้น เครื่องที่จะจูงใจให้บุคคลที่มีรายได้น้อยที่สุด ซึ่งเก็บหอมรอมริบนี้
พยายามที่จะเอาเงินนี้ออกไปซื้อหุ้นในลักษณะกาลเวลานี้กระผมเห็นว่ามันไม่สมควร แต่เดิม
นั้นกระผมไม่ได้ขัดข้อง การที่จะส่งเสริมให้มีตลาดหุ้น ให้มีผู้去买ซื้อหุ้นเป็นทางแห่งการ
พัฒนา แต่ว่าการกระทำวิธีนี้เป็นการกระทำที่ทำให้เห็นชัดกันว่า ผู้ที่มีรายได้น้อยนั้นกลับไม่ได้
รับความเป็นธรรมตามควร แม้กระทั่งจะได้รับการยกเว้นบ้างในกฎหมายนี้ก็ไม่ได้เขียนไว้
การยกเว้นก็ไม่มีแต่ผู้ที่ถือหุ้นที่ซื้อหุ้นไม่ว่าจะเป็นหุ้นใหม่หรือหุ้นเก่า ท่านยกเว้นให้ใครที่
เป็นผู้ซื้อหุ้น ผู้ที่ซื้อหุ้นนั้นต้องมีรายได้พอสมควร พอที่จะกล้าที่จะเสี่ยงว่าหุ้นนั้นบริษัทนั้น
ถ้าล้มไปก็ยังคงจะมีเงินอื่นแทนและที่จะสร้างความเดือดร้อน อันนี้เป็นเรื่องที่กระผมมี
ความเป็นห่วงมาก เรื่องความไม่เป็นธรรมนั้น ท่านก็เห็นอยู่แล้วแต่เรื่องความเดือดร้อนนี้

LIRT

จะยิ่งมากขึ้นไปอีกขณะนี้เราก็คงทราบอยู่แล้วว่า ของแพง ค่าครองชีพสูง ผู้ที่มีเงินฝากในธนาคารเวลานี้ต้องขาดทุนไปแล้ว ต้นทุนก็ขาดทุนไปแล้ว ๒๕ ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของได้ขึ้นราคาไปแล้ว และอาจจะขึ้นกันเรื่อย ๆ ไปในขณะนี้ยังไม่มีช่องทางประการใดว่าของจะลดลงมาหรือจะหยุดยั้ง แม้กระทั่งเดือนที่แล้วมาจะอ้างได้ว่าราคาค่าครองชีพสูงขึ้นเพียง ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ยังแสดงให้เห็นว่าไม่สามารถที่จะหยุดยั้งการเคลื่อนไหวในทางสูงของราคาได้ สิ่งเหล่านี้จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีเงินฝากประจำต้องประสบความลำบากอยู่แล้ว แล้วถ้าหากว่าดอกเบี้ยซึ่งได้ก็น้อยอยู่มาก ดอกเบี้ยได้เพียง ๗ เปอร์เซ็นต์แต่เดิมนี่เมื่อเงินเฟ้อมาก ๆ เข้า ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นไปเป็น ๘ เปอร์เซ็นต์แต่ถ้าจะเก็บภาษีจากดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นนี้ ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจะเป็นอย่างไร ก็จะเกิดความท้อแท้จะเกิดความท้อถอย นั้นประการหนึ่ง แล้วที่นี้ใครที่จะลำบากมากที่สุด ผู้ที่จะลำบากนั้น คือผู้ที่อยู่ในภูมิภาค เงินฝากออมทรัพย์ในส่วนภูมิภาคนั้นมีมากกว่าเงินฝากออมทรัพย์ในกรุงเทพมหานครถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ประเภทออมทรัพย์และเงินฝากประจำในภูมิภาคมีถึง ๑๖,๐๐๐ ล้านในพระนครมี ๒๔,๐๐๐ ล้าน ในภูมิภาคมีเงินฝากประจำ ๓,๔๐๐ ล้านเศษ แล้วในพระนครมี ๒,๔๐๐ ล้านเศษ สิ่งเหล่านี้จะเห็นได้ว่าผู้ที่อยู่ในภูมิภาคกลับจะได้รับความลำบาก แล้วคราวนี้ถ้าพิจารณาถึงด้านเงินเพื่อในส่วนภูมิภาคหรือว่าค่าครองชีพเราเรียกว่าค่าครองชีพก็แล้วกัน ในภูมิภาคนั้นค่าครองชีพสูงขึ้นกว่าในพระนคร ในพระนครค่าครองชีพเมื่อประมาณเดือนที่แล้วตรรกนี้ ๑๖๘.๗ แต่ในภาคเหนือค่าครองชีพขึ้นไปถึง ๑๘๗.๔ ตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐๗.๕ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ๑๗๕.๔ นี่ทั้งสองประการนี้ทำให้กระผมเกิดความเป็นห่วงก็สิ่งที่สมานนี้จะผ่านไปนั้นจะมีผลกระทบกระเทือน นอกจากกับคนทั่วไปแล้วจะกระทบกระเทือนถึงชาวชนบทเป็นอันมากเราพูดกันถึงเรื่องที่จะพยายามสนับสนุนรายได้จากชาวชนบท พยายามจะส่งเสริมที่จะให้มีการกระจายรายได้แก่ชนบท แต่ชาวชนบทส่วนสำคัญส่วนใหญ่อันหนึ่งนั้นน่าจะรายได้ที่มีอยู่บางส่วนนั้นน่าจะก็มีอยู่ในธนาคาร และการที่เราจะคิดที่จะเก็บภาษีนี้ไม่เท่ากับเป็นการลดรายได้ของชาวชนบทนั้นหรือ อันนี้จะไม่ใช่เป็นการที่เป็นไปตามเจตจำนงในการที่จะกระจายรายได้หรือเพิ่มรายได้ของชาวชนบท อันนี้ครับที่กระผมเกรงและกระผมเป็นห่วงมาก ก็ยังจะบอกกล่าวว่าการที่จะให้ชาวชนบทถอนเงินไปเพื่อไปซื้อหุ้นเพื่อให้สมเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ อันนี้ยังรับไม่ได้ ชาวชนบทส่วนน้อยเหลือเกินหรือแทบจะไม่มีเลยที่จะ

LIART

สามารถไปขายซึ่งล่วงรู้ได้ว่าหุ้นชนิดไหนควรจะซื้อ หุ้นชนิดไหนไม่ควรจะซื้อ หุ้นชนิดไหนมีการเสี่ยง หุ้นชนิดไหนไม่มีการเสี่ยง ชาวชนบทจะอย่างไร ถอนเงินออกมากก็ซื้อทองคำกันซีหรือมีเงินนั้นก็ซื้อที่ ซื้ออะไร แล้วสิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงดันกันต่อไปหรือไม่ ที่จะทำให้ราคาของขึ้นต่อไปอันนี้ครับ ในการที่เราจะผ่านกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง นอกจากหลักการทางเศรษฐกิจแล้ว เราต้องคำนึงถึงสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ด้วย เวลานี้เดือดร้อนกันไปหมดแล้ว เดือดร้อนกันทั่วไปหมด ยังไม่มีอะไรที่จะแสดงว่าความเดือดร้อนนั้นจะเหือดหายไป แล้วเราจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ต่อไปหรือที่จะให้ชาวชนบท แม้กระทั่งชาวกรุงซึ่งเวลานี้ ปัญหาต่างๆ กำลังประดังเข้ามา ปัญหาซึ่งจะมีส่วนในการที่จะดึงจะดันให้ราคาสูงขึ้น ปัญหาเรื่องรถเมล์ ปัญหาเรื่องน้ำมัน ซึ่งจะแก้ได้ตามวิถีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเคยเสนออีกเพียงชั่วคราว เรื่องน้ำตาล เรื่องอื่นๆ ที่กำลังจะตามเข้ามานั้น เราน่าจะคิดดูให้มันรอบคอบเสียก่อน ก่อนที่เราจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไป ซึ่งจะทำให้เกิดความยุ่งยาก และเป็นระหว่างที่จิตใจของประชาชนกำลังจะเลี้ยวอยู่แล้วนี่แหละครับ อันนี้เป็นประการแรก เป็นส่วนแรก ที่กระผมเห็นความจำเป็นที่จะต้องนำมาเสนอต่อสมานี้เพื่อที่จะได้พิจารณากันอย่างใกล้ชิดด้วยกันด้วยความต้องแท้ และด้วยความระลึกถึงความรับผิดชอบส่วนที่สองที่กระผมสงวนก็คือในส่วนที่ว่า ผลแตกต่างคือว่าสิ่งที่เกี่ยวกับผลต่างระหว่างราคาได้ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก และจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาได้ถอน กระผมขอยกตัวอย่างถ้าบริษัทเงินทุนออกตราสารชนิดนี้ในราคา ๘๐ บาทในวันนี้ และบอกว่าอีก ๑ ปี หรืออีก ๕ ปีข้างหน้า ท่านจะมาขึ้นเงินตราสาร อันนี้บริษัทจะซื้อในราคา ๑๐๐ บาท ผลต่างระหว่างราคาในวันนี้กับอีก ๕ ปีข้างหน้าคือรายได้ที่ท่านจะได้รับจากการลงทุน ๘๐ บาท แต่ท่านยังไม่ได้รายได้เลย ท่านจ่ายไปด้วยซ้ำ ๘๐ บาท แล้วท่านในฐานะที่เป็นผู้ทรงตราสารคนแรกท่านต้องจ่ายค่าภาษีให้กับรัฐบาลไปแล้วรายได้ยังไม่เกิดขึ้น แต่ท่านจ่ายภาษีไปแล้ว อย่างนี้ชอบธรรมอย่างไรได้ การเขียนกฎหมายปล่อยให้ไปเช่นนี้ได้อย่างไรได้ เป็นการสร้างหลักเกณฑ์ซึ่งต่อไปจะทำให้กระทรวงการคลังสามารถจะเก็บภาษีอากรก่อนจะมีรายได้ก็ทำได้ เราจะยอมกันอย่างนั้นหรือ เราจะมองแต่เพียงว่าเราจะต้องการรายได้ๆ ซึ่งอันนี้กระผมจะพูดต่อไปเป็นครั้งที่สอง เพราะว่าในการพูดในระลอกนี้ก็ยาวพอสมควร แต่ขอเรียนต่อสมานี้ให้เห็นว่า ความจำเป็นที่ต้องสงวนในมาตรานี้มีความ

LIRT

สำคัญอยู่เช่นนี้ มีความสำคัญที่เห็นว่าการจะเขียนกฎหมายไปเพื่อความสะดวกต่อการเก็บภาษี เราจะต้องหาว่าถ้าหากว่าไม่เขียนไว้เช่นนี้แล้ว อาจจะไปเก็บคนสุดท้าย หรือมีการผ่านมือ เปลี่ยนมือ ไปก็จะเก็บไม่ได้ กระผมคิดว่า คำอธิบายเช่นนี้รับฟังไม่ได้ เป็นคำอธิบายเพื่อสะดวกของผู้ปฏิบัติถ้ามีเช่นนั้นแล้วประชาชนจะมาจ่ายเงินภาษีอากรให้เป็นรายได้ของผู้ปฏิบัติทำไม ถ้าจะ ทำทุกอย่าง ๆ แล้วมันสะดวกกันไปหมด กระผมจึงมีความเห็นและมีความหนักใจมากกว่า ถ้าหากเราได้ปล่อยให้มีการเก็บภาษีในรูปแบบนี้ เก็บภาษีโดยที่รายได้ยังไม่ทันเกิด กาลต่อไป ภายหน้าจะเป็นอย่างไร กระผมขอเรียนเรื่องนี้ไว้ด้วยความหนักใจต่อสมานี้

นายชาญชัย ลีถาวร (กรรมธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงตามที่คุณเรณูได้พูดไปเมื่อกี้เป็นเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่ง เมื่อตอนที่รัฐบาลเสนอเข้ามาก็ได้มีการชี้แจง มีการอภิปรายกันจนกระทั่งรับหลักการไปแล้ว แต่ในเมื่อพูดในที่นี้ กระผมก็ใคร่ขอถือโอกาสชี้แจงเท่ากับว่าพูดซ้ำกันอีก ความจริงหลักการ อันนี้ในครั้งแรกที่เสนอเข้ามาทางสภานี้ก็ได้รับไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับปัญหาเรื่องการเก็บ ภาษีตามร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าเผื่อจะไปพูดให้กว้าง ๆ แล้วมันจะฟังลำบาก กระผมคิดว่า ควรจะรักษาขอบเขตให้แคบลงใน ๒ ข้อ หัวข้อใหญ่ ๆ ที่คุณเรณูพูดเมื่อกี้ก็คือเรื่องการเก็บภาษี เงินฝากประจำที่ธนาคารกับการให้ประโยชน์ในการซื้อขายหุ้น และรายได้จากการซื้อขายหุ้น ความจริง ๒ อันนี้เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทีเดียว อันนี้อาจจะ แยกกันอธิบายไปได้ เนื่องจากว่าการเก็บภาษีเงินได้จากเงินฝากธนาคารอันนี้ ในหลักการนี้ ถ้าเผื่อเป็นเงินได้แล้ว มันก็ควรจะจะต้องได้มีการเก็บภาษีเข้าทั้งหมด แต่ที่นี้เมื่อครั้งก่อนนั้น ที่เรายกเว้นให้ ในขณะนั้นกระผมเข้าใจว่ารัฐบาลมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นให้เป็นการชั่วคราว เท่านั้นเอง คือชั่วคราวในสมัยนั้นต้องการที่จะให้ประชาชนรู้จักการใช้ธนาคาร รู้จักการฝากเงิน ในธนาคารและปลูกฝังความนิยมในการซื้อพันธบัตรของรัฐบาล เพื่อให้มีการขายพันธบัตร ได้มากขึ้น ในครั้งนั้นถึงจะมีการยกเว้นภาษีเงินได้ประเภทนี้เพื่อส่งเสริมให้มีการฝากเงิน ในธนาคารและให้มีการซื้อพันธบัตรของรัฐบาลขึ้น โดยปกติของที่ยกเว้นเป็นการชั่วคราวนี้ ย่อมจะต้องได้มีการเอามาพิจารณาว่าสมควรจะต้องมีต่อไปหรือไม่บัดนี้เวลาที่ได้ผ่านมามาตั้ง ๑๕-๑๖ ปี และที่รัฐบาลได้ตระหนักดีแล้วว่าประชาชนก็มีความเจนในเรื่องการฝากเงินธนาคาร

LIRT

มีความนิยมในเรื่องการซื้อพันธบัตรรัฐบาล เพราะฉะนั้นอันนี้เพื่อรักษาความไม่เป็นธรรมในการยกเว้นต่าง ๆ นี่ให้มันเป็นธรรมขึ้น คือว่าเมื่อเป็นรายได้แล้วก็ต้องเสียภาษีเหมือนกัน และก็ควรจะเสียตามเกณฑ์นั้นไป แต่ตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ยังมีการผ่อนเป็นระยะด้วย คือว่าใน ๑๐ ปีแรกนี้เราให้เสียภาษีเฉพาะภาษีที่เงินฝากประจำนี้เสียทีเดียว ในชั้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไม่ต้องไปรวมกับภาษีอื่น เพื่อเป็นการผ่อนเพลาการะคล้ายกับว่าจะกลับไปเก็บภาษีอย่างเท่านี้ก็ให้เปลี่ยนเป็นขั้น ๆ เป็นตอนไปที่ว่ากรเก็บภาษีอันนี้จะทำให้มีการเดือดร้อนกันอย่างมากมาย อันนี้กระผมคิดว่าอาจจะเป็นการกล่าวเกินเหตุไปบ้าง เพราะเหตุว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เขียนเอาไว้อย่างชัดว่าถ้าเมื่อผู้มีรายได้น้อย คิดว่าถ้าเมื่อจะถูกภาษี อัตราภาษีของตัวที่จะต้องเสียนี้ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะคิดใหม่ โดยขอเสียตามอัตราภาษีเงินได้ที่ตัวจะต้องเสีย และก็เงินอะไรที่เสียเกินไปก็จะได้รับคืนทันที เป็นต้นว่าสมมุติว่าคนมีเงินฝากในธนาคารแสนบาทนะครับ ในขณะนี้ได้ดอกเบี้ย ๘ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็น ๘,๐๐๐ บาท ที่นี้ถ้าเมื่อ ๘,๐๐๐ บาทเกิดว่าเป็นคนที่ไม่มีรายได้ที่อื่นเลย มีรายได้เฉพาะเงินฝากเท่านั้นเองนี่แสนบาท เขาก็จะไม่เสียภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ เวลาหักไปแล้วเขาจะขอยื่นจากการกรมสรรพากรขอเสียภาษีโดยปกติของเขา คือในอัตรา ๗ เปอร์เซ็นต์และจากส่วนลดต่าง ๆ แล้วนี้ คน ๆ นี้ที่จะต้องเสียจะต้องเสียภาษีในราว ๒๑๐ บาทเท่านั้นเอง จำนวนนี้มากหรือครับ ที่นี้ลองคิดดูซิว่า คนที่ทำงานคิดอย่างคร่าว ๆ ว่าคนทำงานเป็นลูกจ้างได้เงินเดือนในราว ๖๐๐ บาท คน ๆ นั้นในปีนี้จะต้องเสียภาษีแล้ว แม้จะได้เงินเดือน ๖๐๐ บาท ก็ต้องเริ่มเสียภาษีเงินได้แล้ว แล้วก็จะมีเหตุผลอะไรบ้างครับที่คนที่ไม่มีเงินฝากในธนาคารตั้งแสนบาทแล้วก็ไม่ให้เขาเสียภาษี ซึ่งอันนี้ในหลักการแล้วกระผมนี้ก็ว่ามันเป็นการไม่ยุติธรรม เราควรจะแก้ไข เมื่อครั้งก่อนที่ยกเว้นให้ก็เพราะมีเหตุผลพิเศษที่เราต้องการจะปลูกฝังกิจการให้คนรู้จักการฝากเงินในธนาคารและให้คนรู้จักการซื้อพันธบัตรของรัฐบาลเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่ควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในเรื่องนี้ให้มันถูกต้อง ส่วนเรื่องการให้ประโยชน์ในเรื่องการซื้อขายหลักทรัพย์หรือว่าเงินปันผลต่าง ๆ มันเป็นอยู่ในข้อต่าง ๆ ต่อไป คือได้พูดแล้วก็อยากจะเรียนให้ทราบต่อไปด้วยว่า ความจริงอันนี้ที่เรามีมาตรการลดหย่อนภาษีให้บ้างก็เนื่องจากว่าเงินปันผลต่าง ๆ นี้มันจะต้องเสียภาษีหลายชั้นหลายซ้อน คือหลังจากในบริษัทโดยปกติแล้วมันต้องเสียภาษีเงินได้อื่น ๆ และยังต้องมาเสียเงินได้

LIRT

ส่วนบุคคลอีก เพราะฉะนั้นการหักลดหย่อนนี้ก็เพื่อที่จะให้มันเป็นการยุติธรรมขึ้นเท่านั้น และก็นอกจากนั้นการให้ลดหย่อนพิเศษอันนี้นอกจากทำให้ไม่ยุติธรรมแล้ว ก็ยังเป็นเครื่องส่งเสริมที่จะให้มีตลาดหุ้นมากขึ้น เพราะตลาดหุ้นนี้เป็นเรื่องสำคัญว่าเราควรจะต้องมีตลาดหุ้นที่จะหาเงินมาทำการลงทุนพัฒนาประเทศเราได้ ของใหม่ ๆ ธรรมดาที่มีขึ้นมาเราจะต้องพยายามหาวิธีอะไรที่จะขายออกไปที่จะทำให้คนรู้จัก ที่ทำให้คนเชื่อถือ มันก็เหมือนกับเมื่อตอนที่เราริมจะให้พวกเรารู้จักการฝากเงินฝากในธนาคาร รู้จักการซื้อพันธบัตรที่จะต้องมีการปรับปรุงอัตราภาษีพิเศษให้เพื่อส่งเสริมอะไรอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตลาดหุ้นนี้เป็นของใหม่นี้ก็เป็นมาตรฐานหนึ่งซึ่งรัฐบาลทำให้แล้วก็เป็นการกระทำที่คิดว่าเป็นการยุติธรรมดี สำหรับในขั้นนี้กระผมก็ขอกล่าวเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (กรรมาธิการ): ท่านประธานครับ ผมได้รับอนุญาตจากประธานกรรมาธิการร่างประมวลรัษฎากรให้เสริมข้อชี้แจงของท่านกรรมาธิการท่านหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างเก็บภาษีราษฎร ผมคิดว่าจะต้องมาชี้แจงต่อท่านสมาชิกเป็นผู้รักษาผลประโยชน์ของราษฎร และในที่สุดก็ต้องมาชี้แจงข้อขัดแย้งระหว่างกรรมาธิการด้วยกันเอง ข้อแรกผมกราบเรียนเบื้องหลังในการประชุมกรรมาธิการซึ่งไม่ปรากฏในรายงานฯ ผมเองกับผู้ที่สงวนคำแปรญัตติขั้นเดิมนั้นมีความเห็นเช่นเดียวกันและเห็นเสียด้วยว่าไม่ควรจะเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรนี้ แต่จำนนด้วยเหตุผลถึงความยุติธรรมในการเสียภาษีของแหล่งเงินกู้ เพราะว่าแหล่งเงินกู้ที่หลีกเลี่ยงภาษีเก่งกว่าธนาคาร ถ้าหากว่าจะไม่ไปทำให้ธนาคารเสมอกับแหล่งเงินกู้ ความยุติธรรมไม่เกิดขึ้นแน่นอน เมื่อผมจำนนแล้วผมก็ไม่สงวนไว้และเห็นด้วยกับกรรมาธิการข้างมาก ว่าถ้าจะเก็บภาษีทั้งนี้ก็จะต้องเก็บให้มันได้เงิน และวิธีที่จะให้เก็บได้เงินนั้น ไม่มีอะไรดีกว่าเก็บไว้หักจ่าย ณ ที่จ่ายครั้งแรก มันมีกฎหมายอยู่ฉบับหนึ่งซึ่งสภานี้ออกไปว่า ถ้าเปลี่ยนมือไปถึงบริษัท หมายถึงตลาดหุ้นหรืออะไรก็ตามใจเถอะว่า แล้วละก็จะไม่ต้องเสียภาษี เพื่อจะเก็บภาษีให้ได้ไม่ให้มีใครหลีกเลี่ยง ก็ต้องเก็บเอาในเมื่อเปลี่ยนมือในครั้งแรก ครั้งแรกคือหมายความว่าผลต่างระหว่างการซื้อกับการขายก็คือกำไรนั่นเอง มาตรา ๔๐ ตามประมวลรัษฎากรนั้นเก็บภาษีประเภทกำไรไว้แล้ว แต่ว่าการซื้อหุ้นและขายหุ้นเมื่อหักส่วนลดไม่เก็บตรงนั้นจะเก็บไม่ได้เลย ผมกราบเรียนอย่างนี้ สมมุติว่าผมไปซื้อหุ้นลดราคาไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หุ้นร้อยหนึ่งผมก็ซื้อ

LIRT

๘๐ บาท แต่จะไม่เก็บภาษีผมในวันที่ผมโอนหุ้นหรือไม่หักไว้ ณ ที่จ่าย ผมก็โอนไปให้ท่าน ประธานคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี่ซึ่งเป็นบริษัท พอไปถึงท่านประธานแล้วก็ไม่ต้องเสียภาษี ในที่สุดเขียนกฎหมายมาเก็บภาษีแต่ไม่ได้ภาษี มันจึงต้องเขียนไว้ว่า ความแตกต่างระหว่างการโอนกันนี้มันต้องเก็บในขั้นแรกนี่เป็นประเด็นแรกที่ท่านกรรมาธิการ ได้สงวนความเห็นไว้ ซึ่งผมว่าถ้าจะเก็บก็ต้องเก็บกันตรงนั้น ถ้าไม่เก็บตรงนั้นไม่ได้เลย นี่เป็นประการแรก ประการที่ ๒ ทำไมเดิมมาจึงไม่เก็บดอกเบี้ยยที่ฝากธนาคาร ขอให้ย้อนไปดู เมื่อสัก ๔๐ ปี ธนาคารไม่ใช้ของคนไทยเลย รัฐบาลต้องการให้มีธนาคารของคนไทยในประเทศไทย ธนาคารจะอยู่ได้ก็ต้องมีเงินฝาก คนจะฝากเงินก็ต้องล่อด้วยการให้ไม่ต้องเสียภาษีดอกเบี้ยยจากธนาคาร หลังจากนั้นแล้วธนาคารก็เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด แล้วก็ธนาคารเกิดเป็นดอกเห็ดนะสมความประสงค์ของรัฐบาลเมื่อ ๔๐ ปีมาแล้ว ที่นั่นมันเกิดขึ้นอีกว่าแหล่งเงินทุนเงินกู้ซึ่งมักจะเอาเปรียบธนาคารเพราะธนาคารนี้ถ้าจะให้เก็บภาษีหลักไม่ได้เลย ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ควบคุม กระทรวงการคลังก็ควบคุม ถูกละแหล่งเงินก็ถูกควบคุม แต่การคุมมันห่าง เมื่อห่างอย่างนี้จะเก็บจากที่นั่นแล้วก็ต้องเก็บจากที่นั่นมันจึงจะเสมอภาค ถ้าเราไม่เก็บภาษีลักษณะนี้ละก็เงินที่จะไปหมุนเวียนมันจะเข้าไปที่แหล่งเงินกู้ เมื่อมันเข้าไปอยู่ที่นั่นแล้วธนาคารก็เสียเปรียบ คนที่ซื้อสตัคก็เสียเปรียบ แต่กฎหมายไม่ช่วย ผมคิดว่าไม่ถูก ผมจึงไม่สงวนความเห็น ซึ่งเพื่อนกรรมาธิการสงวนความเห็น ประการต่อไปในเรื่องการที่ว่ากรรมาธิการไปเขียนอย่างนี้แล้วไม่ให้ออกผมก็อยากเรียนเพื่อนท่านสมาชิกว่าขอให้ดูหลักการ หลักการกฎหมายฉบับนี้มัดสมก และสภายอมให้ผูกมัด คือว่าจงใจจะแก้ในหลักการ ถ้าไม่ทำตามหลักการ ผมคิดว่าคงจะเกินอำนาจที่สภามอบให้กรรมาธิการ อันนี้ผม जानน จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้น กรรมาธิการจำเป็นต้องรับความต้องการของสภาที่รับหลักการกฎหมายนี้ไป จะไปบิดเบือนไม่ได้ ผมคิดว่าจะถูกดำเนินคดีเตียน ผมจึงถอนข้อสงวนและเห็นด้วยกับกรรมาธิการข้างมากกว่าถ้าจะเก็บภาษี ผมว่าดีกว่าที่จะไม่เก็บ ที่จะให้ยกเลิกเก็บภาษีในเรื่องนี้นั้นฐานะการเงินของประเทศเราใคร ๆ ก็รู้ว่าเงินมันชักจะเฟ้อ ราคาเงินบาทมันชักจะถูก เมื่อเงินบาทถูกค่าครองชีพมันก็สูง เมื่อค่าครองชีพสูงก็ขึ้นเงินเดือนขึ้นค่าแรงงาน ไม่ขึ้นก็สไตรค์ ถ้าค่าเงินบาทมันสูงละก็มันเลี้ยงกันได้ในชีวิตของคนงานและข้าราชการหรือลูกจ้างทั้งหลาย มันก็จะช่วยฐานะเศรษฐกิจ นี่ผมมีความเห็นของผมอย่างนั้น กรรมาธิการท่านไม่ได้พูดกันถึง

LIRT

ปัญหาที่ผมเรียนประเด็นนี้หรือ แต่ที่ผมเรียนนี้ก็คือหมายความว่ากรรมการจะต้องมีความเห็นของตัวเหมือนกันว่าเรายอมตกลงไปอย่างนี้ ผลมันจะเกิดอย่างไรในทางเศรษฐกิจ ในกรรมการนั้นมีนายธนาคารอยู่หลายคนรวมแล้วก็ ๖ ธนาคาร คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีธนาคารอยู่ ๒ ธนาคาร กรรมการที่เป็นนายธนาคารอื่นอีก ๔ ธนาคาร กัดกลบยินยอมเห็นด้วยเพื่อความยุติธรรมในการเสียภาษี อย่าให้เขาเสียโดยแหล่งเงินทุน ไม่เสียและแหล่งเงินทุนจะเสียก็ควรจะเสียเท่ากับเขา และจะเก็บภาษีแล้วก็อย่าให้หลีกเลี่ยง ถ้าเก็บภาษีแล้วให้หลีกเลี่ยงก็อย่าไปออกกฎหมายเก็บภาษี แต่กรรมการไม่มีหน้าที่หรือไม่มีสิทธิที่จะไม่พิจารณากฎหมายนี้ซึ่งสภารับหลักการไปแล้ว กรรมการมีหน้าที่รับใช้สภาตามที่ได้รับหลักการไปแล้ว ผมจึงกราบเรียนว่า การที่จะไม่รับร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นก็เป็นเรื่องของสภา แต่ว่าเหตุผลที่กรรมการทำมาอย่างนี้ก็มีเหตุผลอย่างที่ได้กราบเรียนมานี้

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมคิด ศรีสังคม กระผม ขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านกรรมการเสียงข้างน้อย ขอประธานโทษ คือคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ที่ท่านได้สงวนเรื่องเกี่ยวกับเงินฝาก และผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารนั้น กระผมมีความรู้สึกลักษณะท่านประธานที่เคารพ การที่รัฐบาลได้เสนอแก้ไขประมวลรัษฎากรมานี้ ความมุ่งหมายของท่านประการแรก ก็มุ่งที่จะเก็บภาษีอากรเพื่อเพิ่มพูนรายได้ของแผ่นดิน อีกประการหนึ่งนั้นก็เพื่อที่จะส่งเสริมตลาดหุ้นโดยในขณะเดียวกันก็หาทาง กระผมไม่อยากจะใช้คำว่า กัดกันในทางอื่น เพื่อที่จะให้แหล่งเงินนั้นไหลเข้ามาสู่ตลาดหุ้น สำหรับในด้านการเพิ่มพูนรายได้ของแผ่นดินนั้น กระผมเห็นว่ารัฐบาลนี้ยังมีทางเลือกหลายทางที่จะหาเงินได้ ในด้านการเก็บภาษีอากรนั้น เวลานี้เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่าในทางปฏิบัติ ภาษีอากรรั่วไหลไปมาก ถ้าหากว่าท่านถามเจ้าหน้าที่สรรพากรหรือท่านกรรมการเอง ซึ่งหลายท่านที่เคยผ่านเรื่องการเก็บภาษีอากร และท่านกรรมการบางท่านก็เป็นอธิบดีกรมสรรพากรด้วย ก็คงทราบดีแล้วว่า ถ้าหากว่าวิธีการเก็บภาษีอากรของเรามีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เราจะได้ภาษีอากรเพิ่มขึ้นถึงเท่าตัว อันนี้กระผมทราบจากเจ้าหน้าที่สรรพากรเอง เพราะฉะนั้นการที่จะหารายได้แผ่นดินมาเพิ่มพูนในการพัฒนาชาติบ้านเมืองนี้ เรายังมีทางที่จะทำได้อีก แทนที่จะมาออกกฎหมาย ซึ่งในขณะนี้

LIRT

กระผมเห็นด้วยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือกรรมการ คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ว่า ออกมาแล้วมันไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม ในมาตรา ๔ (ก) นี้ ที่ไม่เป็นธรรมแก่สังคมนั้น เราจะเห็นได้ชัดว่ารัฐบาลได้เสนอให้เก็บหลายอย่าง เก็บภาษีหลายอย่าง เป็นต้นว่า เงินกู้ยืม จำนำ จำนอง อย่างนี้เป็นต้น รวมทั้งเงินฝากด้วย แต่ว่าท่านกรรมการกลับไปตัดเงินกู้ยืม จำนำ จำนองไม่ให้เสียภาษีแต่ตรงกันข้ามกลับมาให้เก็บภาษีเงินฝาก อันนี้เห็นได้ชัดว่าก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี ซึ่งเป็นการขัดกับหลักการเก็บภาษีอากร อันนี้เห็นได้ชัด ผู้ที่จะให้เงินกู้ยืมได้ดี จำนำก็ดี จำนองก็ดี เป็นบุคคลที่มีฐานะในทางการเงินดีอยู่แล้ว แต่ท่านกลับไม่เก็บภาษีอากร แต่ตรงกันข้ามเงินฝากนี้เป็นเงินที่ประชาชนเก็บหอมรอมริบมาฝากธนาคารไว้หวังที่จะให้มีรายได้บ้างตามสมควรอย่างที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยคือคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ได้กล่าวไว้ว่ารายได้ผู้ที่ฝากเงินในธนาคารนั้นนะ เป็นคนในชนบทเป็นส่วนใหญ่ อันนี้ก็เห็นได้ชัดแล้วว่าผู้ที่มีรายได้เล็กน้อยนั้นพยายามที่จะเก็บหอมรอมริบแต่ว่ารัฐบาลนี้กลับไปติดตามเก็บภาษีอากรจากเขา มันเข้าลักษณะที่เรียกว่าส่งเสริมผู้มั่งมีเงิน คนมั่งมีแล้วไม่เก็บภาษีอากรอย่างคนที่มั่งมีเงินให้กู้ยืม คนที่มีเงินที่ให้คนมาจำนำ จำนองกลับไปส่งเสริม แต่ว่าติดตามเบียดเบียนผู้เก็บเล็กผสมน้อย อย่างนี้กระผมเห็นว่ามันไม่เป็นธรรมแทนที่ท่านจะส่งเสริมตลาดหุ้น มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ ถ้าท่านคิดกันไม่ให้คนนำเงินไปฝากธนาคารอย่างนั้นะครับ ถ้าท่านตกลงจะเก็บภาษีคนฝากเงินธนาคารนี้ครับ เท่ากับว่าท่านไม่ส่งเสริม ซึ่งก็ตรงกับที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงไปแล้วว่าตอนนี้ท่านจะไม่ส่งเสริมแล้วผู้ที่ฝากเงินนี้จะถอนเงินหรือว่าเขาจะไม่ไปฝากธนาคาร และเงินนี้จะไหลเข้าไปตลาดมืด ตลาดมืดนั้นก็คือพวกที่หากินทุจริตประชาชนให้เขากู้ยืมร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน นี่มีอยู่ทั่วไปครับเดี๋ยวนี้กำลังทุจริตกันอยู่ครับ นายทุนเงินกู้เขาจะไม่นำเงินไปฝากธนาคารแล้ว เขาก็จะมาเก็บไว้เป็นตลาดมืดทุจริตผู้ที่ยากไร้ เก็บร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาที่ปรากฏอยู่ทั่วไปขณะนี้ อันนี้แหละครับ แทนที่ท่านจะส่งเสริมตลาดเงินกู้ มันจะเป็นลักษณะตรงกันข้ามกระผมคิดว่าตลาดเงินกู้มัน เป็นสถาบันในทางการเงินอย่างหนึ่งซึ่งเราจะมาตรากฎหมายให้มันเกิดขึ้นทันทีทันใดตามใจเรานั้นมันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ ตลาดเงินกู้ก็ดี ระบบธนาคารก็ดี ประวัติศาสตร์ในทางนี้เขาชี้ให้เห็นว่ามันเป็นวิวัฒนาการอย่างหนึ่ง เราจะมาออกกฎหมายบังคับให้มันเจริญงอกงามทันเหมือนกับใส่ปุ๋ยแล้วให้ต้นไม้มันขึ้นทันทีทันใดเรา

LIRT

นั้นมันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วย เพราะว่าแทนที่มันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไปก่อให้เกิดความเป็นธรรมนั้น มันกลับจะมีลักษณะตรงกันข้าม ทั้งนี้สำหรับผู้ที่จะฝากเงินไว้ในธนาคาร เพื่อหวังที่จะมีรายได้บ้างตามภาษาหรือตามอัตราดอกเบี้ยนั้น ในสมัยที่ข้าวของมันแพงขึ้นทุกวัน หรืออย่างที่เรารู้จักว่าเงินเฟ้อขึ้นนะครับ ปกติเขาก็ฝากอยู่ในฐานะลำบากอยู่แล้ว ยกตัวอย่างว่าเขามีเงินแสนบาทไปฝากไว้ในต้นปี แล้วสิ้นปีเขาได้เงินดอกเบี้ย ๘,๐๐๐ บาท แต่ว่าต้นปีนั้น ยกตัวอย่างใช่ ๑๐๐ ฟองราคา ๖๕ บาท แต่ว่าพอสิ้นปีใช่ ๑๐๐ ฟองราคา ๑๓๕ บาทหรือ ๑๐๐ กว่าบาทมูลค่าหรือว่าอำนาจการซื้อของเงินมันตกลงไปตั้งครึ่งก่อนแล้วครับ ๘,๐๐๐ บาทนี้มีมูลค่า ๘,๐๐๐ บาทหรือครับ เหลือเพียง ๕,๐๐๐ บาทกว่าเท่านั้น อย่างนี้แล้วท่านยังจะไปตามเก็บภาษีเขาอีก อันนี้มันก็ไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าการที่จะเก็บภาษีเงินฝากนี้ แล้วก็ไปตัดเรื่องเงินกู้ยืมจำนำจำนองนี้ มันเป็นการส่งเสริมคนมีแล้วก็ติดตามเบียดเบียนผู้ยากจน กระผมจึงไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอตั้งประเด็นว่า เงินกู้ยืม จำนำ จำนองที่คณะกรรมการการติดต่อออกนั้น กระผมขอให้อยันไว้ และเงินฝากนั้นให้ตัดดอกเบี้ยเพื่อความเป็นธรรมอย่างที่เราได้ทราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตติที่สงวนไว้ให้ตัดข้อความในมาตรา ๕ เรื่องเงินฝาก (ก) นะครับ คือตามกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่เป็นการพิจารณาให้เก็บภาษีจากพันธบัตรทุนกู้เงินฝาก ตัวเงินการมาธิการสงวนไว้ให้ตัด คำว่า "เงินฝาก" ออก กระผมเห็นด้วยกับการมาธิการที่ได้สงวนไว้ กระผมอยากจะพูดในประเด็นที่ยังไม่มีผู้พูด คือประเด็นถึงผลเสียหายในทางการเงินของประเทศ กระผมคิดว่าในทางการเงินของประเทศเดี๋ยวนี้ถ้ายอมรับข้อเท็จจริงกันตามนายธนาคารทุกคน ถ้านายธนาคารเหล่านั้นกล้าพูดความจริง จะทราบว่าเดี๋ยวนี้เงินในประเทศเราถูกไปอยู่ต่างประเทศมากขึ้นหลังจากรัฐบาลได้เสนอกฎหมายให้มีการเก็บดอกเบี้ยจากเงินกู้จากดอกเบี้ยเงินฝากนี้แล้ว เพราะว่าภาวะในทางการเงินเดี๋ยวนี้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ดอกเบี้ยในต่างประเทศให้ดอกเบี้ยเงินฝากสูงกว่าในประเทศไทยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเมื่อรัฐบาลมาเสนอกฎหมายให้เก็บภาษีจากดอกเบี้ยของเงินฝากไม่มีใครที่อยากจะเสียเงิน เมื่อเป็นอย่างนี้ผลประโยชน์ที่จะได้ คือส่งเงินไปฝากในต่างประเทศได้ดอกเบี้ยสูงไม่ต้องเสียภาษี

LIRT

ฝากในประเทศดอกเบียต่ำกว่าแล้วยังต้องเสียภาษีอีก ผู้มีเงินจึงพยายามที่จะส่งเงินออกไปฝากต่างประเทศ บางท่านอาจจะคัดค้านว่าส่งเงินส่งออกไปยาก เมื่อเข้านี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้เอาหลักของกฎหมายที่มีอยู่เฉพาะในตัวหนังสือ แต่ความจริงมันไม่ได้เป็นไปตามกฎหมายว่าส่งออกไปไม่ได้ แต่กระผมทราบมานี้ นายธนาคารบางคนก็ต้องทราบ่วิธีการฝากก็คือการส่งของออกไปขายต่างประเทศ แล้วเงินเหล่านั้นก็อยู่ในต่างประเทศโดยฝากต่างประเทศ เพราะกลัวภาษีจากเงินฝากประการหนึ่ง และเพราะดอกเบียเงินฝากในต่างประเทศสูงกว่า ปัญหาที่เองกระผมคิดว่าความเห็นของกระทรวงการคลังในขณะที่เสนอกฎหมายรับหลักการของกฎหมายนี้ในวันเสนอหรือวันที่คิดริเริ่มร่างกฎหมายนี้จนกว่าจะผ่านคณะรัฐมนตรี ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกามาสู่สภา ก็เป็นเวลาาน เข้าสู่สภาแล้วรออยู่จะพิจารณา ก็เป็นเวลาาน พิจารณาแล้วว่าจะผ่านวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ก็เป็นเวลาหลายเดือน เหตุการณ์เกิดเปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้ กระผมคิดว่าถ้าพูดกันด้วยความสุจริตใจ กระทรวงการคลังเองก็น่าจะทราบว่าวิธีการเงินของเราเกิดเปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้ เงินเราออกไปต่างประเทศมากเช่นนี้ เกิดผลเสียหายแก่ประเทศ กระผมคิดว่ากระผมจำได้ว่า ในครั้งนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงว่า ถ้าเก็บภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของดอกเบียเงินฝาก ก็จะได้ปีหนึ่งประมาณ ๓๗๐ ล้านบาทโดยประมาณถ้ากระผมจำผิดก็ขอโทษด้วย เมื่อเราได้เงินมา ๓๗๐ ล้านบาท ที่แรกกระผมเองในฐานะตัวแทนของประชาชน โดยกระผมเป็นประชาชนอย่างแท้จริง ไม่มีส่วนในทางราชการเลยกระผมก็ตั้งใจที่จะได้เก็บภาษีจากดอกเบียเงินฝากของคนมีเงินมาสัก ๓๗๐ ล้านบาทต่อปีเป็นอย่างน้อยก็ตั้งใจแต่เมื่อมารู้พฤติการณ์ว่าพฤติการณ์การเงินเปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ ดังที่กระผมกราบเรียนนี้ก็เกิดเสียหายในทางการเงินของประเทศ เงินออกไปอยู่ต่างประเทศมากจนถึงรัฐมนตรีคลังคนนี้เองทำข่าวขึ้นมาให้เป็นทีวีพากษ์วิจารณ์กันคือการพิมพ์ธนบัตรเพิ่มที่โรมส์เดอลาร์ ว่ามีการได้เปอร์เซ็นต์กัน ได้ไม่ได้กระผมไม่เกี่ยว แต่แสดงให้เห็นว่าการหมุนเวียนของธนบัตรในประเทศของเราลดน้อยลงไปอีก จึงน่าจะเป็นเหตุผลประกอบว่าเงินถูกออกไปอยู่ต่างประเทศมากขึ้น ด้วยสาเหตุอันนี้ด้วยนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือราคาทองคำ ทองคำราคาสูงขึ้นในต่างประเทศ ราคาทองคำสูงกว่าในประเทศ มีการลักลอบทองคำออกไปขายทั้งทางด่านลาวและทางสนามบินท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ ก็มี ส่งออกไปขาย มีกำไรสูง เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การเงินของเรา

LIRT

ลดน้อยลงภายในประเทศ การหมุนเวียนเงินภายในประเทศลดน้อย และเกิดผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติ ด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนนี้ กระผมสนับสนุนประเด็นที่ให้ตัดคำว่า “เงินฝาก” คือไม่เก็บภาษีจากเงินฝาก สำหรับกระผมเองมีความเห็นว่าการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากคนรวยนี้ กระผมเห็นด้วย แต่เมื่อกระผมมาได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาวะการเงินอย่างนี้ กระผมคิดว่าผลเสียจะมีมากกว่า กระผมจึงสนับสนุนกรรมาธิการที่สงวนไว้

นายอำนาจ วีระวรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมในนามของคณะกรรมาธิการ ใครจะขอกราบเรียนชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวเสนอแนะ หรือให้ข้อคิดเห็นตั้งประเด็นขึ้นมา ประการแรกก็คือ ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจว่าเพราะเหตุใดคณะกรรมาธิการจึงตัดการริเริ่มที่จะต้องเก็บภาษีจากดอกเบี้ยที่ได้จากเงินกู้ยืม จำน่าหรือจำนอง ซึ่งท่านเห็นว่าเป็นการเก็บภาษีจากเงินได้ของผู้ที่เป็นนายทุนผู้ที่มีรายได้สูง ข้อนี้กรรมาธิการเห็นด้วยทุกประการ และความจริงก็ยังคงไว้อยู่ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอรับการพิจารณาในวาระที่สองนี้ เป็นแต่เพียงว่าได้เปลี่ยนถ้อยคำไปแทนที่จะใช้คำว่าเงินกู้ยืม จำน่า จำนองก็ใช้คำว่าเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม เพราะฉะนั้นก็ยังคงที่จะมีความตั้งใจและเจตนาที่จะจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทนี้อยู่ ซึ่งก็เป็นเจตนาที่ตรงกันทุกประการ ประการที่สองที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจว่าการจัดเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากนี้จะเป็นการเก็บจากคนที่มียาได้ต่ำซึ่งเมื่อเทียบกับเงินได้ประเภทอื่นคือไม่ไปยกเว้นคนที่มียาได้สูงหรือพวกนายทุน มาเก็บกับคนที่ยากจน อันนี้คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาข้อเท็จจริงอย่างถ่องแท้ และก็มีความเห็นว่าเป็นจริงอยู่ ถึงแม้เงินฝากประจำในท้องถิ่นชนบทนั้นจะมีอัตราสูงพอสมควรเหมือนกัน แต่ก็ข้อเท็จจริงก็ปรากฏอยู่ว่า คนในท้องถิ่นชนบทชาวไร่ชาวนาของเรานั้น ที่เราจะไปเก็บภาษีนี้น่าจะเป็นผู้ที่ยากจน ผู้ที่ขณะนี้แม้กระทั่งอำนาจทางการเงินหรือว่ารายได้ที่มีอยู่ก็ไม่เพียงพอ แม้จะรักษาที่ดินของตน เป็นเรื่องที่เราเก็บจากคนซึ่งมีหลักฐานประจักษ์พยานปรากฏอยู่ชัดเจนว่ามีเงินได้จากการฝากประจำแล้วก็ได้มากพอสมควร ท่านกรรมาธิการซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการในการเก็บภาษีด้านนี้ ทางกรมสรรพากรก็ได้เรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกสภาแล้วว่า การเก็บภาษีนี้นั้นเราเก็บเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ใช่เก็บเสมือนเป็นรายได้ทั่วไป ซึ่งถ้าผู้มีรายได้สูงก็อาจที่จะเก็บถึง ๔๐-๕๐ เปอร์เซ็นต์ ตามประมวลรัษฎากรแต่เก็บในอัตราตายตัวเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

LIRT

แล้วก็ก็เป็นเพราะว่าในอดีตนี้เราเคยยกเว้นกันมานานแล้ว แต่เดิมเราก็เคยเก็บเหมือนกับเงินได้
 ทั่วๆ ไป คือเก็บตามอัตรา ถ้ามีรายได้สูงก็เสียสูง เงินได้ต่ำก็เสียต่ำ แม้ในร่างประมวลรัษฎการ
 ที่เสนอให้พิจารณาในที่นี้ก็ยังมียกเว้นอยู่ถ้าผู้มีเงินได้น้อย ก็อาจจะไม่ต้องเก็บหรือ
 เก็บก็เก็บในอัตราต่ำ อาจจะต่ำกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้
 มีเงินได้เองว่าจะเสียในอัตราตายตัว ๑๐ เปอร์เซ็นต์หรือจะยื่น ภ.ง.ด. ๙ เสียตามอัตรา
 ที่ควรจะเป็นเช่นเดียวกับเงินได้อื่นๆ คณะกรรมาธิการเองได้พิจารณาเลือกเอาว่าในการพิจารณา
 ของคณะกรรมาธิการนั้นว่ามีวิธีหนึ่งอาจจะทำได้ก็คือว่าผู้ที่มีเงินฝากประจำแต่เป็นจำนวน
 น้อยนี้ถ้ามีดอกเบี้ยเงินฝากเพียงปีละไม่เกิน ๔-๕ พันบาท ก็อาจจะยกเว้นให้ได้สำหรับ
 ๔-๕ พันบาทแรก ส่วนที่เกินจากนั้นก็เก็บในอัตราภาษีธรรมดา นี่ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยผู้
 ที่มีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากในจำนวนน้อย แต่คณะกรรมาธิการก็พิจารณาเห็นว่าวิธีการ
 นั้นตามที่เสนอมาในร่างนี้ก็คือเก็บอัตรา ๑๐ เปอร์เซ็นต์แฟลท (flat) ตายตัวหรือว่าถ้าผู้มี
 เงินได้น้อยก็อาจจะเสียต่ำกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อาจจะเสียเพียง ๑๐๐-๒๐๐ บาทหรืออาจจะ
 ไม่เสียเลยจะเหมาะสมกว่าเป็นเรื่องที่ได้รับการพิจารณาทบทวนกันในคณะกรรมาธิการ จาก
 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแล้วเช่นเดียวกัน กระผมอยากจะทราบเรียนข้อสังเกตอีกบางประการ
 ก็คือว่าการที่จะเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากนั้นจะมีผลเสียหายทางการเงินอย่างไรหรือไม่
 แล้วก็จะเห็นผลทำให้มีการนำเงินทุนออกไปต่างประเทศ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารการเงิน
 โดยทั่วไป ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเก็บภาษีหรือไม่ ในความดำริของรัฐบาลเท่าที่คณะกรรมาธิการ
 ได้รับการชี้แจง ก็ปรากฏอยู่ว่าเมื่อมีการเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากในอัตรา ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ซึ่งในขณะนี้เรามีอัตราดอกเบี้ยอยู่ให้อยู่ ๘ เปอร์เซ็นต์ เก็บ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะเสียขึ้นมา
 จำนวนหนึ่งประมาณ ๐.๘ หรือ ๐.๙ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลเองก็มีความดำริหรือมีโครงการ
 ไม่ใช่จะไปยึดอัตราดอกเบี้ยให้คงอยู่ ๘ เปอร์เซ็นต์ตลอดกาลไป ดอกเบี้ยนั้นก็ป็นราคา
 ของอีกชนิดหนึ่ง เป็นราคาของเงิน รัฐเองก็มีความดำริว่าจะปรับอัตราขึ้นซึ่ง (ceiling) หรือ
 ยอดสูงสุดนี้ให้สูงขึ้น เช่นอาจจะให้สูงขึ้นถึง ๙ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ขึ้นอยู่กับการแข่งขันใน
 ระบอบการธนาคารเองว่าจะให้ดอกเบี้ยเงินฝากอย่างไร ธนาคารเขาอาจจะปรับอัตราดอกเบี้ย
 ขึ้นมาให้สูงขึ้นเช่นเป็น ๘.๙ เปอร์เซ็นต์หรือเป็น ๙ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อหักภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ไปแล้วยอดสุทธิหรือดอกเบี้ยสุทธิซึ่งผู้ฝากจะพึงได้รับนี้ก็อาจจะไม่ลดน้อยลงไป ซึ่งก็แล้วแต่

LIRT

ระบบการตลาดการเงินในขณะนั้น การบริหารงานทางการเงินโดยอัตราดอกเบี้ยซึ่งจะต้องมีความยืดหยุ่นพอสมควร เมื่อคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก นี่ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เกิดการรักษาความสมดุลในตลาดการเงินในประเทศกับต่างประเทศหรือในภาคของเอกชนกับภาคของรัฐบาล ในสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา แล้วกระผมก็เชื่อว่าทางกระทรวงการคลังก็คงจะต้องรับผิดชอบและทางธนาคารแห่งประเทศไทยดูแลในเรื่องเหล่านี้ข้อที่กระผมคิดว่าน่าจะวิตกอยู่ก็คือการที่เราจะไปตัดคำว่า “เงินฝาก” ออกไป โดยให้คงสภาพเดิมอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่า ถ้าผู้ที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์แล้วมีเงินฝากประจำแล้วจะไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งในสายตาของประชาชนทั่วไปผู้ที่มีเงินฝากประจำนั้นก็ต้องเป็นผู้ที่มีฐานะดีพอสมควร อย่างน้อยดีกว่าประชาชนโดยเฉลี่ยโดยทั่วไป ในขณะเดียวกันในกฎหมายฉบับนี้เรากำลังจะเก็บลดดอกเบี้ยจากพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งแต่เดิมเราก็เคยยกเว้น ต่อไปนี้ก็จะเก็บ จะเหลือแต่เพียงว่าเงินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี คือเงินได้ประเภทดอกเบี้ยเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ ธนาคารพาณิชย์จะเป็นสถาบันแห่งเดียวซึ่งมีสิทธิพิเศษยิ่งไปกว่ารัฐบาลหรือแม้แต่ในเรื่องตราสารแล้ว ถ้าฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไม่ต้องเสียภาษี ในเรื่องของกิจการอื่นๆ ทั่วๆ ไปนี้ต้องเสียหมด กระผมกลับรู้สึกว่ามันยิ่งจะสร้างความเหลื่อมล้ำ สร้างความไม่เป็นธรรม แล้วก็อาจจะเป็นการทำลายสถาบันของธนาคารพาณิชย์นั่นเองในแง่ทางการเมือง ขอขอบพระคุณครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่จะขอทราบเรียนต่อสภานี้เพื่อให้เข้าใจข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ผมเกรงว่าจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนกันในบางข้อ ท่านกรรมาธิการที่สงวนไว้ท่านพูดว่า ภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารที่จะเก็บนี้ จะเก็บกระทั้งดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ที่จริงข้อกฎหมายนั้นไม่ใช่ครับ ที่จะต้องเสียภาษีนั่นเสียเฉพาะดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำ คือประเภทที่จ่ายเงินเมื่อครบกำหนดเวลา ส่วนเงินฝากประเภทออมทรัพย์นั้นเข้าลักษณะเงินฝากประเภทจ่ายเงินเมื่อทวงถาม ซึ่งใช้สมุดคู่ฝาก ได้รับยกเว้นอยู่แล้วตามมาตรา ๕ (๘) ซึ่งอยู่ท้ายของหน้า ๒ นี้เองครับ คือเพื่อความเข้าใจถูกต้องนะครับ ดอกเบี้ยที่ไม่ต้องเสียก็คือดอกเบี้ยเงินฝากเพื่อเรียก ซึ่งใช้สมุดเช็คได้ ดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ซึ่งก็คือเพื่อเรียกนั่นเอง แต่ใช้เช็คไม่ได้ แต่ว่าใช้สมุดคู่ฝาก

LIRT

นี้หมายความว่าเงินฝากธนาคารออมสินประเภทเพื่อเรียกซึ่งได้ดอกเบี้ย ๓ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง นั่นก็ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ดอกเบี้ยเงินฝากประเภท ออมทรัพย์ที่อยู่ตามธนาคารพาณิชย์ก็ลักษณะเดียวกันครับ น้อยากจะให้ที่ประชุมนี้ได้เข้าใจ ให้ถูกต้องด้วย

ข้อที่สอง อยากจะกล่าวสนับสนุนคณะกรรมการข้างมากเกี่ยวกับความยุติธรรม ที่จะเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร ว่ากันตามจริงที่เป็นอยู่ขณะนั้นะครับ ได้รับยกเว้นทั้งคู่ ขอฟุดง่าย ๆ ว่าคนมีกับคนจนก็แล้วกันนะครับ คนมีอาจจะเงินฝากธนาคารเป็นแสนเป็น ล้าน ผู้ที่เบี่ยน้อยหยอยน้อย สมมติว่ามีเงินฝากธนาคารคนละ ๒-๓ หมื่นบาทก็เห็นจะจัดเข้า พวกนั้นได้ขณะที่ยกเว้นอยู่ทั้งคู่ได้รับประโยชน์เท่ากัน แต่เมื่อเริ่มเก็บตามกฎหมายนี้แล้ว เมื่อเรามีบทบัญญัติพิเศษให้แบบนี้ มันเกิดผลอย่างนี้ครับ พวกเบี่ยน้อยหยอยน้อยก็ไม่ต้อง เสียอยู่ตามเดิม พวกที่มีเงินฝากเป็นแสนเป็นล้านได้รับดอกเบี้ยเป็นหมื่นเป็นแสนจึงจะ เสียตัวเลขมันออกมาอย่างนี้ครับ สมมติว่า นาย ก. เป็นพวกเบี่ยน้อยหยอยน้อย มีเงินฝาก ธนาคารไว้เพียงสัก ๓ หมื่นบาท ก็น่าจะมากแล้วสำหรับประเภทนี้ ๓ หมื่นบาทนี้ได้ดอกเบี้ย ๘ เปอร์เซ็นต์ ปีหนึ่งก็ ๒,๔๐๐ บาทเท่านั้นเองครับ หักลดหย่อนส่วนตัว ๕,๐๐๐ บาท ถ้ามี คู่สมรสด้วยก็อีก ๕,๐๐๐ บาท ไม่ต้องเสียอะไรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ไม่ได้เพิ่มภาระ อะไรเลยแก่ผู้ที่เป็นประเภทเบี่ยน้อยหยอยน้อย ไม่ว่าจะเก็บหรือไม่เก็บเขาไม่ต้องเสียอยู่แล้ว ถ้าเขาเป็นคนยากจนจริง ๆ แต่มีเงินออมทรัพย์บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ผลที่จะเกิดก็คือว่าจะเก็บ แต่คนที่ไม่ใช่เบี่ยน้อยหยอยน้อย ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้นครับ ยังอยู่อีกข้อหนึ่งซึ่งกรรมการ ยังไม่ได้จัดข้อข้องใจของท่านผู้สงวน คือเงินส่วนลดที่จะต้องเสียภาษีตามร่างกฎหมายฉบับนี้ คือ ประเภทตัวเงินที่ราคาออกจำหน่ายต่ำกว่าราคาไถ่ถอนท่านผู้สงวนเห็นว่าดอกเบี้ยมันยังไม่เกิด เป็นการเก็บภาษีล่วงหน้า ผมเองมีความรู้สึกว่แท้จริงดอกเบี้ยเกิดแล้ว แล้วก็เก็บดอกเบี้ย ล่วงหน้าด้วยซ้ำไป ข้อเท็จจริงมันน่าจะเป็นอย่างนี้ครับ สมมติว่า นาย ก. ไปขอกู้เงินจากผม ออกตัวสัญญาใช้เงินให้ สมมติว่าในต้นนั้น ๑๐๐ บาท ถ้าหากว่าไม่ใช้วิธีกำหนดดอกเบี้ยอย่าง ปกติ แล้วก็ชำระดอกเบี้ยกันตามระยะเวลา เช่นเมื่อครบ ๖ เดือนหรือ ๑ ปีนะครับ นาย ก. เอาตัวเงินมาคืนให้ผม เป็นตัวสัญญาใช้เงิน ๑๐๐ บาท เมื่อครบกำหนด ดีต่ำกว่า ๑ ปี ในเรื่องนี้

LIRT

ถ้าผมจะให้กู้เงิน ผมก็ควรจะให้เงินนาย ก. กู้ไป ๑๐๐ บาท ถ้าไม่เอาดอกเบี้ยเลยเขาก็ได้เงินไปเต็ม ๑๐๐ บาท แต่ในขณะเดียวกันนั้น นาย ก. ส่งเงินคืนมาให้ผม ๑๐ บาท สมมติอัตราส่วนลดนั้นมัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็แปลว่า นาย ก. นั้นจะได้เงินไป ๑๐๐ บาท แล้วเสียดอกเบี้ยทันที ๑๐ บาท นาย ก. จึงได้เงินไปเพียง ๙๐ บาท ลักษณะของการซื้อลดตัวเงินนั้นเป็นอย่างนั้นเสมอไปครับ คือเก็บดอกเบี้ยล่วงหน้า คือเก็บดอกเบี้ยทันทีล่วงหน้าก่อนครบกำหนดด้วยซ้ำไป ไม่ใช่ว่าเป็นการไปเก็บภาษีดอกเบี้ยซึ่งยังไม่เกิด และก็อย่างที่คุ้นเคยกันได้ชี้แจงไว้แล้ว เมื่อดอกเบี้ยมันเกิดขึ้นแล้ว แล้วจะเกิดในช่วงนี้ ก็ควรจะเก็บเสียตอนนี้ ซึ่งถูกต้องแล้ว แล้วก็เห็นขั้นตอนที่จะเก็บภาษีได้อย่างรัดกุมที่สุด มีอยู่อีกข้อหนึ่ง ที่ทำการรวมภาษีผู้สงวนไว้พูดขึ้นว่าเงินฝากธนาคารนั้นฝากไว้ ๑,๐๐๐ บาท มันก็เป็น ๑,๐๐๐ บาท เมื่อก่อนกินดอกเบี้ยที่ได้มา ๘ บาท มันก็ ๘ บาท แต่ว่าเมื่อเงินเพื่อเรื่อย ๆ ไปค่ามันก็เสื่อม อาจจะเหลือเพียง ๖ บาท ถ้ามันเสื่อมไป ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อะไรอย่างนั้น ข้อนี้ถูกต้องครับ แต่เหตุอย่างนี้เกิดได้แก่ผู้มีเงินได้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเงินได้ประเภทดอกเบี้ยหรืออะไร ผู้รับบำนาญที่อยู่ในฐานะเดียวกัน สมัยก่อนนี้รับบำนาญ ๕,๐๐๐ บาท หรือเมื่อก่อนสงครามจริง ๆ รับบำนาญ ๖๐๐ บาทสบายมาก เดียวนี้รับบำนาญ ๑๐,๐๐๐ บาท ยังดีไม่เท่าบำนาญ ๖๐๐ บาท อย่างว่าแต่พวกรับบำนาญไปเสียครับ แม้แต่คนซึ่งทำงานอยู่ในขณะนี้ก็ไม่เคยปรากฏว่า เงินเดือนหรือค่าจ้างขึ้นขึ้นเงินเพื่อ ทุกคนต้องรับภาระนี้เหมือนกันหมด บางคนอาจจะอยู่ในที่ซึ่งได้เปรียบคนอื่น ซึ่งเงินเดือนหรือค่าแรงบังเอิญขึ้นขึ้นหรือสูงเสียยิ่งกว่าการที่เงินเพื่อไปนั้นก็เป็นประโยชน์พิเศษเฉพาะเรื่องเฉพาะราวไป ไม่ใช่เรื่องทั่วไปเพราะฉะนั้นผมเองเห็นว่าในเรื่องนี้ไม่น่าจะมีความไม่ยุติธรรมที่ตรงไหน ข้อที่อาจจะแก้ไขได้บ้างก็คือว่าการที่เงินได้บางประเภทเช่นบำนาญ กิติ เงินเดือนค่าจ้างกิติ ขึ้นไม่ขึ้นนั้นนะ ก็ยังเรียกว่าขึ้นบ้างก็เป็นการลดภาระไปในตัว ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารก็น่าจะเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ถ้าเงินเพื่อมากเข้าจริง ๆ แล้วก็คงจะปรากฏว่าดอกเบี้ยนั้นนะไม่มีใครสามารถไปกดไว้ให้มันต่ำจนเกินเหตุได้ ในบางประเทศที่แล้ว ๆ มา ก็คงจะเคยพบเห็นกันมาครับ ถ้าเงินมันเพื่อมากจริง ๆ นั้นนะ แม้แต่ทางรัฐบาลก็ยังต้องยอมรับรู้ว่า จำเป็นต้องให้ธนาคารจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากถึงปีละ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เคยปรากฏกัน แต่ขณะนี้ देखеบุญประเทศเราเงินเพื่อยังไม่ถึงขั้นรุนแรงขนาดนั้นก็ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องทำอย่างนั้น ผมขอขอบพระคุณ

LIRT

นายธนิต พิศาลบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการส่วนใหญ่กำลังพูดถึงว่าความยุติธรรมในการเก็บภาษี ท่านไม่ได้พูดถึงว่าความยุติธรรมในการเสียภาษีในฐานะที่ผมทำงานธนาคารนี้ก็หลายปีอยู่ ผมอยากจะทราบเรียนว่าคนที่เขามั่งมีนี้เขาไม่ฝากเงินหรือฝากกับเขาที่เงินธนาคาร ถ้าเขามีเงินเขาก็เอาไปให้กู้อื่นนอก เอาดอกเบี้ยแพงกว่าฝากธนาคาร เพราะฉะนั้นคนที่เสียภาษีเนื่องจากเงินฝากธนาคารนี้ก็คือคนเบียดเบียนน้อยน้อยนั่นเอง หรือคนฐานะปานกลางซึ่งจะต้องมีเงินประหยัดไว้จำนวนหนึ่ง สำหรับเสียค่าเจ็บป่วย เมื่อเกิดความจำเป็น เพราะฉะนั้นอย่างนี้จะเรียกว่าเป็นการยุติธรรมในการเสียภาษี ผมก็เห็นด้วยไม่ได้ และอีกอย่างหนึ่งผมก็อยากจะทราบด้วยว่า เวลานี้เรากำลังช่วยยากมากแพง เรากำลังพยายามจะส่งเสริม เรากำลังพยายามทำให้คนอยู่ดีกินดี เราพยายามที่จะให้ชาวนาชาวไร่เพาะปลูก ขยายการเพาะปลูกมากขึ้น เพื่อจะได้มีอาหารการกินหรือที่จะได้ส่งไปขาย แต่เวลาเดียวกันเราพยายามที่จะเก็บภาษีเพื่อจะไม่ให้คนฝากเงินธนาคาร ซึ่งเป็นแหล่งระดมเงินทุนสำหรับที่จะไปให้ชาวไร่ชาวนาแก่กู้เงินนี้ผมก็เห็นว่า แทนที่จะเป็นการส่งเสริมกลับเป็นการบั่นทอนเพราะทำไม เพราะเหตุว่าเวลานี้แม้แต่บ้านนักแพงขึ้น แม้แต่ยาปราบแมลงก็แพงขึ้นพวกชาวไร่ชาวนาเขาก็ต้องหาเงินทุนเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะมาขยายพืชพันธุ์ของแกอย่างเวลานี้น้ำตาลกำลังดี ทุกแห่งที่เขาปลูกอ้อยนี้เขาต้องขยายขึ้น เมื่อขยายก็ต้องหาแหล่งเงินทุนเงินทุนก็ได้จากธนาคาร แต่ถ้าเมื่อเราพยายามที่จะไล่เงินฝากธนาคารไปเสีย ธนาคารก็ไม่มีปัญหาที่จะไปให้กู้และในที่สุดก็คืออะไร ก็คือชาวไร่ชาวนานั่นแหละขยายพืชผลของตัวเองไม่ได้ แล้วผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศนี้มันดีอย่างไร ผมก็ยังไม่ทราบ ผมอยากจะขอทราบเรียนฝากความคิดเห็นไว้เพียงเท่านี้ครับ

นายศักดิ์ สายบัว : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงผมก็บังเอิญทำงานธนาคารและก็ด้วยความเกรงอกเกรงใจกระทรวงการคลัง เพราะท่านผู้มีอำนาจควบคุมเรา แล้วก็ที่ท่านสมาชิกกรรมการที่เป็นนายธนาคารนี้อยู่ในคณะกรรมการนี้แล้วไม่ค่อยยกถ้าพูดนั้นก็ด้วยความเกรงกลัวเหมือนกัน แต่ที่ผมจะต้องพูดนั้นก็เพราะคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของประโยชน์ส่วนรวมแล้วก็ไม่ใช่ว่าเรื่องผลประโยชน์ของนายธนาคารหรือการค้าธนาคารนะสบายมาก ท่านจะเก็บก็เก็บไปมีประชาชนและหลายท่านเข้าใจผิดว่าการเก็บภาษี

LIRT

ดอกเบียเงินฝากนี้เป็นการเก็บจากนายธนาคารเปล่าครับ เก็บจากประชาชนผู้ฟังจะสร้างเนื้อสร้างตัวมีเงินออมคนละเล็กละน้อย แล้วก็ไม่มีปัญญาจะลงทุนหาผลประโยชน์ตอบแทนด้วยวิธีอื่นเหมือนกับนายทุนขนาดใหญ่เขา ก็นำเงินไปฝากธนาคารได้ผลตอบแทน ๗ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมคิดว่ามันเล็กละน้อยมาก โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบันนั้นผมคิดว่ามันแทบติดลบ อัตราดอกเบี้ยอันแท้จริงในปีที่ผ่านมา ผมว่ามันเป็นลบ ทำไมผมคิดว่ามันเป็นลบ ท่านลองนึกดูก็แล้วกันครับ ถ้าหากต้นปี ๒๕๑๕ ท่านมีเงิน ๑๐๐ บาท แล้วท่านอดไว้ปีหนึ่งครั้ง ไม่กินนะครับ ไม่ซื้ออะไรกินเลย ๑๐๐ บาทในปีนั้น พอสิ้นปี ๒๕๑๖ นะครับ ท่านได้เป็น ๑๐๘ ซื้อมากกว่าของมันแพงขึ้นในราว ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านได้กินไม่ถึง ๕๐ บาทครับ นั่นเป็นความจริง เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ออกมาในตอนนั้นมันช่างไม่ตรงเวลาเสียเลย เหตุผลในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมานั้นก็เพื่อจะขจัดความเหลื่อมล้ำในบรรดาผู้เสียภาษีเงินได้ให้ การเสียภาษีเงินได้มันคงเส้นคงวาขึ้น ผู้ที่มีรายได้ในรูปต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดอกเบียจากเงินทุน ที่นอนดอกม้วนไว้ ไม่ว่าจะเป็นค่าเช่าจากเงินเดือน ค่าจ้างเงินปันผลหรืออื่นใด ควรจะเสียภาษีเงินได้เช่นเดียวกัน นี่เป็นข้ออ้าง ถ้าหากเราไม่ให้เสียเหมือนกันแล้ว ท่านอ้างว่าจะไม่ยุติธรรม อันนี้เป็นการพิจารณาความยุติธรรมในการเสียภาษีเงินได้ชนิดที่เรียกว่าผิวเผินมาก เพราะอะไรครับ เราดูแต่รายได้ในรูปไหน ใครได้มากควรจะเสียภาษี แต่จริงๆ แล้วความเป็นธรรมในเรื่องการเสียภาษีเงินได้ให้แก่รัฐบาลนั้น มันอยู่ที่การที่ความสามารถของรัฐบาลจะเก็บรายได้ต่างๆ ได้ครบถ้วนจริงหรือไม่ รายได้ประเภทใดรัฐบาลเก็บได้ รายได้ประเภทใดรัฐบาลเก็บไม่ได้ เพราะเหตุผลในเรื่องความยากลำบาก หรือการบริหารการเก็บภาษีอากร ผมถามท่านครับ ถ้าท่านไม่มีรายได้ในรูปดอกเบียจากเงินฝากท่านมีที่มีบ้าน มีอพาทเมนต์ให้เช่าเช่า ท่านมีวิธีเลี่ยงครับ ท่านเสียภาษีเงินได้จากค่าเช่านี้น้อยมาก ถ้าหากท่านมีรายได้ในรูปผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ เป็นนักบัญชี นักกฎหมาย ท่านก็มีวิธีเลี่ยงเหมือนกัน ท่านหารายได้จากกำไรขายมากครับ บัญชีก็ซุกก็ได้ เพราะข้าราชการกรมสรรพากรไม่มีทางตรวจค้นเจอ หรือค้นเจอเขาก็ช่วยสับเปลี่ยนให้ แล้วก็เรียบร้อยโดยไม่ยากลำบากอะไรนัก ความเหลื่อมล้ำอันแท้จริง ความไม่ยุติธรรมในบรรดาผู้ที่มีรายได้จากแหล่งต่างๆ มันอยู่ตรงนี้ การมาปรับเพียงแค่นี้ แล้วอ้างว่าสร้างความยุติธรรมขึ้นนั้น ผมคิดว่าไม่เป็นความจริง คนที่เดือดร้อนมากที่สุดก็คือผู้มีรายได้ปานกลาง อย่าเอาคนรวย คนจน คนเบียดน้อยหย่อนน้อยมาเปรียบเทียบกับกันเลย แล้วเราก็ไม่ต้องไปพูด

LIRT

ถึงคนที่ไม่มีเงินออม ไม่มีเงินฝาก ไม่มีทางหารายได้ประเภทนี้ สำหรับภาระของผู้มีรายได้ปานกลางซึ่งมีเงินออมอยู่บ้างเล็กน้อย เนื่องจากรัฐบาลจะเก็บภาษีจากรายได้ดอกเบี้ยของเงินฝากเท่านั้น ผมคิดว่านอกจากเขาจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างที่ผมว่าเมื่อมีปัญหาภาระเงินเพื่อ อัตราดอกเบี้ย แล้วท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติซึ่งแข็งแรงครั้งสุดท้าย ผมคิดว่าท่านคิดถูกครับ แต่ไม่เคยอยู่ในกฎหมายในวิธีปฏิบัติเลย ท่านบอก เอาละ เก็บอัตราดอกเบี้ย เราควรจะขึ้นดอกเบี้ยให้สูงขึ้น ท่านควบคุมอัตราดอกเบี้ย ท่านไม่เคยปล่อยให้ไปไปตามภาวะตลาดการเงิน เมื่อไรท่านบอกว่าจะ ๘ ก็ ๘ ท่านบอกว่า ๗ ก็ ๗ ท่านบอกว่า ๖ ก็ ๖ ๑๐ ก็ ๑๐ ท่านควบคุม ท่านปล่อยให้ไปเป็นภาวะตลาด ความต้องการเงินออมเป็นการลงทุนประกอบธุรกิจมันมากขึ้น ท่านปล่อยให้มันขึ้นไป มันอาจจะช่วยแก้ปัญหา แต่ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้น ท่านกำหนดโดยกฎหมาย ไม่ได้คำนึงถึงภาวะตลาดการเงินด้วยบางครั้งส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงลองปล่อยดูซิครับ ไม่กำหนดตามกฎหมาย ผมรับรองว่าดอกเบี้ยเงินฝากไม่ใช่ ๘ เปอร์เซ็นต์มากกว่านั้นแน่ ๆ เพราะฉะนั้นที่ท่านอ้างว่าท่านคิดแล้ว ท่านพูดบอกว่าถ้าหากเรามีวิธีการเหมือนกัน แต่ไม่ได้อยู่ในนี้ครับ บอกว่ารายได้จากดอกเบี้ยมันน้อยไป ก็ยกเว้นเสียอย่าให้เสียภาษี จะได้ไม่กระทบกระเทือน มันก็ไม่อยู่ในนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผลประโยชน์ที่หวังจะได้ตามกฎหมายฉบับนี้นั้น ในเรื่องความเป็นธรรมก็ดี มันไม่มี ที่นี้เราพูดถึงผลเสียทางเศรษฐกิจ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้ว คือผลเสียตรงไหน เราไม่ต้องไปพูดถึงความเป็นธรรมระหว่างนะครับ ไม่มีปัญหา เราเก็บภาษีอัตราดอกเบี้ยนี้แล้วเอาไปช่วยผู้ที่มีเงินมากมาย มีความรู้ความชำนาญลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ชื้อหุ้น นอกนั้นผมว่าอย่าไปสนใจเขามากเลยครับ ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยไม่เกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อม ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ก็อย่าให้เกิดขึ้นเลย ผมคิดว่าไม่ได้ช่วยชาติบ้านเมืองอะไรเท่าไร เราใช้สถาบันการเงินธนาคาร ผมก็ว่าพอเพียงเกินกว่าเหตุแล้ว ถ้าหากตลาดหลักทรัพย์มันจะได้เกิดขึ้น หุ้นจะมีผู้มีขายด้วยดีได้ ก็ขอให้เกิดไปเถอะครับ แต่เราไม่ต้องจูงใจอะไรให้เป็นพิเศษมากมายก่ายกอง ถ้าสภาพการณ์ไม่อำนวยก็ไม่เกิดขึ้น ผลสุดท้ายคือผลเสียทางเศรษฐกิจนี้มหาศาล ไม่มีปัญหา ถ้าหากผลตอบแทนในการถือเงินไว้ในรูปเงินฝากมันน้อยเหลือเกิน ผมจะออมไปทำไม ผมได้เพิ่มมาเป็น ๑๐๘ บาท ผมก็ได้กินไม่ถึง ๔๐ บาท เพราะระดับยังคงราคา ท่านอดีตรัฐมนตรีคลังขอประทานโทษที่ผมต้องเอ่ยนาม ท่านบอกว่าเงินเพื่อเราก็มีภาระมันก็เจอเหมือนกันทุกคน

LIRT

ละครับ ไม่เหมือนกันครับ ท่าน ถ้าหากท่านถือทรัพย์สินไว้บางอย่างท่านมีเงินออมถือทรัพย์สินไว้ในบางรูปไม่เป็นไร มันขึ้นตามระดับราคา แต่ถือพันธบัตรรัฐบาลเงินฝากมันไม่ขึ้นตามระดับราคา ต้องเดือดร้อนแน่ๆ มากกว่าผู้ที่ถือทรัพย์สินไว้ในรูปอื่น จะเป็นที่ดิน กิจการ ท่านถือหุ้น มีปันผลครับ เงินเพื่อ กำไรตีปันผลเพิ่ม แต่เงินฝากพันธบัตรรัฐบาลมันไม่เพิ่มตามระดับราคา ผู้ฝากเงินธนาคารลูกได้บริการมากกว่าบุคคลอื่น การออมทรัพย์ถ้ามันน้อยลงครับ มันเดือดร้อนกันไปทั้งนั้น ขณะนี้ความจำเป็นในการต้องการเร่งรัดขยายเงินออมมันมีมากไม่อย่างนั้นเราไม่ต้องไปกู้ต่างประเทศเขามากมายก่ายกอง ก็เพราะเงินออมภายในประเทศเรา มันไม่เพียงพอ เป็นระยะที่เราจะต้องพยายามส่งเสริม ถ้าผลประโยชน์ทางด้านเรื่องความเป็นธรรมอะไรไม่ได้มา ผลเสียทางเศรษฐกิจมันมี แล้วเราจะออกกฎหมายนี้เพื่อให้ดูเห็นๆ ก็คิดว่ามันได้ประโยชน์บางอย่างซึ่งมันไม่ได้ แล้วออกมาไว้ทำไม ต่อไปอาจจะออกถึงค่อยออกครับ ถ้าสภาพการณ์มันเปลี่ยนไป ก็อาจจะทำได้ การปรับปรุงประสิทธิภาพในการเก็บภาษีเงินได้เราดีขึ้นเก็บเสียครับ หลังจากนั้นแล้วเราปล่อยอัตราดอกเบี้ยให้มันยืดหยุ่นตามภาวะตลาดการเงินได้ ออกซิครับ แต่ไม่ใช่ขณะนี้ ผมก็ขอชี้แจงเพียงแค่นี้เพราะยืดเยื้อมากแล้ว ของคุณมากครับ ท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเห็นว่าที่ประชุมได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ใครขอประทานปรึกษาว่าจะให้มีการปิดการอภิปรายเรื่องนี้ได้หรือยัง คุณเรณูชี้แล้วครับ ที่ประชุมเข้าใจแล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะปิดการอภิปรายในมาตรา ๔ นี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะเปิดการอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

นายชนะ รุ่งแสง : ถึงแม้ว่าจะได้มีการชี้แจงกันโดยต่องแท้แล้วก็ตาม เป็นการชี้แจงของสมาชิกซึ่งอยู่ในวงการธนาคารหรืออะไรอย่างนั้นเป็นส่วนใหญ่ กระผมเห็นว่า กระผมเองคนหนึ่งเป็นพนักงานของธนาคาร เป็นลูกจ้างของธนาคาร แล้วก็ในเวลาเดียวกัน กระผม

LIRT

ก็เป็นลูกจ้างระดับบริหารของธนาคาร กระผมเห็นว่าในเรื่องนี้นั้น มีผลต่อความสำคัญต่อบ้านเมืองเป็นอย่างมาก นอกเหนือจากการที่ผมจะเป็นลูกจ้างระดับบริหารของธนาคารแล้ว เผอิญกระผมก็เป็นคนคนหนึ่งที่ชอบดีพอสมควร บ่อยๆตายายกระผม พ่อแม่กระผมได้ทำอะไร สะสมมาให้กระผมมากพอสมควร จนกระทั่งกระผมเป็นคนหนึ่งที่มีเงินฝากในธนาคารจำนวนพอสมควร แต่.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณชนะครับ ที่ประชุมให้ปิดการอภิปรายแล้ว ผมขอความกรุณาเป็นไปตามข้อบังคับครับ ผลของการลงมติณะครับ ที่ให้มีการปิดอภิปรายมี ๗๒ ท่าน ที่เห็นว่าควรจะเปิดการอภิปรายต่อไปมี ๖ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปราย

ผมขอประทานมติในมาตรา ๔ ซึ่งคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ กรรมการฝ่ายข้างน้อย ได้สงวนความเห็นโดยให้ตัดคำว่า “เงินฝาก” ในวรรคหนึ่งของ (ก) ออก และตัดข้อความในวรรคสองและวรรคสามของ (ก) ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออกด้วย

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ดิฉันขอประทานกราบเรียนถามท่านประธาน เพราะในมาตรา ๔ ซึ่งท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อยได้สงวนการแปรญัตติไว้วันนี้ได้แยกออกเป็น ๒ ประเด็น จึงใคร่จะขอประทานกราบเรียนถามท่านประธานว่า จะถามให้ลงมติเฉพาะประเด็นแรก ใน (ก) คือว่าให้ตัดคำว่า “เงินฝาก” ออก และทั้งวรรคสองและวรรคสามนั้น เป็นมติที่หลังใช้ไหมคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ประธานอาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยรวมกันไปเลยครับ เพราะเป็นเรื่องมาตราเดียวกัน เพราะท่านทราบกันอยู่แล้ว ท่านที่เห็นด้วยกับข้อสงวนความเห็นของคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ที่ผมได้เรียนเมื่อภันนี้ขอได้โปรดยกมือขึ้น ที่ให้ตัดคำว่า “เงินฝาก” นะครับ ตัดข้อความในวรรคสอง และวรรคสามของ (ก) ออกทั้งหมด

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่เห็นด้วยกับร่างเดิมของคณะกรรมการ
ในมาตรา ๔ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตัดคำว่า “เงินฝาก”
ในวรรคหนึ่งของ (ก) ในมาตรา ๔ ออก และให้ตัดความในวรรคสองและวรรคสามของ (ก)
ในมาตรา ๔ ตามที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออกทั้งหมด ต่อไปเป็นการพิจารณาในร่าง
มาตรา ๕ เพื่อสงวนเวลาอันมีค่า ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านได้เลยครับ มาตรา ๕ ขอ
อย่าได้มีปัญหาต่อไป ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ ดังตามที่คุณเรณูได้สงวนความเห็น
ที่ประชุมลงมติไว้แล้วครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : อันนี้หมายถึงมาตรา ๕ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้ตัดคำว่า “เงินฝาก” ในวรรคหนึ่งของข้อ ก.
นี้ชัดเจนแล้วครับ ที่ประชุมทราบที่เดียวครับ กรุณาอย่าให้มีปัญหาอีกครับ ขอผ่านไปมาตรา ๕

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
ความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๕ นี้ คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวน
ความเห็นโดยให้แก้ความใน (๘) เป็นดังนี้ “ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ย
เงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย” ขอเชิญคุณเรณู แถลงครับ

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : ความจริงอันนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับมติ
ของที่ประชุมนี้เท่านั้นเอง

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมเห็นว่าในเมื่อเรา
ได้ตัดคำว่า “เงินฝาก” ในมาตรา ๔ ออกแล้ว ในมาตรา ๕ นี้เป็นการให้สอดคล้องกับมาตรา ๔
กระผมคิดว่าคงไม่มีปัญหาครับ ต้องตัดออกเช่นเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติจากที่ประชุม ในมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ซึ่งคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ กรรมการฝ่ายข้างน้อยขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ความในข้อ ๘ เป็นต้นนี้, “ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย” ถ้าท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้นตามที่คุณเรณู ขอสงวนความเห็น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามความเห็นของคุณเรณู ในร่างมาตรา ๕ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านมาตรา ๖ ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีการรวมการสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตรา ๘ นี้คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดคำว่า “ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร” ใน (ก) ออก ขอเชิญคุณเรณู แถลง

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ก็เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับคำสงวนในครั้งแรกเท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการมีอะไรแถลงไหมครับ เมื่อไม่มีท่านสมาชิกอภิปราย ถือว่าการอภิปรายนี้เป็นอันยุติ ผมขอประธานมติครับ ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร มาตรา ๘ ซึ่งคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ได้ขอสงวนความเห็นให้ตัดคำว่า “ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร” ในข้อ (ก) ออก ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติตามความเห็นของคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ที่ให้ตัดความในมาตรา ๘ “ดอกเบียเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร” ในข้อ (ก) ออก ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านมาตรา ๙ ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีการมาธิการสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในร่างมาตรา ๑๒ นี้ คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัด (๒) ออกทั้งหมด ขอเชิญคุณเรณู

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ การสงวนในมาตรานี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับการสงวนในมาตรา ๙ นั้นเอง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมขอประธานมติในร่างมาตรา ๑๒ ซึ่งคุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัด (๒) ออกทั้งหมดท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น ตามข้อสงวนของคุณเรณู

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อสงวนความเห็นของคุณเรณู ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติในมาตรา ๑๒ ตามที่คุณเรณู สุวรรณสิทธิ์ ได้ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัด (๒) ออกทั้งหมด ต่อไปขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างมาตรา ๑๓

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประทานมติว่าสมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

(นายอมร จันทรสมบูรณ์ ได้ยืนขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เดียวครับคุณอมร ขอให้ลงมติก่อนอย่าถามกลางคันครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์: ตามระเบียบข้อบังคับ เพราะว่ามาตรา ๑๒ นั้น ได้ตัด (๒) ออกไปแล้ว คราวนี้เหลือ (๑) ความจริงต้องตัด คำว่า (๑) ออกแล้วเอาวรรคไปต่อกันครับ ตามข้อบังคับก่อนที่จะลงมติวาระ ๓ นี้ ให้มีการแก้ไขถ้อยคำได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ครับ ขอบคุณมาก กรรมการมีอะไรขัดข้องไหมครับ ท่านกรรมการไม่ขัดข้อง ที่ประชุมไม่มีใครคัดค้านนะครับ ถ้าที่ประชุมไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน ถือว่าเห็นชอบด้วยตามที่คุณอมร จันทรสมบูรณ์เสนอขึ้นมานะครับ

ผมใคร่ขอประทานมติในวาระที่ ๓ ว่า สมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIART

ที่ ๕๐๔๗

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอาวูป็น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม
อาวูป็น (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
อาวูป็น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูป็น (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. (นายกระจำง ชรรณโชติ และนายประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมาธิการการปกครองพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี แรงกัก

(นายทวี แรงกัก)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กรรมาธิการ

โทร. ๘๒๐๘๕๐

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายกระจำจ ธรรมโชติ และนายประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พันตำรวจเอก อำพร ศรีโพธิ์เผือก รองหัวหน้ากองทะเบียนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๓. ผลงานการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

<u>มาตรา ๓</u>	พันเอก สมคิด ศรีสังคม คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
----------------	--	----------------------------------

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) แร่ม พรหมไมบล บุญยประสพ
(นางแร่ม พรหมไมบล บุญยประสพ)
เลขานุการคณะกรรมการสิทธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติอาวูป็น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด

ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูป็น (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวูป็น เครื่องกระสุนปืน
วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูป็น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวูป็น เครื่องกระสุนปืน
วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูป็น (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวูป็น เครื่องกระสุน
ปืน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูป็น พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ชื่อ ๕๕๕๕๕ ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวูป็น หรือเครื่อง
กระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิพกพา
อาวุธปืนติดตัวไปได้ภายใต้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่จะดัดแปลงไม่ให้เกิดอันตรายแก่
ประชาชน"

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนฉบับนี้สภาได้รับหลักการไปแล้ว โดยคุณกระจาง ธรรมโชติ และคุณประมวล กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ ขอเชิญท่านกรรมการแถลง

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ทางคณะกรรมการขอแก้ถ้อยคำที่พิมพ์ผิดพลาดไป คือในบรรทัดที่ ๓ นับตั้งแต่ข้างล่างขึ้นไป หรือมาตรา ๗ วรรคสอง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดกรุณาด้วย "ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืนตามมาตรา ๗" อันนี้โปรดตัดคำว่า "มาตรา ๗" ออก และวรรคหนึ่ง โปรดตัดคำว่า "หนึ่ง" ออก และใช้คำว่า "แรก" แทน คงอ่านได้ความว่า "ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามวรรคแรก" เท่านั้นเองค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ถ้าไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดคัดค้านก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้กรรมการแก้ไขได้ ท่านกรรมการจะมีอะไรแถลงอีก

พลตำรวจตรี ประกอบ วีรพันธุ์ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ สภานี้ได้รับหลักการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ หลักการสำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ประการเดียว คือให้มีการพกปืนได้โดยไม่ต้องขออนุญาตซ้ำตามมาตรา ๒๒ ซึ่งคณะกรรมการได้มาพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามร่างพระราชบัญญัติที่คุณกระจางยื่นเสนอนั้น ในมาตรา ๗ ว่า ใบอนุญาตต่าง ๆ ซึ่งออกโดยมาตรา ๗ ให้มีการพกพาอาวุธปืนชนิดนี้ได้ ซึ่งในมาตรา ๗ นั้นมีใบอนุญาตอยู่หลายชนิด อาทิ เช่น ใบอนุญาตทำอาวุธปืน ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน ใบอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน ใบอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนและลูกกระเบิด เป็นต้น สมมติว่าได้มีการอนุญาตตามร่างแล้ว ก็คงจะยุ่งยากใจที่จะมีการพกพาอาวุธปืนได้ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงได้แก้ไขไว้ตามร่างว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ตามมาตรา ๗ วรรคแรก ให้มีสิทธิพกพาอาวุธปืนไปได้ ทั้งนี้ได้กำหนดเงื่อนไขในการพกพาว่า ภายใต้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งในประมวลกฎหมายอาญา ตาม

LIRT

มาตรา ๓๗๑ ได้บัญญัติเอาไว้แล้ว คือมีโทษปรับสำหรับผู้ปฏิบัติผิดไม่เกิน ๑๐๐ บาท และศาลมีอำนาจสั่งริบอาวุธปืนได้ เหตุผลที่กรมการมีเพียงเท่านี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมโดยส่วนตัวใครตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ด้วยว่ามีอยู่ ๕ ประเด็นที่ควรจะเป็นข้อสังเกต คือ

ข้อที่ ๑ ใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนนี้สมควรที่จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและความสามารถของผู้พกพาอาวุธปืนเช่นเดียวกับใบอนุญาตขับรถยนต์ คนชราอายุประมาณ ๕๐ ปี ๑๐๐ ปี หรืออาจจะ ๑๐๐ กว่าปีก็อาจจะขับรถยนต์ได้ยาก เพราะสายตาไม่ดี สุขภาพก็ที่ไม่อำนวย คนทุพพลภาพ มีแขนพิการ คือในสมัยที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน แขนขาที่ดีอยู่แต่อยู่ๆ ไปแขนขาพิการ หรือแขนอาจจะดับหายไป ก็คงจะพกพาอาวุธปืนนี้ไม่เกิดประโยชน์ นอกจากเกิดโทษ นี่ข้อสังเกตข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ความจำเป็นในการพกพาอาวุธปืนสำหรับผู้ที่มีอาวุธปืนหลายๆ กระบอก ซึ่งนายทะเบียนอนุญาตให้มีได้ เช่นอนุญาตให้มีปืนยาว ปืนลูกซอง ปืนพกชนิดต่างๆ ตั้งแต่ขนาด ๑๑ มม. หรือ ๓๘ มม. หรือเล็กลงไปกระทั่งปืนลูกกระตอยนี่เป็นต้น สามารถที่จะมีได้คนละ ๔ กระบอก ๑๐ กระบอก หากได้รับอนุญาตให้นำพกพาไปได้ตามมาตรา ๗ ในร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้แล้ว ท่านคงจะนึกขึ้นว่าผู้พกพาคงจะสต็อกไม่ค่อยจะดี แต่เขาก็มีอำนาจที่จะพกพาไปได้ ที่นั่นที่นี้จะพกพาไปมาก ๆ มีมือ ๒ มือพกปืน ๕ กระบอก อีก ๓ กระบอกจะเอาไปไหน ไม่ได้เป็นประโยชน์สำหรับตัวเองกลับจะเป็นโทษกับตัวเองและเป็นโทษกับผู้อื่นด้วย นี่ข้อสังเกตข้อที่ ๒

ข้อที่ ๓ พระราชบัญญัติอาวุธปืนจะเป็นหมิ่นไปหนึ่งมาตรา คือมาตรา ๒๒ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนว่าผู้ที่จะพกพาอาวุธปืนนั้นจะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๒ แต่ในร่างฉบับนี้ได้แก้ไขให้มีการพกพาตามมาตรา ๗ เพราะฉะนั้นกฎหมายหากผ่านออกไปก็จะพกปืนได้โดยนัย ๒ มาตราของกฎหมายกล่าวคือในมาตรา ๗ มีใบอนุญาตมีได้ก็พกได้ โดยไม่ต้องเสียเงิน ส่วนมาตรา ๒๒ ต้องขออนุญาตและเสียเงินอีก ๑๐๐ บาท ปัญหามันก็จะเกิดขึ้นมาว่า ใครจะนิยมพกปืนโดยมาตราไหน ซึ่งในกฎหมายฉบับเดียวกันนี้ไม่ควรจะมีในเมื่อใช้มาตราหนึ่งมันก็ต้องเป็นหมิ่นอีกมาตราหนึ่ง นี่ข้อสังเกตข้อที่ ๓

LIRT

ข้อที่ ๔ กระผมได้ค้นจากกฎหมายอาวุธปืนของต่างประเทศ เท่าที่พอจะนำมา
กราบเรียนได้มีอยู่ประมาณ ๔-๕ ประเทศ ประเทศที่ ๑ คือ ประเทศอินโดนีเซีย และอิตาลี
มีการอนุญาตให้มีอาวุธปืนเฉพาะเพื่อป้องกันทรัพย์ ส่วนการพกพาอาวุธปืนจะต้องได้รับอนุญาต
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล แม้แต่ตำรวจก็ต้องได้รับอนุญาต สิทธิการพกพาอาวุธปืนของคน
ธรรมดาไม่มีประเทศที่ ๒ คือประเทศญี่ปุ่น มีการอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนยาวไว้เพื่อป้องกัน
ทรัพย์สินในบ้าน แต่ไม่อนุญาตให้บุคคลธรรมดามีอาวุธปืนพก นอกจากนั้นแม้แต่เป็นเด็กเล่น
สำหรับประเทศญี่ปุ่นนี้จะต้องมีรูปู ลากล่องปืนจะต้องไม่มีรูอย่างนี้เป็นต้น คือมีการควบคุม
กันรัดกุม เมื่อประมาณ ๔ ปีมาแล้ว สำหรับประเทศญี่ปุ่นเขารู้สึกว่ากฎหมายอาวุธปืนนี้เขา
ระวังมากคือเมื่อ ๔ ปีมาแล้ว ที่ญี่ปุ่นตำรวจได้จับกุมปืนพก ๑ กระบอกได้ที่ท่าอากาศยาน
ซึ่งส่งไปจากประเทศไทย ตำรวจญี่ปุ่น ๒ นายได้บินมาประเทศไทยเพื่อมาทำการสอบสวนที่
มาจากบุคคลผู้หนึ่งซึ่งส่งไปจากประเทศไทยโดยร่วมกับคนญี่ปุ่น กระผมได้รับคำสั่งให้ร่วมกับ
ตำรวจญี่ปุ่นเพื่อสืบหาเบื้องหลังว่าในการที่อาวุธปืนไปจากประเทศไทยได้นี้ เขามีเบื้องหลัง
อย่างไรบ้าง อย่างนี้เป็นต้น แสดงว่าเขาได้มีการลงทุนลงแรงป้องกันไม่ให้บุคคลนี้ได้มีอาวุธปืน
โดยเฉพาะปืนพก ประเทศที่ ๓ คือประเทศสาธารณรัฐจีน คือจีนชาติ ห้ามมิให้มีอาวุธปืนเลย
ไม่ว่าบุคคลใดๆ จะอนุญาตให้มีได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น และจะต้องเป็น
ของหลวงไม่ใช่เป็นส่วนตัวประเภทที่ ๔ คือประเทศอังกฤษอนุญาตให้มีอาวุธปืนได้ แต่ไม่
อนุญาตให้พก แม้แต่ตำรวจก็ไม่ให้พก อันนี้ท่านก็จะทราบว่าตำรวจพกกระบอง ประเทศที่ ๕
คือประเทศสหรัฐอเมริกา อันนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาก็ว่าปืนนี้มีความหมายมาก กล่าวคือ
การก่อตั้งประเทศ จะเรียกได้ว่าก่อตั้งขึ้นมาได้ก็ด้วยอำนาจปืน เพราะฉะนั้นการมีอาวุธปืน
จึงบัญญัติไว้ในกฎหมายสูงสุดของประเทศ คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถือว่าเป็นสิทธิพิเศษ
แต่ต่อมาเมื่อประมาณเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๑๑ ได้มีการแก้ไขเกี่ยวกับการซื้ออาวุธปืนว่า
จะต้องมีการตรวจสอบประวัติของตำรวจเสียก่อน ให้ตำรวจอนุญาตเสียก่อนถึงจะมีการซื้อได้
นอกจากนั้นในบางรัฐยังกำหนดพิเศษว่าจะต้องขออนุญาตให้การพกพาด้วย ดังนั้นจะเห็นว่า
ในกฎหมายอาวุธปืนของต่างประเทศนั้นได้วางไว้รัดกุม ส่วนของเราจะให้มีการพกกันเกือบ
จะเสรีเพียงแต่ได้รับอนุญาตให้มีก็พกพาได้ ก็ขอฝากท่านประธานและที่ประชุมไว้เป็นข้อสังเกต
ในการประกอบการพิจารณาออกกฎหมายด้วย ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านร่างพระราชบัญญัติ
ในวาระที่ ๒

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายทองตอ กล้วยไม้ ณ อัญญา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าเรา
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนในการที่จะให้ผู้มีและใช้อาวุธปืนมีสิทธิที่จะ
พาอาวุธปืนติดตัวไปได้ นั้น แม้ว่าเราจะรับหลักการไปแล้วก็ตาม กระผมคิดว่าสภานี้ก็มีสิทธิที่
จะใคร่ครวญอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเราก็ได้เคยทำไปแล้วว่า ในการรับหลักการวาระแรกแล้ว เราก็อาจ
จะไม่ผ่านกฎหมายในวาระที่ ๓ ได้ โดยไม่เป็นการเสียหายแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะกระผมมี
ความเห็น ว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนนั้น ถ้าจะจำแนกประเภทอย่างง่าย ๆ ก็มีอยู่ ๒
อย่าง คืออาวุธปืนสั้นกับอาวุธปืนยาว อาวุธปืนยาวนั้นเจ้าหน้าที่นายทะเบียนอาวุธปืนมักจะ
ไม่ใคร่เคร่งครัดในการพิจารณาคุณสมบัติมากนัก เพราะจะได้เห็นเจตนาของผู้ขอมิและใช้
อาวุธปืนว่ามีเพื่อที่จะป้องกันทรัพย์สินของตนโดยแท้จริง ส่วนอาวุธปืนสั้นนั้น เจ้าหน้าที่งาน
มักจะพิจารณาโดยกวดขันมากขึ้น เนื่องจากว่าสะดวกต่อการนำติดตัวและก็จะเอาไปใช้
ในทางที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนั้นก็ยังได้มีมาตรการป้องกันอีกชั้นหนึ่ง คือให้มีสิทธิที่จะ
พกพาไปได้เฉพาะผู้ที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง เช่นว่าเป็นเจ้าพนักงานเกี่ยวกับการเงิน ทำงาน
ในธนาคาร หรือว่าผู้ซึ่งมีหน้าที่บางอย่างเท่านั้น โดยเราจะไม่ให้แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไปที่จะมี
ปืนสั้นโดยเฉพาะปืนซึ่งมีขนาดใหญ่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่เดิมนั้น ก็เป็น
วิธีการที่เหมาะสมรัดกุมดีอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราจะอนุญาตกับผู้ที่มีอาวุธปืนสั้นให้มีสิทธิพกพา
ไปได้แล้ว กระผมคิดว่าในทางปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทจะเกิดคดี โดยเฉพาะคดีซึ่ง
อาจจะไม่ได้เกิดโดยเจตนา อาจจะเกิดโดยจากการบันดาลโทษหรืออะไรเหล่านี้ ก็จะทำให้มี
การใช้อาวุธปืนนี้เป็นคดีขึ้นมาได้ง่าย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะใคร่ขอความกรุณาจาก
ท่านสมาชิกได้โปรดใคร่ครวญถึงผลได้ผลเสียของการที่เราจะผ่านกฎหมายฉบับนี้อีกครั้งหนึ่ง

LIRT

ผู้ที่มีความจำเป็นที่จะต้องพกพาอาวุธปืนนั้น กระผมคิดว่าเจ้าพนักงานย่อมจะต้องยอมให้ ถ้ามีเหตุผลพอสมควร แต่ถ้าหากว่าถ้าเราจะผ่านกฎหมายนี้ออกไปแล้ว กระผมคิดว่าอาจจะมี ผลเสียแก่ประชาชนในส่วนรวม คือเจ้าพนักงานก็จะอนุญาตกวดขันมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็น การตัดปัญหาในเรื่องการพกพาอาวุธปืนนี้ซึ่งเป็นการมุกกลับอีกประการหนึ่งซึ่งขอได้โปรด พิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุรินทร์ มีอะไรครับ เชิญครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอกราบ ขอร้องท่านประธานที่กระผมยื่นยกมือเป็นการประท้วง หวังว่าท่านประธานก็คงจะกรุณาเข้าใจ แต่เมื่อผู้พูด พูดจบไปแล้ว กระผมก็จะไม่ประท้วง เพราะว่าการพิจารณาวันที่ ๒ นี้ เป็นการ พิจารณาตามคำแปรญัตติของผู้สงวนความเห็นไว้ ตามที่กรรมาธิการสงวนความเห็นหรือตาม ที่มีการแก้ไข สำหรับการพิจารณาพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นการพิจารณา วาระ ๒ ปรากฏตามรายงานคณะกรรมการว่ามีผู้แปรญัตติเพียงผู้เดียว คือพันเอก สมคิด ศรีสังคม และพอใจในคำชี้แจงของคณะกรรมการไปแล้วก็ไม่มีสิทธิที่ผู้แปรญัตติจะอภิปราย แล้วผู้แปรญัตติก็ไม่อภิปราย แต่ปรากฏว่ากรรมาธิการท่านหนึ่งกับสมาชิกได้ถือโอกาสอภิปราย ขัดข้อบังคับ กระผม.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณสุรินทร์ครับตาม ข้อบังคับนั้น ในมาตรา ๓ ท่านกรรมาธิการได้แก้ไขร่างเดิม เพราะฉะนั้นสมาชิกมีสิทธิอภิปรายได้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ครับกระผมเข้าใจครับ แต่ที่กระผมว่าขัดนั้น การอภิปราย ไม่ได้อภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยข้อที่แก้ไข กลับอภิปรายเหมือนกับวาระที่ ๑ กระผม เกรงว่าการพิจารณากฎหมายของสภานี้จะเบนออกไปนอกทาง ขัดข้อบังคับ กระผมจึงทักท้วง เพราะการอภิปรายทั้งสองท่านพยายามอภิปรายไม่ให้สภานี้ลงมติผ่านวาระที่ ๓ ซึ่งเป็นเรื่อง ที่ทำไม่ได้ และไม่ควรจะทำอย่างยิ่ง ถ้าจะอภิปรายก็ควรอภิปรายว่าที่กรรมาธิการเพิ่มเติมเข้าไป หลังคำว่า "ผู้ใดมิได้อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน" การเพิ่มข้อความนี้เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ

LIRT

เท่านั้น คือข้ออภิปราย ข้ออภิปรายอื่นๆ ที่ตัด กรรมวิธีการตัดว่า “แต่จะต้องไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน” ที่กรรมวิธีการตัดนี้สมานเห็นด้วยหรือไม่เท่านั้น ต้องอภิปรายในปัญหาเหล่านี้ กระผมจึงนั่งฟังอยู่แล้วก็คิดว่าจำเป็นที่จะต้องพูด เพราะมีฉะนั้นก็เป็นการผัดกันไปเรื่อย แล้วกระผมคิดว่าก็จะเกิดการเสียหาย อันนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน สำหรับความเห็นของกระผม กระผมคิดว่าที่กรรมวิธีการแก้ไขมานี้เป็นการชอบที่จะให้ความเห็นด้วย ที่กระผมกล่าวอย่างนี้ เพราะในวาระที่ ๑ สมานได้รับหลักการไปแล้ว หลักการใหญ่ๆ คือว่าผู้ที่มีใบอนุญาตคือ ป.๔ อาวุธปืนแล้วไม่ต้องขออนุญาตพกต่ออธิบดีกรมตำรวจอีก อันนี้เป็นหลักการที่สมานได้รับหลักการไป กรรมวิธีการไปแก้ไขถ้อยคำให้รัดกุมขึ้น และแอบอ้างไปถึงประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งความจริงประมวลกฎหมายอาญานี้ก็คือประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑ ได้กำหนดไว้เกี่ยวกับห้ามไม่ให้พกปืนในที่สาธารณะ ในวัด ในงานนมัสการต่างๆ และเป็นการเปิดเผย ห้ามไว้ อันนี้กฎหมายอาวุธปืนที่เรากำลังแก้ไขก็อ้างถึงก็เป็นการชอบ ที่นี้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอาจจะพูดว่ามีกฎหมายอาญาอยู่แล้วทำไมจะต้องมาแก้กฎหมายปืน มาตรา ๗ กระผมก็ขอกราบเรียนว่ากฎหมายอาญามีอยู่แล้วจริง แต่กฎหมายปืนยังให้ประชาชนต้องขออนุญาต อนุญาตมีและใช้อาวุธปืนแล้ว นายทะเบียนอนุญาตแล้วจะต้องไปขออนุญาตพกกับผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจอีก เจตนาของการออกกฎหมายมาตรานี้ กฎหมายอาวุธปืนนี้ ก็เพื่อไม่ให้ต้องไปขออนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอีก เพราะมีการอนุญาตโดยเจ้าพนักงานตามกฎหมายปืนแล้ว ก็ไม่ควรจะไปขออนุญาตอีก กระผมจึงเห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่ได้แก้ไขข้อความให้รัดกุมขึ้น

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนนั้นะครับ ในมาตรา ๓ ท้ายเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนในปี ๒๔๙๐ และใช้ความต่อไปนั้นแทน ในมาตรา ๗ นี้ในวรรคสองที่คณะกรรมธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมา และตัดข้อความของเดิมออก ที่เพิ่มเติมก็คือใช้คำว่าให้มีสิทธิพาอาวุธปืนติดตัวไปได้ ภายใต้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาและตัดข้อความว่า “แต่จะต้องไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน” ออก เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกมีสิทธิอภิปรายในข้อนี้ได้เต็มที่ ขอเชิญท่านพลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์

LIRT

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม จำรัส มังคลารัตน์ ผมขอเรียนเพิ่มเติมเล็กน้อยเท่านั้นแหละครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา อันมีค่าของท่าน คือตามที่ปรากฏในร่างกฎหมายนี้ครับ ท่านจะเห็นได้ว่าตามมาตรา ๗ นั้นะครับ ววรรคหนึ่งบอกว่า “ห้ามมิให้ทำ ผู้ใดทำ ชื่อ ใช้ สิ่ง หรือนำเข้ามาซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน” อันนี้ก็ปรากฏชัดอยู่ในกฎหมายตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืนอยู่แล้วครับ ตามมาตรา ๗ นั้นะซึ่งไม่มีอะไรผิดกันเลย และต่อมาวรรคสอง “ผู้ใด ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามวรรคแรกให้มีสิทธิพาอาวุธปืนติดตัวไปได้ภายใต้ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา” อันนี้กฎหมายอาญาก็มีบัญญัติไว้อยู่แล้วตามมาตรา ๓๗๑ ครับ ซึ่งทั้งนี้ปรากฏว่ามันมีอยู่แล้วทั้งนั้น แล้วเหตุใดโดนจึงมีกฎหมายนี้ออกมา พอออกมา ก็ไปซ้ำกัน ผมก็ไม่ทราบว่าเป็นประโยชน์อะไร และนอกจากนั้นแล้ว ทุกคนในขณะนั้นะครับ จะนำไปที่ใดนี้จะเอาปืนไปในหมู่บ้าน ไปเมืองไปทางสาธารณะอะไรก็ตามสามารถจะนำไปไม่ได้แล้วครับ ยกเว้นได้มีเงื่อนไขอยู่ ๓ ประการเท่านั้น คือ ๑. พกโดยมิดชิด ๒. มีเหตุจำเป็น ๓. อย่างนำเข้าไปในงานชุมนุมชน หรืองานที่มีนักชกชกมวย หรืองานเลี้ยงอะไรต่างๆ เท่านั้นแหละ นอกนั้นพกได้โดยตลอดเลย ไม่มีกฎหมายใดที่จะห้ามหรือยับยั้งไว้ ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ ด้วยครับ และถ้าเพื่อประสงค์ที่จะให้แน่นชัดยิ่งขึ้น การที่จะอนุญาตมีอาวุธปืนนั้น ตามที่ท่าน บอกว่าอันนี้มีมาตรา ๒๒ นี้ ถึงแม้จะขออนุญาตต่ออธิบดีกรมตำรวจหรือขออนุญาตต่อผู้ว่า- ราชการจังหวัด ต้องตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมายอาญา นี้ครับ อย่างนี้ครับ ทั้งหมด มีอยู่แล้ว มีอยู่แล้วทั้งนั้นทั้ง ๒ เล่มเลย แล้วโดนจะออกอันนี้มาออกอันนี้มาไม่รู้จะออกมา เพื่ออะไร มันไปซ้ำกันครับ ขอท่านได้โปรดวินิจฉัยให้ต้องให้เกิดครับ ขอบพระคุณครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม กระจาง ธรรมโชติ ในฐานะที่เป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากจะเรียนเจตนาในการออกพระราชบัญญัตินี้ ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบว่า คือผมขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ ในกรณีที่เรามีใบอนุญาต คือหมายความว่า ป.๔ ที่เจ้าพนักงานตำรวจพิจารณาแล้วว่าเป็นคนดีแล้วก็ทำให้ผู้ที่อนุญาตให้มีปืนตาม ป.๔ ที่เรียกกันว่า ป.๔ มามีสิทธิพาติดตัวไปได้ตามประมวลกฎหมายอาญา คือเป็นที่ไม่ เปิดเผย คือไม่ต้องไปขออนุญาตจากเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นการยุ่งยาก ส่วนที่ว่าจะมีเรื่องมีราวกัน

LIRT

ต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องภายนอกครับ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการวินิจฉัยกฎหมายนี้ว่าเหมาะสมหรือไม่ ที่ผมแก่นั้นก็เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันของสังคมซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไม่สามารถ ปกป้องหรือคุ้มครองประชาชนได้ ถึงแม้ว่าจะรับงบประมาณเป็นปี ๆ ๒-๓ พันล้านก็ยังไม่สามารถทำได้ เพื่อให้ประชาชนที่ได้ป้องกันตัวเองไม่ดีกว่าอาวุธปืน การป้องกันตัวเองในที่นี้คือการ มีปืนติดตัวไป ผมขอเรียนสั้น ๆ แค่นี้ก่อน

พันเอก สมจิต ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมจิต ศรีสังคม ความจริงเรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืนนี้ กระผมได้เคยเสนอแก้ไขเพิ่มเติมโดยมีหลักการ และเหตุผลทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่บังเอิญเมื่อมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ที่กระผมเสนอนั้น กระผมเข้ามาในที่ประชุมไม่ทันก็เป็นอันตกไป และกระผมก็ได้สนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอมาพร้อมกัน ความมุ่งหมายของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ความจริงนั้นตอนที่กระผมเสนอนั้นกระผมเสนอขอแก้ไข ขอยกเลิกมาตรา ๒๒ แต่ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณกระจ่างกับคุณประมวลนั้นท่านมาขอแก้มาตรา ๗ แต่ว่าวัตถุประสงค์ก็มีอย่างเดียวกัน ความมุ่งหมายอันนี้กระผมก็ใคร่อยาก จะกราบเรียนสั้น ๆ ว่าในขณะนี้บ้านเมืองของเราเต็มไปด้วยโจรผู้ร้าย โจรผู้ร้ายสามารถที่จะ พกพาอาวุธปืนไปมาได้อย่างเสรี แต่ว่าประชาชนผู้สุจริตซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนนั้นแล้วนั้นกลับไม่สามารถที่จะพกพาอาวุธปืนไปป้องกันตน ป้องกัน ชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่เดินทางไปมา เมื่อพกไปแม้แต่กระทั่งเอาเก็บไว้ในกระเป๋า เอาเก็บ ไว้ในที่เก็บของในรถยนต์ ก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจค้นแล้วก็จับไปปรับ แล้วประชาชนก็ไม่มีทางอื่น ที่จะป้องกันชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของตนภายนอกบ้าน มันเข้าลักษณะที่ว่าเมื่อได้รับ อนุญาตให้มีอาวุธปืนแล้วก็ต้องเก็บไว้ที่บ้าน เวลาจะเดินทางไปมีเงินติดตัวเป็นหมื่นเป็นแสนนี้ เอาอาวุธปืนติดตัวก็ถูกเจ้าหน้าที่จับ ในที่สุดประชาชนก็ไม่กล้าที่จะพกพาอาวุธปืนนี้ติดตัวไป เพราะทุกครั้งเจ้าหน้าที่จับแล้วก็ประชาชนผู้สุจริตไม่ต้องการที่จะมีความไปถึงโรงถึงศาลก็ ยอมถูกปรับ และบางทีก็ต้องเสียเงินเสียทองอะไรไปนอกวิธีการบรรณาการยุติธรรมอย่างนี้ เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้สุจริตมาก ความจริงผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนและ ใช้อาวุธปืนนี้ครับ ในมาตรา ๙ แห่งกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ตั้ง ๘-๙ ข้อว่า

LIRT

ต้องเป็นบุคคลด้อยกว่านี้ อย่างนี้ ต้องมีหลักแหล่ง ต้องไม่เคยโทษทางอาญามาก่อนอะไรพวกนี้ แล้วก่อนที่จะไปขออนุญาตนั้นนะก็ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองเรียบร้อย แล้ว ก็ถือว่าเป็นคนดี จึงได้ไปอนุญาตให้มีอาวุธปืนและใช้อาวุธปืน แต่ในทางปฏิบัตินั้นเมื่อมีแล้วจะต้องเก็บไว้ที่บ้านเอาติดตัวไปไม่ได้ มีเงินมีทองไปค้าไปขายมีเงินหมื่นเงินแสนติดตัวไปถ้ามีปืนไปก็ถูกเจ้าหน้าที่จับ อย่างนี้เป็นต้น มันก็ไม่มีความสะดวก เพราะฉะนั้นเราจึงหาทางแก้ไขมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้แหละครับ กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะมีอาวุธปืนติดตัวหรือพาอาวุธปืนติดตัวไปนั้นจะต้องขออนุญาต ถ้าหากว่าภายในจังหวัดจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าหากว่าจะถือติดตัวไปทั่วพระราชอาณาจักยกเว้นพระนครธนบุรีแล้ว จะต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจ นี่ก็หมายความว่าพลเมืองดีที่เข้ากับคุณสมบัติ ๘-๙ ข้อ ในมาตรา ๙ แห่งกฎหมายฉบับนี้แหละครับได้รับอนุญาตเป็นพลเมืองดีแล้วกลับที่จะต้องไปขออนุญาตเป็นซ้ำสอง แล้วการขออนุญาตซ้ำสองนี้ละครับ มันก็ก่อให้เกิดความยุ่งยากลำบากมาก อย่างที่เราได้เคยอภิปรายกันแล้วในวาระที่หนึ่ง เพราะฉะนั้นที่เราต้องการที่จะให้พาอาวุธปืนติดตัวไปได้นั้นนั้นก็หมายความว่าพลเมืองดีนั้นเองแหละครับได้รับอนุญาตถูกต้องแล้วให้มีติดตัวไปเพื่อป้องกันทรัพย์สินและชีวิตร่างกายของตน ส่วนว่าจะก่อให้เกิดผลร้ายอย่างใดนั้น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๑ ก็บัญญัติไว้แล้วว่าให้พกพาไปได้โดยไม่เปิดเผยไปในที่ชุมนุมชนในงานเทศกาลไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถึงแม้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณกระจางและคุณประมวลได้มาแก้มาตรา ๗ นั้นมันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านได้กล่าวไว้ว่า มาตรานี้นั้นจะไปขัดกับมาตรา ๒๒ ซึ่งยังไม่ยกเลิกไป อันนั้นมันไม่น่าจะมีปัญหาหรอกครับ กฎหมายใหม่ที่ออกมาเมื่อมันขัดกันเราก็ต้องใช้กฎหมายใหม่กฎหมายเก่ามันก็ยกเลิกไปเองอย่างนี้เป็นต้น ส่วนว่าจะมีปืนติดตัวไปกันทั่วไปนั้น ก็อย่างที่กระผมเรียนมาแล้ว ผู้ที่ได้รับอนุญาตเป็นพลเมืองดีเท่านั้นละครับ เพราะฉะนั้นในสภากาชาดอย่างปัจจุบันนี้ขณะที่โจรผู้ร้ายมันเต็มบ้านเต็มเมืองพกอาวุธปืนไปได้อย่างเสรี แต่ว่าประชาชนผู้สุจริตได้รับอนุญาตให้มีและใช้ปืนโดยชอบด้วยกฎหมาย กลับจะต้องเก็บปืนไว้ที่บ้าน มีเงินติดตัวไปเป็นหมื่นเป็นแสนถ้าพกไปป้องกันก็จะผิดกฎหมายอย่างนี้เป็นต้น ถึงแม้ว่าในกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๑ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวไว้แล้วว่า อนุญาตให้แล้ว แต่มาตรา ๒๒ แห่งกฎหมายอาวุธปืนมันยังบังคับอยู่ครับ ความจริงนั้นนะถ้าจะว่ากันโดย

LIRT

เครื่องคิดแล้ว อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจที่จะออกไปอนุญาตหรือกักไว้ แต่ทางกรมตำรวจและทางผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังไม่ทำการให้มีการขออนุญาตอยู่อย่างนี้เป็นต้น เรื่องมันเป็นอย่างนี้แหละครับ ที่เราเสนอกฎหมายฉบับนี้มาก็เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้พลเมืองที่ได้พกพาอาวุธปืนไปได้ตามสมควรภายในขอบเขตจำกัด ส่วนว่ามันจะทำให้คนไปก่อให้เกิดเหตุร้ายขึ้นนะ มันเป็นเรื่องนอกประเด็นของกฎหมายฉบับนี้ เดียวนี้มันก็ก่อกันอยู่แล้วครับ เพราะว่าผู้ร้ายนะมันพกปืนเกรอกันไปหมด กระผมมีความเห็นอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

นายทวี แรงขำ (ประธานคณะกรรมการสิทธิฯ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะประธานกรรมการสิทธิฯ ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานในประเด็นที่กำลังพิจารณาอยู่ตามที่คุณสุนทร ทักท้วงนั้นถูกต้อง เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะพิจารณาในที่นี้ก็คือว่า ตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขข้อความในวรรคสองของร่างนั้นนะ มีความเป็นมาอย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณาของสภา ในปัญหาแรกก็ต้องยอมรับว่าสภาได้มีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อไปถึงคณะกรรมการ คณะกรรมการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสภาได้รับมอบหมายไปทำหน้าที่เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มันดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายใต้หลักการที่รับอนุมัติไป แต่ส่วนที่จะมีกรรมการ ๒ ท่านได้อภิปรายไปเมื่อกี้ก็ผู้หนึ่งในฐานะสมาชิก อีกผู้หนึ่งก็ในฐานะเจ้าของร่างแต่กรรมการขอประทานกราบเรียนว่าตามร่างของผู้เสนอนั้น กรรมการได้แก้ไขความในมาตรา ๗ ในวรรคแรก ก็เพื่อให้มันดีขึ้น ถูกต้องขึ้นนั้นประการหนึ่ง ในวรรคสอง โดยที่ร่างเดิมนั้นจะเป็นเรื่องอาวุธปืนหรือเรื่องกระสุนปืน นำเข้ามาหรือมี หรือใช้ หรืออะไรต่างๆ เมื่อรับอนุญาตแล้วก็ใช้ได้ทั้งนั้น คือเกี่ยวกับวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงอะไร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงจำกัดว่า ที่จะให้พกพาไปได้นี้ก็เฉพาะใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเท่านั้น ตามวรรคแรกและการที่จะให้พาไปโดยเสรีนั้นก็โดยที่มีประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๑ บัญญัติไว้แล้ว จึงได้เติมว่าภายใต้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา อ้ายนี้ก็เป็นหน้าที่คณะกรรมการได้ทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ทั้งที่บางท่านจะไม่เห็นด้วยในหลักการที่สภารับมาก็ตาม แต่ว่าเมื่อรับมาก็ทำหน้าที่ให้ดีที่สุด นี่เป็นเรื่องที่คณะกรรมการได้แก้ไข ส่วนที่ตัดความในตอนท้ายออกไปนั้น ก็โดยเหตุที่ว่าความดังนั้นก็ปรากฏในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๑ ที่ว่านั่นมีนัยเดียวกัน นี่ก็ขอประทานกราบเรียนแจ้งเพื่อสภารับทราบ

LIRT

นายเจริญ คันธวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอเสนอให้ปิดอภิปราย
ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยืนขึ้นรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

พลตำรวจโท ณรงค์ มหานนท์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจโท
ณรงค์ มหานนท์ ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไปครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : ผมใคร่ขอประทานมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดการอภิปรายต่อไปตามญัตติของ พลตำรวจโท ณรงค์ มหานนท์ ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน)

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะปิดการอภิปรายได้ตาม
ญัตติของอาจารย์ เจริญ คันธวงศ์ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปราย
ได้เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคุณกระจาง ธรรมโชติ และคุณประมวล
กุลมัตย์ เป็นผู้เสนอ ในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประทานมติ
ต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุ
ระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓/๓ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติไม่รับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกาศใช้เป็นกฎหมาย บัดนี้เวลาใกล้ ๑๗.๐๐ นาฬิกาแล้ว ผมขอเลื่อนการประชุมไปในวันพรุ่งนี้ ผมขอเลิกประชุมในวันนี้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

